

Bulletin
advokacie

ZVLÁŠTNÍ ČÍSLO – PROSINEC 2011

Předpisy o advokacii

(stav ke dni 30. 11. 2011)

Předpisy o advokacii

(stav ke dni 30. 11. 2011)

Sestavili a redigovali:

JUDr. Jiří Patera, vedoucí odboru vnější a vnitřní legislativy ČAK

JUDr. Johan Justoň, pracovník odboru vnější a vnitřní legislativy ČAK

Česká advokátní komora

Praha 2011

Bulletin advokacie

Předpisy o advokacii

(stav ke dni 30. 11. 2011)

ZVLÁŠTNÍ ČÍSLO – PROSINEC 2011

Bulletin advokacie vydává
Česká advokátní komora v Praze
(IČ 66 000 777)
v agentuře **impax**, spol. s r. o.
www.impax.cz

Přetisk povolen jen se souhlasem redakce.

Adresa redakce:

Česká advokátní komora
Národní třída 16
110 00 Praha 1
telefon: 221 729 011
fax: 224 932 989
e-mail: bulletin@cak.cz
www.cak.cz

Redakce:

Předseda redakční rady: JUDr. Petr Toman
Šéfredaktor: JUDr. Pavel Blanický
Výkonná redaktorka: PhDr. Ivana Cihlářová
Tajemnice redakce: Eva Dvořáková

Toto číslo vyšlo 16. prosince 2011 v nákladu 17 500 výtisků.

Tisk: PBtisk s. r. o.

MK ČR E 6469
ISSN 1210-6348

OBSAH

Předmluva	8
-----------------	---

I. ZÁKON O ADVOKACII A PŘEDPISY SOUVISEJÍCÍ

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii	12
---	----

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)	76
---	----

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 197/1996 Sb., kterou se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky a uznávací zkoušky (advokátní zkušební řád)	88
---	----

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád)	97
---	----

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů	112
--	-----

Vyhláška č. 275/2006 Sb., kterou se stanoví způsob zjišťování příjmových a majetkových poměrů žadatele o určení advokáta Českou advokátní komorou k poskytnutí právních služeb bezplatně nebo za sníženou odměnu	120
---	-----

Sdělení Ministerstva spravedlnosti č. 121/2007 Sb., kterým se oznamují profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii	129
---	-----

Vyhláška č. 176/2010 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů, usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů	131
--	-----

II. STAVOVSKÉ PŘEDPISY ČAK

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku ze dne 31. října 1996, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex)	138
---	-----

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/1997 Věstníku ze dne 27. září 1996, o uznávání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta v některých případech	158
--	-----

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1998 Věstníku ze dne 10. března 1998, o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů	160
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/1998 Věstníku ze dne 14. dubna 1998, kterým se upravuje smírčí řízení (advokátní smírčí řád)	169
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/1998 Věstníku ze dne 8. prosince 1998, kterým se stanoví pravidla pro výkon substitučního oprávnění advokátních koncipientů a jiných zaměstnanců advokáta	178
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/1999 Věstníku ze dne 12. října 1999, kterým se stanoví jednorázová částka náhrady nákladů kárného řízení	184
Usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku ze dne 8. listopadu 1999, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory	185
Usnesení sněmu č. 4/1999 Věstníku ze dne 8. listopadu 1999, kterým se schvaluje výše a splatnost příspěvku na činnost České advokátní komory	215
Usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku ze dne 8. listopadu 1999, o sociálním fondu České advokátní komory	218
Usnesení sněmu č. 6/1999 Věstníku ze dne 8. listopadu 1999, kterým se schvaluje výše a splatnost odvodu advokátů do sociálního fondu České advokátní komory	227
Usnesení sněmu č. 7/1999 Věstníku ze dne 8. listopadu 1999, kterým se schvaluje výše náhrad za ztrátu času stráveného výkonem funkcí v orgánech České advokátní komory a upravuje poskytování náhrady hotových výdajů	229
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/1999 Věstníku ze dne 8. listopadu 1999, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb	233
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2001 Věstníku ze dne 14. června 2001, kterým se stanoví pravidla vydávání Věstníku České advokátní komory	236
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2004 Věstníku ze dne 12. května 2004, kterým se stanoví poplatek za advokátní zkoušku, zkoušku způsobilosti a uznávací zkoušku a podrobnosti o jeho placení	241

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2004 Věstníku ze dne 12. května 2004, o používání stavovských předpisů České advokátní komory pro evropské advokáty	243
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 7/2004 Věstníku ze dne 28. června 2004, o provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem	245
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 10/2004 Věstníku ze dne 12. října 2004, kterým se stanoví výše úplaty za vydání knihy o prohlášeních o pravosti podpisu	249
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 13/2004 Věstníku ze dne 12. října 2004, k výkonu oprávnění advokáta vyhledávat, předkládat a navrhnout důkazy v trestním řízení	250
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 14/2004 Věstníku ze dne 9. listopadu 2004, o úpravě výše příspěvku na činnost České advokátní komory	253
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/2005 Věstníku ze dne 12. dubna 2005, o užívání loga České advokátní komory	255
Usnesení sněmu č. 7/2005 Věstníku ze dne 21. října 2005, o fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů a o změně usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory	258
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006 Věstníku ze dne 11. dubna 2006, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu, o vedení evidence o těchto prohlášeních, o vyšším ověření těchto prohlášení a o knize prohlášení o pravosti podpisu (usnesení o prohlášení advokáta o pravosti podpisu)	263
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2006 Věstníku ze dne 12. září 2006, kterým se stanoví postup při určování zástupce České advokátní komory při provádění prohlídek a kontrol	279
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 10/2006 Věstníku ze dne 24. října 2006, kterým se upravují podrobnosti o placení ročního příspěvku na činnost České advokátní komory a odvodu do sociálního fondu České advokátní komory a stanoví způsob placení odvodu do fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů	283

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2008 Věstníku ze dne 11. září 2008, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokátů a postupu kontrolní rady České advokátní komory ve vztahu k zákonu o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu	287
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2009 Věstníku ze dne 15. září 2009, kterým se stanoví minimální limity pojistného plnění z pojištění advokátů	296
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/2010 Věstníku ze dne 14. května 2010, kterým se stanoví poplatek za zápis do seznamu advokátů nebo do seznamu evropských advokátů a paušální částky na úhradu nákladů spojených s vydáváním dokumentů na vlastní žádost	300
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2010 Věstníku ze dne 8. června 2010, kterým se stanoví vzhled stavovského oděvu advokáta	303
Usnesení představenstva České advokátní komory č. 5/2010 Věstníku ze dne 12. července 2010, o přístupu k elektronické aplikaci systému kontaktních míst veřejné správy	306
 III. SDĚLENÍ, STANOVISKA A USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČAK	
Sdělení představenstva ČAK k otázce výkonu činností neslučitelných s výkonem advokacie	310
Stanovisko představenstva ČAK ke slučitelnosti výkonu jiných činností s výkonem právní praxe advokátního koncipienta	314
Sdělení představenstva ČAK – Zásady pro posuzování žádosti o zápis do seznamu advokátních koncipientů, o umožnění vykonání advokátní zkoušky a o zápis do seznamu advokátů podle § 5 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, z hlediska požadavků stanovených v § 5 písm. b), c) a h) zákona (platné znění ze dne 12. května 2008)	316
Stanovisko představenstva ČAK k problematice klientských spisů vedených advokátem, který zemřel	320
Stanovisko představenstva ČAK k výkladu ustanovení části třetí (§ 36 a násl.) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii	321

Usnesení představenstva ČAK o poradních orgánech	322
České advokátní komory	
Usnesení představenstva ČAK o vydávání časopisu Bulletin advokacie	330
Legislativní pravidla tvorby stanovských předpisů České advokátní komory přijímaných představenstvem	332
Jednací řád sněmu České advokátní komory	335
Stálý volební řád sněmu České advokátní komory	342
Usnesení představenstva ČAK o rozhodování o poskytování půjček a příspěvků z fondu advokátních koncipientů	349

IV. ZÁKLADNÍ PŘEDPISY EU, CCBE A RADY EVROPY

Směrnice Rady č. 77/249/EHS ze dne 22. března 1977, o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů	352
Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/5/ES ze dne 16. února 1998, o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace	356
Etický kodex advokátů Evropské unie	370
Doporučení Výboru ministrů členskými státy ke svobodě výkonu profese advokáta	394

PŘEDMLUVA

„QUIDQUID PRAECIPIES, ESTO BREVIS, UT CITO DICTA PERCIPIANT ANIMI DOCILES TENENTQUE FIDELES“, pravil Horatius a chtěl tím vyslovit, že když *„cokoli říkáš, buď stručný, ať může chápavá mysl rychle vnímat tvá slova a věrně je uchovat provždy.“*

Když jsem se před necelými dvěma roky ujímal funkce místopředsedy ČAK, jenž zodpovídá především za legislativu (ať už vnitřní, tak vnější) dotýkající se každodenního života advokáta, advokátního koncipienta i všech ostatních zaměstnanců v advokacii, viděl jsem problém stavovských advokátních předpisů obdobně jako kdysi Horatius v rozvleklém sdělení.

Naše pravidla, která jsme si sami připravili, nejsou vůbec stručná, a byť mysl advokátní bývá (kolegové, nepodlézám, vím), zpravidla velmi chápavá, nejdou nejenom vnímat rychle, ale už vůbec nám věrně nezůstávají v paměti, a když už, tak ne provždy.

Naštěstí jsem v náhledu na problém stavovských předpisů nebyl sám, prakticky celé současné představenstvo ČAK mělo a má na věc obdobný názor.

Pokusili jsme se proto společnými silami, pod odborným dohledem našich výborných legislativců dr. Patery a dr. Justoně, v rámci naší kompetence alespoň trochu napravit ne zcela utěšený stav vnitřní legislativy advokátního stavu. Tam, kde to šlo, byly nepotřebné předpisy zrušeny, popř. sloučeny do předpisu jednoho. Zásada pro přijímání nových předpisů zněla – jenom zcela výjimečně.

Samozřejmě jsme museli reagovat na práci zákonodárců, která přinesla velké změny týkající se justice jako celku, spočívající ponejvíce v elektronizaci soudního, a nejen soudního procesu. Při projednávání dalších stavovských předpisů jsme však úzkostlivě dbali na to, aby závazně upraveno bylo pouze nezbytně nutné minimum, neboť nejdůležitějším v povolání advokáta je nikoli jeho svázanost, leč nezávislost.

Znalost stavovských předpisů a jejich respektování jsou v praxi advokáta tím nejpodstatnějším, čím se liší od ostatních právníků. I tuto skutečnost si současné představenstvo ČAK uvědomuje. Proto doporučilo všem zkušebním komisařům klást při advokátních zkouškách ještě daleko větší důraz na perfektní umění aplikace těchto předpisů u kandidátů advokacie. Věříme, a to opět společně s Horatiem, že „DECIES REPETITA PLACEBIT“, tedy „desetkrát opakované se začne líbit“.

Současné představenstvo ČAK je v poločase volebního období. V následujících dvou letech nás všechny, včetně náhradníků, čeká na poli legislativním spousty práce. A nesud'te nás při této práci nespravedlivě, stručnost a přesnost byla, je a bude naším heslem po celé čtyři roky.

Dnes si však dovoluujeme vzácné čtenářské advokátní obci předložit v úplnosti současnou podobu stavovských předpisů české advokacie. Věříme, že toto zvláštní číslo Bulletinu advokacie se stane nezbytnou a denně používanou pomůckou všech českých advokátů i advokátních koncipientů.

Naše ambice jdou však ještě dál, a to ve víře, že nové vydání stavovských předpisů uvítá celá justice v širším slova smyslu, tedy kolegové soudci, státní zástupci, exekutoři i stav notářský. Přitom neskromně doufáme, že se vám všem stavovské advokátní předpisy začnou líbit.

JUDr. Aleš Pejchal,
místopředseda ČAK

I. Zákon o advokacii a předpisy související

ZÁKON**č. 85/1996 Sb.**

ze dne 13. března 1996,

o advokacii,

ve znění zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 228/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 349/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 219/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 214/2011 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**ÚVODNÍ USTANOVENÍ****§ 1**

(1) Tento zákon upravuje podmínky, za nichž mohou být poskytovány právní služby, jakož i poskytování právních služeb advokáty (dále jen „výkon advokacie“).

(2) Poskytováním právních služeb se rozumí zastupování v řízení před soudy a jinými orgány, obhajoba v trestních věcech, udělování právních porad, sepisování listin, zpracovávání právních rozborů a další formy právní pomoci, jsou-li vykonávány soustavně a za úplatu. Poskytováním právních služeb se rozumí rovněž činnost opatrovníka pro řízení ustanoveného podle zvláštního právního předpisu¹⁾, je-li vykonávána advokátem.

§ 2

(1) Právní služby na území České republiky jsou oprávněni poskytovat za podmínek stanovených tímto zákonem a způsobem v něm uvedeným

a) advokáti,

b) fyzické osoby, které

1. jsou státními příslušníky členského státu Evropské unie, smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace (dále jen „domovský

¹⁾ Například § 187 odst. 1 a § 191 odst. 2 občanského soudního řádu, § 91 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže.

stát“), anebo jsou státními příslušníky jiného státu a jsou v některém z domovských států trvale usazeni, a

2. v domovském státě získaly oprávnění poskytovat právní služby pod profesním označením domovského státu, které bylo oznámeno ve sdělení Ministerstva spravedlnosti, vyhlášeném ve Sbírce zákonů

(dále jen „evropský advokát“).

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno oprávnění

a) notářů, soudních exekutorů, patentových zástupců a daňových poradců^{1a)}, popřípadě dalších osob, jimž zvláštní zákon svěřuje poskytovat právní služby,

b) zaměstnance právnické nebo fyzické osoby, člena družstva nebo příslušníka ozbrojených sborů poskytovat právní služby osobě, k níž je v pracovněprávním nebo pracovním vztahu anebo ve služebním poměru, pokud je poskytování právních služeb součástí jeho povinností vyplývajících z tohoto pracovněprávního nebo pracovního vztahu anebo služebního poměru.

§ 2a

Každý má právo na svobodnou volbu advokáta; tím není dotčeno ustanovení § 18 odst. 2 a zvláštní právní předpisy upravující ustanovení advokáta soudem.

§ 3

(1) Advokát je při poskytování právních služeb nezávislý; je vázán právními předpisy a v jejich mezích příkazy klienta.

(2) Advokáti poskytují právní služby ve všech věcech.

(3) Ustanovením odstavce 2 není dotčeno omezení rozsahu oprávnění advokátů poskytovat právní služby stanovené tímto zákonem (§ 5a odst. 2).

^{1a)} Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

Zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: Nyní zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.)

Zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a o Komoře daňových poradců České republiky.

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.

ČÁST DRUHÁ

ADVOKÁT

Hlava první

PŘEDPOKLADY PRO VÝKON ADVOKACIE

§ 4

Advokátem je ten, kdo je zapsán v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou (dále jen „Komora“).

§ 5

(1) Komora запиše na základě písemné žádosti do seznamu advokátů každého,

- a) kdo má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) kdo získal vysokoškolské vzdělání v oboru právo
 1. v magisterském studijním programu studiem na vysoké škole v České republice^{1b)}, nebo
 2. studiem na vysoké škole v zahraničí, pokud je takové vzdělání v České republice uznáváno za rovnocenné vzdělání uvedenému v bodě 1 na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, anebo pokud takové vzdělání bylo uznáno podle zvláštního právního předpisu^{1c)}, a současně takové vzdělání odpovídá obsahem a rozsahem obecnému vzdělání, které lze získat v magisterském studijním programu v oboru právo na vysoké škole v České republice,
- c) kdo vykonával po dobu alespoň tří let právní praxi jako advokátní koncipient,
- d) kdo je bezúhonný,
- e) komu nebylo uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů nebo na něhož se hledí, jako by mu toto kárné opatření nebylo uloženo,
- f) kdo nebyl vyškrtnut ze seznamu advokátů podle § 7b odst. 1 písm. e) nebo f), nebo uplynula-li od vyškrtnutí doba pěti let, a insolvenční řízení bylo v této době pravomocně skončeno^{1d)},
- g) kdo není v pracovním nebo ve služebním poměru, s výjimkou pracovního poměru
 1. ke Komoře nebo k obdobné profesní organizaci advokátů v některém z domovských států,
 2. k advokátovi, k právnické osobě podle § 15 odst. 1 (dále jen „společnost“), nebo k zahraniční právnické osobě oprávněné poskytovat právní služby podle § 35s odst. 1 (dále jen „zahraniční společnost“),

^{1b)} § 46 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

^{1c)} § 89 zákona č. 111/1998 Sb.

^{1d)} § 309 odst. 4 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).

3. jehož předmětem je výkon vědecké, pedagogické, literární, publicistické nebo umělecké činnosti, ani nevykonává jinou činnost neslučitelnou s výkonem advokacie,

h) kdo složil advokátní zkoušku,

i) kdo uhradil Komoře poplatek, který stanoví stavovský předpis nejvýše částkou 10 000 Kč, a

j) kdo po splnění podmínek uvedených pod písmeny a) až i) složil do rukou předsedy Komory tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že budu ctít právo a etiku povolání advokáta a chránit lidská práva. Slibuji, že budu dodržovat povinnost mlčenlivosti a dbát důstojnosti advokátního stavu.“

(2) Do doby právní praxe advokátního koncipienta podle odstavce 1 písm. c) se započítává dovolená na zotavenou čerpaná v době trvání této praxe. Nevykonává-li advokátní koncipient právní praxi z důvodů překážek v práci na jeho straně nebo z důvodu omluvené nepřítomnosti v práci, započítávají se mu tyto doby do doby právní praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.

§ 5a

(1) Komora zapíše na základě písemné žádosti po složení slibu do seznamu advokátů každého, kdo splňuje podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a d) až g) a i) a

a) prokáže, že je oprávněn poskytovat právní služby způsobem uvedeným v § 3 v jiném státě za podmínek slučitelných s tímto zákonem, a

b) složí uznávací zkoušku (§ 54 odst. 3).

(2) Advokát, který byl zapsán do seznamu advokátů podle odstavce 1, je oprávněn poskytovat právní služby pouze v oblasti práva státu, v němž získal oprávnění k poskytování právních služeb, a v oblasti práva mezinárodního.

§ 5b

(1) Komora zapíše na základě písemné žádosti po složení slibu do seznamu advokátů evropského advokáta, který splňuje podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a d) až g) a i) a který prokáže, že

a) poskytoval v České republice bez podstatnějších přerušení právní služby jako usazený evropský advokát (§ 35l odst. 1) po dobu alespoň tří let,

b) právní služby podle písmena a) poskytoval v oblasti práva České republiky.

(2) Prokáže-li žadatel o zápis do seznamu advokátů, který nespĺňuje podmínku uvedenou v odstavci 1 písm. b), v pohovoru před tříčlennou komisí jmenovanou předsedou Komory, že jeho znalosti o právu České republiky a stavovských předpisů, jakož i zkušenosti získané v průběhu dosavadního poskytování právních služeb jsou dostatečné k výkonu advokacie, může Komora splnění této podmínky zcela nebo zčásti prominout.

§ 5c

Komora zapíše na základě písemné žádosti po složení slibu do seznamu advokátů státního příslušníka některého z domovských států nebo státního příslušníka jiného státu trvale usazeného v některém z domovských států, který splňuje podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a d) až g) a i) a který

- a) prokáže, že splnil podmínky profesního vzdělání a praxe stanovené v tomto státě k získání oprávnění k poskytování právních služeb pod profesním označením podle § 2 odst. 1 písm. b), a
- b) složí zkoušku způsobilosti (§ 54 odst. 2).

§ 5d

(1) Komora vydá advokátovi nejpozději do jednoho týdne po zápisu do seznamu advokátů osvědčení o zápisu do seznamu advokátů a identifikační průkaz advokáta. Vzor, náležitosti a způsob používání identifikačního průkazu advokáta stanoví prováděcí právní předpis; prováděcí právní předpis může též stanovit dobu platnosti identifikačního průkazu advokáta. V osvědčení a v identifikačním průkazu advokáta Komora vyznačí omezení rozsahu poskytování právních služeb podle § 5a odst. 2.

(2) Osvědčením nebo identifikačním průkazem podle odstavce 1 prokazuje advokát oprávnění k poskytování právních služeb.

(3) První identifikační průkaz vydá Komora advokátovi bezplatně; za vydání nového identifikačního průkazu může Komora stavovským předpisem stanovit poplatek, a to nejvýše částkou 1 000 Kč.

(4) Ten, kdo byl vyškrtnut ze seznamu advokátů podle § 7b odst. 1 písm. d) až g), je povinen Komoru neprodleně odevzdat osvědčení o zápisu do seznamu advokátů a vrátit identifikační průkaz advokáta. Odevzdání osvědčení a vrácení identifikačního průkazu advokáta v případě pozastavení výkonu advokacie a jejich navrácení advokátovi v případě zániku pozastavení výkonu advokacie upraví stavovský předpis.^{*)}

§ 5e

(1) Zápis do seznamu advokátů zaznamená Komora v seznamu advokátů bez odkladu, nejpozději ve lhůtě uvedené v § 5d odst. 1.

(2) Komora současně se zaznamenáním zápisu do seznamu advokátů sdělí advokátovi identifikační číslo osoby, které mu bylo přiděleno správcem registru podle jiného záko-

^{*) Pozn. redakce: Viz čl. 18a usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, str. 148.}

na^{1c)}; to neplatí, pokud je advokát zaměstnaným advokátem nebo pokud bylo advokátovi identifikační číslo osoby již přiděleno.

§ 5f

Advokát, který byl zapsán do seznamu advokátů podle § 5a, je oprávněn požádat o nový zápis do seznamu advokátů podle § 5 odst. 1 nebo § 5c, pokud splní podmínky pro zápis do seznamu advokátů uvedené v těchto ustanoveních.

§ 5g

Tomu, kdo prokáže právní zájem, Komora osvědčí, zda splňuje podmínky pro zápis do seznamu advokátů podle § 5 odst. 1 písm. b), c) a h).

§ 6

(1) Za advokátní zkoušku se pokládá též justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská zkouška, jednotná soudcovská a advokátní zkouška, prokurátorská zkouška, závěrečná zkouška státního zástupce, arbitrážní zkouška a notářská zkouška a exekutorská zkouška; Komora může uznat i jinou odbornou zkoušku v oblasti právní praxe za zkoušku advokátní.

(2) Za praxi advokátního koncipienta se pokládá též praxe soudce, prokurátora, státního zástupce, státního arbitra, státního notáře, notáře, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, arbitrážního čekatele, právního čekatele státního zastupitelství, notářského kandidáta a notářského koncipienta, exekutora, exekutorského kandidáta a exekutorského koncipienta, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu anebo Nejvyššího správního soudu, asistenta Veřejného ochránce práv, asistenta soudce a asistenta státního zástupce, činnost zaměstnance Ministerstva spravedlnosti, který získal vysokoškolské vzdělání v oboru právo požadované podle § 37 odst. 1 písm. b), a který se samostatně podílel na tvorbě návrhů obecně závazných právních předpisů; Komora může uznat za právní praxi advokátního koncipienta i jinou právní praxi.

(3) Jinou odbornou zkoušku v oblasti právní praxe podle odstavce 1 lze uznat za advokátní zkoušku pouze v souvislosti se žádostí o zápis do seznamu advokátů; jinou právní praxi podle odstavce 2 lze uznat za právní praxi advokátního koncipienta pouze v souvislosti se žádostí o vykonání advokátní zkoušky nebo se žádostí o zápis do seznamu advokátů.

^{1c)} Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.

(Pozn. redakce: legislativní chyba – správně by mělo být 1f.)

§ 7

(1) Komora umožní do devíti měsíců od doručení písemné žádosti vykonat po uhrazení poplatku, který stanoví stavovský předpis nejvýše částkou 10 000 Kč, (dále jen „poplatek za zkoušku“),

- a) advokátní zkoušku (§ 54 odst. 1) každému, kdo prokáže, že splňuje podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) až d),
- b) zkoušku způsobilosti (§ 54 odst. 2) státnímu příslušníkovi některého z domovských států, který prokáže, že splňuje podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a d) až g) a v § 5c písm. a),
- c) uznávací zkoušku (§ 54 odst. 3) každému, kdo prokáže, že splňuje podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a d) až g) a v § 5a odst. 1 písm. a).

(2) Komora vyrozumí uchazeče o tom, zda splňuje podmínky pro vykonání zkoušky podle odstavce 1 nejpozději do čtyř měsíců po doručení žádosti o vykonání zkoušky.

(3) Ten, kdo při některé ze zkoušek uvedených v odstavci 1 neuspěl, může do jednoho měsíce ode dne jejího konání požádat písemně Komoru, aby mu umožnila její opakování. Komora opakování zkoušky po uhrazení poplatku za zkoušku umožní, a to tak, aby se opakovaná zkouška konala nejdříve po uplynutí doby šesti měsíců ode dne konání zkoušky, při které žadatel neuspěl. Zkoušku lze opakovat pouze dvakrát.

(4) Ten, kdo při některé ze zkoušek uvedených v odstavci 1 neuspěl a nepodal ve lhůtě podle odstavce 3 žádost o její opakování, anebo ten, kdo při některé ze zkoušek uvedených v odstavci 1 neuspěl ani při jejím druhém opakování, může podat další žádost o vykonání zkoušky nejdříve po uplynutí doby tří let ode dne konání zkoušky, při které naposledy neuspěl. Ten, kdo takto požádá o vykonání advokátní zkoušky, musí dále prokázat, že v posledních třech letech před podáním žádosti vykonával alespoň po dobu dalších dvou let právní praxi advokátního koncipienta; jinak platí ustanovení odstavce 1 obdobně.

(5) Komora umožní v městech, kde lze vykonat advokátní zkoušku, do jednoho měsíce od doručení písemné žádosti o složení slibu a zápis do seznamu advokátů složení slibu každému, kdo prokáže, že splňuje podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) až h) nebo v § 5a až 5c. Komora zapíše žadatele do seznamu advokátů ke dni složení slibu nebo k pozdějšímu dni uvedenému v žádosti, nepřesahuje-li doba mezi složením slibu a tímto dnem tři měsíce; jinak Komora žádost zamítne s tím, že uznání jiné zkoušky nebo uznání jiné praxe podle § 6 anebo prominutí podmínky pro zápis do seznamu advokátů podle § 5b odst. 2 pozbývají platnosti.

Vyškrtnutí ze seznamu advokátů

§ 7a

Oprávnění k výkonu advokacie zaniká vyškrtnutím ze seznamu advokátů:

- a) nastane-li některá ze skutečností uvedených v § 7b,
- b) rozhodne-li o tom Komora v případech uvedených v § 8 a 10.

§ 7b

(1) Ten,

- a) kdo zemřel, je vyškrtnut ze seznamu advokátů ke dni úmrtí,
- b) kdo byl prohlášen za mrtvého, je vyškrtnut ze seznamu advokátů ke dni právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého,
- c) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo ten, jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena, je vyškrtnut ze seznamu advokátů ke dni právní moci rozhodnutí soudu, kterým byl způsobilosti k právním úkonům zbaven nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
- d) komu bylo uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů, je vyškrtnut ze seznamu advokátů ke dni právní moci rozhodnutí o uložení tohoto kárného opatření,
- e) vůči komu byl prohlášen konkurs, je vyškrtnut ze seznamu advokátů ke dni právní moci rozhodnutí o prohlášení konkursu,
- f) kdo je společníkem společnosti nebo zahraniční společnosti, vůči níž byl prohlášen konkurs, je vyškrtnut ze seznamu advokátů ke dni právní moci rozhodnutí o prohlášení konkursu,
- g) kdo podal Komoře písemnou žádost o vyškrtnutí ze seznamu advokátů, opatřenou úředně ověřeným podpisem, je vyškrtnut ze seznamu advokátů uplynutím kalendářního měsíce, ve kterém byla žádost o vyškrtnutí ze seznamu advokátů Komoře doručena; úřední ověření podpisu se nevyžaduje, pokud advokát doručí žádost o vyškrtnutí ze seznamu advokátů osobně předsedovi Komory nebo jím pověřenému zaměstnanci Komory a tuto žádost před ním podepíše.

(2) Vyškrtnutí ze seznamu advokátů podle odstavce 1 zaznamená Komora v seznamu advokátů bez odkladu, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co se o něm dozvěděla. O záznamu Komora písemně vyrozumí toho, jehož se záznam týká, jde-li o důvody vyškrtnutí uvedené v odstavci 1 písm. d) až g); v ostatních případech vyrozumí Komora písemně o záznamu osoby jemu blízké, jsou-li jí známy.

§ 8

(1) Ze seznamu advokátů vyškrtne Komora toho,

- a) kdo byl zapsán do seznamu advokátů, ačkoliv nespňuje některou z podmínek v tomto zákoně uvedených,
- b) kdo byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem advokacie,

c) kdo byl pravomocně odsouzen za jiný úmyslný trestný čin, než je uveden v písmenu b), nebo kdo byl za trestný čin uvedený v písmenu b) odsouzen k jinému trestu než nepodmíněnému trestu odnětí svobody, pokud tato trestná činnost ohrožuje důvěru v řádný výkon advokacie,

d) kdo je v prodlení delším než 6 měsíců se zaplacením příspěvku na činnost Komory nebo jiné platby podle § 30 odst. 1 a příspěvek nebo jinou platbu nezaplatil ani do jednoho měsíce poté, co byl k tomu Komorou vyzván s poučením o následcích nezaplacení; za stejných podmínek Komora vyškrtne ze seznamu advokátů toho, kdo je statutárním orgánem společnosti nebo zahraniční společnosti anebo vedoucím organizační složky zahraniční společnosti, jestliže k platbě podle § 30 odst. 1 je povinna tato společnost nebo zahraniční společnost.

(2) O vyškrtnutí ze seznamu advokátů podle odstavce 1 písm. a) je Komora oprávněna rozhodnout pouze do jednoho roku ode dne, kdy se o nesplnění podmínky pro zápis do seznamu advokátů dozvěděla; to neplatí, jde-li o podmínku uvedenou v § 5 odst. 1 písm. a), b) nebo d) anebo v § 5a odst. 1 písm. a).

(3) Vyškrtnutí ze seznamu advokátů zaznamená Komora v seznamu advokátů bez odkladu, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co se rozhodnutí o vyškrtnutí stalo vykonatelným.

Pozastavení výkonu advokacie

§ 8a

K pozastavení výkonu advokacie dochází,

- a) nastane-li některá ze skutečností uvedených v § 8b,
- b) rozhodne-li o tom Komora v případech uvedených v § 9 a 10.

§ 8b

(1) Advokátovi,

- a) vůči kterému byl prohlášen konkurs, je pozastaven výkon advokacie dnem, kdy nastaly účinky prohlášení konkursu,
- b) který je společníkem společnosti nebo zahraniční společnosti, vůči níž byl prohlášen konkurs, je pozastaven výkon advokacie dnem, kdy nastaly účinky prohlášení konkursu,
- c) kterému bylo uloženo kárné opatření dočasného zákazu výkonu advokacie [§ 32 odst. 3 písm. d)], je pozastaven výkon advokacie dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o uložení tohoto kárného opatření,
- d) který byl vzat do vazby, je pozastaven výkon advokacie dnem, kdy se stalo vykonatelným rozhodnutí o vzetí do vazby,

- e) který nastoupil výkon trestu odnětí svobody, je pozastaven výkon advokacie dnem nástupu výkonu tohoto trestu. Ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) a c) tím není dotčeno,
- f) kterému byl uložen trest zákazu činnosti^{1e)} spočívající v zákazu výkonu advokacie, je pozastaven výkon advokacie dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, kterým byl tento trest uložen. Ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) a c) tím není dotčeno,
- g) který vykonává advokacii v pracovním poměru (§ 15a), je pozastaven výkon advokacie dnem, kdy byl pozastaven výkon advokacie advokátovi, který je jeho zaměstnavatelem, nebo dnem, kdy byl pozastaven výkon advokacie posledního ze společníků společnosti nebo zahraniční společnosti, která je jeho zaměstnavatelem.

(2) Pozastavení výkonu advokacie podle odstavce 1 zaznamená Komora v seznamu advokátů bez odkladu, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co se o něm dozvěděla; o záznamu Komora advokáta písemně vyrozumí.

§ 9

(1) Komora pozastaví advokátovi výkon advokacie,

- a) vznikl-li mu pracovní poměr nebo služební poměr, s výjimkou pracovních poměrů uvedených v § 5 odst. 1 písm. g) nebo pracovního poměru podle § 15a, anebo začal-li vykonávat jinou činnost neslučitelnou s výkonem advokacie,
- b) brání-li mu ve vykonávání advokacie po dobu delší čtyř měsíců jiná překážka.

(2) Komora může pozastavit advokátovi výkon advokacie,

- a) byla-li na něho v trestním řízení podána obžaloba nebo návrh na potrestání pro úmyslný trestný čin, anebo bylo-li proti němu pro takový trestný čin zahájeno trestní stíhání a skutečnosti nasvědčující tomu, že byl takový trestný čin spáchán, ohrožují důvěru v další řádný výkon advokacie tímto advokátem; výkon advokacie může být z těchto důvodů pozastaven nejdéle do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí, kterým se trestní řízení končí,
- b) bylo-li zahájeno řízení o jeho způsobilosti k právním úkonům, a to nejdéle do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí, kterým se toto řízení končí,
- c) bylo-li zahájeno insolvenční řízení, v němž se řeší úpadek nebo hrozící úpadek advokáta nebo společnosti nebo zahraniční společnosti, již je společníkem.

(3) Komora může na návrh kárného žalobce (§ 46 odst. 3 a § 51 odst. 2) pozastavit výkon advokacie advokátovi, proti kterému bylo zahájeno kárné řízení, jestliže

^{1e)} § 49 a 50 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: Nyní § 73 a 74 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.)

- a) skutečnosti nasvědčující tomu, že se advokát dopustil kárného provinění, jsou natolik závažné, že další výkon advokacie kárně obviněným advokátem ohrožuje důvěru v řádný výkon advokacie, a
- b) od zahájení kárného řízení uplynul více než jeden rok, protože jednání v kárném řízení bylo v této době nejméně třikrát odročeno z důvodů spočívajících na straně kárně obviněného advokáta, a to nejdéle do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí, kterým se toto kárné řízení končí.

(4) Pozastavení výkonu advokacie zaznamená Komora v seznamu advokátů bez odkladu, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co se rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie stalo vykonatelným.

§ 9a

(1) Po dobu pozastavení výkonu advokacie

- a) advokát není oprávněn poskytovat právní služby,
- b) advokát není oprávněn vykonávat další činnosti podle § 56, pokud podmínkou jejich výkonu je oprávnění vykonávat advokacii,
- c) zaniká členství advokáta v orgánech Komory uvedených v § 41 odst. 1 písm. b), d) až f),
- d) advokát nemůže být volen nebo jmenován do orgánů Komory uvedených v § 41 odst. 1 písm. b), d) až f).

(2) Pozastavením výkonu advokacie

- a) nezaniká účast advokáta ve sdružení podle § 14 nebo ve společnosti; účast advokáta v zahraniční společnosti nezaniká, pokud právní předpisy domovského státu, v němž má zahraniční společnost sídlo, nestanoví jinak,
- b) není dotčena povinnost advokáta uvedená v § 24a odst. 1,
- c) nezaniká povinnost advokáta provádět platby podle § 30 odst. 1,
- d) není dotčena kárná odpovědnost advokáta, a to i pokud jde o kárné provinění, ke kterému došlo v době pozastavení výkonu advokacie.

§ 9b

(1) Pozastavení výkonu advokacie zaniká

- a) dnem, kdy pominula okolnost, která byla důvodem k pozastavení výkonu advokacie, a v případech podle § 9 odst. 2 písm. a) nebo b) anebo § 9 odst. 3 dnem, kdy uplynula doba, po kterou byl výkon advokacie pozastaven,
- b) dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie zrušeno nebo změněno (§ 55 odst. 7).

(2) Zánik pozastavení výkonu advokacie zaznamená Komora v seznamu advokátů bez prodlení, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co se o něm dozvěděla; o záznamu Komora advokáta písemně vyrozumí.

§ 10

(1) Dojde-li u advokáta, který byl zapsán do seznamu advokátů podle § 5a, k pozastavení či zániku oprávnění poskytovat právní služby v cizině, pozastaví mu Komora výkon advokacie podle tohoto zákona, popřípadě jej ze seznamu advokátů vyškrtně.

(2) Komora informuje bez odkladu v potřebném rozsahu příslušný orgán cizího státu o pozastavení výkonu advokacie advokátovi, který byl zapsán do seznamu advokátů podle § 5a, jakož i o vyškrtnutí tohoto advokáta ze seznamu advokátů.

(3) Byl-li pozastaven výkon advokacie advokátovi, který byl zapsán do seznamu advokátů podle § 5b, anebo byl-li tento advokát ze seznamu advokátů vyškrtnut, informuje Komora bez odkladu v potřebném rozsahu o těchto skutečnostech orgán domovského státu, od něhož získal oprávnění k poskytování právních služeb pod profesním označením podle § 2 odst. 1 písm. b) (dále jen „příslušný orgán domovského státu“).

(4) Komora informuje bez odkladu v potřebném rozsahu příslušný orgán domovského státu, ve kterém advokát zapsaný do seznamu advokátů podle § 5 odst. 1 nebo § 57 poskytuje právní služby v postavení obdobném usazenému evropskému advokátovi podle tohoto zákona, o pozastavení výkonu advokacie tomuto advokátovi, jakož i o vyškrtnutí tohoto advokáta ze seznamu advokátů.

Hlava druhá

ZPŮSOB VÝKONU ADVOKACIE

§ 11

(1) Advokát vykonává advokacii

- a) samostatně, nebo
- b) společně s jinými advokáty jako účastník sdružení podle § 14 (dále jen „sdružení“) nebo jako společník společnosti anebo jako společník zahraniční společnosti, nebo
- c) v pracovním poměru podle § 15a.

(2) Komora vede seznam sdružení, společností a zahraničních společností; ustanovení zvláštních právních předpisů tím nejsou dotčena²⁾.

²⁾ § 27 obchodního zákoníku.

§ 12

(1) Při výkonu advokacie je advokát povinen používat označení „advokát“.

(2) Ze společného jména sdružení nebo z obchodní firmy společnosti musí být zřejmé, že se jedná o sdružení nebo společnost, jejichž předmětem činnosti je výkon advokacie.

(3) Podrobnosti o používání označení podle odstavce 1 a společného jména sdružení a obchodní firmy společnosti podle odstavce 2 stanoví stavovský předpis; za podmínek stanovených stavovským předpisem jsou advokát, sdružení nebo společnost oprávněni používat dodatků vztahujících se k poskytovaným právním službám.¹⁾

(4) Advokát, poskytující právní služby jménem zahraniční společnosti podle § 35s, používá obchodní firmu nebo název této zahraniční společnosti nebo její organizační složky podle zápisu v obchodním rejstříku.

§ 13

(1) Advokát musí mít na území České republiky sídlo, které se zapisuje do seznamu advokátů.

(2) Vykonává-li advokát advokacii samostatně nebo ve sdružení, je jeho sídlo podle odstavce 1 místem podnikání podle zvláštních právních předpisů³⁾.

(3) Sídlo advokáta, který vykonává advokacii ve společnosti, musí být shodné se sídlem této společnosti podle zvláštních právních předpisů^{3a)}.

(4) Sídlem advokáta, vykonávajícího advokacii v pracovním poměru (§ 15a odst. 1) k jinému advokátovi nebo ke společnosti, je sídlo jeho zaměstnavatele podle odstavce 1 nebo podle odstavce 3.

SPOLEČNÝ VÝKON ADVOKACIE

§ 14

Sdružení

(1) Vykonávají-li advokáti advokacii společně a nejde-li o výkon advokacie ve společnosti nebo v zahraniční společnosti, upraví si vzájemné vztahy písemnou smlouvou o sdružení podle zvláštního právního předpisu⁴⁾. Účastníky sdružení mohou být pouze advokáti a jsou povinni vykonávat advokacii pod společným jménem. K dosažení sjednaného účelu sdružení jsou jeho jednotliví účastníci oprávněni zaměstnávat další advokáty podle § 15a; tito advokáti nejsou účastníky sdružení.

¹⁾ **Pozn. redakce:** Viz čl. 20 a násl. etického kodexu, str. 149 a dále.

³⁾ § 2 odst. 3 obchodního zákoníku.

^{3a)} § 78 odst. 1 písm. a) obchodního zákoníku.

⁴⁾ § 829 a násl. občanského zákoníku.

(2) Majetek získaný při společném výkonu advokacie se stává spoluvlastnictvím všech účastníků sdružení, nestanoví-li smlouva o sdružení jinak. Má-li podle smlouvy rozhodovat o obstarávání společných věcí sdružení většina hlasů účastníků, náleží každému z účastníků jeden hlas, nestanoví-li smlouva jinak.

(3) Advokáti, kteří jsou účastníky sdružení, musí mít společné sídlo; dojde-li k porušení této povinnosti, nastávají účinky doručení i tehdy, když písemnost určená některému z účastníků sdružení je doručena kterémukoliv jinému účastníku sdružení.

(4) Advokát, který je účastníkem sdružení, nemůže současně vykonávat advokacii samostatně, jako společník společnosti nebo jako společník zahraniční společnosti, v jiném sdružení, ani v pracovním poměru (§ 15a).

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nepoužijí, dohodli-li se advokáti o společném poskytování právních služeb v jednom nebo více případech.

§ 15

Společnost

(1) Advokáti mohou vykonávat advokacii jako společníci veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti nebo společnosti s ručením omezeným založené podle obchodního zákoníku, pokud předmětem podnikání takové společnosti je pouze výkon advokacie a jejími společníky jsou pouze advokáti; předmětem podnikání veřejné obchodní společnosti může být i výkon činnosti insolvenčního správce podle zvláštního právního předpisu^{4a)}.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro společnost ustanovení obchodního zákoníku.

(3) Advokát je oprávněn vykonávat advokacii ve společnosti až po svém zápisu jako společníka společnosti do obchodního rejstříku a po zápisu splacení celého jeho vkladu do základního kapitálu společnosti do obchodního rejstříku^{4b)}; oprávnění advokáta vykonávat do té doby advokacii samostatně, ve sdružení nebo v jiné společnosti tím není dotčeno.

(4) Advokáti, kteří jsou společníky společnosti, vykonávají advokacii jménem společnosti a na její účet. Pokud výkon advokacie jménem společnosti nepřipouštějí v jednotlivých případech zvláštní právní předpisy^{4c)}, vykonávají advokáti advokacii vlastním jménem a na účet společnosti; to samé platí i v případě, byl-li advokát, který je společníkem společnosti, k poskytnutí právních služeb určen podle tohoto zákona. Jako účastník právních

^{4a)} Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{4b)} § 36 písm. b) a c) obchodního zákoníku.

^{4c)} Například § 35 odst. 1 trestního řádu, § 24 a 25 občanského soudního řádu, § 35 soudního řádu správního, § 29 až 31 zákona o Ústavním soudu. **(Pozn. redakce: Nyní § 35 odst. 8 soudního řádu správního.)**

vztahů založených v souvislosti s poskytováním právních služeb advokátem vykonávajícím advokacii ve společnosti vystupuje vůči klientovi, jakož i vůči třetím osobám, vždy společně; tyto právní vztahy se řídí tímto zákonem (§ 24 odst. 2 a 3) a zvláštními právními předpisy⁵⁾.

(5) Jednatel společnosti s ručením omezeným může být jmenován pouze z řad jejích společníků; prokuristou společnosti může být ustanoven pouze advokát. Na advokáty, kteří jsou jednatelem nebo prokuristy společnosti, se vztahuje povinnost mlčenlivosti podle § 21, pokud se jedná o skutečnosti týkající se poskytování právních služeb touto společností.

(6) Vyškrtnutím ze seznamu advokátů účast společníka ve společnosti zanikne a vznikne mu právo na vyplacení vypořádacího podílu podle zvláštního právního předpisu⁶⁾.

(7) Dědicem obchodního podílu ve společnosti může být jen advokát; právo dědice, který není advokátem, na vyplacení vypořádacího podílu podle zvláštních právních předpisů tím není dotčeno.

(8) Advokát, který vykonává advokacii jako společník společnosti, nemůže současně vykonávat advokacii samostatně, ve sdružení, jako společník jiné společnosti nebo jako společník zahraniční společnosti, ani v pracovním poměru (§ 15a).

(9) Ustanovení § 18 odst. 1, § 19, 20, § 22 odst. 1, § 23, 25, 28 a 29 se použijí pro společnost přiměřeně.

Výkon advokacie v pracovním poměru

§ 15a

(1) Advokát může vykonávat advokacii v pracovním poměru k jinému advokátovi nebo ke společnosti anebo k zahraniční společnosti (dále jen „zaměstnaný advokát“).

(2) Není-li dále stanoveno jinak, řídí se pracovníprávní vztahy zaměstnaných advokátů zákoníkem práce.

(3) Advokát může být zaměstnancem pouze jednoho advokáta nebo jedné společnosti anebo jedné zahraniční společnosti; zaměstnaný advokát není oprávněn vykonávat současně advokacii samostatně, ani společně s jinými advokáty.

(4) Zaměstnaný advokát je povinen používat při výkonu advokacie označení „advokát“ spolu s označením svého zaměstnavatele; jiných označení nebo dodatků podle § 12 je zaměstnaný advokát oprávněn používat pouze po dohodě se svým zaměstnavatelem.

(5) Zaměstnaný advokát není oprávněn uzavřít jako zaměstnavatel pracovníprávní vztah s jiným advokátem nebo s advokátním koncipientem [§ 37 odst. 1 písm. e)] anebo v souvislosti s výkonem advokacie zaměstnávat další osoby.

⁵⁾ Například občanský zákoník a obchodní zákoník.

⁶⁾ § 61 odst. 2 a 3 obchodního zákoníku.

(6) Při výkonu advokacie postupuje zaměstnaný advokát podle ustanovení § 3 odst. 1 a § 16 s tím, že je přitom povinen řídit se pokyny zaměstnavatele, pokud tyto pokyny nejsou v rozporu s právními nebo stavovskými předpisy anebo s pokyny klienta.

§ 15b

(1) Zaměstnaný advokát vykonává advokacii jménem zaměstnavatele a na jeho účet; se souhlasem zaměstnavatele je zaměstnaný advokát oprávněn vykonávat advokacii i vlastním jménem a na účet zaměstnavatele, pokud

a) zvláštní právní předpisy výkon advokacie zaměstnaným advokátem jménem zaměstnavatele v jednotlivých případech nepřipouštějí^{4c)},

b) mají právní služby spočívat v zastupování v řízení před soudy nebo jinými orgány, včetně obhajoby v trestním řízení.

(2) Byl-li zaměstnaný advokát k poskytování právních služeb podle tohoto zákona určen nebo podle zvláštních právních předpisů ustanoven, poskytuje právní služby vlastním jménem a na účet zaměstnavatele.

§ 15c

Škoda způsobená zaměstnaným advokátem zaměstnavateli při poskytování právních služeb podle § 15a a 15b nebo v přímé souvislosti s ním je škodou způsobenou při plnění pracovních úkolů; zaměstnaný advokát za tuto škodu zaměstnavateli odpovídá podle zákoníku práce.

§ 15d

(1) V případě, že se advokát, který doposud vykonával advokacii samostatně, stane zaměstnaným advokátem, přecházejí dnem vzniku pracovního poměru jeho dosavadní práva a povinnosti ve vztahu ke klientům na jeho zaměstnavatele, nedohodne-li se advokát s klientem do dne vzniku pracovního poměru jinak nebo neučiní-li klient do dne vzniku pracovního poměru jiné opatření. Advokát je povinen informovat své klienty o tom, že se stane zaměstnaným advokátem, do 3 dnů ode dne uzavření pracovní smlouvy, nejpozději však do 15 dnů přede dnem vzniku pracovního poměru.

(2) Předmětem přechodu práv a povinností podle odstavce 1 není povinnost zaměstnaného advokáta k náhradě škody podle § 24 odst. 1, jakož i povinnost k vrácení věcí, včetně peněžních prostředků poskytnutých klientem. Na zaměstnavatele nepřecházejí také další povinnosti a práva vyplývající z původního smluvního vztahu mezi advokátem a klientem, pokud by byl zaměstnavatel v důsledku jejich přechodu vůči tomuto advokátovi bezdůvodně zvýhodněn nebo znevýhodněn anebo pokud by splnění těchto povinností nebylo možno po zaměstnavateli spravedlivě požadovat.

Trvalá spolupráce mezi advokáty

§ 15e

(1) Advokát, vykonávající advokacii samostatně, může trvale poskytovat právní služby pro jiného advokáta vykonávajícího advokacii samostatně, pro společnost nebo pro zahraniční společnost, na základě smlouvy, kterou o trvalém poskytování právních služeb uzavře s jiným advokátem, společností nebo zahraniční společností (dále jen „smlouva o trvalé spolupráci“). Smlouva o trvalé spolupráci musí mít písemnou formu a nesmí omezovat nezávislost advokáta při poskytování právních služeb podle § 3 odst. 1 a § 16.

(2) Advokát, vykonávající advokacii samostatně, může trvale poskytovat právní služby též advokátům ve sdružení, pokud uzavře smlouvu o trvalé spolupráci alespoň s některým z účastníků sdružení a ostatní účastníci sdružení s tím písemně vysloví souhlas.

(3) Ustanovení § 19 není ustanoveními odstavců 1 a 2 dotčeno.

(4) Advokát, poskytující právní služby na základě smlouvy o trvalé spolupráci (dále jen „spolupracující advokát“), může spolupracovat pouze s jedním advokátem nebo s jednou společností nebo s jednou zahraniční společností anebo s jedním sdružením; ustanovení § 14 odst. 5 tím není dotčeno.

§ 15f

(1) Smlouva o trvalé spolupráci musí obsahovat

- a) vymezení předmětu a rozsahu právních služeb poskytovaných spolupracujícím advokátem,
- b) vymezení vzájemných vztahů a způsobu koordinace při poskytování právních služeb spolupracujícím advokátem,
- c) vymezení způsobu materiálně-technického zabezpečení při poskytování právních služeb spolupracujícím advokátem, například případným pronájmem kanceláře spolupracujícímu advokátovi, jejím vybavením nebo společným využíváním administrativně-technických prostředků,
- d) ujednání, zda spolupracující advokát bude poskytovat právní služby podle smlouvy o trvalé spolupráci svým jménem nebo jménem advokáta, společnosti, zahraniční společnosti nebo sdružení, se kterými spolupracuje, popřípadě jak a za jakých podmínek bude jméno advokáta, společnosti, zahraniční společnosti nebo sdružení při poskytování právních služeb na základě smlouvy o trvalé spolupráci užíváno,
- e) stanovení způsobu vyúčtování právních služeb poskytnutých spolupracujícím advokátem na základě smlouvy o trvalé spolupráci.

(2) Pokud spolupracující advokát poskytuje právní služby na základě smlouvy o trvalé spolupráci, je povinen na to klienta předem upozornit.

(3) Na základě smlouvy o trvalé spolupráci nelze poskytovat právní služby v případech, kdy

byl spolupracující advokát k poskytování právních služeb podle tohoto zákona určen nebo podle zvláštních právních předpisů ustanoven; ustanovení § 16 odst. 1 tím není dotčeno.

Hlava třetí

PRÁVA A POVINNOSTI ADVOKÁTŮ

§ 16

(1) Advokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit.

(2) Při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.

§ 17

Advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.

§ 17a

(1) V trestním řízení před soudem, v řízení před Nejvyšším soudem, Nejvyšším správním soudem a Ústavním soudem je advokát povinen používat stavovský oděv advokáta.

(2) Komora stavovským předpisem stanoví vzhled stavovského oděvu advokáta.

(3) Komora je oprávněna na základě provedeného výběrového řízení určit jednoho nebo více dodavatelů stavovského oděvu.

§ 18

(1) Advokát je oprávněn poskytnutí právních služeb odmítnout, pokud nebyl podle zvláštních předpisů ustanoven nebo Komorou k poskytnutí právních služeb podle odstavce 2 určen; ustanovení § 19 tím není dotčeno.

(2) Ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů^{7c)} a ani se nemůže domoci poskytnutí právních služeb podle tohoto zákona (dále jen „žadatel“), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasného návrhu advokáta

^{7c)} Například § 30 odst. 2 občanského soudního řádu, § 35 odst. 7 soudního řádu správního, § 39 trestního řádu. (Pozn. redakce: Nyní § 35 odst. 8 soudního řádu správního.)

určila. V téže věci však může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19. V rozhodnutí o určení advokáta Komora vymezí věc, v níž je advokát povinen právní služby poskytnout, jakož i rozsah těchto služeb. Komora může v rozhodnutí o určení advokáta stanovit i další podmínky poskytnutí právních služeb, včetně povinnosti poskytnout právní pomoc bezplatně nebo za sníženou odměnu, pokud to odůvodňují příjmové a majetkové poměry žadatele. Komorou určený advokát je povinen právní služby žadateli poskytnout za Komorou určených podmínek. To neplatí, jsou-li dány důvody pro odmítnutí poskytnutí právních služeb uvedené v § 19 nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva; v těchto případech advokát o důvodech neposkytnutí právních služeb bez odkladu písemně vyrozumí žadatele a Komoru. Určení advokáta Komorou nenahrazuje plnou moc vyžadovanou zvláštními právními předpisy k obhajobě toho, jemuž byl advokát Komorou určen, v trestním řízení nebo k jeho zastupování v jiném řízení.

(3) Pokud žadatel žádá, aby mu byly právní služby určeným advokátem poskytnuty bezplatně nebo za sníženou odměnu, je povinen současně s podáním návrhu na určení advokáta Komorou prokázat, že jeho příjmové a majetkové poměry takové poskytnutí právních služeb odůvodňují; způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komoroře sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření Komory vyhláškou.^{*)}

(4) Komora určení advokáta kdykoli zruší, pokud během poskytování právních služeb tímto advokátem v příslušné věci pominou důvody, na základě kterých byl advokát Komorou určen. Nedohodne-li se advokát s klientem jinak nebo neučiní-li klient jiné opatření, je advokát povinen po dobu 15 dnů ode dne, kdy došlo ke zrušení jeho určení k poskytování právních služeb, činit veškeré neodkladné úkony tak, aby klient neutrpěl na svých právech nebo oprávněných zájmech újmu. To neplatí, pokud klient advokátovi sdělí, že na splnění této povinnosti netrvá.

(5) Povinnost určeného advokáta poskytnout právní služby bezplatně nebo za sníženou odměnu Komora kdykoli, popřípadě i se zpětnou účinností, zruší nebo změní, jestliže se po dobu poskytování právních služeb určeným advokátem ukáže, že poměry klienta poskytnutí právních služeb bezplatně nebo za sníženou odměnu neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

(6) Mají-li být právní služby určeným advokátem poskytnuty bezplatně nebo za sníženou odměnu, Komora dbá na to, aby k takovému poskytnutí právních služeb byli advokáti určováni rovnoměrně, a to i s ohledem na složitost věci, ve které mají být právní služby poskytnuty, a na možné náklady, které mohou určenému advokátovi v souvislosti s poskytnutím právních služeb vzniknout.

^{*)} **Pozn. redakce:** Vyhláška č. 275/2006 Sb., kterou se stanoví způsob zjišťování příjmových a majetkových poměrů žadatele o určení advokáta Českou advokátní komorou k poskytnutí právních služeb bezplatně nebo za sníženou odměnu – str. 120-128.

§ 19

(1) Advokát je povinen poskytnutí právních služeb odmítnout, jestliže

- a) v téže věci nebo ve věci související již poskytl právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá,
- b) osobě, jejíž zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o právní služby žádá, poskytl již v téže věci nebo věci související právní služby advokát, s nímž vykonává advokacii společně (§ 11 odst. 1), nebo v případě zaměstnaného advokáta advokát, který je jeho zaměstnavatelem, anebo advokát, který je zaměstnancem stejného zaměstnavatele,
- c) by informace, kterou má o jiném klientovi nebo o bývalém klientovi, mohla toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá, neoprávněně zvýhodnit,
- d) projednání věci se zúčastnil advokát, případně osoba advokátovi blízká⁸⁾,
- e) zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá, jsou v rozporu se zájmy advokáta nebo osoby advokátovi blízké.

(2) Účastí na projednání věci podle odstavce 1 písm. d) není poskytování právních služeb advokátem nebo osobami uvedenými v § 2 odst. 2.

§ 20

(1) Advokát je povinen smlouvu o poskytování právních služeb vypovědět, popřípadě požádat o zrušení ustanovení nebo požádat Komoru o určení jiného advokáta, zjistí-li dodatečně skutečnosti uvedené v § 19.

(2) Advokát je oprávněn smlouvu o poskytování právních služeb vypovědět, popřípadě požádat o zrušení ustanovení nebo požádat Komoru o určení jiného advokáta, dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost. Advokát je oprávněn takto postupovat také tehdy, pokud klient přes poučení advokátem o tom, že jeho pokyny jsou v rozporu s právním nebo stavovským předpisem, trvá na tom, aby advokát přesto postupoval podle těchto pokynů.

(3) Advokát je oprávněn smlouvu o poskytování právních služeb vypovědět, nesložil-li klient přiměřenou zálohu na odměnu za poskytnutí právních služeb, ačkoliv byl o to advokátem požádán.

(4) Klient je oprávněn smlouvu o poskytování právních služeb vypovědět kdykoliv, a to i bez udání důvodu.

(5) Výpovědní dobu je možné sjednat pouze pro případ výpovědi smlouvy o poskytování právních služeb ze strany advokáta podle odstavce 2 věty první nebo ze strany klienta; výpovědní doba však nesmí být delší než tři měsíce.

⁸⁾ § 116 občanského zákoníku.

(6) Nedohodne-li se advokát s klientem jinak nebo neučiní-li klient jiné opatření, je advokát povinen po dobu 15 dnů ode dne, kdy smlouva o poskytování právních služeb na základě výpovědi podle odstavců 1 až 5 nebo z jiného důvodu zanikla, činit veškeré neodkladné úkony tak, aby klient neutrpěl na svých právech nebo oprávněných zájmech újmu. To neplatí, pokud klient advokátovi sdělí, že na splnění této povinnosti netrvá.

§ 21

(1) Advokát je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s poskytováním právních služeb.

(2) Povinnosti mlčenlivosti může advokáta zprostit pouze klient a po jeho smrti či zániku právní nástupce klienta; má-li klient více právních nástupců, ke zproštění advokáta povinnosti mlčenlivosti je potřebný souhlasný projev všech právních nástupců klienta. Zbavení povinnosti mlčenlivosti advokáta klientem nebo jeho právním nástupcem anebo jeho právními nástupci musí být provedeno písemnou formou a musí být adresováno advokátovi; v řízení před soudem tak lze učinit i ústně do protokolu. I poté je však advokát povinen zachovávat mlčenlivost, je-li z okolností případu zřejmé, že ho klient nebo jeho právní nástupce této povinnosti zprostil pod nátlakem nebo v tísní.

(3) Advokát nemá povinnost mlčenlivosti ve vztahu k osobě, kterou pověřuje provedením jednotlivých úkonů právních služeb, pokud je tato osoba povinna sama tuto povinnost zachovávat.

(4) Povinnosti mlčenlivosti není advokát vázán v rozsahu nezbytném pro řízení před soudem nebo jiným orgánem, je-li předmětem řízení spor mezi ním a klientem nebo jeho právním nástupcem; povinnosti mlčenlivosti není advokát vázán též v řízení podle § 55, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Komory anebo v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o této žalobě podle zvláštního právního předpisu^{8a)}, jakož i v řízení ve věcech uvedených v § 55b, a to v rozsahu nezbytném pro ochranu jeho práv nebo právem chráněných zájmů jako advokáta.

(5) Povinnosti mlčenlivosti advokáta nejsou dotčeny jeho povinnosti jako daňového subjektu stanovené zvláštními předpisy o správě daní a poplatků⁹⁾; i v tomto případě je však advokát povinen zachovávat mlčenlivost o povaze věci, ve které právní služby poskytl nebo poskytuje.

(6) Povinnosti mlčenlivosti se advokát nemůže dovolávat v kárném řízení, jakož i vůči advokátovi, který byl pověřen předsedou kontrolní rady provedením přípravných úkonů k prověření, zda došlo ke kárnému provinění (§ 33 odst. 3). Povinnosti mlčenlivosti se advokát nemůže dovolávat při plnění povinností podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, jakož i vůči zástupci Komory při provádění úkonů podle odstavce 10.

^{8a)} Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: Nyní zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.)

(7) Povinností mlčenlivosti není dotčena zákonem uložená povinnost překazit spáchání trestného činu¹⁰⁾.

(8) Povinnost mlčenlivosti trvá i po vyškrtnutí ze seznamu advokátů.

- (9) Povinnost mlčenlivosti v rozsahu stanoveném v odstavcích 1 až 8 se vztahuje obdobně i na
- a) zaměstnance advokáta nebo společnosti anebo zahraniční společnosti, jakož i na jiné osoby, které se s advokátem nebo ve společnosti anebo v zahraniční společnosti podílejí na poskytování právních služeb,
- b) členy orgánů Komory a její zaměstnance, jakož i na všechny osoby, které se účastní kárného řízení, včetně advokátů pověřených předsedou kontrolní rady provedením přípravných úkonů k prověření, zda došlo ke kárnému provinění (§ 33 odst. 3).

(10) Členové orgánů Komory, její zaměstnanci a advokáti pověřeni předsedou kontrolní rady provedením přípravných úkonů k prověření, zda došlo ke kárnému provinění, nejsou vázáni povinností mlčenlivosti podle odstavce 9 v rozsahu nezbytném pro řízení před soudem ve věcech uvedených v odstavci 4 části věty za středníkem. Členové orgánů Komory a její zaměstnanci nejsou dále vázáni povinností mlčenlivosti v rozsahu nezbytném ke splnění informační povinnosti podle § 10 odst. 2 až 4, § 35d a § 35r odst. 1, 2 a 4.

§ 22

(1) Advokacie se vykonává zpravidla za odměnu; od klienta lze žádat přiměřenou zálohu.

(2) Zaměstnaný advokát vykonává advokacii za mzdu stanovenou podle zvláštních právních předpisů^{10a)}, kterou mu poskytuje jeho zaměstnavatel.

(3) Způsob a určení odměny a náhrad advokáta, který vykonává advokacii samostatně nebo společně s jinými advokáty (§ 11 odst. 1), případně i jejich výši, stanoví Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření Komory vyhláškou.^{*)}

¹⁰⁾ § 167 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: Nyní § 367 trestního zákoníku.)

^{10a)} Zákon č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrné mzdě, ve znění pozdějších předpisů. *(Pozn. redakce: Nyní zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.)*

^{*)} *Pozn. redakce: Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů; viz str. 76-87.*

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, viz str. 112-119.

§ 23

Byl-li advokát ustanoven, hradí jeho odměnu stát.

§ 23a

Je-li advokát, společnost nebo zahraniční společnost plátcem daně z přidané hodnoty, náleží advokátovi, společnosti nebo zahraniční společnosti k odměně a k náhradám podle § 22 nebo 23 rovněž částka odpovídající této dani, kterou jsou povinni advokát nebo společnost z odměny a z náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu^{10b)}.

§ 24

(1) Advokát odpovídá klientovi za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem advokacie. Advokát odpovídá za škodu způsobenou klientovi i tehdy, byla-li škoda způsobena v souvislosti s výkonem advokacie jeho zástupcem nebo jiným jeho zaměstnancem než zaměstnaným advokátem; odpovědnost těchto osob za škodu způsobenou zaměstnavateli podle zvláštních právních předpisů tím není dotčena.

(2) Vykonává-li advokát advokacii ve společnosti nebo v zahraniční společnosti, odpovídá klientovi za škodu podle odstavce 1 tato společnost nebo zahraniční společnost.

(3) Za škodu způsobenou v souvislosti s výkonem advokacie zaměstnaným advokátem odpovídá klientovi zaměstnavatel advokáta, a to i v případě uvedeném v § 15b.

(4) Advokát nebo společnost anebo zahraniční společnost se odpovědnosti podle odstavců 1 až 3 zproští, prokáží-li, že škodě nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na nich požadovat.

§ 24a

(1) Advokát, který vykonává advokacii samostatně nebo ve sdružení, musí být pojištěn pro případ odpovědnosti za škodu, za kterou klientovi odpovídá podle § 24 odst. 1, jakož i pro případ vzniku závazku k náhradě škody, k jehož splnění je advokát vykonávající advokacii ve sdružení podle zvláštních právních předpisů povinen z důvodu solidární odpovědnosti^{10c)}. Advokát, který vykonává advokacii ve veřejné obchodní společnosti nebo jako komplementář komanditní společnosti, musí být v rámci pojištění společnosti nebo samostatně pojištěn pro případ vzniku závazku k náhradě škody, za kterou odpovídá podle § 24 odst. 2 tato společnost, a advokát je podle zvláštních právních předpisů povinen k jeho splnění z důvodu ručení jako jejího společníka^{10d)}.

^{10b)} Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

^{10c)} § 835 odst. 2 občanského zákoníku.

^{10d)} § 86 a 87 a § 93 odst. 1 obchodního zákoníku.

(2) Minimální limit pojistného plnění z pojištění advokátů podle odstavce 1 stanoví Komora stavovským předpisem.^{*)}

§ 24b

(1) Společnost s ručením omezeným a komanditní společnost musejí být od vzniku do dne svého zrušení pojištěny pro případ odpovědnosti za škodu, za kterou klientovi odpovídají podle § 24 odst. 2 (dále jen „pojištění společnosti“); pojištění společnosti je předpokladem pro její zápis do obchodního rejstříku^{10e)}.

(2) Minimální limit pojistného plnění z pojištění společnosti musí činit nejméně 50 000 000 Kč za každého společníka společnosti s ručením omezeným, kterému nebyl pozastaven výkon advokacie, nebo nejméně 10 000 000 Kč za každého komanditistu komanditní společnosti, kterému nebyl pozastaven výkon advokacie.

(3) Dojde-li ke zvýšení počtu společníků ve společnosti s ručením omezeným nebo komanditistů komanditní společnosti anebo k zániku pozastavení výkonu advokacie společníka společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty komanditní společnosti, musí být pojistné plnění z pojištění společnosti zvýšeno tak, aby odpovídalo minimálnímu limitu pojistného plnění z pojištění společnosti podle odstavce 2, a to ode dne, kdy k takové změně došlo.

(4) Stejnopis nebo úředně ověřená kopie pojistné smlouvy o pojištění společnosti, popřípadě doklad vydaný pojišťovnou nebo jinou příslušnou osobou, dosvědčující pojištění společnosti (dále jen „doklad o pojištění společnosti“) musejí být připojeny k návrhu na zápis společnosti nebo každého nového společníka společnosti do obchodního rejstříku a ukládají se do sbírky listin v obchodním rejstříku, a to včetně stejnopisů nebo úředně ověřených kopií změn dokladu o pojištění společnosti^{10f)}.

(5) Společnost je povinna předložit Komoře stejnopis nebo úředně ověřenou kopii dokladu o pojištění společnosti

- a) do konce kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, na nějž se pojištění společnosti vztahuje,
- b) do jednoho týdne ode dne, kdy došlo ke změně uvedené v odstavci 3, anebo
- c) do jednoho týdne ode dne, kdy o to Komora požádá.

(6) Nesplní-li společnost povinnost podle odstavce 5 anebo zjistí-li Komora, že společnost není pojištěna podle odstavců 1 až 3, podá Komora bez odkladu soudu podle zvláštních právních předpisů návrh na zrušení společnosti a její likvidaci^{4c)}.

^{*)} **Pozn. redakce:** *Usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2009 Věstníku, kterým se stanoví minimální limity pojistného plnění z pojištění advokátů, ve znění pozdějších stavovských předpisů, viz str. 296-299.*

^{10e)} § 68 odst. 6 písm. c) obchodního zákoníku.

^{10f)} § 38i odst. 1 písm. p) obchodního zákoníku.

§ 24c

(1) Komora sjednává pro advokáty, vykonávající advokacii samostatně nebo jako účastníci sdružení, pojištění pro případ odpovědnosti za škodu, za kterou klientovi odpovídají podle § 24 odst. 1; toto pojištění je pojištěním cizího pojistného rizika podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁹⁾ (dále jen „hromadné pojištění advokátů“). Pojistnou smlouvu o hromadném pojištění advokátů uveřejní Komora ve Věstníku. Advokát je povinen zaplatit Komoře pojistné z hromadného pojištění advokátů do konce kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, na nějž se hromadné pojištění advokátů vztahuje.

(2) Pokud advokát nechce být hromadného pojištění advokátů účasten, předloží nejpozději do uplynutí lhůty podle odstavce 1 Komoře stejnopis nebo úředně ověřenou kopii pojistné smlouvy, popřípadě doklad vydaný pojišťovnou nebo jinou příslušnou osobou, dosvědčující, že je pro příslušný kalendářní rok pojištěn samostatně; minimální limit pojistného plnění z takto sjednaného pojištění však nesmí být nikdy nižší, než kolik by činil v případě hromadného pojištění advokátů.

§ 25

(1) O poskytování právních služeb je advokát povinen vést přiměřenou dokumentaci.

(2) Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčeny zvláštní předpisy o účetnictví¹¹⁾.

§ 25a

(1) Advokát je oprávněn nahradit úřední ověření podpisu vyžadované zvláštními právními předpisy svým prohlášením se stejnými účinky, pokud advokát listinu sám sepsal nebo ji jednající osoba před advokátem vlastnoručně podepsala (dále jen „prohlášení o pravosti podpisu“).

(2) Prohlášení o pravosti podpisu musí být vyhotoveno na listině nebo na listině s ní pevně spojené a musí obsahovat

- a) běžné číslo knihy o prohlášeních o pravosti podpisu,
- b) jméno, příjmení, bydliště, popřípadě místo pobytu, a datum narození jednající osoby,
- c) údaj, jak byla zjištěna totožnost jednající osoby, včetně označení druhu a čísla dokladu,
- d) prohlášení advokáta, že listina jím byla sepsána, nebo že byla před ním jednající osobou vlastnoručně podepsána,
- e) datum a místo, kde bylo prohlášení o pravosti podpisu advokátem učiněno,
- f) jméno a příjmení advokáta, jeho evidenční číslo podle zápisu v seznamu advokátů a jeho

¹⁰⁹⁾ § 10 zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů.

¹¹⁾ Zejména zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

podpis, a v případě uvedeném v odstavci 5 jméno a příjmení advokáta, jeho evidenční číslo podle zápisu v seznamu advokátů, jméno a příjmení advokátního koncipienta a jeho evidenční číslo podle zápisu v seznamu advokátních koncipientů a jeho podpis s dodatkem „v zastoupení“.

(3) Advokát je povinen předložit Komoře před prvním jím učiněným prohlášením o pravosti podpisu vzor svého podpisu, který musí být úředně ověřen; úřední ověření podpisu advokáta nemůže být prohlášením o pravosti podpisu nahrazeno.

(4) Advokát je povinen vést evidenci o všech učiněných prohlášeních o pravosti podpisu formou knihy o prohlášeních o pravosti podpisu, kterou vydá advokátovi za úplaty Komora.

(5) Advokát může být při činění prohlášení o pravosti podpisu zastoupen podle § 26 advokátním koncipientem, který vykonával právní praxi advokátního koncipienta po dobu alespoň dvou let; ustanovení odstavce 3 se na advokátního koncipienta použije obdobně.

(6) Podrobnosti o povinnostech advokáta a advokátního koncipienta podle předchozích odstavců stanoví stavovský předpis.^{*)}

§ 25b

Advokát zapůjčí příslušný svazek knihy o prohlášeních o pravosti podpisu, popřípadě umožní pořízení opisu nebo výpisu z tohoto svazku Komoře, Ministerstvu spravedlnosti při výkonu jeho působnosti podle § 52b, soudu, orgánu činnému v trestním řízení nebo znalci, který byl ustanoven v řízení před státním nebo jiným orgánem, pokud znalec nemůže podat znalecký posudek bez seznámení se s ním.

§ 25c

V souvislosti s poskytováním právních služeb může advokát provádět autorizovanou konverzi dokumentů postupem podle zvláštního právního předpisu^{11a)}.

§ 26

(1) Advokát se v rámci svého pověření může dát zastoupit jiným advokátem.

(2) Nestanoví-li zvláštní předpis jinak¹²⁾, může advokáta při jednotlivých úkonech právní pomoci zastoupit i zaměstnanec advokáta nebo advokátní koncipient.

^{*)} **Pozn. redakce:** *Usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu, o vedení evidence o těchto prohlášeních, o vyšším ověření těchto prohlášení a o knize prohlášení o pravosti podpisu (usnesení o prohlášení advokáta o pravosti podpisu), ve znění pozdějších stavovských předpisů – viz str. 263-278.*

^{11a)} Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

¹²⁾ § 35 odst. 1 trestního řádu.

§ 25 odst. 3 občanského soudního řádu (**Pozn. redakce:** *Nyní § 25 odst. 2 o. s. ř.*).

§ 31 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

§ 27

(1) Brání-li advokátovi, který vykonává advokacii samostatně, jakákoliv překážka ve vykonávání advokacie a neučiní-li jiné opatření za účelem ochrany práv nebo právem chráněných zájmů svých klientů, je povinen ustanovit bez odkladu, nejpozději však do jednoho měsíce ode dne, kdy taková překážka vznikla, jiného advokáta po dohodě s ním svým zástupcem (§ 26 odst. 1) a klienty o tom bezodkladně písemně vyzrozumět; ustanovení § 29 odst. 2 tím není dotčeno. Poruší-li advokát tuto povinnost, určí zástupce Komora s tím, že podle okolností případu určí i výši náhrady, kterou je povinen advokát zástupci poskytnout.

(2) Nedohodne-li se zástupce advokáta, určený Komorou podle odstavce 1 věty druhé, s klientem do jednoho měsíce ode dne, kdy byl klient o určení zástupce vyzrozuměn, jinak nebo neučiní-li klient v této lhůtě jiné opatření, přecházejí na zástupce ve vztahu ke klientovi práva a povinnosti zastupovaného advokáta, vyplývající ze smlouvy o poskytování právních služeb, včetně práv a povinností vyplývajících ze zastupování klienta v řízení před soudy nebo jinými orgány a práv a povinností obhájce v trestním řízení. To platí i v případě, kdy byl vztah mezi klientem a advokátem založen určením podle § 18 odst. 2 nebo ustanovením podle zvláštních právních předpisů. Komora tento přechod práv a povinností na žádost zástupce osvědčí. Ustanovení § 19 a 20 se použijí pro zástupce advokáta určeného Komorou podle odstavce 1 věty druhé obdobně.

(3) Předmětem přechodu práv a povinností podle odstavce 2 není povinnost zastupovaného advokáta k náhradě škody (§ 24 odst. 1), jakož i povinnost k vrácení věci, včetně peněžních prostředků poskytnutých klientem. Na zástupce nepřecházejí také další povinnosti a práva vyplývající z původního smluvního vztahu mezi advokátem a klientem, pokud by byl zástupce v důsledku jejich přechodu vůči tomuto advokátovi bezdůvodně zvýhodněn nebo znevýhodněn, anebo pokud by splnění těchto povinností nebylo možno po zástupci spravedlivě požadovat.

(4) Pokud byl advokát, který vykonával advokacii samostatně, vyškrtnut ze seznamu advokátů, určí Komora jiného advokáta jeho nástupcem, popřípadě učiní jiná vhodná opatření k ochraně práv a právem chráněných zájmů klientů vyškrtnutého advokáta; určený nástupce bezodkladně písemně vyzrozumí tyto klienty o přijatých opatřeních. Pokud je to vzhledem k okolnostem případu třeba, může Komora určit nástupcem vyškrtnutého advokáta i více advokátů. Ustanovení odstavců 2 a 3, upravující přechod práv a povinností mezi zastoupeným advokátem a jeho zástupcem, platí pro přechod práv a povinností mezi advokátem vyškrtnutým ze seznamu advokátů a jeho nástupcem obdobně.

(5) Zemřel-li advokát, který vykonával advokacii samostatně, soud podle zvláštního právního předpisu^{12a)} na návrh Komory ustanoví nástupce zemřelého advokáta, pokud s ustanovením souhlasí, správcem té části dědictví, kterou zemřelý advokát používal k výkonu advokacie.

^{12a)} § 175e občanského soudního řádu.

§ 28

(1) Advokát nebo advokátní koncipient jsou v zájmu cti a vážnosti advokátního stavu povinni před tím, než proti jinému advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi zahájí soudní nebo jiné řízení ve věci související s výkonem advokacie, využít smířčího řízení před orgány Komory; to neplatí, je-li alespoň jedním z účastníků sporu třetí osoba.

(2) Smířčí řízení je zpravidla vedeno před předsedou Komory nebo jiným členem jejího představenstva; jeho účelem je vést účastníky sporu k jeho vyřešení smírem.

(3) Podrobnosti o smířčím řízení stanoví stavovský předpis.^{*)}

§ 29

(1) Advokát je povinen oznámit Komoře bez odkladu po zahájení výkonu advokacie své sídlo, způsob, jakým vykonává advokacii, jakož i další skutečnosti nezbytné pro vedení seznamu advokátů stanovené stavovským předpisem; advokát je povinen oznámit Komoře bez odkladu i změny těchto skutečností, a to do jednoho týdne poté, co nastaly.

(2) Advokát je povinen oznámit Komoře ve lhůtě uvedené v odstavci 1 veškeré skutečnosti, které by mohly být důvodem k pozastavení výkonu advokacie nebo k vyškrtnutí ze seznamu advokátů.

§ 30

(1) Advokát je povinen platit příspěvky na činnost Komory a odvody do sociálního fondu Komory, popřípadě provádět další platby předvidané tímto zákonem [§ 43 písm. c)].

(2) Splatné závazky vzniklé na základě povinností podle odstavce 1 nezanikají vyškrtnutím ze seznamu advokátů; to neplatí, jde-li o vyškrtnutí z důvodů uvedených v § 7b odst. 1 písm. a) až c).

§ 31

Advokát nebo společnost anebo zahraniční společnost, která zaměstnává advokátního koncipienta, jsou povinny vytvářet takové pracovní podmínky, které advokátnímu koncipientovi umožní řádnou přípravu na povolání advokáta; advokátnímu koncipientovi musí být zejména umožněna účast na školeních pořádaných Komorou, řádná příprava na advokátní zkoušku, jakož i účast u advokátní zkoušky.

^{*)} **Pozn. redakce:** *Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/1998 Věstníku, kterým se upravuje smířčí řízení (advokátní smířčí řád), ve znění pozdějších stavovských předpisů – viz str. 169-177.*

Hlava čtvrtá

KÁRNÁ ODPOVĚDNOST A KÁRNÉ ŘÍZENÍ

§ 32

(1) Advokát a advokátní koncipient jsou kárně odpovědní za kárné provinění.

(2) Kárným proviněním je závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem.

(3) Advokátovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření:

- a) napomenutí,
- b) veřejné napomenutí,
- c) pokutu až do výše stonásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem¹³⁾,
- d) dočasný zákaz výkonu advokacie uložený na dobu od šesti měsíců do tří let,
- e) vyškrtnutí ze seznamu advokátů.

(4) Advokátnímu koncipientovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření:

- a) napomenutí,
- b) veřejné napomenutí,
- c) pokutu až do výše dvacetinásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem¹³⁾,
- d) vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů.

(5) Jedná-li se o méně závažné porušení povinností, lze od uložení kárného opatření advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi upustit, pokud samotné projednání kárného provinění je možno považovat za postačující.

(6) Výnos pokut připadá Komoře.

§ 33

(1) O tom, zda se advokát nebo advokátní koncipient dopustil kárného provinění, a o uložení kárného opatření rozhoduje v kárném řízení zahájeném na základě kárné žaloby podané

¹³⁾ Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: Nyní § 2 nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.)

kárným žalobcem (§ 46 odst. 3 a § 51 odst. 2) tříčlenný kárný senát složený ze členů kárné komise Komory. Účastníky kárného řízení jsou kárný žalobce a advokát nebo advokátní koncipient, proti němuž je kárné řízení zahájeno (dále jen „kárně obviněný“).

(2) Kárná žaloba musí být podána do šesti měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do dvou let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Do šestiměsíční lhůty se nezapočítává doba, po kterou byly činěny přípravné úkony k prověření, zda ke kárnému provinění došlo; tato doba nesmí být delší dvou měsíců.

(3) Má-li v kárném řízení vystupovat jako kárný žalobce předseda kontrolní rady, je oprávněn pověřit jiného advokáta po dohodě s ním provedením přípravných úkonů potřebných k prověření, zda došlo ke kárnému provinění; takto pověřený advokát má, pokud jde o písemnosti a jiné dokumenty advokátů, oprávnění člena kontrolní rady podle § 46 odst. 4 věty druhé.

(4) Kárně obviněný může být v kárném řízení zastoupen advokátem. Kárně obviněnému, který není zastoupen, ustanoví kárný senát opatrovníka, jestliže to vyžaduje ochrana jeho zájmů, zejména byl-li stížen duševní poruchou nebo chorobou, která mu brání náležitě se hájit. Opatrovníkem ustanoví kárný senát jiného advokáta po dohodě s ním.

(5) Kárně obviněný má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu; má právo hájit se a navrhopvat důkazy, které by měly být provedeny.

(6) V kárném řízení lze vyslýchat svědky, znalce nebo účastníky, jen když se dobrovolně dostaví a poskytnou výpověď. Také jiné důkazy lze provádět jen tehdy, jsou-li dobrovolně poskytnuty. Důkazy, které nelze takto provést, provede na dožádání Komory a na její náklady soud; soud je povinen dožádání vyhovět, nejde-li o provedení důkazu podle zákona nepřipustného. Soud přitom učiní veškerá rozhodnutí, která jsou k provedení dožádáním požadovaného důkazu potřebná.

§ 33a

(1) Náklady kárného řízení, které v kárném řízení vznikly účastníkovi kárného řízení, nese účastník. Komora nese náklady spojené s činností kárného senátu a odvolacího senátu, náklady na tlumočnicka a náklady spojené s prováděním důkazů.

(2) Vyslovil-li kárný senát v rozhodnutí, kterým se kárné řízení končí, že kárně obviněný se dopustil kárného provinění, zaváže současně v rozhodnutí kárně obviněného k náhradě nákladů kárného řízení, které nese Komora podle odstavce 1, a to jednorázovou částkou stanovenou v přiměřené výši stavovským předpisem.

(3) Komora nahradí svědkovi hotové výdaje a výdělek, který mu prokazatelně ušel. Nárok je třeba uplatnit u Komory do tří dnů od výsledku, jinak zaniká; o tom musí být svědek poučen.

(4) Náhrada hotových výdajů a poskytování odměn znalcům a tlumočnickům se řídí zvláštními právními předpisy^{13a)}.

^{13a)} Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

§ 34

(1) Pro rozhodnutí v kárném řízení je rozhodující skutkový a právní stav v době, kdy ke kárnému provinění došlo; pozdější právní úpravy se použije, jestliže je to pro kárně obviněného příznivější.

(2) Písemné vyhotovení rozhodnutí, kterým se kárné řízení končí, musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o opravném prostředku, a musí být doručeno účastníkům; v případě uvedeném v § 33a odst. 2 obsahuje písemné vyhotovení rozhodnutí i výrok ukládající povinnost k náhradě nákladů kárného řízení.

(3) Doručené rozhodnutí, kterým se kárné řízení končí a proti kterému se nelze odvolat, je v právní moci a je vykonatelné, nejde-li o případ uvedený v odstavci 4. Ostatní rozhodnutí nabývají právní moci jejich vyhlášením; není-li kárným řádem vyhlášení předepsáno, nabývají rozhodnutí právní moci jejich přijetím.

(4) Byla-li jako kárné opatření uložena pokuta, je třeba ji zaplatit do patnácti dnů od právní moci rozhodnutí, nestanoví-li rozhodnutí lhůtu delší nebo nestanoví-li rozhodnutí, že pokuta má být zaplácena ve splátkách. Rozhodnutí ukládající toto kárné opatření je vykonatelné, jakmile uplyne lhůta k plnění.

(5) Ustanovení odstavce 4 se použije obdobně i pro rozhodnutí ukládající povinnost k náhradě nákladů řízení.

§ 34a

(1) Kárný senát může ve věci rozhodnout bez nařízení jednání kárným příkazem, pokud je skutkový stav spolehlivě zjištěn doposud opatřenými důkazy.

(2) Kárným příkazem lze uložit pouze kárné opatření napomenutí anebo kárné opatření pokuty do výše desetinásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem¹³⁾, je-li kárně obviněným advokát, nebo do výše dvojnásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem¹³⁾, je-li kárně obviněným advokátní koncipient; ustanovení § 32 odst. 5 tím není dotčeno.

(3) Kárný příkaz má povahu rozhodnutí, kterým kárný senát vyslovil, že kárně obviněný se dopustil kárného provinění. Účinky spojené s vyhlášením rozhodnutí kárného senátu nastávají doručením písemného vyhotovení kárného příkazu kárně obviněnému.

§ 34b

(1) Písemné vyhotovení kárného příkazu musí obsahovat výrok ve věci samé, výrok ukládající povinnost k náhradě nákladů kárného řízení (§ 33a odst. 2) a poučení o právu podat odpor, včetně upozornění, že v případě, kdy kárně obviněný odpor nepodá, nebude již nařizováno jednání kárného senátu k projednání věci (§ 34d odst. 1).

(2) Písemné vyhotovení kárného příkazu se doručuje kárně obviněnému a kárnému ža-

lobci; má-li kárně obviněný zástupce nebo opatrovníka (§ 33 odst. 4), doručuje se písemné vyhotovení kárného příkazu i jim.

§ 34c

(1) Kárně obviněný, kárný žalobce a zástupce kárně obviněného nebo jeho opatrovník (dále jen „oprávněná osoba“) mohou podat proti kárnému příkazu odpor; odpor je třeba podat do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení kárného příkazu. Zástupci kárně obviněného nebo jeho opatrovníkovi končí lhůta k podání odporu tímž dnem jako kárně obviněnému.

(2) Po doručení písemného vyhotovení kárného příkazu se oprávněná osoba může svého práva na podání odporu výslovně vzdát.

§ 34d

(1) Byl-li proti kárnému příkazu podán oprávněnou osobou ve lhůtě uvedené v § 34c odst. 1 odpor, kárný příkaz se zrušuje a předseda kárného senátu nařídí k projednání věci jednání; při dalším projednávání věci není kárný senát vázán právní kvalifikací ani druhem nebo výměrou kárného opatření, které byly obsaženy v kárném příkazu.

(2) Nebyl-li ve lhůtě uvedené v § 34c odst. 1 podán proti kárnému příkazu žádnou z oprávněných osob odpor, nabývá kárný příkaz dnem následujícím po dni uplynutí této lhůty právní moci a je vykonatelný. Pokud se všechny oprávněné osoby před uplynutím lhůty uvedené v § 34c odst. 1 výslovně vzdaly práva na podání odporu (§ 34c odst. 2), nabývá kárný příkaz právní moci a je vykonatelný dnem následujícím po dni, kdy kárný senát obdržel takové vyjádření od poslední z oprávněných osob.

§ 34e

Byl-li vydán kárný příkaz, může kárný žalobce vzít kárnou žalobu zpět do doby, než je písemné vyhotovení kárného příkazu doručeno některé z oprávněných osob; zpětvzetím kárné žaloby se kárný příkaz zrušuje a kárné řízení se zastaví.

§ 35

(1) Proti rozhodnutí kárného senátu v kárném řízení, kterým se toto řízení před kárným senátem končí, může účastník kárného řízení podat do patnácti dnů od doručení jeho písemného vyhotovení odvolání; odvolání má odkladný účinek. Ustanovení věty první neplatí v případě, kdy kárný senát rozhodl kárným příkazem.

(2) O odvolání rozhoduje tříčlenný senát ustanovený z členů odvolací kárné komise (dále jen „odvolací senát“).

(3) Odvolací senát Komory v odvolacím řízení rozhodnutí zruší nebo odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí. Zruší-li odvolací senát Komory odvoláním napadené rozhodnutí, rozhodne ve věci samé nebo ji vrátí kárnému senátu k dalšímu řízení a rozhodnutí; kárný senát je v tomto případě vázán právním názorem odvolacího senátu.

§ 35a

(1) Rozhodnutí o uložení kárného opatření napomenutí, vyškrtnutí ze seznamu advokátů nebo vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů je vykonáno dnem, kdy nabylo právní moci.

(2) Rozhodnutí o uložení kárného opatření veřejného napomenutí vykoná předseda Komory jeho uveřejněním ve Věstníku České advokátní komory (dále jen „Věstník“); je vykonáno dnem, který je uveden v záhlaví příslušné částky Věstníku jako den jejího rozeslání. Rozhodnutí nelze vykonat, uplynula-li ode dne, kdy se stalo vykonatelným, doba delší šesti měsíců.

(3) Rozhodnutí ukládající kárné opatření dočasného zákazu výkonu advokacie je vykonáno dnem, kdy uplynula doba zákazu uvedená v rozhodnutí. Tato doba počíná běžet dnem, kdy se rozhodnutí stalo vykonatelným; byla-li vykonatelnost rozhodnutí odložena, její běh se přerušuje.

(4) Rozhodnutí o uložení kárného opatření pokuty je vykonáno dnem zaplacení pokuty Komoře ve výši stanovené v rozhodnutí; pokud má být pokuta zaplacena ve splátkách, je rozhodnutí vykonáno dnem zaplacení poslední splátky. Vykonatelné rozhodnutí o uložení kárného opatření pokuty je podkladem pro výkon rozhodnutí a exekučním titulem podle zvláštních právních předpisů¹⁴⁾. Pokud má být pokuta zaplacena ve splátkách, je Komora oprávněna podat návrh na výkon rozhodnutí i v případě, že některá ze splátek nebyla včas zaplacena; výkon rozhodnutí se v takovém případě týká celé dosud nezaplacené částky pokuty. Toto oprávnění však může Komora použít nejpozději do splatnosti nejbližší příští splátky.

(5) Rozhodnutí ukládající povinnost k náhradě nákladů kárného řízení je vykonáno dnem zaplacení částky nákladů řízení (§ 33a odst. 2) Komoře. Nebyla-li povinnost k náhradě nákladů kárného řízení splněna ve lhůtě podle tohoto zákona nebo ve lhůtě stanovené v rozhodnutí, platí pro výkon rozhodnutí ukládajícího povinnost k náhradě nákladů kárného řízení ustanovení odstavce 4 o výkonu rozhodnutí o uložení kárného opatření pokuty obdobně.

¹⁴⁾ § 274 písm. i) občanského soudního řádu.

§ 40 odst. 1 písm. g) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 35b

Na advokáta nebo advokátního koncipienta se pro účely kárného řízení hledí, jako by se nedopustil kárného provinění, popřípadě jako by mu nebylo uloženo kárné opatření

- a) dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo od uložení kárného opatření upuštěno,
- b) dnem, kdy rozhodnutí o uložení kárného opatření napomenutí nebo veřejného napomenutí bylo vykonáno, bylo-li mu uloženo kárné opatření napomenutí nebo veřejného napomenutí. Nebylo-li rozhodnutí o uložení kárného opatření veřejného napomenutí vykonáno ve lhůtě uvedené v § 35a odst. 2, hledí se dnem uplynutí této lhůty na toho, komu bylo uloženo, jako by se kárného provinění nedopustil,
- c) uplynula-li ode dne, kdy rozhodnutí o uložení kárného opatření bylo vykonáno, doba jednoho roku, bylo-li mu uloženo kárné opatření pokuty nebo kárné opatření dočasného zákazu výkonu advokacie,
- d) uplynula-li ode dne vyškrtnutí ze seznamu advokátů doba pěti let, bylo-li advokátovi uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů,
- e) uplynula-li ode dne vyškrtnutí doba tří let, bylo-li advokátnímu koncipientovi uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů.

§ 35c

(1) Skončilo-li kárné řízení rozhodnutím, které nabylo právní moci, lze v něm proti témuž kárně obviněnému a pro téže kárné provinění pokračovat, jen byla-li povolena obnova kárného řízení; obnovu kárného řízení nelze povolit, bylo-li pravomocným rozhodnutím kárné řízení zastaveno.

(2) Návrh na povolení obnovy kárného řízení může podat jeho účastník, vyjdou-li najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které bez zavinění účastníka nemohly být v kárném řízení uplatněny, a které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy, známými již dříve, vést k příznivějšímu rozhodnutí pro kárně obviněného.

(3) Návrh na obnovu kárného řízení lze podat do šesti měsíců ode dne, kdy se účastník kárného řízení, který obnovu kárného řízení navrhuje, dozvěděl o důvodu obnovy podle odstavce 2, nebo ode dne, kdy jej mohl uplatnit; návrh není přípustný proti rozhodnutí, kterým nebylo rozhodnuto ve věci samé.

(4) O návrhu na povolení obnovy kárného řízení rozhoduje za tím účelem zvlášť ustavený kárný senát; kárný senát návrh na povolení obnovy kárného řízení buď zamítne, nebo obnovu kárného řízení povolí. Proti rozhodnutí o návrhu na povolení obnovy kárného řízení může jeho účastník podat odvolání (§ 35).

(5) Jestliže rozhodnutí, kterým byla obnova kárného řízení povolena, nabylo právní moci, všechna dosavadní rozhodnutí v kárném řízení přijatá se zrušují a kárný senát, který obnovu kárného řízení povolí, věc v kárném řízení znovu projedná.

§ 35d

(1) Komora informuje bez odkladu v potřebném rozsahu příslušný orgán cizího státu o zahájení a o výsledku kárného řízení proti advokátovi, který byl zapsán do seznamu advokátů podle § 5a.

(2) Komora informuje bez odkladu v potřebném rozsahu příslušný orgán domovského státu, ve kterém advokát zapsaný do seznamu advokátů podle § 5 odst. 1 nebo § 57 poskytuje právní služby v postavení obdobným usazenému evropskému advokátovi podle tohoto zákona, o zahájení a výsledku kárného řízení proti tomuto advokátovi.

§ 35e

(1) Podrobnosti o kárném řízení stanoví kárný řád.^{*)}

(2) Nestanoví-li tento zákon nebo kárný řád něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v kárném řízení přiměřeně ustanovení trestního řádu.

ČÁST TŘETÍ

EVROPSKÝ ADVOKÁT

Hlava první

Hostující evropský advokát

§ 35f

Hostujícím evropským advokátem^{14a)} je evropský advokát, který poskytuje právní služby na území České republiky dočasně nebo příležitostně.

§ 35g

Hostující evropský advokát je povinen používat při poskytování právních služeb profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) s uvedením příslušného orgánu domovského státu; toto označení musí být vyjádřeno v oficiálním jazyku nebo v jednom z oficiálních jazyků domovského státu.

^{*)} **Pozn. redakce:** Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), ve znění pozdějších předpisů – viz str. 97-111.

^{14a)} Směrnice Rady č. 77/249/EHS ze dne 22. března 1997, o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů.

§ 35h

(1) Hostující evropský advokát nemůže být členem sdružení (§ 14) ani společníkem společnosti (§ 15).

(2) Hostující evropský advokát není oprávněn účastnit se sněmu a nemůže být volen do orgánů Komory.

(3) Hostující evropský advokát není oprávněn sepisovat smlouvy o převodu nemovitosti, zástavní smlouvy, jejichž předmětem je nemovitost, a smlouvy o převodu nebo nájmu podniku nebo jeho části, pokud se týkají nemovitosti; hostující evropský advokát není oprávněn činit prohlášení o pravosti podpisu (§ 25a).

§ 35i

(1) Při poskytování právních služeb spočívajících v zastupování v řízení před soudy nebo jinými orgány, včetně obhajoby v trestním řízení, je hostující evropský advokát povinen dodržovat povinnosti, které jsou stanoveny právním nebo stavovským předpisem pro advokáty, jakožto zástupce účastníků v tomto řízení. Pokud tyto předpisy některou otázku neupravují, je hostující evropský advokát povinen dodržovat povinnosti, které jsou stanoveny právními, stavovskými nebo jinými předpisy domovského státu o poskytování právních služeb (dále jen „předpisy domovského státu“).

(2) Při poskytování jiných právních služeb, než které jsou uvedeny v odstavci 1, je hostující evropský advokát povinen dodržovat povinnosti, které jsou stanoveny předpisy domovského státu. Pokud předpisy domovského státu některou otázku neupravují, použijí se při poskytování právních služeb hostujícím evropským advokátem ustanovení § 3 odst. 1 a 2, § 16, 17, § 18 odst. 1, § 19 až 21, § 22 odst. 1, § 24 odst. 1 až 3, § 25, 26 a 28, jakož i ustanovení zvláštních právních předpisů, pokud upravují poskytování právních služeb advokáty.

(3) Ustanovení tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů uvedená v odstavci 2 se při poskytování právních služeb hostujícím evropským advokátem nepoužijí, pokud dodržování povinností jimi stanovených nelze po hostujícím evropském advokátovi vzhledem ke všem okolnostem, a zejména ke skutečnosti, že se jedná o dočasné nebo příležitostné poskytování právních služeb, rozumně požadovat; to však neplatí o povinnostech uvedených v § 16, 17, § 19 až 21 a § 24 odst. 1 až 3.

§ 35j

(1) Poskytuje-li hostující evropský advokát na území České republiky právní služby bez podstatnějších přerušení po dobu jednoho měsíce, je povinen oznámit Komoře adresu místa v České republice pro doručování písemností Komory, včetně rozhodnutí přijatých orgány Komory v řízeních podle tohoto zákona. Pokud hostující evropský advokát tuto povinnost nesplní, Komora písemnost uloží s tím, že účinky doručení písemnosti (rozhodnutí) nastávají třetím dnem po uložení; to platí i v případě písemností, které mají být doručeny do vlastních rukou hostujícího evropského advokáta.

(2) Poskytuje-li hostující evropský advokát právní služby spočívající v zastupování v řízení před soudy nebo jinými orgány, včetně obhajoby v trestním řízení, je povinen ustanovit advokáta jako svého zmocněnce pro doručování písemností (dále jen „zmocněnec pro doručování“); ustanovení § 35p tím není dotčeno. Hostující evropský advokát je povinen oznámit soudu nebo jinému orgánu adresu sídla zmocněnce pro doručování při prvním úkonu, který vůči němu učiní; soud nebo jiný orgán zasílá písemnosti, včetně rozhodnutí, na adresu sídla zmocněnce pro doručování. Pokud hostující evropský advokát tuto povinnost nesplní, soud nebo jiný orgán písemnost uloží s tím, že účinky doručení písemnosti (rozhodnutí) nastávají třetím dnem po uložení; to platí i v případě písemností, které mají být doručeny do vlastních rukou hostujícího evropského advokáta.

§ 35k

(1) Pokud je o to požádán, je hostující evropský advokát povinen prokázat Komoře, soudu nebo jinému orgánu příslušným dokladem nebo doklady vydanými v domovském státě své oprávnění poskytovat v domovském státě právní služby pod profesním označením podle § 2 odst. 1 písm. b) (dále jen „průkaz oprávnění“); průkaz oprávnění musí být hostujícím evropským advokátem předložen s jeho překladem do českého jazyka.

(2) Dokud hostující evropský advokát nesplní povinnost podle odstavce 1, není oprávněn právní služby dále poskytovat.

Hlava druhá

USAZENÝ EVROPSKÝ ADVOKÁT

§ 35l

(1) Usazeným evropským advokátem^{14b)} je evropský advokát, který je zapsán do seznamu evropských advokátů vedeného Komorou.

(2) Usazený evropský advokát je oprávněn poskytovat právní služby na území České republiky soustavně.

§ 35m

(1) Komora запиše evropského advokáta do seznamu evropských advokátů do jednoho měsíce od doručení písemné žádosti o zápis, ke které musí být přiloženy

- a) doklady prokazující, že evropský advokát splňuje podmínky podle § 2 odst. 1 písm. b) bodů 1 a 2,

^{14b)} Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/5/ES ze dne 16. února 1998, o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace.

b) doklad o splnění povinnosti podle § 24a,

c) doklad o tom, že evropský advokát uhradil Komoře poplatek, který stanoví stavovský předpis nejvýše částkou 10 000 Kč.

(2) Komora evropského advokáta do seznamu evropských advokátů nezapiše, pokud mu bylo uloženo kárné opatření dočasného zákazu poskytování právních služeb (§ 35q odst. 2) a ode dne, kdy rozhodnutí o uložení tohoto kárného opatření bylo vykonáno, neuplynula doba alespoň jednoho roku.

(3) Usazený evropský advokát prokazuje oprávnění k poskytování právních služeb podle tohoto zákona osvědčením o zápisu do seznamu evropských advokátů nebo identifikačním průkazem usazeného evropského advokáta; tyto dokumenty mu Komora vydá nejpozději do jednoho týdne po zápisu do seznamu evropských advokátů. Vzor, náležitosti a způsob používání identifikačního průkazu usazeného evropského advokáta stanoví prováděcí právní předpis; prováděcí právní předpis může též stanovit dobu platnosti identifikačního průkazu usazeného evropského advokáta. Pro osvědčení a identifikační průkaz usazeného evropského advokáta se použije § 5d odst. 3 a 4 obdobně.

(4) Zápis do seznamu evropských advokátů zaznamená Komora v seznamu evropských advokátů ve lhůtě uvedené v odstavci 3; Komora v téže lhůtě informuje o zápisu do seznamu evropských advokátů v potřebném rozsahu příslušný orgán domovského státu.

(5) Usazenému evropskému advokátovi se pozastavuje oprávnění k poskytování právních služeb podle tohoto zákona, nastane-li některá ze skutečností uvedených v § 8b odst. 1 písm. a), b), d) až g).

(6) Komora pozastaví usazenému evropskému advokátovi oprávnění k poskytování právních služeb podle tohoto zákona v případech uvedených v § 9 odst. 1, jakož i v případě, kdy bylo pozastaveno jeho oprávnění poskytovat v domovském státě právní služby pod profesním označením podle § 2 odst. 1 písm. b); Komora může pozastavit usazenému evropskému advokátovi oprávnění k poskytování právních služeb podle tohoto zákona v případech uvedených v § 9 odst. 2 a 3.

(7) Usazený evropský advokát

a) který zemřel, je vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů ke dni úmrtí,

b) který byl prohlášen za mrtvého, je vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů ke dni právní moci rozhodnutí o prohlášení za mrtvého,

c) kterému bylo uloženo kárné opatření dočasného zákazu poskytování právních služeb (§ 35q odst. 2), je vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů ke dni právní moci rozhodnutí o uložení tohoto kárného opatření,

d) který podal Komoře písemnou žádost o vyškrtnutí ze seznamu evropských advokátů, opatřenou úředně ověřeným podpisem, je vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů uplynutím kalendářního měsíce, ve kterém byla tato žádost Komoře doručena; úřední

ověření podpisu se nevyžaduje, pokud usazený evropský advokát doručí žádost osobně předsedovi Komory nebo jím pověřenému zaměstnanci Komory a tuto žádost před ním podepíše,

e) který byl zapsán do seznamu advokátů (§ 5b), je vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů dnem zápisu do seznamu advokátů; tím není dotčeno jeho oprávnění požívat současně též profesní označení svého domovského státu, ani jeho oprávnění podle § 35na.

(8) Komora usazeného evropského advokáta ze seznamu evropských advokátů vyškrtne

a) jestliže přestal splňovat podmínku podle § 2 odst. 1 písm. b) bodu 1,

b) zaniklo-li jeho oprávnění poskytovat v domovském státě právní služby podle § 2 odst. 1 písm. b) bodu 2, nebo

c) z důvodů uvedených v § 7b odst. 1 písm. e) a f) a v § 8 odst. 1 písm. b) až d).

(9) V případě pozastavení oprávnění usazeného evropského advokáta k poskytování právních služeb podle tohoto zákona se použijí přiměřeně ustanovení § 8b odst. 2, § 9 odst. 4, § 9a, 9b a § 55 odst. 7. V případě vyškrtnutí usazeného evropského advokáta ze seznamu evropských advokátů se použijí přiměřeně ustanovení § 7b odst. 2 a § 8 odst. 2 a 3.

(10) O pozastavení oprávnění usazeného evropského advokáta k poskytování právních služeb podle tohoto zákona, jakož i o jeho vyškrtnutí ze seznamu evropských advokátů informuje Komora bez odkladu, nejpozději do jednoho týdne, příslušný orgán domovského státu.

§ 35n

(1) Není-li dále stanoveno jinak, použijí se pro usazeného evropského advokáta přiměřeně ustanovení tohoto zákona a stavovských předpisů o právech a povinnostech advokátů, popřípadě ustanovení zvláštních právních předpisů, pokud stanoví práva a povinnosti advokátů v souvislosti s výkonem advokacie.

(2) Usazený evropský advokát je povinen používat při poskytování právních služeb profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b); toto označení musí být vyjádřeno v oficiálním jazyku nebo v jednom z oficiálních jazyků domovského státu. K tomuto označení je usazený evropský advokát povinen uvádět odkaz na jeho zápis do seznamu evropských advokátů. Pokud usazený evropský advokát poskytuje právní služby jménem zahraniční společnosti podle § 35s, platí ustanovení § 12 odst. 4 obdobně.

(3) Usazený evropský advokát je oprávněn uvádět ke svému označení podle odstavce 2 i dodatek vyjadřující skutečnost, že v domovském státě, popřípadě i v jiných cizích státech, poskytuje právní služby společně s jinými osobami jako účastník (společník) sdružení nebo právnické osoby obdobné sdružení nebo společnosti podle tohoto zákona (§ 14 a 15).

(4) Usazený evropský advokát může být členem sdružení (§ 14) nebo společníkem společnosti (§ 15) anebo vykonávat advokacii jako zaměstnaný advokát (§ 15a).

(5) Usazený evropský advokát má právo účastnit se sněmu; nemůže však být volen do orgánů Komory.

(6) Sídlo usazeného evropského advokáta (§ 13) se zapisuje do seznamu evropských advokátů.

(7) Usazený evropský advokát se může v rámci svého oprávnění dát zastoupit osobami uvedenými v § 26.

(8) Ustanovení § 27 odst. 4 a § 30 odst. 2 se použije v případě vyškrtnutí usazeného evropského advokáta ze seznamu evropských advokátů.

§ 35na

Zrušen

Hlava třetí

Společná ustanovení

§ 35o

Evropský advokát je oprávněn poskytovat právní služby spočívající v zastupování v řízení před soudy nebo jinými orgány, včetně obhajoby v trestním řízení, a to i v těch případech, kdy zvláštní právní předpis stanoví, že účastník řízení musí být zastoupen advokátem nebo že zástupcem účastníka řízení může být jen advokát.

§ 35p

(1) Poskytuje-li evropský advokát právní služby spočívající v zastupování v řízení před soudy nebo jinými orgány, včetně obhajoby v trestním řízení, a stanoví-li zvláštní právní předpis, že účastník musí být v tomto řízení zastoupen advokátem nebo že zástupcem účastníka může být jen advokát, je evropský advokát povinen ustanovit advokáta po dohodě s klientem jako svého konzultanta v otázkách procesního práva, které budou v řízení řešeny, (dále jen „konzultant“); konzultantem může evropský advokát ustanovit i zmocněnce pro doručování podle § 35j odst. 2.

(2) Evropský advokát je povinen oznámit soudu nebo jinému orgánu adresu sídla konzultanta při prvním úkonu, který vůči němu učiní; dokud evropský advokát tuto povinnost nesplní, není oprávněn právní služby dále poskytovat.

(3) Nerozhodne-li soud nebo jiný orgán jinak, je konzultant oprávněn být přítomen se souhlasem evropského advokáta při všech úkonech, u kterých je oprávněn být přítomen jako zástupce (obhájce) evropský advokát.

(4) Ustanoveními předchozích odstavců nejsou dotčeny zvláštní právní předpisy upravující řízení před soudy nebo jinými orgány.

(5) Ustanovením odstavce 1 není dotčena odpovědnost evropského advokáta za škodu podle § 24 odst. 1 až 3, ani jeho kárná odpovědnost (§ 35q odst. 1).

Kárná odpovědnost a kárné řízení

§ 35q

(1) Evropský advokát je kárně odpovědný podle části druhé hlavy čtvrté tohoto zákona.

(2) Evropskému advokátovi lze v kárném řízení uložit kárná opatření uvedená v § 32 odst. 3 písm. a) až c) a kárné opatření dočasného zákazu poskytování právních služeb na dobu jednoho roku až pěti let. Na rozhodnutí o uložení kárného opatření dočasného zákazu poskytování právních služeb se použijí přiměřeně ustanovení § 35a odst. 3 a § 35b písm. c).

§ 35r

(1) Komora informuje v potřebném rozsahu příslušný orgán domovského státu o skutečnosti, že předseda kontrolní rady hodlá zahájit proti evropskému advokátovi kárné řízení.

(2) Nebylo-li možné splnit informační povinnost podle odstavce 1 z důvodu nebezpečí z prodlení nebo bylo-li kárné řízení zahájeno na základě kárné žaloby podané ministrem spravedlnosti, je Komora povinna informovat bez odkladu v potřebném rozsahu příslušný orgán domovského státu o zahájení kárného řízení proti evropskému advokátovi.

(3) V kárném řízení proti evropskému advokátovi si kárný senát nebo odvolací senát před rozhodnutím ve věci samé zpravidla vyžádá jako jeden z podkladů pro rozhodnutí i vyjádření příslušného orgánu domovského státu.

(4) Komora informuje bez odkladu v potřebném rozsahu příslušný orgán domovského státu o výsledku kárného řízení proti evropskému advokátovi.

ČÁST ČTVRTÁ

ZAHRANIČNÍ SPOLEČNOST

§ 35s

(1) Zahraniční společnost může na území České republiky poskytovat právní služby pokud a) má sídlo nebo organizační složku svého podniku v některém z domovských států,

b) jejími společníky jsou pouze advokáti nebo jiné fyzické osoby, které jsou oprávněny poskytovat právní služby v některém z domovských států pod profesním označením podle § 2 odst. 1 písm. b) bod 2,

c) předmětem jejího podnikání je pouze poskytování právních služeb,

d) zahraniční společnost nebo organizační složka jejího podniku je podle zvláštních právních předpisů zapsána do obchodního rejstříku²⁾,

e) právní služby jsou poskytovány pouze advokáty nebo usazenými evropskými advokáty.

(2) Jako statutární orgán zahraniční společnosti nebo vedoucí její organizační složky může být do obchodního rejstříku zapsán pouze advokát nebo usazený evropský advokát, který je společníkem zahraniční společnosti. Jako prokurista zahraniční společnosti může být do obchodního rejstříku zapsán pouze advokát nebo usazený evropský advokát; ustanovení § 15 odst. 5 věta druhá se použije obdobně.

(3) Zahraniční společnost může zaměstnávat v pracovním poměru advokáty, usazené evropské advokáty a advokátní koncipienty.

(4) Ustanovení § 15 odst. 4 a 8, § 18 odst. 1, § 19, 20, § 22 odst. 1, § 23, § 24 odst. 2 až 4, § 25, 28 a 29 se použijí pro zahraniční společnost přiměřeně.

(5) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro zahraniční společnost ustanovení obchodního zákoníku.

§ 35t

(1) Každý společník zahraniční společnosti, který ručí za její závazky celým svým majetkem (dále jen „neomezeně ručící společník“), musí být pro případ odpovědnosti zahraniční společnosti za škodu vzniklou v souvislosti s poskytováním právních služeb na území České republiky ode dne zápisu zahraniční společnosti nebo její organizační složky do obchodního rejstříku pojištěn obdobně jako společník veřejné obchodní společnosti nebo komplementář komanditní společnosti podle § 24a (dále jen „pojištění společníků zahraniční společnosti“).

(2) Zahraniční společnost, která nemá žádné neomezeně ručící společníky, musí být ode dne jejího zápisu nebo zápisu její organizační složky do obchodního rejstříku pojištěna pro případ odpovědnosti za škodu vzniklou v souvislosti s poskytováním právních služeb na území České republiky obdobně jako společnost s ručením omezeným podle tohoto zákona; zahraniční společnost, která má kromě jiných společníků alespoň jednoho neomezeně ručícího společníka, musí být pojištěna obdobně jako komanditní společnost podle tohoto zákona (dále jen „pojištění zahraniční společnosti“).

(3) Zahraniční společnost je povinna předložit Komoře stejnopis nebo úředně ověřenou kopii pojistné smlouvy o pojištění společníků zahraniční společnosti nebo o pojištění zahraniční společnosti, popřípadě doklad vydaný pojišťovnou nebo zahraniční pojišťovnou anebo jinou příslušnou osobou, dosvědčující existenci co do podmínek a rozsahu odpovídajícího pojištění společníků zahraniční společnosti nebo pojištění zahraniční společnosti (dále jen „doklad o pojištění zahraniční společnosti“), a to do konce kalendářního roku, ve kterém byla zapsána do seznamu zahraničních společností, a dále vždy do konce kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, na nějž se pojištění vztahuje, jakož i kdykoli jindy, pokud o to Komora požádá.

(4) Splnění podmínek uvedených v § 35s odst. 1 písm. a) až c) a pojištění společníků zahraniční společnosti nebo pojištění zahraniční společnosti je předpokladem zápisu zahraniční společnosti nebo její organizační složky do obchodního rejstříku. Listiny dokládající splňování podmínek uvedených v § 35s odst. 1 písm. a) až c) a doklad o pojištění zahraniční společnosti musejí být připojeny k návrhu na zápis zahraniční společnosti nebo její organizační složky do obchodního rejstříku a ukládají se do sbírky listin obchodního rejstříku, včetně jejich změn^{10f)}.

(5) Komora podá bez odkladu soudu návrh na výmaz zahraniční společnosti nebo její organizační složky z obchodního rejstříku, pokud zjistí, že

- a) zahraniční společnost nespĺňuje podmínky uvedené v § 35s odst. 1 písm. a) až c) a e),
- b) společníci zahraniční společnosti nejsou pojištěni podle § 35t odst. 1,
- c) zahraniční společnost není pojištěna podle § 35t odst. 2,
- d) zahraniční společnost nespĺnila povinnost uvedenou v § 35t odst. 3.

§ 35u

Při přemístění sídla zahraniční společnosti na území České republiky se použijí ustanovení 35s a 35t obdobně.

ČÁST PÁTÁ ADVOKÁTNÍ KONCIPIENT

§ 36

Advokátním koncipientem je ten, kdo je zapsán v seznamu advokátních koncipientů vedeném Komorou.

§ 37

- (1) Komora zapíše do seznamu advokátních koncipientů každého,
- a) kdo má plnou způsobilost k právním úkonům,
 - b) kdo získal vysokoškolské vzdělání v oboru právo
 1. v magisterském studijním programu studiem na vysoké škole v České republice^{1b)}, nebo
 2. studiem na vysoké škole v zahraničí, pokud je takové vzdělání v České republice uznáváno za rovnocenné vzdělání uvedenému v bodě 1 na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, anebo pokud takové vzdělání bylo uznáno podle zvláštního právního předpisu^{1c)}, a současně takové vzdělání odpovídá obsahem a rozsahem obecnému vzdělání, které lze získat v oboru právo na vysoké škole v České republice,

- c) kdo je bezúhonný,
- d) komu nebylo uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů nebo na něhož se hledí, jako by mu toto kárné opatření nebylo uloženo, a
- e) kdo je k advokátovi, usazenému evropskému advokátovi, ke společnosti nebo k zahraniční společnosti v pracovním poměru sjednaném na stanovenou týdenní pracovní dobu podle zvláštního právního předpisu^{14c)}.

(2) Splňuje-li žadatel podmínky uvedené v odstavci 1, Komora ho zapiše do seznamu advokátních koncipientů na základě jeho písemné žádosti, a to ke dni uvedenému v této žádosti; tento den však nesmí předcházet dni vzniku pracovního poměru podle odstavce 1 písm. e) ani dni podání žádosti. Není-li takový den v žádosti o zápis do seznamu advokátních koncipientů uveden, zapiše Komora žadatele do seznamu koncipientů ke dni podání žádosti. Zápis do seznamu advokátních koncipientů zaznamená Komora v seznamu advokátních koncipientů bez odkladu, nejpozději do jednoho týdne ode dne zápisu, a vydá advokátnímu koncipientovi identifikační průkaz advokátního koncipienta; identifikačním průkazem se advokátní koncipient prokazuje při výkonu právní praxe včetně při zastupování advokáta na základě jeho pověření při jednotlivých úkonech právní pomoci. Vzor, náležitosti a způsob používání identifikačního průkazu advokátního koncipienta stanoví prováděcí právní předpis; prováděcí právní předpis může též stanovit dobu platnosti identifikačního průkazu advokátního koncipienta. Pro identifikační průkazy advokátních koncipientů se použije § 5d odst. 3 a 4 obdobně.

(3) Komora advokátního koncipienta ze seznamu advokátních koncipientů vyškrtne, zjistí-li, že nesplňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 1.

(4) Ten,

- a) komu bylo uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů, je vyškrtnut ze seznamu advokátních koncipientů ke dni právní moci rozhodnutí o uložení tohoto kárného opatření,
- b) kdo podal Komoře písemnou žádost o vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů, opatřenou úředně ověřeným podpisem, je vyškrtnut ze seznamu advokátních koncipientů uplynutím kalendářního měsíce, ve kterém byla žádost o vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů Komoře doručena; úřední ověření podpisu se nevyžaduje, pokud advokátní koncipient doručí písemnou žádost o vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů osobně předsedovi Komory nebo jím pověřenému zaměstnanci Komory a tuto žádost před ním podepíše,
- c) kdo byl zapsán do seznamu advokátů, je vyškrtnut ze seznamu advokátních koncipientů dnem zápisu do seznamu advokátů,

^{14c)} § 83a odst. 1 a 5 zákoníku práce. (Pozn. redakce: Nyní § 79 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.)

d) kdo složil advokátní zkoušku, je vyškrtnut ze seznamu advokátních koncipientů uplynutím šestého kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byla zkouška složena; ustanovení písmen b) a c) tím není dotčeno.

(5) Advokátnímu koncipientovi, který podal Komoře písemnou žádost o pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta opatřenou úředně ověřeným podpisem, je pozastaven výkon právní praxe advokátního koncipienta uplynutím kalendářního měsíce, ve kterém byla tato žádost Komoře doručena; úřední ověření podpisu se nevyžaduje, pokud advokátní koncipient doručí žádost osobně předsedovi Komory nebo jím pověřenému zaměstnanci Komory a tuto žádost před ním podepíše. Komora může pozastavit advokátnímu koncipientovi výkon právní praxe z důvodů uvedených v § 9 odst. 2 a 3. Advokátnímu koncipientovi je pozastaven výkon právní praxe, byl-li vzat do vazby, nastoupil-li výkon trestu odnětí svobody nebo byl-li mu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu právní praxe advokátního koncipienta.

(6) V případě vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů nebo pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta se ustanovení § 7b odst. 2, § 8 odst. 3, § 8b odst. 1 písm. d) až e) a § 8b odst. 2, § 9 odst. 4, § 9a odst. 1 písm. a) a b) a § 9a odst. 2 písm. d) a § 9b použijí přiměřeně.

§ 38

(1) Advokátní koncipient vykonává u advokáta nebo u společnosti anebo u zahraniční společnosti právní praxi, jejímž cílem je získat pod vedením a dohledem advokáta znalosti a osvojit si zkušenosti potřebné k výkonu advokacie.

(2) Při výkonu právní praxe je koncipient povinen postupovat v souladu s tímto zákonem a stavovskými předpisy. Advokátní koncipient je povinen absolvovat vzdělávací akce, které stanoví Komora stavovským předpisem^{*)} jako součást právní praxe; účast na těchto vzdělávacích akcích se považuje za výkon práce.

§ 39

Ustanovení § 16, 17, 17a, 21 a 29 se použijí pro advokátního koncipienta přiměřeně.

^{*)} **Pozn. redakce:** *Usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1998 Věstníku o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů, ve znění pozdějších stavovských předpisů – viz str. 160-168.*

ČÁST ŠESTÁ

KOMORA

§ 40

(1) Zřizuje se Komora se sídlem v Praze a s pobočkou v Brně. Pobočka zejména zajišťuje působnost Komory pro evropské advokáty a advokáty se sídlem v obvodu krajských soudů v Brně a Ostravě a pro jejich advokátní koncipienty.

(2) Komora je samosprávnou stavovskou organizací všech advokátů.

(3) Komora vykonává veřejnou správu na úseku advokacie¹⁵⁾.

(4) Komora je právnickou osobou.

§ 41

(1) Komora má tyto orgány:

- a) sněm,
- b) představenstvo,
- c) předsedu komory,
- d) kontrolní radu,
- e) kárnou komisi,
- f) odvolací kárnou komisi,
- g) zkušební komisi pro advokátní zkoušky, zkoušky způsobilosti a uznávací zkoušky (dále jen „zkušební komise Komory“).

(2) Komora může zřizovat poradní orgány.

§ 42

Sněm

(1) Nejvyšším orgánem Komory je sněm.

(2) Právo účastnit se sněmu mají všichni advokáti. Zastoupení advokáta na sněmu jiným advokátem není přípustné.

(3) Představenstvo svolává sněm tak, aby se sešel nejpozději do čtyř let od předchozího sněmu.

(4) Představenstvo sněm svolá též tehdy, pokud o to písemně požádá v průběhu dvou kalendářních měsíců alespoň třetina všech advokátů nebo pokud o to požádá kontrolní rada. Představenstvo je v těchto případech povinno svolat sněm nejpozději do dvou měsíců;

¹⁵⁾ § 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

pokud tak představenstvo neučiní, je oprávněna svolat sněm kontrolní rada. Sněm musí být svolán tak, aby se sešel nejdříve do jednoho a nejpozději do tří měsíců ode dne svolání.

(5) Sněm je schopný se unášet bez ohledu na počet přítomných advokátů. Usnesení sněmu je přijato, hlasovala-li pro něj nadpoloviční většina přítomných advokátů. Při volbě členů a náhradníků orgánů Komory rozhoduje počet hlasů odevzdaných jednotlivým kandidátům advokáty, kteří se volby zúčastnili; je-li jen jeden kandidát, je ke zvolení nutné, aby tento kandidát získal nadpoloviční většinu hlasů advokátů, kteří se zúčastnili volby. K odvolání člena nebo náhradníka orgánů Komory postačí alespoň tři pětiny hlasů advokátů, kteří se zúčastnili hlasování o odvolání.

(6) Sněm se svolává pozvánkou uveřejněnou ve Věstníku; sněm je svolán dnem, který je uveden v záhlaví příslušné částky Věstníku jako den jejího rozeslání.

§ 43

Sněmu přísluší

- a) volit z advokátů přímou a tajnou volbou na dobu čtyř let členy a náhradníky představenstva, kontrolní rady, kárné komise a odvolací kárné komise. Členy těchto orgánů Komory sněm také tajným hlasováním odvolává,
- b) schvalovat stavovským předpisem organizační řád Komory,
- c) zřizovat stavovským předpisem sociální fond Komory, popřípadě i jiné fondy a stanovit pravidla jejich tvorby a čerpání,
- d) schvalovat stavovským předpisem výši plateb advokátů podle § 30 odst. 1, popřípadě stanovit zásady pro určení jejich výše představenstvem,
- e) schvalovat stavovským předpisem výši náhrad za ztrátu času stráveného výkonem funkcí v orgánech Komory, popřípadě stanovit zásady pro určení jejich výše představenstvem,
- f) projednávat a schvalovat zprávu o činnosti ostatních orgánů Komory,
- g) rušit nebo měnit rozhodnutí představenstva, vyjma rozhodnutí podle § 44 odst. 3. Práva, která ze zrušeného rozhodnutí představenstva vznikla advokátům nebo jiným osobám, však nemohou být dotčena,
- h) schvalovat volební řád (§ 49 odst. 2) a svůj jednací řád,
- i) schvalovat stavovské předpisy přijaté představenstvem v případech, které si vyhradí, a
- j) usnášet se ve všech dalších věcech, které si vyhradí, s výjimkou rozhodování v kárném řízení.

§ 44

Představenstvo

(1) Představenstvo je výkonným orgánem Komory.

(2) Představenstvo má jedenáct členů a pět náhradníků; klesne-li počet členů předsta-

venstva pod počet stanovený tímto zákonem, je představenstvo oprávněno doplnit z řad náhradníků členy nové.

(3) Představenstvu přísluší rozhodovat o

- a) vyškrtnutí ze seznamu advokátů podle § 8 odst. 1 písm. a) a c),
- b) vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů podle § 37 odst. 3 z důvodu nesplňování podmínky uvedené v § 37 odst. 1 písm. c),
- c) pozastavení výkonu advokacie podle § 9 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 9 odst. 3,
- d) pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta podle § 37 odst. 5 z důvodů uvedených v § 9 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 9 odst. 3,
- e) zrušení rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie podle § 55 odst. 7,
- f) zrušení rozhodnutí, kterým nebyl výkon advokacie pozastaven podle § 55 odst. 8.

(4) Představenstvu dále přísluší

- a) volit ze svých členů a odvolávat předsedu a místopředsedy Komory. Jeden místopředseda volený z advokátů se sídlem v územní působnosti pobočky Komory dohlíží na činnost pobočky. Počet místopředsedů Komory určí organizační řád,
- b) přijímat stavovské předpisy, vyjma stavovských předpisů, jejichž schválení podle tohoto zákona nebo usnesení sněmu přísluší sněmu. Pokud si však sněm vyhradil schválení stavovského předpisu přijatého představenstvem [§ 43 písm. i)], pozbude tento stavovský předpis platnosti, neschválí-li jej nejbližší sněm; práva, která z tohoto stavovského předpisu vznikla, však nemohou být dotčena,
- c) vydávat Věstník,
- d) hospodařit s prostředky sociálního fondu Komory, popřípadě dalších fondů Komory,
- e) svolávat sněm,
- f) vyjadřovat se ke zkušebnímu řádu pro advokátní zkoušky, zkoušky způsobilosti a uznávací zkoušky (dále jen „advokátní zkušební řád“),
- g) vyjadřovat se ke kárnému řádu,
- h) spravovat majetek Komory,
- i) zajišťovat publikační, dokumentační, vzdělávací a studijní činnost Komory,
- j) *zrušeno*,
- k) činit veškerá opatření nezbytná k zajištění řádné činnosti Komory, jakož i provádět další činnost podle tohoto zákona, pokud nepřísluší jiným orgánům Komory.

(5) Představenstvo je povinno informovat pravidelně advokáty o činnosti orgánů Komory.

(6) Představenstvo se schází zpravidla jednou měsíčně; zasedání představenstva svolává předseda Komory.

§ 45

Předseda Komory

(1) Předseda Komory jedná jménem Komory ve všech věcech.

(2) Předsedovi Komory přísluší rozhodovat

- a) o určení advokáta podle § 18 odst. 2 a o zrušení určení advokáta podle § 18 odst. 4,
- b) o určení zástupce advokáta podle § 27 odst. 1,
- c) o určení nástupce advokáta podle § 27 odst. 4,
- d) o vyškrtnutí ze seznamu advokátů podle § 8 odst. 1 písm. b), d) a § 10 odst. 1,
- e) o vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů podle § 37 odst. 3 z důvodu nesplňování podmínek uvedených v § 37 odst. 1 písm. a), b), d) a e),
- f) o pozastavení výkonu advokacie podle § 9 odst. 1 a odst. 2 písm. b) a § 10 odst. 1,
- g) o pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta podle § 37 odst. 5 z důvodu uvedeného v § 9 odst. 2 písm. b),
- h) o pozastavení oprávnění usazeného evropského advokáta k poskytování právních služeb podle tohoto zákona podle § 35m odst. 6,
- i) o vyškrtnutí usazeného evropského advokáta ze seznamu evropských advokátů podle § 35m odst. 8,
- j) v dalších věcech stanovených tímto zákonem.

(3) Předseda Komory provádí záznamy v seznamu advokátů, v seznamu advokátních koncipientů, v seznamu sdružení, společností a zahraničních společností a v seznamu evropských advokátů.

(4) Předseda Komory je oprávněn činit další opatření nebo rozhodnutí, která jsou svěřena do jeho působnosti tímto zákonem nebo stavovským předpisem. V době mezi zasedáními představenstva je předseda Komory oprávněn činit i jiná opatření nebo rozhodnutí nezbytná k zajištění řádné činnosti orgánů Komory, pokud nejsou tímto zákonem nebo stavovským předpisem vyhrazena jinému orgánu Komory.

§ 46

Kontrolní rada

(1) Kontrolní rada je kontrolním orgánem Komory.

(2) Kontrolní rada má 54 členů.

(3) Kontrolní rada volí ze svých členů a odvolává předsedu kontrolní rady, a stanoví-li tak organizační řád, i místopředsedy kontrolní rady. Předseda kontrolní rady je oprávněn vystupovat v kárném řízení podle tohoto zákona jako kárný žalobce.

(4) Kontrolní radě přísluší dohlížet na dodržování tohoto zákona, zvláštních právních

předpisů včetně zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, pokud souvisejí s výkonem advokacie nebo s činností Komory, jakož i stavovských předpisů jinými orgány Komory, zaměstnanci Komory, advokáty, evropskými advokáty a advokátními koncipienty. Advokáti, evropští advokáti a advokátní koncipienti jsou povinni předložit členům kontrolní rady veškeré jimi požadované písemnosti nebo jiné dokumenty vzniklé v souvislosti s poskytováním právních služeb nebo, není-li to dobře možné, umožnit členům kontrolní rady přístup k nim; stejnou povinnost mají jiné orgány Komory a zaměstnanci Komory, pokud jde o písemnosti nebo jiné dokumenty vzniklé v souvislosti s jejich činností.

(5) Kontrolní rada plní úkoly Komory stanovené zákonem o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu; podrobnosti o postupu kontrolní rady a o povinnostech advokátů vyplývajících z tohoto zvláštního právního předpisu stanoví stavovský předpis.^{*)}

(6) Má-li kontrolní rada za to, že rozhodnutí, vyjma rozhodnutí podle § 44 odst. 3, nebo jiné opatření představenstva, včetně jím přijatého stavovského předpisu, je v rozporu s právním předpisem nebo usnesením sněmu, je oprávněna jeho výkon pozastavit; pozastavení však pozbude platnosti, pokud představenstvo pozastavené rozhodnutí potvrdí dvoutřetinovou většinou všech svých členů. Kontrolní rada je oprávněna pozastavit i výkon potvrzeného rozhodnutí; pozastaví-li takto potvrzené rozhodnutí, je povinna požádat současně představenstvo o svolání sněmu k rozhodnutí podle § 43 písm. g).

§ 47

Kárná komise

(1) Kárná komise vykonává působnost stanovenou tímto zákonem a kárným řádem v kárném řízení.

(2) Kárná komise má 83 členů.

(3) Kárná komise volí ze svých členů a odvolává předsedu kárné komise, a stanoví-li tak organizační řád, i místopředsedy kárné komise. Předseda kárné komise jmenuje z členů kárné komise členy kárných senátů (§ 33 odst. 1).

^{*)} **Pozn. redakce:** *Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2008 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokátů a postupu kontrolní rady České advokátní komory ve vztahu k zákonu o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu – viz str. 287-295.*

§ 47a

Odvolací kárná komise

(1) Odvolací kárná komise vykonává působnost stanovenou tímto zákonem a kárným řádem v kárném řízení.

(2) Odvolací kárná komise má 11 členů.

(3) Členem odvolací kárné komise může být zvolen advokát, který dosáhl věku 40 let a byl členem představenstva, kontrolní rady, nebo kárné komise po dobu nejméně 3 let.

(4) Odvolací kárná komise volí ze svých členů a odvolává předsedu odvolací kárné komise, a stanoví-li tak organizační řád, i místopředsedy odvolací kárné komise. Předseda odvolací kárné komise jmenuje z členů odvolací kárné komise členy odvolacích senátů (§ 35 odst. 2).

Společná ustanovení o orgánech Komory

§ 48

Funkce v orgánech Komory jsou čestné; za jejich výkon přísluší jen náhrada hotových výdajů a náhrada za ztrátu času.

§ 49

(1) Podrobnosti o organizaci Komory a jejích orgánů stanoví organizační řád a další stanovské předpisy.

(2) Podrobnosti o volbách do orgánů Komory, jakož i odvolání jejich členů stanoví volební řád.

ČÁST SEDMÁ

PŮSOBNOST

MINISTERSTVA SPRÁVEDLNOSTI

§ 50

(1) Komora je povinna do 30 dnů předložit Ministerstvu spravedlnosti veškeré stanovské předpisy přijaté jejími orgány.

(2) Má-li ministr spravedlnosti za to, že stanovský předpis Komory je v rozporu se zákonem, je oprávněn podat návrh na jeho přezkoumání soudem.

§ 51

(1) Ministerstvo spravedlnosti vydává právním předpisem po předchozím vyjádření Komory kárný řád.*)

(2) Ministr spravedlnosti je oprávněn vystupovat v kárném řízení podle tohoto zákona jako kárný žalobce.

(3) Ministr spravedlnosti je oprávněn podat návrh na zahájení řízení o vyškrtnutí ze seznamu advokátů nebo ze seznamu evropských advokátů anebo o pozastavení výkonu advokacie advokátů nebo evropských advokátů.

§ 52

(1) Ministerstvo spravedlnosti vydává právním předpisem po předchozím vyjádření Komory advokátní zkušební řád.**)

(2) Ministr spravedlnosti jmenuje členy zkušební komise Komory, a to nejméně jednu třetinu jejich členů na návrh Komory a jednu třetinu jejich členů na návrh Nejvyššího soudu.

§ 52a

Ministerstvo spravedlnosti oznamuje sdělením vyhlášeným ve Sbírce zákonů profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b).***)

§ 52b

Ministerstvo spravedlnosti vykonává státní dohled nad činností advokátů, evropských advokátů a advokátních koncipientů podle § 25a a nad činností advokátů podle § 25c.

§ 52c

Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření Komory vydá vyhlášku k provedení § 5d odst. 1, § 35m odst. 3 a § 37 odst. 2.****)

*) **Pozn. redakce:** Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), ve znění pozdějších předpisů – viz str. 97-111.

) **Pozn. redakce: Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 197/1996 Sb., kterou se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky a uznávací zkoušky (advokátní zkušební řád), ve znění pozdějších předpisů – viz str. 88-96.

***) **Pozn. redakce:** Sdělení Ministerstva spravedlnosti č. 121/2007 Sb., kterým se oznamují profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii, viz str. 129-130.

****) **Pozn. redakce:** Vyhláška č. 176/2010 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů, usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů – viz str. 131-136.

ČÁST OSMÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Společná ustanovení

§ 53

- (1) Stavovské předpisy upravují otázky svěřené jim tímto zákonem; dále se jimi upravují
- a) poplatek za zkoušku a podrobnosti o jeho placení,
 - b) poplatek za zápis do seznamu advokátů a poplatek za zápis do seznamu evropských advokátů a podrobnosti o jejich placení,
 - c) podrobnosti o provádění plateb advokátů a usazených evropských advokátů podle § 30 odst. 1,
 - d) pravidla vydávání Věstníku,
 - e) podrobnosti o jednotlivých způsobech výkonu advokacie,
 - f) podrobnosti o poskytování právních služeb advokáty, popřípadě advokátními koncipienty,
 - g) podrobnosti o poskytování právních služeb evropskými advokáty,
 - h) podrobnosti o právech a povinnostech advokátů, advokátních koncipientů a evropských advokátů, které jsou stanoveny tímto zákonem, vyjma práv a povinností v kárném řízení a v řízení podle § 55,
 - i) podrobnosti o právech a povinnostech advokátů, advokátních koncipientů a evropských advokátů, které jsou stanoveny zvláštním právním předpisem, pokud souvisejí s výkonem advokacie.
- (2) Komora vyhláší stavovské předpisy ve Věstníku; za den vyhlášení se považuje den uvedený v záhlaví příslušné částky Věstníku jako den jejího rozeslání.
- (3) Stavovský předpis přijatý v souladu s tímto zákonem, který byl vyhlášen způsobem uvedeným v odstavci 2, se stává závazným pro advokáty, advokátní koncipienty a evropské advokáty třicátým dnem po vyhlášení, nestanoví-li stavovský předpis datum pozdější.
- (4) Stavovské předpisy uvedené v odstavci 1 písm. a) jsou závazné také pro žadatele o umožnění vykonání advokátní zkoušky, zkoušky způsobilosti nebo uznávací zkoušky.
- (5) Ustanovení § 50 odst. 2 není odstavci 3 a 4 dotčeno.

§ 54

- (1) Advokátní zkouškou se prověřují znalosti z právního řádu České republiky, včetně schopností výkladu a použití právních předpisů na konkrétní případ, jakož i znalosti stavovských předpisů. Advokátní zkoušku lze vykonat pouze v jazyce českém nebo slovenském.

(2) Zkouškou způsobilosti se ověřují znalosti uvedené v odstavci 1, avšak s přihlédnutím ke skutečnosti, že žadatel o její vykonání již v některém z domovských států splnil podmínky k tomu, aby v tomto státě získal oprávnění k poskytování právních služeb pod profesním označením podle § 2 odst. 1 písm. b). Zkoušku způsobilosti lze vykonat pouze v jazyce českém nebo slovenském.

(3) Uznávací zkouškou se ověřují znalosti právních předpisů o poskytování právních služeb a základní znalosti o právním řádu České republiky; účelem uznávací zkoušky je i ověření znalostí stavovských předpisů. Uznávací zkoušku lze vykonat i v některém z cizích jazyků používaných běžně v mezinárodním styku.

(4) Advokátní zkoušky, zkoušky způsobilosti a uznávací zkoušky je možno vykonat v Praze a v Brně, popřípadě i v jiném místě určeném Komorou.

(5) Podrobnosti o advokátní zkoušce, zkoušce způsobilosti a uznávací zkoušce stanoví advokátní zkušební řád (§ 52 odst. 1).

Řízení

§ 55

(1) Ve věcech uvedených v § 44 odst. 3 a v § 45 odst. 2 postupují orgány Komory podle správního řádu^{15a)}, nestanoví-li tento zákon něco jiného. Ustanovení § 10 a 11, 13, 58 až 63, § 71 odst. 3 až 5, § 73 odst. 1, § 80 až 100, 103 až 129, 135 až 139, 141 až 152 a 178 správního řádu se přitom nepoužijí.

(2) Účastník může být v řízení podle odstavce 1 zastoupen na základě plné moci pouze advokátem; opatrovníkem účastníka řízení může být ustanoven pouze advokát.

(3) V řízení podle odstavce 1 lze vyslyšet svědky, znalce nebo účastníky, jakož i provádět jiné důkazy za podmínek uvedených v § 33 odst. 6.

(4) V řízení ve věcech, v nichž přísluší rozhodovat představenstvu (§ 44 odst. 3), se vždy nařídí ústní jednání.

(5) Písemné vyhotovení rozhodnutí Komory, kterým se řízení podle odstavce 1 končí, musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o možnosti podat proti rozhodnutí žalobu podle zvláštního právního předpisu^{8a)}; odůvodnění a poučení není třeba, bylo-li rozhodnutím vyhověno všem účastníkům v plném rozsahu.

(6) Doručené rozhodnutí Komory je v právní moci.

(7) Komora může na návrh advokáta zrušit rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie podle § 9 odst. 2 písm. a), pokud by další trvání pozastavení výkonu advokacie vzhledem k osobním poměrům advokáta, k okolnostem, které vyšly najevo po zahájení trestního stíhání, nebo k době, kdy došlo k zahájení trestního stíhání, ztratilo na významu nebo se

^{15a)} Zákon č. 500/2004, správní řád.

stalo vůči advokátovi nepřiměřeně přísným; advokát je oprávněn takový návrh podat nejdříve po jednom roce ode dne právní moci rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie. Ustanovení soudního řádu správního o uspokojení navrhovatele tím nejsou dotčena^{15b}).

(8) Komora může na návrh kárného žalobce nebo i z moci úřední zrušit rozhodnutí, kterým nebyl výkon advokacie podle § 9 odst. 2 písm. a) pozastaven, a ve věci znovu rozhodnout, pokud by vzhledem k okolnostem, které vyšly po tomto rozhodnutí najevo, byla ohrožena důvěra v další řádný výkon advokacie advokátem, proti němuž je trestní stíhání vedeno.

(9) Vykonatelné rozhodnutí je podkladem pro výkon rozhodnutí a exekučním titulem podle zvláštních právních předpisů¹⁴).

§ 55a

zrušen

§ 55b

(1) Ten,

- a) kdo nebyl ve lhůtách stanovených tímto zákonem zapsán do seznamu advokátů, do seznamu advokátních koncipientů nebo do seznamu evropských advokátů,
- b) komu nebyly ve lhůtách stanovených tímto zákonem vydány osvědčení o zápisu advokátů nebo osvědčení o zápisu do seznamu evropských advokátů, identifikační průkaz advokáta, identifikační průkaz usazeného evropského advokáta nebo identifikační průkaz advokátního koncipienta,
- c) komu nebylo ve lhůtě stanovené tímto zákonem umožněno vykonat advokátní zkoušku, zkoušku způsobilosti nebo uznávací zkoušku,
- d) komu nebylo ve lhůtě stanovené tímto zákonem umožněno složení slibu,
- e) o němž nebyl ve lhůtě stanovené tímto zákonem proveden v seznamu advokátů, v seznamu advokátních koncipientů nebo v seznamu evropských advokátů záznam uvedený v § 55c odst. 1 písm. a) nebo d),
- f) o němž byl v rozporu s tímto zákonem proveden v seznamu advokátů, v seznamu advokátních koncipientů nebo v seznamu evropských advokátů záznam uvedený v § 55c odst. 1 písm. b) nebo c),

je oprávněn obrátit se na soud, aby o jeho právu rozhodl.

(2) Spory o plnění závazků vzniklých na základě povinností uvedených v § 30 odst. 1 projednává a rozhoduje soud.

^{15b}) § 62 soudního řádu správního.

§ 55c

(1) Záznamem v seznamu advokátů, v seznamu advokátních koncipientů nebo v seznamu evropských advokátů se rozumí vyznačení následujících skutečností:

- a) zápis do seznamu advokátů, do seznamu advokátních koncipientů nebo do seznamu evropských advokátů,
- b) vyškrtnutí ze seznamu advokátů, ze seznamu advokátních koncipientů nebo ze seznamu evropských advokátů,
- c) pozastavení výkonu advokacie nebo pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta,
- d) zánik pozastavení výkonu advokacie nebo zánik pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta,
- e) další skutečnosti stanovené stavovským předpisem.

(2) Komora uveřejňuje záznamy podle odstavce 1 písm. a) až d) ve Věstníku.

§ 55d

(1) Seznam advokátů, seznam advokátních koncipientů a seznam evropských advokátů jsou veřejnými seznamy; každý do nich může v sídle Komory nahlédnout a pořizovat si z nich výpisy.

(2) Seznam advokátů, seznam advokátních koncipientů a seznam evropských advokátů obsahují tyto osobní údaje advokátů, advokátních koncipientů nebo evropských advokátů:

- a) jméno a příjmení,
- b) rodné číslo, a není-li přiděleno, datum narození,
- c) adresu bydliště a sídla.

(3) Osvědčení podle § 5g a § 27 odst. 2, osvědčení o zápisu do seznamu advokátů, osvědčení o zápisu do seznamu evropských advokátů, identifikační průkaz advokáta, identifikační průkaz usazeného evropského advokáta a identifikační průkaz advokátního koncipienta, jakož i výpisy ze seznamu advokátů, ze seznamu advokátních koncipientů a ze seznamu evropských advokátů vydané Komorou jsou veřejnými listinami.

§ 55e

(1) Písemnosti určené advokátovi nebo usazenému evropskému advokátovi doručuje Komora do jeho sídla; ustanovení § 14 odst. 4 tím nejsou dotčena. Písemnosti určené hostujícímu evropskému advokátovi doručuje Komora do místa uvedeného v § 35j odst. 1. Písemnosti určené advokátnímu koncipientovi doručuje Komora do sídla advokáta, k němuž je advokátní koncipient v pracovním poměru; je-li advokátní koncipient v pracovním poměru ke společnosti (§ 15), doručuje Komora písemnosti advokátnímu

koncipientovi do sídla této společnosti nebo do sídla kteréhokoliv advokáta, který je jejím společníkem.

(2) Výzva k zaplacení podle § 8 odst. 1 písm. d), kárná žaloba, předvolání účastníka kárného řízení k jednání, kárný příkaz a další rozhodnutí vydaná v kárném řízení, o nichž to stanoví kárný řád, rozhodnutí vydaná v řízení podle § 55, jimiž se toto řízení končí, jakož i rozhodnutí, kterým Komora změnila nebo zrušila své rozhodnutí poté, co byla proti němu podána žaloba podle zvláštního právního předpisu^{8a)}, se doručují advokátovi, advokátnímu koncipientovi nebo evropskému advokátovi do místa uvedeného v odstavci 1 do vlastních rukou.

(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, pro doručování písemností podle odstavce 2 se použijí ustanovení správního řádu o doručování písemností ve správním řízení, s výjimkou ustanovení § 20 odst. 6 a § 24 odst. 2 správního řádu^{15a)}.

(4) Má-li advokát, advokátní koncipient nebo usazený evropský advokát v kárném řízení nebo v řízení podle § 55 zástupce nebo opatrovníka, doručují se písemnosti uvedené v odstavci 2 pouze tomuto zástupci nebo opatrovníkovi.

(5) Předchozími odstavci není dotčeno ustanovení § 35j odst. 1 věta druhá.

Správa cizího majetku advokátem

§ 56

(1) Advokát je oprávněn spravovat cizí majetek, včetně výkonu funkce insolvenčního správce podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾.

(2) Ustanovení části druhé hlav druhé a třetí tohoto zákona se použijí pro činnost advokáta podle odstavce 1, jakož i pro další činnosti advokátů vykonávané podle zvláštních předpisů^{17a)} přiměřeně. Advokát však nemá povinnost mlčenlivosti podle § 21 ohledně skutečností, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem funkce insolvenčního správce; ustanovení zvláštního právního předpisu^{17b)} o povinnosti mlčenlivosti insolvenčního správce tím nejsou dotčena.

¹⁷⁾ § 36 až 40 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění zákona č. 296/2007 Sb.

^{17a)} Například § 13 odst. 1 písm. d) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 70 odst. 3 obchodního zákoníku, § 9 odst. 3 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění zákona č. 103/2001 Sb., § 50 odst. 3 a 4 zákona č. 328/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 28 a 29 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

^{17b)} Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

§ 56a

(1) Peníze, cenné papíry nebo jiný majetek přijatý advokátem do správy je advokát povinen uložit na zvláštní účet u banky nebo u jiné osoby oprávněné podle zvláštních právních předpisů k přijímání vkladů nebo ke správě cenných papírů anebo jiného majetku.

(2) Klient je povinen uhradit advokátovi náklady se správou majetku uvedeného v odstavci 1.

(3) Smlouvu o správě majetku, kopie klientem předložených dokladů, plnou moc udělenou mu klientem, popřípadě další listiny vzniklé v souvislosti se správou majetku podle předchozích odstavců, uschovává advokát po dobu deseti let od ukončení správy.

(4) Podrobnosti o povinnostech advokáta podle předchozích odstavců stanoví stavovský předpis.

Přechodná ustanovení

§ 57

(1) Advokáti zapsaní v seznamu advokátů vedeném podle dosavadních předpisů se dnem účinnosti tohoto zákona stávají advokáty podle tohoto zákona; Komora je zapíše do seznamu advokátů bez žádosti.

(2) Komerční právníci zapsaní v seznamu komerčních právníků vedeném podle dosavadních předpisů se dnem účinnosti tohoto zákona stávají advokáty podle tohoto zákona; Komora je zapíše do seznamu advokátů bez žádosti.

§ 58

(1) Advokátní koncipienti zapsaní v seznamu advokátních koncipientů vedeném podle dosavadních předpisů se dnem účinnosti tohoto zákona stávají advokátními koncipienty podle tohoto zákona; Komora je zapíše do seznamu advokátních koncipientů bez žádosti.

(2) Právní čekatelé komerčního právníka zapsaní v seznamu právních čekatelů vedeném podle dosavadních předpisů se dnem účinnosti tohoto zákona stávají advokátními koncipienty podle tohoto zákona; Komora je zapíše do seznamu advokátních koncipientů bez žádosti.

(3) Praxe vykonaná advokátními koncipienty a čekateli komerčního právníka podle dosavadních předpisů se považuje za právní praxi advokátního koncipienta podle tohoto zákona.

§ 59

(1) Advokátní zkouška složená do dne účinnosti tohoto zákona podle dosavadních předpisů se považuje za advokátní zkoušku podle tohoto zákona.

(2) Zkouška komerčního právníka složená do dne účinnosti tohoto zákona podle dosavadních předpisů se považuje za advokátní zkoušku podle tohoto zákona.

(3) Advokátní zkouška složená do 31. prosince 1992 podle zákona Slovenské národní rady č. 132/1990 Sb., o advokacii, se považuje za advokátní zkoušku podle tohoto zákona.

§ 60

zrušen

§ 61

Za vysokoškolské vzdělání podle § 5 odst. 1 písm. b) a § 37 odst. 1 písm. b) se považuje též vysokoškolské vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců.

§ 62

(1) Kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů a disciplinární opatření vyškrtnutí ze seznamu komerčních právníků uložená podle dosavadních předpisů se považují za kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů podle § 5 odst. 1 písm. e) a § 8 odst. 1 písm. f).

(2) Návrh na zahájení kárného řízení podle tohoto zákona, došlo-li ke skutku, který by mohl být považován za kárné provinění nebo disciplinární provinění podle dosavadních předpisů, přede dnem účinnosti zákona, je oprávněn jako kárný žalobce podat pouze předseda kontrolní rady, a to ve lhůtách stanovených k podání návrhu na zahájení kárného řízení nebo disciplinárního řízení těmito předpisy.

(3) Kárné řízení nebo disciplinární řízení zahájené přede dnem účinnosti zákona podle dosavadních předpisů se dokončí podle těchto předpisů; působnost kárných orgánů podle dosavadních předpisů vykonávají v tomto řízení příslušné orgány Komory.

§ 63

Právo toho, kdo nebyl podle dosavadních předpisů zapsán do seznamu advokátů nebo seznamu komerčních právníků, kdo byl z těchto seznamů podle dosavadních předpisů vyškrtnut nebo komu byl podle dosavadních předpisů pozastaven výkon advokacie nebo výkon činnosti komerčního právníka, domáhat se ochrany u soudu, není tímto zákonem dotčeno.

§ 64

Do dob nebo lhůt uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), § 7, § 8 odst. 2 a § 37 odst. 2 se započítávají doby nebo lhůty, které počaly běžet za účinnosti nebo podle dosavadních předpisů.

§ 65

(1) Do zvolení představenstva podle tohoto zákona vykonává jeho působnost představenstvo složené z členů představenstva České advokátní komory a členů představenstva Komory komerčních právníků České republiky zvolených podle dosavadních předpisů.

(2) Představenstvo uvedené v odstavci 1 zvolí ze svých členů předsedu a popřípadě i místopředsedu Komory.

(3) Do dne konání prvního sněmu (§ 68) přísluší představenstvu vedle jeho působnosti stanovené tímto zákonem i působnost sněmu podle § 43 písm. b) až f).

§ 66

(1) Do zvolení kontrolní rady podle tohoto zákona vykonává její působnost kontrolní rada složená z členů revizní komise České advokátní komory a členů dozorčí rady Komory komerčních právníků České republiky zvolených podle dosavadních předpisů.

(2) Kontrolní rada uvedená v odstavci 1 zvolí ze svých členů předsedu a popřípadě i místopředsedu kontrolní rady.

§ 67

(1) Do zvolení kárné komise podle tohoto zákona vykonává její působnost kárná komise složená z členů kárné komise České advokátní komory a členů disciplinární komise Komory komerčních právníků České republiky zvolených podle dosavadních předpisů.

(2) Kárná komise uvedená v odstavci 1 zvolí ze svých členů předsedu a popřípadě i místopředsedu kárné komise.

§ 68

Představenstvo uvedené v § 65 svolá první sněm podle tohoto zákona do tří měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 69

Dnem účinnosti tohoto zákona přecházejí práva a povinnosti České advokátní komory zřízené zákonem České národní rady č. 128/1990 Sb., o advokacii, a Komory komerčních právníků zřízené zákonem České národní rady č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované, na Komoru.

Závěrečná ustanovení

§ 70

(1) Živnostenská oprávnění k poskytování právních služeb vzniklá podle zvláštních předpisů¹⁹⁾ zanikají dnem účinnosti tohoto zákona.

(2) Společníci (členové) nebo orgány obchodních společností a družstev, jejichž předmět podnikání (činnosti) zahrnuje poskytování právních služeb, jsou povinni přizpůsobit společenskou smlouvu nebo stanovy a právní poměry obchodní společnosti (družstva) tomuto zákonu do šesti měsíců ode dne jeho účinnosti a podat v téže lhůtě návrh na příslušný zápis v obchodním rejstříku; neučiní-li tak, použije se přiměřeně ustanovení § 764 odst. 2 věta druhá a třetí obchodního zákoníku.

§ 71

Zrušují se:

1. zákon České národní rady č. 128/1990 Sb., o advokacii,
2. zákon České národní rady č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované.

§ 72

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1996.

* * *

Přechodná ustanovení zákona č. 219/2009 Sb.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Advokátní koncipient, který složil advokátní zkoušku přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a do tohoto dne nebyl zapsán do seznamu advokátů, je vyškrtnut ze seznamu advokátních koncipientů uplynutím třetího kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém tento zákon nabyl účinnosti, pokud na konci této lhůty jeho zápis v seznamu advokátních koncipientů nadále trvá.

2. Česká advokátní komora vydá advokátům, usazeným evropským advokátům a advokátním koncipientům, kteří jsou ke dni účinnosti tohoto zákona zapsáni v seznamu advokátů nebo v seznamu evropských advokátů anebo v seznamu advokátních koncipientů, identifikační

¹⁹⁾ Zákon č. 455/1991 Sb.

průkaz advokáta, identifikační průkaz usazeného evropského advokáta nebo identifikační průkaz advokátního koncipienta do dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona; Komora může stavovským předpisem stanovit za vydání takového identifikačního průkazu poplatek, a to nejvýše částkou 1 000 Kč.

3. Do doby vydání identifikačního průkazu podle odstavce 2 mohou advokáti a usazení evropští advokáti prokazovat oprávnění k poskytování právních služeb a advokátní koncipienti výkon právní praxe dokumenty vydanými podle dosavadních předpisů.

4. Do zvolení odvolací kárné komise rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí kárného senátu v kárném řízení odvolací senát, ustanovený podle § 35 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění přede dnem účinnosti tohoto zákona; tento kárný senát také dokončí odvolací řízení proti rozhodnutí kárného senátu v kárném řízení, zahájená do dne zvolení odvolací kárné komise.

Účinnost:

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, byl vyhlášen v částce 29/1996 Sbírky zákonů, rozeslané dne 22. dubna 1996; nabyl účinnosti dnem 1. července 1996.

Změny:

1. Zákon č. 210/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, a zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, byl vyhlášen v částce 73/1999 Sbírky zákonů, rozeslané dne 20. září 1999; nabyl účinnosti patnáctým dnem následujícím po dni vyhlášení, tj. dnem 5. října 1999.

2. Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, byl vyhlášen v částce 48/2001 Sbírky zákonů, rozeslané dne 3. dubna 2001; část čtrnáctá (§ 145), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyla účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení, tj. dnem 1. května 2001.

3. Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), byl vyhlášen v částce 4/2002 Sbírky zákonů, rozeslané dne 11. ledna 2002; část druhá (§ 187), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyla účinnosti dnem 1. dubna 2002.

4. Zákon č. 228/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), byl vyhlášen v částce 87/2002 Sbírky zákonů, rozeslané dne 4. června 2002; nabyl účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky do Evropské unie v platnost, tj. dnem 1. května 2004, s výjimkou čl. I bodů 3, 4, 7, 9, 10, 13, 15 až 18, 21 až 26, 29, 30, 32, 34, 43 a 51 a čl. III, které nabyly účinnosti dnem

vyhlášení, tj. dnem 4. června 2002, a čl. I bodu 27, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2003.

5. Nález Ústavního soudu vyhlášený pod č. 349/2002 Sb. v částce 126/2002 Sbírky zákonů, rozeslané dne 6. srpna 2002, nabyt v části, týkající se zákona o advokacii, platnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů, tj. dnem 6. srpna 2002.

6. Zákon č. 192/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, byl vyhlášen v částce 68/2003 Sbírky zákonů, rozeslané dne 1. července 2003; část čtvrtá (čl. IV), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyt účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 1. července 2003.

7. Zákon č. 237/2004 Sb., kterým se v souvislosti s přijetím zákona o dani z přidané hodnoty mění některé zákony a přijímají některá další opatření a mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 479/2003 Sb., a zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, byl vyhlášen v částce 78/2004 Sbírky zákonů, rozeslané dne 23. dubna 2004; část dvacátá první (čl. XXII), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyt účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky do Evropské unie v platnost, tj. dnem 1. května 2004.

8. Zákon č. 284/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, byl vyhlášen v částce 91/2004 Sbírky zákonů, rozeslané dne 7. května 2004; část šestá (čl. VIII), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyt účinnosti prvním dnem čtvrtého měsíce následujícího po dni vyhlášení, tj. dnem 1. září 2004, s výjimkou ustanovení čl. VIII bodů 3, 5 a 8, které nabyly účinnosti dnem 1. ledna 2005.

9. Zákon č. 555/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, byl vyhlášen v částce 189/2004 Sbírky zákonů, rozeslané dne 9. listopadu 2004; část čtvrtá (čl. IV), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyt účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 9. listopadu 2004.

10. Zákon č. 205/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, byl vyhlášen v částce 74/2005 Sbírky zákonů, rozeslané dne 27. května 2005; část druhá (čl. II a III), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyt účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 27. května 2005, s výjimkou čl. II bodu 1, který nabyt účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona č. 205/2005 Sb., tj. dnem 1. srpna 2005.

11. Zákon č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, byl vyhlášen v částce 30/2006 Sbírky zákonů, rozeslané dne 15. března 2006; **část první (čl. I až III), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyla účinnosti prvním dnem prvního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, tj. dnem 1. dubna 2006.**

12. Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, byl vyhlášen v částce 96/2006 Sbírky zákonů, rozeslané dne 23. června 2006; **zákon nabyl účinnosti (včetně části třetí § 43, kterou byl novelizován zákon o advokacii) dnem 1. července 2007.**

13. Zákon č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, byl vyhlášen v částce 97/2007 Sbírky zákonů, rozeslané dne 29. listopadu 2007; **část čtyřicátá pátá (čl. LVIII), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2008.**

14. Zákon č. 254/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, byl vyhlášen v částce 80/2008 Sbírky zákonů, rozeslané dne 8. července 2008; **zákon nabyl účinnosti (včetně části třinácté čl. XIV, kterou byl novelizován zákon o advokacii) dnem 1. září 2008.**

15. Zákon č. 314/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, byl vyhlášen v částce 101/2008 Sbírky zákonů, rozeslané dne 21. srpna 2008; **zákon nabyl účinnosti (včetně části sedmé čl. XI, kterou byl novelizován zákon o advokacii) prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, tj. dnem 1. října 2008.**

16. Zákon č. 219/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, byl vyhlášen v částce 66/2009 Sbírky zákonů, rozeslané dne 20. července 2009; **zákon nabyl účinnosti dnem 1. září 2009.**

17. Zákon č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, byl vyhlášen v částce 68/2009 Sbírky zákonů, rozeslané dne 24. 7. 2009; **část šedesátá druhá (čl. LXIII), kterou byl novelizován zákon o advokacii, nabyl účinnosti dnem 1. července 2010.**

18. Zákon č. 214/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, byl vyhlášen v částce 76/2011 Sbírky zákonů, rozeslané dne 19. července 2011; **nabyl účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení, tj. dnem 1. září 2011.**

**VYHLÁŠKA
MINISTERSTVA SPRÁVEDLNOSTI**

č. 177/1996 Sb.

ze dne 4. června 1996,

**o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb
(advokátní tarif),**

**ve znění vyhlášky č. 235/1997 Sb., vyhlášky č. 484/2000 Sb.,
vyhlášky č. 68/2003 Sb., vyhlášky č. 618/2004 Sb., vyhlášky č. 276/2006 Sb.
a vyhlášky č. 399/2010 Sb.**

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 22 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ**

§ 1

(1) Odměna advokáta za poskytování právních služeb (dále jen „odměna advokáta“) se řídí jeho smlouvou s klientem (dále jen „smluvní odměna“); není-li odměna advokáta takto určena, řídí se ustanoveními této vyhlášky o mimosmluvní odměně.

(2) Při stanovení nákladů řízení, jejichž náhrada se klientovi přiznává rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, se výše odměny advokáta určí podle ustanovení o mimosmluvní odměně, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak¹⁾; § 12 odst. 2 se neužije. Na to je advokát povinen upozornit klienta, jedná-li s ním o smluvní odměně.

(3) Ustanovením odstavce 2 věty první se řídí i určení výše odměny advokáta ustanoveného soudem.

§ 2

(1) Advokát má vedle nároku na odměnu advokáta též nárok na náhradu hotových výdajů a na náhradu za promeškaný čas za podmínek a ve výši stanovené touto vyhláškou.

(2) Jiné náklady advokáta, zejména náklady na běžné administrativní práce, jsou zahrnuty v odměně advokáta.

¹⁾ Vyhláška č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DRUHÁ ODMĚNA ADVOKÁTA

Oddíl první Smluvní odměna

§ 3

(1) Smluvní odměna je ujednáním mezi advokátem a klientem o částce, za niž bude právní služba poskytnuta, anebo o způsobu jejího určení.

(2) Ujednání o smluvní odměně je buď součástí smlouvy, na jejímž základě se právní služba poskytuje, nebo je sjednáno samostatně.

§ 4

(1) Je-li sjednána smluvní odměna podle počtu hodin nebo jiných časových jednotek (dále jen „časová odměna“), náleží dohodnutá sazba časové odměny za každou započatou časovou jednotku, není-li dohodnuto jinak. Na požádání klienta je advokát povinen při vyúčtování odměny advokáta předložit klientovi časovou specifikaci poskytnutých právních služeb.

(2) Jestliže advokát ve smlouvě o časové odměně provedl odhad její celkové výše, je povinen předem písemně upozornit klienta na podstatné překročení původně odhadnuté výše odměny advokáta; jinak se nemůže domáhat zaplacení té části odměny advokáta, o kterou byl původní odhad její výše překročen.

§ 5

Neposkytuje-li advokát právní služby ve sjednaném rozsahu, přísluší mu poměrná část smluvní odměny, není-li dohodnuto jinak.

Oddíl druhý Mimosmluvní odměna

§ 6

Výše mimosmluvní odměny

(1) Výše mimosmluvní odměny se stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát ve věci vykonal.

(2) Za správu majetku náleží odměna ve výši 10% ročního příjmu ze spravovaného majetku, nejméně 1 000 Kč ročně.

(3) Činí-li advokát prohlášení o pravosti podpisu^{1a)}, náleží mu odměna 30 Kč za každé vyhotovení prohlášení o pravosti podpisu jedné osoby na jedné listině.

§ 7

Sazba mimosmluvní odměny

Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z tarifní hodnoty

1. do 500 Kč 300 Kč,
2. přes 500 Kč do 1 000 Kč 500 Kč,
3. přes 1 000 Kč do 5 000 Kč 1 000 Kč,
4. přes 5 000 Kč do 10 000 Kč 1 500 Kč,
5. přes 10 000 Kč do 200 000 Kč 1 500 Kč a 40 Kč za každých započatých 1000 Kč, o které hodnota převyšuje 10 000 Kč,
6. přes 200 000 Kč do 10 000 000 Kč 9 100 Kč a 40 Kč za každých započatých 10 000 Kč, o které hodnota převyšuje 200 000 Kč,
7. přes 10 000 000 Kč 48 300 Kč a 40 Kč za každých započatých 100 000 Kč, o které hodnota převyšuje 10 000 000 Kč.

Tarifní hodnota

§ 8

(1) Není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva a jejich příslušenství v době započeti úkonu právní služby, jichž se právní služba týká; za cenu práva se považuje jak hodnota pohledávky, tak i závazku.

(2) Je-li předmětem právní služby opětvující se plnění, stanoví se tarifní hodnota součtem hodnot těchto plnění; jde-li však o plnění na dobu delší než pět let nebo na dobu neurčitou, stanoví se jen pětinašobkem hodnoty ročního plnění.

(3) Je-li zákonem stanoveno spojení dvou nebo více věcí ke společnému projednání, považuje se za tarifní hodnotu hodnota věci, která je nejvyšší.

^{1a)} § 25a zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

(4) Při výkonu rozhodnutí nebo exekuci (dále jen „výkon rozhodnutí“) pro opětuující se plnění je pro stanovení tarifní hodnoty rozhodná jen hodnota splátek, které jsou v době nařízení výkonu rozhodnutí již splatné.

(5) Ve věcech zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví se vychází z ceny celé věci po odečtení ceny podílu klienta, směřuje-li návrh na přikázání věci klientovi nebo v případě návrhu na prodej věci. Směřuje-li návrh na přikázání věci ostatním spoluvlastníkům, vychází se z ceny celé věci po odečtení ceny podílu ostatních spoluvlastníků. V případě návrhu na reálné rozdělení věci se vychází z ceny celé věci.

(6) Ve věcech vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů se vychází z poloviny hodnoty všech jednotlivých věcí, pohledávek a závazků, které strany učinily předmětem vypořádání.

(7) V dědických věcech se za tarifní hodnotu věci považuje čistá hodnota dědického podílu klienta.

§ 9

(1) Nelze-li hodnotu věci nebo práva vyjádřit v penězích nebo lze-li ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi a není-li dále stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč.

(2) Ve věcech péče o nezletilé, osvojení, pěstounské péče, způsobilosti k právním úkonům, přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu zdravotnické péče, ve věcech opatrovnických, věcech prohlášení za mrtvého a ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění se považuje za tarifní hodnotu částka 1 000 Kč.

(3) Částka 25 000 Kč se považuje za tarifní hodnotu ve věcech:

- a) určení, zda tu je právní vztah nebo právo, určení neplatnosti právního úkonu, jde-li o určení práva k věci penězi neocenitelné nebo jde-li o určení neplatnosti právního úkonu, jehož předmětem je věc nebo plnění penězi neocenitelné,
- b) žalob na projev vůle směřující ke vzniku, změně nebo zániku právního úkonu, jehož předmět je penězi neocenitelný,
- c) zřízení nebo zrušení věcného břemene a dalších práv a povinností z věcných břemen,
- d) osobnostních práv, ve věcech ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a ve věcech vyplývajících z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, bez návrhu na náhradu nemajetkové újmy,
- e) nájmu nebytových prostor, staveb a pozemků, nejde-li o peněžité plnění,

- f) žalob, kasačních stížností a dalších právních věcí projednávaných podle soudního řádu správního, s výjimkou věcí podle odstavce 2, a
- g) ústavních stížností, s výjimkou věcí podle odstavce 2.

(4) Ve věcech osobnostních práv, ve věcech ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a ve věcech vyplývajících z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, s návrhem na náhradu nemajetkové újmy se považuje za tarifní hodnotu částka 50 000 Kč.

(5) Při výkonu funkce opatrovníka ustanoveného soudem účastníku řízení, jehož pobyt není znám, jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, který byl stížen duševní poruchou nebo z jiných zdravotních důvodů se nemůže nikoliv jen po přechodnou dobu účastnit řízení nebo který není schopen srozumitelně se vyjadřovat^{1b)}, se považuje za tarifní hodnotu částka 500 Kč.

§ 10

(1) Při zastupování ve správním řízení, včetně řízení o přestupcích nebo o jiných správních deliktech se považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč.

(2) Při obhajobě v trestním řízení ve věcech, ve kterých soud prvního stupně rozhoduje v neveřejném zasedání, se považuje za tarifní hodnotu částka 500 Kč.

(3) Při obhajobě v trestním řízení, nejde-li o věci podle odstavce 2, se považuje za tarifní hodnotu

- a) částka 1 000 Kč, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje jeden rok,
- b) částka 10 000 Kč, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje jeden rok a nepřevyšuje pět let,
- c) částka 30 000 Kč, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let a nepřevyšuje deset let,
- d) částka 50 000 Kč, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody převyšující deset let anebo za který lze uložit výjimečný trest.

(4) K zákonnému snížení sazby u mladistvých se nepřihlíží.

(5) Při zastupování poškozeného v trestním řízení ve věci náhrady škody, jež byla poškozenému způsobena trestným činem, se považuje za tarifní hodnotu částka 10 000 Kč; pokud byla poškozenému přisouzena jako náhrada škody peněžní částka převyšující 10 000 Kč, považuje se za tarifní hodnotu tato peněžní částka.

^{1b)} § 29 odst. 3 občanského soudního řádu.

§ 10a

Při výkonu funkce opatrovníka dítěte podle zvláštního právního předpisu upravujícího soudnictví ve věcech mládeže^{1c)} se považují za tarifní hodnotu částky uvedené v § 10 odst. 3. Přitom se vychází z trestních sazeb, které by se na pachatele vztahovaly, pokud by byl trestně odpovědný.

§ 11

Úkony právní služby

(1) Mimosmluvní odměna náleží za každý z těchto úkonů právní služby:

- a) převzetí a příprava zastoupení nebo obhajoby na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb,
- b) první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem,
- c) další porada s klientem přesahující jednu hodinu,
- d) písemné podání soudu nebo jinému orgánu týkající se věci samé,
- e) účast při vyšetřovacích úkonech v přípravném řízení, a to každé započaté dvě hodiny,
- f) prostudování spisu při skončení vyšetřování, a to každé započaté dvě hodiny,
- g) účast při úkonu správního nebo jiného orgánu, účast na jednání před soudem nebo jiným orgánem, a to každé započaté dvě hodiny,
- h) sepsání právního rozboru věci,
- i) jednání s protistranou, a to každé dvě započaté hodiny,
- j) návrh na předběžné opatření, dojde-li k němu před zahájením řízení, odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření a vyjádření k nim,
- k) odvolání, dovolání, návrh na obnovu řízení, popřípadě stížnost proti rozhodnutí o návrhu na obnovu řízení a vyjádření k nim,
- l) podnět k podání stížnosti pro porušení zákona a vyjádření ke stížnosti pro porušení zákona,
- m) sepsání listiny o právním úkonu.

(2) Mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny náleží za každý z těchto úkonů právní služby:

- a) návrh na předběžné opatření, dojde-li k němu po zahájení řízení, návrh na zajištění důkazů nebo dědictví,
- b) návrh na opravu odůvodnění rozhodnutí, na odstranění následků zmeškání lhůty a na změnu rozhodnutí odsuzujícího k plnění v budoucnu splatných dávek nebo k plnění ve splátkách,

^{1c)} § 91 odst. 2 a § 95 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže).

- c) odvolání proti rozhodnutí, pokud nejde o rozhodnutí ve věci samé, a vyjádření k takovému odvolání,
- d) návrhy a stížnosti ve věcech, ve kterých se rozhoduje ve veřejném zasedání, a vyjádření k nim, s výjimkou odvolání, návrhu na obnovu řízení a podnětu ke stížnosti pro porušení zákona,
- e) jde-li o výkon rozhodnutí, za první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, za sepsání návrhu na zahájení řízení, vyjádření k návrhu, zastupování při jednání a sepsání odvolání proti rozhodnutí,
- f) účast při jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí,
- g) účast při přípravě jednání^{1d)}.

(3) Za úkony právní služby neuvedené v odstavcích 1 a 2 náleží odměna jako za úkony, jimž jsou svou povahou a účelem nejbližší.

Zvýšení nebo snížení mimosmluvní odměny

§ 12

(1) U úkonů právní služby mimořádně obtížných, zejména je-li k nim třeba použití cizího práva nebo cizího jazyka, nebo u úkonů právní služby časově náročných může advokát zvýšit mimosmluvní odměnu až na trojnásobek.

(2) Advokát může snížit mimosmluvní odměnu až o polovinu.

(3) Při spojení dvou nebo více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno zákonem, se zvyšuje mimosmluvní odměna náležející ve věci s nejvyšší tarifní hodnotou o polovinu mimosmluvní odměny, jež by jinak náležela v ostatních spojených věcech.

(4) Jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu mimosmluvní odměna snížená o 20%.

(5) Při obhajobě v trestním řízení vedeném pro trestné činy spáchané v souběhu náleží advokátovi pouze odměna stanovená pro trestný čin s nejvyšší trestní sazbou.

§ 12a

(1) Sazby mimosmluvní odměny podle § 7 za úkony právních služeb ustanoveného zástupce v občanském soudním řízení nebo ustanoveného opatrovníka v občanském soudním řízení se snižují o 30%.

^{1d)} Zejména § 114c občanského soudního řádu.

(2) Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby ustanoveného zástupce nebo ustanoveného opatrovníka v občanském soudním řízení snižena podle odstavce 1 činí nejvýše 5 000 Kč.

§ 12b

Sazby mimosmluvní odměny podle § 7 za úkony právních služeb ustanoveného obhájce v trestním řízení nebo ustanoveného zmocněnce v trestním řízení se snižují o 30 %.

§ 12c

Sazby mimosmluvní odměny podle § 7 za úkony právních služeb opatrovníka dítěte podle zvláštního právního předpisu upravujícího soudnictví ve věcech mládeže¹⁾ se snižují o 30 %.

ČÁST TŘETÍ

NÁHRADA HOTOVÝCH VÝDAJŮ A NÁHRADA ZA PROMEŠKANÝ ČAS

§ 13

Náhrada hotových výdajů

(1) Advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, telekomunikační poplatky, znalecké posudky a odborná vyjádření, překlady, opisy a fotokopie.

(2) Advokát se může s klientem dohodnout na přiměřené paušální částce jako náhradě veškerých nebo některých hotových výdajů, jejichž vynaložení se předpokládá v souvislosti s poskytnutím právní služby. Klient pak při vyúčtování nemůže požadovat specifikaci těchto hotových výdajů a advokát nemůže požadovat náhradu těch hotových výdajů, o něž byla dohodnutá paušální částka překročena.

(3) Nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako náhradě výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné, činí tato částka 300 Kč na jeden úkon právní služby.

(4) Není-li o výši náhrady cestovních výdajů dohodnuto jinak, řídí se výše této náhrady právními předpisy o cestovních náhradách.²⁾

²⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění zákona č. 44/1994 Sb.

(Pozn. redakce: Nyní viz příslušná ustanovení § 151 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.)

§ 14

Náhrada za promeškaný čas

(1) Advokátu náleží náhrada za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby a) při úkonech prováděných v místě, které není sídlem nebo bydlištěm advokáta, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět,

b) za čas promeškaný v důsledku zpoždění zahájení jednání před soudem nebo jiným orgánem, jestliže toto zpoždění činí více než 30 minut.

(2) Advokátu náleží náhrada za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby ve výši jedné poloviny mimosmluvní odměny za účast při jednání, které bylo odročeno bez projednání věci, a za dostavení se k jednání, které se nekonalo, aniž byl o tom advokát včas předem vyrozuměn; bylo-li jednání odročeno nebo se nekonalo z důvodů spočívajících na straně klienta advokáta a byly-li tyto důvody advokátovi známy nejméně dva dny před termínem jednání, náleží mu náhrada ve výši jedné čtvrtiny mimosmluvní odměny.

(3) Není-li dohodnuto jinak, náhrada podle odstavce 1 činí 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu.

ČÁST ČTVRTÁ

**OSVĚDČENÍ O REGISTRACI PLÁTCE DANĚ
Z PŘIDANÉ HODNOTY**

§ 14a

(1) Advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, předloží soudu nebo jinému orgánu, u kterého uplatňuje z tohoto důvodu zvýšení odměny a náhrad podle zvláštních právních předpisů,³⁾ osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty vydané příslušným správcem daně.⁴⁾

(2) Vykonává-li advokát advokacii ve veřejné obchodní společnosti zřízené podle zvláštního právního předpisu,⁵⁾ předloží za účelem uvedeným v odstavci 1 soudu nebo jinému orgánu osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty vydané příslušným správcem daně ohledně této obchodní společnosti.

³⁾ § 23a zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 228/2002 Sb.

§ 151 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

§ 140 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

§ 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 33 odst. 11 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: Nyní viz zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.)

⁵⁾ § 15 zákona č. 85/1996 Sb.

ČÁST PÁTÁ
USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 15

Za právní služby poskytnuté přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky přísluší advokátu nebo komerčnímu právníkovi odměna podle dosavadních předpisů.

§ 16

Zrušuje se vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 270/1990 Sb., o odměnách advokátů a komerčních právníků za poskytování právní pomoci, ve znění vyhlášky č. 573/1990 Sb.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1996.

Ministr:

JUDr. Němec v. r.

Vybraná ustanovení novel

Vyhláška č. 276/2006 Sb.

Čl. 2

Přechodné ustanovení

Za právní služby poskytnuté přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky přísluší advokátovi odměna podle dosavadních právních předpisů.

Vyhláška č. 399/2010 Sb.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Bylo-li řízení zahájeno přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, náleží ustanovenému zástupci a ustanovenému opatrovníkovi v občanském soudním řízení, ustanovenému obhájci

a ustanovenému zmocněnci v trestním řízení a ustanovenému opatrovníkovi dítěte v řízení podle zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, za úkony právní služby poskytnuté v souvislosti s tímto řízením do dne nabytí účinnosti této vyhlášky mimosmluvní odměna podle dosavadních právních předpisů.

Účinnost:

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), byla vyhlášena v částce 50/1996 Sbírky zákonů, rozeslané dne 20. června 1996; nabyla účinnosti dnem 1. července 1996.

Změny:

1. Vyhláška č. 235/1997 Sb., kterou se doplňuje vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), byla vyhlášena v částce 81/1997 Sbírky zákonů, rozeslané dne 30. září 1997; nabyla účinnosti dnem 1. října 1997.

2. Vyhláška č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, byla vyhlášena v částce 140/2000 Sbírky zákonů, rozeslané dne 29. prosince 2000; nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2001.

3. Vyhláška č. 68/2003 Sb., kterou se mění vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, byla vyhlášena v částce 27/2003 Sbírky zákonů, rozeslané dne 11. března 2003; nabyla účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 11. března 2003.

4. Vyhláška č. 618/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, byla vyhlášena v částce 209/2004 Sbírky zákonů, rozeslané dne 8. prosince 2004; nabyla účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 8. prosince 2004.

5. Vyhláška č. 276/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, byla vyhlášena v částce 87/2006 Sbírky zákonů, rozeslané dne 9. června 2004; nabyla účinnosti dnem 1. září 2006.

6. Vyhláška č. 399/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění

pozdějších předpisů, byla vyhlášena v částce 143/2010 Sbírky zákonů, rozeslané dne 27. prosince 2010; **nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2011.**

7. Ustanovení § 12a až 12c vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění vyhlášky č. 399/2010 Sb., **pozbývají platnosti dnem 1. ledna 2012.**

VYHLÁŠKA**Ministerstva spravedlnosti****č. 197/1996 Sb.**

ze dne 3. července 1996,

**kteřou se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky a uznávací zkoušky
(advokátní zkušební řád),****ve znění vyhlášky č. 245/1999 Sb. a vyhlášky č. 267/2003 Sb.**

Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření České advokátní komory stanoví podle § 52 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ**ADVOKÁTNÍ ZKOUŠKA****§ 1**

(1) Advokátní zkoušku (dále jen „zkouška“) vykoná uchazeč v těchto oborech:

- a) ústavní a správní právo,
- b) trestní právo,
- c) občanské, rodinné a pracovní právo,
- d) obchodní právo,
- e) předpisy upravující poskytování právních služeb.

(2) Česká advokátní komora (dále jen „Komora“) vydává seznam předpisů, jejichž znalost je u zkoušky vyžadována, a to s rozlišením předpisů, kde je vyžadována znalost podrobná, a předpisů, u nichž postačí znalost obecná.

§ 2

(1) Zkouška sestává z písemné části a ústní části.

(2) Písemná část zkoušky se koná ve třech po sobě jdoucích dnech, a to z oborů uvedených v § 1 odst. 1 písm. b), c), d). Ústní část zkoušky se koná v jednom dni s odstupem nejméně jednoho a nejdéle dvou týdnů od skončení písemné části zkoušky, a to ze všech oborů uvedených v § 1 odst. 1; ústní část zkoušky může vykonat pouze uchazeč, který vykonal písemnou část zkoušky.

(3) Při ústní části zkoušky se u uchazeče zjišťuje též základní znalost práva Evropských společenství a Evropské unie a orientace v základních pramenech mezinárodního práva.

§ 3

Zkouška se koná před pětičlenným senátem ustanoveným z členů zkušební komise pro advokátní zkoušky, zkoušky způsobilosti a uznávací zkoušky (dále jen „zkušební komise“); senátu předsedá člen určený pro obor uvedený v § 1 odst. 1 písm. e).

§ 4

(1) Písemnou žádost o umožnění vykonání zkoušky (dále jen „příhláška“) podává uchazeč Komoře; nesplňuje-li uchazeč podmínku uvedenou v § 5 písm. c) zákona nebo v § 7 odst. 4 věta druhá zákona, je zpravidla součástí přihlášky i žádost o uznání jiné právní praxe za praxi advokátního koncipienta (§ 6 odst. 2 a 3 zákona).

(2) Součástí přihlášky jsou i doklady prokazující, že uchazeč splňuje podmínky uvedené v § 5 písm. a) až d) zákona a že uchazeč uhradil poplatek za zkoušku stanovený Komorou podle § 7 odst. 1 zákona.

§ 5

(1) Předseda zkušební komise ustanoví podle počtu uchazečů, jimž bylo Komorou umožněno vykonání zkoušky, potřebný počet senátů, určí jejich členy pro jednotlivé obory uvedené v § 1 odst. 1, označí senáty číslly a přiřadí k nim uchazeče podle abecedního pořadí jejich příjmení.

(2) Předseda zkušební komise vyzoomí členy senátu a uchazeče o konání zkoušky a o jejím časovém rozvrhu nejméně čtyři týdny přede dnem, kdy se zkouška koná; tuto dobu lze zkrátit pouze se souhlasem uchazeče. Uchazečům předseda zkušební komise současně zašle seznam předpisů uvedený v § 1 odst. 2 a sdělí jim jména členů senátu s poučením, že proti členům senátu mají právo vznést námitku podjatosti.

(3) Členem senátu nemůže být ten, u něhož lze mít důvodnou pochybnost o nepodjatosti pro jeho poměr k uchazeči. O vyloučení člena senátu rozhodne bez odkladu k námitce uchazeče nebo z podnětu člena senátu předseda zkušební komise. Je-li člen senátu vyloučen, ustanoví předseda zkušební komise nového člena senátu.

§ 6

(1) Písemná část zkoušky spočívá ve vypracování zadané písemné práce na základě obsahu soudních či jiných spisů, popřípadě na podkladě písemné skutkové informace. Zadaným úkolem může být zejména vypracování návrhu na zahájení řízení, opravného prostředku, skutkového a právního rozboru nebo vyjádření, textu obhajovací řeči v trestní věci nebo závěrečného návrhu v řízení občanskoprávním, sepsání listiny, zpracování právního posudku. Písemnou část zkoušky může vykonat více uchazečů současně.

(2) Písemnou část zkoušky zadává, posuzuje a dozor nad jejím průběhem vykonává zpravidla člen senátu, který byl určen pro obor, kterého se písemná část zkoušky týká, nebo jiná osoba pověřená předsedou senátu.

(3) Koná-li písemnou část zkoušky více uchazečů současně, zadávají se uchazečům písemné práce losem za přítomnosti osoby vykonávající dozor.

(4) Uchazeč je povinen vypracovat písemnou práci samostatně. Jako pomůcek je oprávněn v průběhu písemné části zkoušky použít sbírky právních a jiných předpisů, sbírky soudních nebo jiných rozhodnutí a časopiseckou nebo knižní právnickou literaturu. Uchazeč je povinen obracet se v průběhu písemné části zkoušky s dotazy pouze na osobu konající dozor. Porušení povinnosti vypracovat písemnou práci samostatně je důvodem k vyloučení uchazeče ze zkoušky; o tom rozhodne senát na základě vyjádření osoby konající dozor.

(5) Doba trvání písemné části zkoušky nesmí přesáhnout osm hodin. Po uplynutí této doby je uchazeč povinen odevzdat písemnou práci osobě konající dozor, a to i v případě, že není dokončena.

(6) Písemná část zkoušky je neveřejná.

§ 7

(1) Ústní část zkoušky je zaměřena zejména na ověření schopnosti uchazeče aplikovat při výkonu advokacie právní nebo jiné předpisy. Uchazeč může v průběhu ústní části zkoušky nahlížet do pomůcek uvedených v § 6 odst. 4 pouze se souhlasem zkoušejícího.

(2) Ústní část zkoušky se koná za přítomnosti všech členů senátu; mohou ji vykonat současně nejvýše dva uchazeči.

(3) Doba trvání ústní části zkoušky každého uchazeče nemá přesáhnout dvě hodiny.

(4) Ústní část zkoušky je veřejná.

§ 8

(1) Výsledek zkoušky v jednotlivých oborech uvedených v § 1 odst. 1 senát hodnotí prospěchovými stupni „prospěl výtečně“, „prospěl“ nebo „neprospěl“.

(2) Celkový výsledek zkoušky hodnotí senát prospěchovými stupni „advokátní zkoušku složil výtečně“, „advokátní zkoušku složil“ nebo „advokátní zkoušku nesložil“; přihlíží přitom k výsledku hodnocení uchazeče v jednotlivých oborech a k jeho celkové teoretické a praktické připravenosti k výkonu povolání advokáta. Prospěchovým stupněm „advokátní zkoušku složil výtečně“ lze však hodnotit pouze uchazeče, který byl hodnocen prospěchovým stupněm „prospěl výtečně“ alespoň ve třech oborech. Prospěchovým stupněm „advokátní zkoušku nesložil“ je vždy ohodnocen uchazeč, který kdykoliv po zahájení písemné části zkoušky od zkoušky odstoupil nebo který byl ze zkoušky vyloučen podle § 6 odst. 4. Nedostaví-li se uchazeč, který vykonal písemnou část zkoušky, k ústní části zkoušky a nerozhodl-li senát podle odstavce 4 jinak, platí, že uchazeč od zkoušky odstoupil.

(3) O hodnocení podle odstavců 1 a 2 rozhoduje senát při neveřejném poradě hlasováním. Členové senátu hlasují podle abecedního pořadí svých příjmení; předseda senátu hlasuje

vždy poslední. Hlasuje se nejprve o tom, zda uchazeč prospěl; prospěl-li, hlasuje se poté o prospěchovém stupni. K přijetí rozhodnutí je třeba většiny hlasů; každý člen senátu má jeden hlas. Rozhodnutí senátu je konečné.

(4) Jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele, může senát rozhodnout o tom, že uchazeč, který vykonal písemnou část zkoušky, avšak nedostavil se k ústní části zkoušky, je oprávněn vykonat ústní část zkoušky v nejbližší následujícím termínu.

(5) Výsledek zkoušky oznámí předseda senátu uchazeči bezprostředně po poradě senátu podle odstavce 3 za přítomnosti ostatních členů senátu.

§ 9

Uchazeč, který zkoušku nesložil, avšak byl hodnocen alespoň ve třech oborech nejméně prospěchovým stupněm „prospěl“, vykoná opakovanou zkoušku podle § 7 odst. 3 zákona pouze v oborech, ve kterých byl při předchozí zkoušce hodnocen prospěchovým stupněm „neprospěl“. Druhá opakovaná zkouška se však koná ze všech oborů.

§ 10

(1) O průběhu zkoušky vyhotoví předseda senátu do jednoho týdne od ukončení ústní zkoušky protokol, ve kterém uvede:

- a) jméno a příjmení předsedy a ostatních členů senátu,
- b) datum a místo konání písemné části zkoušky a ústní části zkoušky s dobou jejich zahájení a ukončení,
- c) výroky rozhodnutí senátu podle § 6 odst. 4, popřípadě podle § 8 odst. 4,
- d) datum vyhotovení protokolu, případně
- e) důležité skutečnosti, které nastaly v průběhu zkoušky.

(2) Součástí protokolu jsou:

- a) seznam uchazečů a jejich hodnocení v jednotlivých oborech a hodnocení celkového výsledku zkoušky,
- b) odevzdané písemné práce uchazečů.

(3) Protokol podepisují všichni členové senátu; protokol předá předseda senátu do tří dnů ode dne jeho vyhotovení Komoře.

§ 11

(1) Uchazeči, který byl u zkoušky hodnocen prospěchovým stupněm „advokátní zkoušku složil výtečně“ nebo „advokátní zkoušku složil“, vydá předseda senátu bezprostředně

po oznámení výsledku zkoušky (§ 8 odst. 4) osvědčení o složení zkoušky; osvědčení podepisuje předseda senátu.

(2) Stejnopis osvědčení předloží předseda senátu Komoře spolu s protokolem.

ČÁST DRUHÁ ZKOUŠKA ZPŮSOBILOSTI

§ 11a

(1) Zkoušku způsobilosti vykoná uchazeč ve čtyřech povinných oborech a v jednom ze čtyř volitelných oborů podle své volby.

(2) Povinnými obory jsou:

- a) ústavní právo,
- b) občanské právo,
- c) trestní právo,
- d) předpisy upravující poskytování právních služeb.

(3) Volitelnými obory jsou:

- a) správní právo,
- b) obchodní právo,
- c) rodinné právo,
- d) pracovní právo.

§ 11b

(1) Zkouška způsobilosti sestává z písemné části a ústní části.

(2) Písemná část zkoušky způsobilosti se koná v jednom dni, a to z povinných oborů uvedených v § 11a odst. 1 písm. b) a c) a z volitelného oboru, který uchazeč zvolil (dále jen „zvolený obor“). Písemná část zkoušky má formu písemného testu.

(3) Ústní část zkoušky způsobilosti se koná v jednom dni s odstupem nejméně jednoho a nejdéle dvou týdnů od skončení písemné části zkoušky, a to ze všech povinných oborů a ze zvoleného oboru.

§ 11c

Zkouška způsobilosti se koná před pětičlenným senátem ustanoveným z členů zkušební komise; senátu předsedá člen určený pro obor uvedený v § 11a odst. 2 písm. d).

§ 11d

Přihlášku ke zkoušce způsobilosti podává uchazeč Komoře; součástí přihlášky je i označení zvoleného oboru, jakož i doklady prokazující, že uchazeč splňuje podmínky uvedené v § 5c písm. a) zákona a že uhradil poplatek za zkoušku stanovený Komorou podle § 7 odst. 1 zákona.

§ 11e

(1) Celkový výsledek zkoušky způsobilosti hodnotí senát prospěchovými stupni „zkoušku způsobilosti složil výtečně“, „zkoušku způsobilosti složil“ nebo „zkoušku způsobilosti nesložil“.

(2) Při hodnocení celkového výsledku zkoušky podle odstavce 1 přihlíží senát zejména k tomu, zda hodnocení uchazeče v jednotlivých oborech svědčí o jeho praktické připravenosti k výkonu advokacie.

§ 11f

Uchazeči, který byl u zkoušky způsobilosti hodnocen prospěchovým stupněm „zkoušku způsobilosti složil výtečně“ nebo „zkoušku způsobilosti složil“, vydá předseda senátu bezprostředně po oznámení výsledku zkoušky osvědčení o složení zkoušky způsobilosti; osvědčení podepisuje předseda senátu.

§ 11g

Ustanovení § 1 odst. 2, § 5, § 6 odst. 2 až 6, § 7, § 8 odst. 1 a 2 vět druhé až čtvrté a odst. 3 až 5, § 9 a 10 se použijí pro zkoušku způsobilosti přiměřeně.

ČÁST TŘETÍ UZNÁVACÍ ZKOUŠKA

§ 12

Uznávací zkoušku vykoná uchazeč v těchto oborech:

- a) předpisy upravující poskytování právních služeb,
- b) základy ústavního práva České republiky,
- c) základy soukromého práva České republiky.

§ 13

(1) Uznávací zkouška se koná před tříčlenným senátem ustanoveným z členů zkušební komise; senátu předsedá člen, který je určen pro obor uvedený v § 12 písm. a).

(2) Uznávací zkouška je zpravidla písemná.

(3) Doba trvání uznávací zkoušky nemá přesáhnout dvě hodiny. Cizím jazykem, ve kterém lze uznávací zkoušku vykonat, se rozumí jazyk anglický, francouzský nebo německý.

§ 14

(1) Přihlášku k uznávací zkoušce podává uchazeč Komoře; součástí přihlášky je volba cizího jazyka, ve kterém uchazeč hodlá zkoušku vykonat (§ 13 odst. 3), pokud uchazeč uznávací zkoušku nevykoná v jazyce českém nebo slovenském.

(2) Součástí přihlášky jsou i doklady prokazující, že uchazeč splňuje podmínky uvedené v § 5 písm. a) a d) až g) a § 5a odst. 1 písm. a) zákona a že uhradil poplatek za zkoušku stanovený Komorou podle § 7 odst. 1 zákona.

§ 15

Výsledek zkoušky hodnotí senát prospěchovými stupni „uznávací zkoušku složil“ nebo „uznávací zkoušku nesložil“.

§ 16

Uchazeči, který byl u uznávací zkoušky hodnocen prospěchovým stupněm „uznávací zkoušku složil“, vydá předseda senátu bezprostředně po oznámení výsledku zkoušky osvědčení o složení uznávací zkoušky; osvědčení podepisuje předseda senátu.

§ 17

Ustanovení § 1 odst. 2, § 5, § 6 odst. 2, 3, 4 a 6, § 8 odst. 2 věta třetí a odst. 3 až 5 a § 10 se použijí pro uznávací zkoušku přiměřeně.

ČÁST ČTVRTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 18

Pro rozhodování senátu podle § 6 odst. 4 a § 8 odst. 4 se přiměřeně použije ustanovení § 8 odst. 3.

§ 18a

Termíny zkoušek podle této vyhlášky vyhlašuje předseda zkušební komise ve Věstníku České advokátní komory a na stránce Komory v síti Internet.

§ 19

(1) Přihlášku ke zkoušce, protokol, jakož i ostatní písemnosti týkající se zkoušek podle této vyhlášky uloží Komora po dobu 50 let; po uplynutí této doby postupuje Komora podle zvláštního předpisu.¹⁾

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije přiměřeně i pro písemnosti týkající se advokátních zkoušek a profesních zkoušek komerčního práva podle dosavadních předpisů,²⁾ které vznikly do dne účinnosti této vyhlášky.

§ 20

(1) Ustanovení § 9 se použije i pro advokátní zkoušky vykonané podle zákona České národní rady č. 128/1990 Sb., o advokacii, pokud do dne nabytí účinnosti této vyhlášky neuplynula lhůta, ve které byl kandidát oprávněn přihlásit se k opravné zkoušce.³⁾

(2) Pro počátek běhu lhůty k podání přihlášky k další zkoušce podle odstavce 1 je rozhodující den, kdy byl kandidátovi oznámen výsledek advokátní zkoušky;⁴⁾ tato lhůta však neskončí dříve, než uplyne lhůta, ve které byl kandidát oprávněn přihlásit se k opravné zkoušce.³⁾

§ 21

(1) Podá-li uchazeč, který neprospěl u profesní zkoušky komerčního právníka, vykonané podle zákona České národní rady č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované, a o kterém zkušební komise rozhodla, že bude opakovat jen zkoušku ústní nebo jen zkoušku písemnou,⁵⁾ přihlášku ke zkoušce do šesti měsíců ode dne účinnosti této vyhlášky, vykoná jen tu část zkoušky (§ 2), u níž neprospěl; to neplatí, jde-li o profesní zkoušku komerčního právníka opakovanou.⁶⁾

¹⁾ Zákon ČNR č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů. (**Pozn. redakce: Nyní zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.**)

²⁾ Zákon ČNR č. 128/1990 Sb., o advokacii.

Zákon ČNR č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované.

³⁾ § 12 odst. 2 a 3 usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 8. ledna 1991, jímž se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 6. dubna 1991 a 14. dubna 1991.

⁴⁾ § 10 odst. 3 usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 8. ledna 1991, jímž se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 6. dubna 1991 a 14. dubna 1991.

⁵⁾ § 8 odst. 3 usnesení představenstva Komory komerčních právníků České republiky ze dne 5. února 1992, kterým se podle § 37 odst. 2 písm. c) zákona ČNR č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované, vydává zkušební řád pro profesní zkoušky, ve znění usnesení představenstva Komory komerčních právníků České republiky ze dne 16. března 1993 a 10. února 1994.

⁶⁾ § 10 usnesení představenstva Komory komerčních právníků České republiky ze dne 5. února 1992, kterým se podle § 37 odst. 2 písm. c) zákona ČNR č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované, vydává zkušební řád pro profesní zkoušky, ve znění usnesení představenstva Komory komerčních právníků České republiky ze dne 16. března 1993 a 10. února 1994.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v případě, kdy doba mezi dnem konání profesní zkoušky komerčního právníka a dnem nabytí účinnosti této vyhlášky je delší než šest měsíců.

(3) Lhůta šesti měsíců k podání přihlášky ke zkoušce podle odstavce 1 se zkracuje o dobu, která uplynula ode dne konání profesní zkoušky komerčního právníka do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 22

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Novák v. r.

Účinnost:

Vyhláška č. 197/1996 Sb., kterou se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky a uznávací zkoušky (advokátní zkušební řád) byla vyhlášena v částce 59/1996 Sbírký zákonů, rozeslané dne 1. srpna 1996; **nabyla účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 1. srpna 1996.**

Změny:

1. Vyhláška č. 245/1999 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 197/1996 Sb., kterou se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky a uznávací zkoušky (advokátní zkušební řád), byla vyhlášena v částce 82/1999 Sbírký zákonů, rozeslané dne 10. listopadu 1999; **nabyla účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 10. listopadu 1999.**

2. Vyhláška č. 267/2003 Sb., kterou se mění vyhláška č. 197/1996 Sb., kterou se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky a uznávací zkoušky (advokátní zkušební řád), ve znění vyhlášky č. 245/1999 Sb., byla vyhlášena v částce 90/2003 Sbírký zákonů, rozeslané dne 22. srpna 2003; **nabyla účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (tj. dnem 1. května 2004), s výjimkou čl. I bodů 1, 7, 8, 10 až 14, které nabyly účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 22. srpna 2003.**

VYHLÁŠKA**Ministerstva spravedlnosti****č. 244/1996 Sb.**

ze dne 20. srpna 1996,

**kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád
(advokátní kárný řád),
ve znění vyhlášky č. 246/1999 Sb. a vyhlášky č. 265/2009 Sb.**

Ministerstvo spravedlnosti stanoví po vyjádření České advokátní komory podle § 51 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ**ÚČASTNÍCI KÁRNÉHO ŘÍZENÍ A KÁRNÉ ORGÁNY****§ 1****Účastníci kárného řízení**

Účastníky kárného řízení jsou kárný žalobce a advokát nebo advokátní koncipient, proti němuž bylo kárné řízení zahájeno (dále jen „kárně obviněný“).

Kárný senát**§ 2**

(1) Předseda kárné komise České advokátní komory (dále jen „předseda kárné komise“) bez odkladu po zahájení kárného řízení (§ 7 odst. 1) písemně ustanoví kárný senát podle § 33 odst. 1 zákona a jmenuje jeho předsedu.

(2) Funkce člena kárného senátu zaniká

- a) dnem vyškrtnutí ze seznamu advokátů;
- b) dnem pozastavení výkonu advokacie;
- c) dnem, kdy člen kárného senátu přestal být členem kárné komise;
- d) dnem, kdy byl člen kárného senátu vyloučen z projednávání a rozhodování věci;
- e) dnem odvolání z funkce člena, popřípadě předsedy kárného senátu.

(3) Zanikne-li funkce některého z členů kárného senátu, předseda kárné komise bez odkladu písemně jmenuje člena nového, popřípadě určí nového předsedu kárného senátu.

Dosud provedené důkazy se provedou znovu pouze v případě, že to navrhne některý z účastníků kárného řízení.

§ 3

(1) Z projednávání a rozhodování věci je vyloučen člen kárného senátu, u něhož lze mít důvodnou pochybnost o nepodjatosti pro jeho poměr k projednávané věci, k účastníkům kárného řízení nebo k jejich zástupcům. Jakmile se člen kárného senátu dozví o skutečnostech, pro které je vyloučen, oznámí to neprodleně předsedovi kárné komise; do rozhodnutí předsedy kárné komise podle odstavce 2 může činit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(2) O vyloučení člena kárného senátu z důvodů uvedených v odstavci 1 rozhodne bez odkladu k námitce účastníka kárného řízení nebo z podnětu člena kárného senátu předseda kárné komise.

(3) Účastník kárného řízení je povinen uplatnit námitku podle odstavce 2 nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno sdělení o složení kárného senátu (§ 8); nevěděl-li účastník v této době o důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 15 dnů poté, co se o něm dozvěděl. K námitce uplatněné později se nepřihlíží.

(4) Námitku účastník kárného řízení podává předsedovi kárné komise podáním adresovaným do sídla České advokátní komory (dále jen „Komora“).

(5) V námitce musí být uvedeno, proti kterému členovi kárného senátu směřuje, v čem je spatřován důvod pochybnosti o jeho nepodjatosti, popřípadě, kdy se o něm účastník kárného řízení podávající námitku dozvěděl; navrhované důkazy musí být připojeny.

§ 4

Požádá-li písemně člen kárného senátu o odvolání z funkce člena kárného senátu, předseda kárné komise ho z funkce odvolá, jsou-li důvody žádosti zvláštního zřetele hodné.

§ 5

Odvolací kárný senát

(1) Předseda odvolací kárné komise bez odkladu poté, co mu bylo předsedou kárné komise předloženo odvolání [§ 26 odst. 2 písm. b)], písemně ustanoví odvolací kárný senát (dále jen „odvolací senát“) a jmenuje jeho předsedu.

(2) Ustanovení § 2 odst. 2 a 3, § 3, 4, 8 a § 13 odst. 3 platí pro odvolací senát a pro jeho členy přiměřeně s tím, že

- a) funkce člena odvolacího senátu podle § 2 odst. 2 písm. c) zaniká dnem, kdy přestal být členem odvolací kárné komise;
- b) rozhodnutí podle § 2 odst. 3, § 3 odst. 2 a § 4 přísluší předsedovi odvolací kárné komise;
- c) vyloučen je též člen odvolacího senátu, který se účastnil projednávání a rozhodování věci jako člen kárného senátu;
- d) určení místa jednání odvolacího senátu podle § 13 odst. 3 přísluší předsedovi odvolacího senátu;
- e) jména členů odvolacího kárného senátu spolu s poučením o právu vznést námitku podjatosti podle § 8 sdělí účastníkům kárného řízení předseda odvolací kárné komise bezprostředně po ustanovení odvolacího kárného senátu podle odstavce 1.

§ 6

zrušen

ČÁST DRUHÁ KÁRNÁ ŽALOBA

§ 7

(1) Kárná žaloba se podává předsedovi kárné komise podáním adresovaným do sídla Komory; kárné řízení je zahájeno dnem, kdy byla kárná žaloba Komoře doručena.

(2) Kárná žaloba musí být podána písemně a musí obsahovat zejména popis skutku, v němž je spatřováno kárné provinění, odůvodnění a návrh na provedení důkazů v kárném řízení; v odůvodnění kárné žaloby je třeba uvést právní povinnost, jejíž porušení je kárným žalobcem vytýkáno. Neobsahuje-li kárná žaloba tyto náležitosti, vyzve předseda kárné komise kárného žalobce, aby vady podání odstranil nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu byla taková výzva doručena.

(3) Předseda kárné komise doručí kárnou žalobu bez odkladu způsobem uvedeným v § 55e zákona kárně obviněnému.

§ 8

Současně se zasláním kárné žaloby kárně obviněnému sdělí předseda kárné komise účastníkům kárného řízení jména členů kárného senátu s poučením o právu vznést námitku podjatosti (§ 3 odst. 3 až 5). Předseda kárné komise vyzve dále kárně obviněného, aby se nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu byla žaloba doručena, ke kárné žalobě písemně vyjádřil; vyjádření se podává předsedovi kárné komise podáním adresovaným do sídla Komory.

§ 8a

Předseda kárné komise postoupí kárný spis předsedovi kárného senátu bez odkladu poté, co

- a) uplynula marně lhůta daná kárnému žalobci k odstranění vad kárné žaloby (§ 7 odst. 2);
- b) obdržel vyjádření ke kárné žalobě podle § 8, nejpozději však do tří týdnů poté, co se dozvěděl o doručení kárné žaloby kárně obviněnému.

§ 9

Byla-li ohledně téhož skutku podána kárná žaloba oběma kárnými žalobci, zastaví se kárné řízení zahájené na základě kárné žaloby později došlé.

§ 10

(1) Kárnou žalobu může vzít kárný žalobce zpět do doby, než se kárný senát nebo v odvolacím řízení odvolací senát odebere k poradě; po zahájení jednání kárného senátu tak může učinit jen se souhlasem kárně obviněného.

(2) Byla-li kárná žaloba vzata zpět podle odstavce 1, kárné řízení se zastaví.

ČÁST TŘETÍ**ZASTAVENÍ A PŘERUŠENÍ KÁRNÉHO ŘÍZENÍ**

§ 11

(1) Kárný senát kárné řízení zastaví:

- a) z důvodů uvedených v § 9 nebo § 10;
- b) byla-li kárná žaloba podána opožděně;
- c) neodstranil-li kárný žalobce vady kárné žaloby ve lhůtě určené podle § 7 odst. 2 a v kárném řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat;
- d) byl-li kárně obviněný vyškrtnut ze seznamu advokátů nebo seznamu advokátních koncipientů;
- e) byl-li kárně obviněný za skutek, který je předmětem kárné žaloby, postižen v jiném řízení, lze-li takový postih z hlediska účelu kárného řízení považovat za dostatečný;
- f) je-li předmětem kárné žaloby skutek uvedený v § 62 odst. 2 zákona a kárná žaloba byla podána ministrem spravedlnosti.

(2) Kárný senát může kárné řízení zastavit, je-li kárné opatření, k němuž může kárné řízení vést, zcela bez významu oproti kárnému opatření, které může být kárně obviněnému uloženo v jiném kárném řízení, které je proti tomuto kárně obviněnému již vedeno.

(3) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 může být učiněno bez jednání.

§ 12

(1) Kárný senát kárné řízení přeruší v případě uvedeném v § 7 odst. 3 do doby, než dojde k doručení kárné žaloby kárně obviněnému.

(2) Kárný senát může kárné řízení přerušit:

- a) bylo-li ohledně skutku, který je předmětem kárné žaloby, zahájeno proti kárně obviněnému řízení před jiným orgánem, a to až do doby, kdy bude tímto orgánem pravomocně rozhodnuto;
- b) požádal-li kárně obviněný o vyškrtnutí ze seznamu advokátů nebo ze seznamu advokátních koncipientů; ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) tím není dotčeno.

(3) Rozhodnutí kárného senátu podle odstavců 1 a 2 může být přijato bez jednání; o přerušení řízení vyrozumí bez odkladu předseda kárného senátu kárného žalobce a v případech uvedených v odstavci 2 i kárně obviněného.

ČÁST ČTVRTÁ ŘÍZENÍ PŘED KÁRNÝM SENÁTEM

Jednání

§ 13

(1) Nerozhodne-li kárný senát o zastavení nebo přerušení kárného řízení, nařídí předseda kárného senátu po dohodě s ostatními členy kárného senátu jednání k projednání věci, a to tak, aby se konalo zpravidla nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy obdržel od předsedy kárné komise kárný spis. Předseda kárného senátu předvolá účastníky kárného řízení, jejich zástupce a ostatní osoby, jejichž přítomnost je při jednání třeba.

(2) Předseda kárného senátu připraví jednání tak, aby bylo možno o věci rozhodnout zpravidla při jediném jednání.

(3) Jednání se konají podle určení předsedou kárného senátu v sídle Komory v Praze nebo v pobočce Komory v Brně.

(4) Předvolání k jednání musí být účastníkům kárného řízení a jejich zástupcům doručeno nejméně pět pracovních dnů přede dnem, kdy se jednání má konat.

§ 14

(1) Jednání se koná za stálé přítomnosti všech členů kárného senátu.

(2) Jednání je neveřejné; ustanovení § 18 odst. 3 tím není dotčeno.

§ 15

(1) Jednání řídí předseda kárného senátu.

(2) Předseda kárného senátu činí vhodná opatření k tomu, aby jednání směřovalo k opatření podkladů pro spravedlivé posouzení a rozhodnutí věci a aby probíhalo důstojně a nerušeně; předseda senátu rozhoduje ve všech věcech souvisejících s vedením kárného řízení před kárným senátem, které nejsou zákonem nebo tímto kárným řádem svěřeny kárnému senátu nebo jinému orgánu Komory.

(3) O námitce toho, kdo nesouhlasí s opatřením nebo rozhodnutím předsedy senátu, které podle odstavce 2 učinil při jednání, rozhodne kárný senát.

§ 16

(1) Při prvním jednání nelze jednat v nepřítomnosti kárného žalobce.

(2) Nedostavil-li se řádně předvolaný kárně obviněný k jednání, ani nepožádal podle odstavce 3 o odročení jednání, může kárný senát jednat v jeho nepřítomnosti.

(3) Objeví-li se překážka, pro kterou nelze jednání provést nebo v něm pokračovat, rozhodne předseda kárného senátu o odročení jednání. Předseda kárného senátu může rozhodnout o odročení jednání také na základě řádně odůvodněné žádosti kárně obviněného, pokud ji obdrží nejpozději do zahájení jednání, jestliže na straně kárně obviněného nastaly nepředvídatelné a jím samým nezpůsobené překážky.

§ 17

zrušen

§ 18

(1) Důkazy v kárném řízení před kárným senátem lze provádět za podmínek stanovených § 33 odst. 6 zákona.

(2) Svědci, jakož i osoby, které byly požádány o podání nebo předložení důkazního prostředku, musí být poučeny o tom, že tak nejsou povinny v kárném řízení před kárným senátem učinit; učiní-li tak, musí být poučeny o významu svědecké výpovědi pro řádné zjištění skutkového stavu.

(3) V kárném řízení vedeném proti advokátnímu koncipientovi si předseda kárného senátu vyžádá od advokáta, k němuž je advokátní koncipient v pracovním poměru, písemné vyjádření k dosavadnímu průběhu jeho praxe. Předseda kárného senátu uvědomí tohoto advokáta o jednání a umožní mu na něm účast.

§ 19

(1) Jednání zahájí předseda kárného senátu; poté udělí slovo kárnému žalobci k přečtení kárné žaloby. Po přečtení kárné žaloby umožní předseda kárného senátu kárně obviněnému, aby se ke kárné žalobě vyjádřil. Je-li jednáno v nepřítomnosti kárně obviněného, přečte jeho písemné vyjádření ke kárné žalobě, bylo-li předloženo.

(2) Po skončení dokazování udělí předseda kárného senátu účastníkům kárného řízení slovo k závěrečným řečem. Nejprve mluví kárný žalobce a po něm zástupce kárně obviněného; naposledy mluví kárně obviněný. Je-li kárně obviněných více, určí pořadí závěrečných řečí kárně obviněných a jejich zástupců předseda kárného senátu.

§ 20

(1) Předseda kárného senátu svolá poradu kárného senátu k přijetí rozhodnutí zpravidla bezprostředně po skončení závěrečných řečí.

(2) Rozhodnutí kárného senátu se přijímá hlasováním.

§ 21

(1) O průběhu jednání se sepisuje protokol; předseda kárného senátu určí k sepsání protokolu zapisovatele, kterým může být některý ze členů kárného senátu.

(2) V protokolu se zejména označí projednávaná věc, uvedou se přítomní, vyličí se průběh dokazování a uvede se obsah přednesů a výrok rozhodnutí.

(3) Protokol podepisují předseda kárného senátu a zapisovatel; protokol o hlasování podepisují všichni členové senátu a zapisovatel.

Rozhodnutí kárného senátu

§ 22

Nezastaví-li kárný senát kárné řízení nebo nepřeruší-li kárné řízení z důvodů uvedených v § 12 odst. 2, kárný senát kárně obviněného kárné žaloby buď zproští, nebo vysloví, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, a uloží mu kárné opatření, nejde-li o případ uvedený v § 32 odst. 5 zákona.

§ 23

Kárný senát kárně obviněného kárně žaloby zproští:

- a) nebylo-li prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byla kárná žaloba podána;
- b) nebylo-li prokázáno, že skutek, pro nějž byla kárná žaloba podána, spáchal kárně obviněný;
- c) není-li skutek, pro nějž byla kárná žaloba podána, kárným proviněním.

§ 24

(1) Kárný senát vysloví, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, jestliže bylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byla podána kárná žaloba, že tento skutek je kárným proviněním a že jej spáchal kárně obviněný.

(2) Při rozhodování o upuštění od uložení kárného opatření podle § 32 odst. 5 zákona a při ukládání kárného opatření přihlíží kárný senát zejména k povaze skutku a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k osobě kárně obviněného a míře jeho zavinění, jakož i k jeho osobním poměrům.

§ 25

Rozhodnutí vyhlásí předseda kárného senátu bezprostředně po skončení porady podle § 20; uvede při tom podstatné důvody, které kárný senát k přijetí rozhodnutí vedly, a poučí účastníky kárného řízení o opravných prostředcích.

ČÁST PÁTÁ ODVOLÁNÍ A ŘÍZENÍ O NĚM

§ 26

Odvolání

(1) Odvolání proti rozhodnutí kárného senátu se podává předsedovi kárné komise podáním adresovaným do sídla Komory.

(2) Předseda kárné komise bez odkladu poté, co bylo odvolání doručeno,

- a) zašle stejnopis nebo opis odvolání ostatním účastníkům kárného řízení. Vyzve je současně, aby se nejpozději do dvou týdnů k odvolání písemně vyjádřili a toto písemné vyjádření předložili předsedovi odvolací kárné komise;
- b) předloží odvolání spolu s kárným spisem předsedovi odvolací kárné komise.

Řízení před odvolacím senátem

§ 27

(1) Předseda odvolacího senátu nařídí jednání k projednání odvolání pouze v případě, že je to k řádnému posouzení věci nezbytné.

(2) Pro jednání před odvolacím senátem se použijí přiměřeně ustanovení § 13 až 21; důkazy se zpravidla neprovádějí.

§ 28

Odvolací senát přezkoumá výrok odvoláním napadeného rozhodnutí, jakož i správnost kárného řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo; přihlíží přitom i k vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, pokud mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

§ 29

(1) Odvolací senát zruší odvoláním napadené rozhodnutí a kárné řízení zastaví, jsou-li k tomu důvody uvedené v § 11.

(2) Je-li do doby, než se odvolací senát odebere k poradě, nebo není-li v řízení o odvolání nařízeno jednání do dne, který předchází dni, kdy odvolací senát projedná odvolání, vzato odvolání zpět, odvolací senát řízení o odvolání zastaví; to neplatí, podal-li odvolání proti těmtož výroku i další účastník kárného řízení a odvolání bylo vzato zpět pouze jedním z nich.

§ 30

Vychází-li odvoláním napadené rozhodnutí ze správně zjištěného skutkového stavu anebo je-li po doplnění dokazování v řízení před odvolacím senátem skutkový stav zjištěn tak, že je možno o věci rozhodnout, odvolací senát odvoláním napadené rozhodnutí zruší a rozhodne ve věci samé, pokud

- a) odvoláním napadeným rozhodnutím bylo vysloveno, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, ačkoliv nebyly splněny podmínky uvedené v § 24 odst. 1;
- b) odvoláním napadeným rozhodnutím bylo uloženo kárné opatření, které je vzhledem k hlediskům uvedeným v § 24 odst. 2 nepřiměřeně přísné.

§ 31

Odvolací senát odvoláním napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí kárnému senátu k dalšímu řízení a rozhodnutí, pokud

- a) kárný senát kárné řízení zastavil, ačkoliv k tomu nebyly dány důvody uvedené v § 11;
- b) kárný senát kárně obviněného kárné žaloby zprostil, ačkoliv nebyly splněny podmínky uvedené v § 23;

- c) uložené kárné opatření je vzhledem k hlediskům uvedeným v § 24 odst. 2 nepřiměřené nebo bylo-li upuštěno od uložení kárného opatření, ačkoliv nejsou splněny podmínky pro takový postup, uvedené v § 32 odst. 5 zákona;
- d) odvoláním napadené rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu;
- e) trpí kárné řízení před kárným senátem závažnými vadami; za takové vady je třeba považovat zejména porušení ustanovení zákona nebo tohoto kárného řádu, jimiž se má zabezpečit náležitě posouzení věci, nebo porušení práv kárně obviněného uvedených v § 33 odst. 5 zákona.

§ 32

Odvolací senát odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí, jestliže

- a) odvolání bylo podáno opožděně;
- b) odvolání bylo podáno osobou, která není k podání odvolání oprávněna, nebo osobou, která se práva odvolání výslovně vzdala, anebo osobou, která znovu podala odvolání, ačkoliv své předchozí odvolání vzala zpět;
- c) není důvod k postupu podle § 30 nebo § 31;
- d) jsou dány důvody ke zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí uvedené v § 31 písm. a) a b), avšak odvolání bylo podáno pouze kárně obviněným;
- e) je dán důvod ke zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí uvedený v § 31 písm. c) spočívající v tom, že uložené kárné opatření je vzhledem k hlediskům uvedeným v § 24 odst. 2 nepřiměřeně mírné, nebo v tom, že bylo upuštěno od uložení kárného opatření, ačkoliv nejsou splněny podmínky pro takový postup, uvedené v § 32 odst. 5 zákona, avšak odvolání bylo podáno pouze kárně obviněným.

§ 33

Řízení před kárným senátem po zrušení rozhodnutí

(1) Bylo-li rozhodnutí kárného senátu zrušeno odvolacím senátem podle § 31, je kárný senát v novém řízení vázán právním názorem odvolacího senátu.

(2) Bylo-li rozhodnutí kárného senátu zrušeno odvolacím senátem z důvodů uvedených v § 31 písm. c), d) nebo e) na základě odvolání, které podal pouze kárně obviněný, nemůže v novém řízení před kárným senátem dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.

ČÁST ŠESTÁ

OBNOVA KÁRNÉHO ŘÍZENÍ

§ 34

(1) Návrh na obnovu kárného řízení se podává předsedovi kárné komise podáním adresovaným do sídla Komory. Návrh musí být podán písemně a musí obsahovat označení skutečností nebo důkazů, které mají být důvodem k obnově kárného řízení (§ 35c odst. 2 zákona); ustanovení § 7 odst. 2 věta druhá a § 10 se použijí přiměřeně.

(2) Předseda kárné komise zašle návrh na obnovu kárného řízení dalším účastníkům původního kárného řízení k vyjádření; ustanovení § 8 se použije přiměřeně.

§ 35

(1) Kárný senát k projednání návrhu na obnovu kárného řízení ustanoví předseda kárné komise; postupuje přitom přiměřeně podle § 2 až 4.

(2) Kárný senát projedná návrh na obnovu kárného řízení přiměřeně podle části třetí a čtvrté; jednání nemusí být nařízeno.

§ 36

(1) Při ustanovení odvolacího senátu pro projednání odvolání proti rozhodnutí o návrhu na povolení obnovy kárného řízení postupuje předseda odvolací kárné komise přiměřeně podle § 5.

(2) V řízení o odvolání proti rozhodnutí o návrhu na povolení obnovy kárného řízení postupuje odvolací senát přiměřeně podle části páté.

§ 37

(1) Jakmile nabude právní moci rozhodnutí o povolení obnovy kárného řízení, kárný senát ustanovený podle § 35c odst. 4 zákona věc znovu projedná; přihlédne přitom ke všemu, co vyšlo najevo jak v původním kárném řízení, tak i v řízení o návrhu na povolení obnovy kárného řízení.

(2) Bylo-li pravomocně rozhodnuto o povolení obnovy kárného řízení jen na návrh kárně obviněného, nemůže mu být v novém kárném řízení uloženo kárné opatření, jestliže bylo v původním kárném řízení od jeho uložení upuštěno, ani mu nemůže být uloženo přísnější kárné opatření, než jaké bylo uloženo původním rozhodnutím.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O ROZHODNUTÍCH V KÁRNÉM ŘÍZENÍ

§ 38

(1) Rozhodnutí, kterým se řízení před kárným senátem nebo odvolacím senátem končí, přijaté při jednání, musí být předsedou kárného senátu nebo předsedou odvolacího senátu vyhlášeno způsobem uvedeným v § 25.

(2) Opatření přijaté při jednání předsedou kárného senátu nebo předsedou odvolacího senátu podle § 15 odst. 2 a kárným senátem nebo odvolacím senátem podle § 15 odst. 3 musí být předsedou senátu vyhlášeno.

(3) Bylo-li rozhodnutí přijato bez jednání, výrok rozhodnutí se písemně zaznamená; ustanovení § 21 odst. 2 a 3 se přitom použijí přiměřeně.

§ 39

(1) Písemné vyhotovení rozhodnutí, kterým se řízení před kárným senátem nebo před odvolacím senátem končí, musí být doručeno jeho účastníkům do vlastních rukou; účastníkům původního kárného řízení musí být takto doručeno písemné rozhodnutí kárného senátu o návrhu na povolení obnovy kárného řízení a písemné vyhotovení rozhodnutí odvolacího senátu o odvolání proti takovému rozhodnutí kárného senátu. Advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi se doručuje způsobem uvedeným v § 55e zákona.

(2) Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 přijaté kárným senátem musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání podle § 35 odst. 1 zákona nebo § 35c odst. 4 zákona.

(3) Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 přijaté odvolacím senátem musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o možnosti jeho přezkoumání ve správním soudnictví.¹⁾

ČÁST OSMÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 40

(1) Úkony v kárném řízení a v řízení o povolení obnovy kárného řízení mimo jednání činí předseda kárného senátu a v řízení o odvolání předseda odvolacího senátu; předseda

¹⁾ § 247 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. (**Pozn. redakce:** *S ohledem na současnou úpravu správního soudnictví se stal odkaz na toto ustanovení o. s. ř. obsoletním a je proto potřeba vycházet z úpravy možnosti přezkoumání rozhodnutí podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.*)

senátu může pověřit provedením těchto úkonů jiného člena senátu. O provedení úkonu se pořídí záznam.

(2) Pověření advokáta provedením přípravných úkonů potřebných k prověření, zda došlo ke kárnému provinění podle § 33 odst. 3 zákona, musí být učiněno písemně a musí z něj být zřejmé, které věci se týká.

§ 41

Kárný spis

(1) Předseda kárné komise založí poté, co mu došla kárná žaloba, kárný spis. Za vedení kárného spisu odpovídá předseda kárného senátu a v řízení o odvolání předseda odvolacího senátu.

(2) Součástí kárného spisu jsou zejména kárná žaloba, písemná vyjádření, protokol o jednání, odvolání, záznamy, jakož i jiné písemnosti a ostatní důkazní prostředky, které byly v průběhu kárného řízení účastníky kárného řízení předloženy nebo v souladu se zákonem a tímto kárným řádem kárnými orgány získány.

(3) Do kárného spisu jsou oprávněni nahlížet a činit si z něj výpisy účastníci kárného řízení a jejich zástupci; z důležitých důvodů tak mohou činit se souhlasem předsedy kárné komise i jiné osoby. O nahlédnutí do kárného spisu se učiní záznam, který je jeho součástí.

(4) Komora uloží kárný spis po dobu osmdesáti let ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, kterým kárné řízení skončilo.

(5) Po uplynutí doby uvedené v odstavci 4 postupuje Komora podle zvláštních předpisů.²⁾

§ 42

(1) Kárná řízení a disciplinární řízení zahájená přede dnem účinnosti zákona podle dosavadních předpisů³⁾ dokončí kárné senáty, které předseda kárné komise ustanoví bez odkladu po nabytí účinnosti této vyhlášky; ustanovení § 2 až 4 se užijí přiměřeně.

(2) Řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutím kárných senátů zřízených podle dosavadních předpisů⁴⁾ dokončí představenstvo.

(3) Řízení o odvoláních proti rozhodnutím disciplinárních senátů zřízených podle dosavadních předpisů⁵⁾ dokončí představenstvo.

²⁾ Zákon ČNR č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů. (**Pozn. redakce:** *Nyní zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*)

³⁾ Zákon ČNR č. 128/1990 Sb., o advokacii.

Zákon ČNR č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované.

⁴⁾ § 28 odst. 1 zákona ČNR č. 128/1990 Sb.

⁵⁾ § 24 odst. 1 zákona ČNR č. 209/1990 Sb.

(4) O opravných prostředcích a odvoláních proti rozhodnutím kárných senátů uvedených v odstavci 1 rozhoduje představenstvo.

§ 43

Ustanovení § 41 odst. 3 a 4 se užije na spisy vzniklé v kárném nebo disciplinárním řízení vedeném podle dřívějších předpisů, pokud toto řízení bylo pravomocně skončeno do dne účinnosti této vyhlášky.

§ 44

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Kalvoda v. r.

Vybraná ustanovení novel

Vyhláška č. 265/2009 Sb.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení čl. I bodů 3, 5, 6, 8 a 13 se nepoužijí pro kárná řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.

2. Ustanovení čl. I bodů 4, 14 a 15 se nepoužijí pro řízení o odvoláních proti rozhodnutí kárného senátu, o nichž rozhoduje odvolací senát podle čl. II bodu 4 zákona č. 219/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Účinnost:

Vyhláška č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), byla vyhlášena v částce 72/1996 Sbírky zákonů, rozeslané dne 10. září 1996; nabyla účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 10. září 1996.

Změny:

1. Vyhláška č. 246/1999 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), byla vyhlášena v částce 82/1999 Sbírky zákonů, rozeslané dne 10. listopadu 1999; **nabyla účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 10. listopadu 1999.**

2. Vyhláška č. 265/2009 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), ve znění vyhlášky č. 246/1999 Sb., byla vyhlášena v částce 79/2009 Sbírky zákonů, rozeslané dne 21. srpna 2009; **nabyla účinnosti dnem 1. září 2009.**

VYHLÁŠKA
MINISTERSTVA SPRÁVEDLNOSTI

č. 484/2000 Sb.

ze dne 18. prosince 2000,

kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů,
ve znění vyhlášky č. 49/2001 Sb., vyhlášky č. 110/2004 Sb., vyhlášky č. 617/2004 Sb. a vyhlášky č. 277/2006 Sb.

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 374a písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb. a zákona č. 30/2000 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Při rozhodování o náhradě nákladů řízení (§ 151 občanského soudního řádu) soud určí výši odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem v občanském soudním řízení podle sazeb a za podmínek uvedených v této vyhlášce.

(2) U odměny za zastupování notářem se podle této vyhlášky postupuje, jen zastupoval-li notář účastníka v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštním právním předpisem.¹⁾

§ 2

(1) Sazby odměn se stanoví pro řízení v jednom stupni z peněžité částky nebo z ceny jiného penězi ocenitelného plnění, které jsou předmětem řízení, anebo podle druhu projednávané věci.

(2) V sazbě podle odstavce 1 jsou zahrnuty všechny úkony právní služby provedené advokátem nebo notářem s výjimkou odměny za úkony, která patří k nákladům řízení, o jejichž náhradě soud rozhoduje podle § 147 občanského soudního řádu.

¹⁾ § 3 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA II SAZBA ODMĚN

DÍL 1

Sazby odměn v řízení prováděném podle části třetí občanského soudního řádu

§ 3

(1) Není-li stanoveno jinak, ve věcech, v nichž je předmětem řízení zaplacení peněžité částky nebo jiné penězi ocenitelné plnění, činí sazba odměny

1. do 1 000 Kč	4 500 Kč,
2. přes 1 000 do 5 000 Kč	6 000 Kč,
3. přes 5 000 do 10 000 Kč	9 000 Kč,
4. přes 10 000 do 200 000 Kč	9 000 Kč a 17 % z částky přesahující 10 000 Kč,
5. přes 200 000 Kč do 10 000 000 Kč	41 300 Kč a 2 % z částky přesahující 200 000 Kč,
6. přes 10 000 000 Kč	237 300 Kč a 0,15 % z částky přesahující 10 000 000 Kč.

(2) Jde-li o opětující se plnění, činí předmět řízení podle odstavce 1 součet těchto plnění; u plnění na dobu neurčitou nebo na dobu delší než pět let však činí jen pětinasobek ročního plnění.

(3) Při určení sazby podle odstavce 1 se nepřihlíží k příslušenství pohledávky nebo práva.

(4) Je-li předmětem řízení plnění ze smlouvy, které bylo ve smlouvě vyjádřeno v penězích, považuje se za předmět řízení částka uvedená ve smlouvě; totéž platí, je-li předmětem řízení vrácení plnění z neplatné nebo zrušené smlouvy.

(5) Je-li předmětem řízení směnka nebo šek a nejde-li o zaplacení peněžité částky, považuje se za předmět řízení peněžitá částka uvedená ve směnce nebo šeku; totéž platí, je-li předmětem řízení jiný cenný papír, na němž je uvedena jeho jmenovitá hodnota.

(6) Je-li peněžitá částka vyjádřena v cizí měně, stanoví se předmět řízení v české měně podle kurzu platného pro nákup valut, který je uveden v kurzovním lístku České národní banky vydaném k prvnímu dni měsíce, v němž se rozhoduje o náhradě nákladů řízení. U měn neuvedených v kurzovním lístku České národní banky se použije kurz EURO nebo

USD k této měně vyhlášený ústřední nebo jí na roveň postavenou bankou státu, v němž platí přepočítávaná měna.

§ 4

(1) Ve věcech zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví a ve věcech vypořádání společného jmění nebo jiného majetku manželů se sazba odměny stanoví podle § 3.

(2) Ve věcech zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví se za předmět řízení považuje

- a) cena věci po odečtení ceny podílu zastupovaného účastníka, směřuje-li návrh na přikázání věci tomuto účastníkovi nebo na prodej věci,
- b) cena věci po odečtení ceny podílu ostatních spoluvlastníků, směřuje-li návrh na přikázání věci ostatním spoluvlastníkům,
- c) cena věci, směřuje-li návrh na reálné rozdělení věci.

(3) Ve věcech vypořádání společného jmění nebo jiného majetku manželů se za předmět řízení považuje polovina hodnoty vypořádávaného majetku a závazků, popřípadě dalších hodnot.

§ 5

Ve věcech určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, činí sazba odměny

- a) jde-li o právní vztah nebo právo k podniku 25 000 Kč,
- b) jde-li o právní vztah nebo právo k nemovitosti 20 000 Kč,
- c) jde-li o právní vztah nebo právo z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví 15 000 Kč,
- d) v ostatních případech 10 000 Kč.

§ 6

(1) Ve věcech osobnostních práv, ve věcech ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a ve věcech vyplývajících z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví činí sazba odměny

- a) je-li požadována náhrada nemajetkové újmy 25 000 Kč,
- b) v ostatních případech 15 000 Kč.

(2) Ve věcech uvedených v odstavci 1 nelze postupovat podle § 3.

§ 7

Není-li možné stanovit sazbu odměny podle § 3 až 6, činí

a) ve věcech rozvodu manželství, určení neplatnosti manželství a určení, zda tu manželství je či není, řízení o určení a popření otcovství	5 000 Kč,
b) ve věcech upravených zákonem o rodině	1 500 Kč,
c) ve věcech pracovních	7 500 Kč,
d) ve věcech nájmu nebo vyklizení nemovitostí, bytů a nebytových prostor a určení, že povinnost k vyklizení bytu není vázána na zajištění bytové náhrady, popřípadě je-li vázána na zajištění jiné bytové náhrady	6 000 Kč,
e) ve věcech nahrazení projevu vůle	8 000 Kč,
f) ve věcech práv k věcem cizím	7 500 Kč,
g) ve věcech rozhodovaných v řízení o některých otázkách obchodních společností, družstev a jiných právnických osob	15 000 Kč.

§ 8

Ve věcech, které nejsou uvedeny v § 3 až 7, činí sazba odměny 9 000 Kč.

DÍL 2

Sazby odměn v řízení prováděném podle částí druhé, čtvrté, páté a šesté občanského soudního řádu

§ 9

Ve věcech předběžných opatření činí sazba odměny 2 000 Kč.

§ 10

(1) Ve věcech obnovy řízení činí sazba odměny 7 000 Kč.

(2) Ve věcech žalob pro zmatečnost činí sazba odměny 8 000 Kč.

(3) Ve věcech odvolání a dovolání se sazba odměny posuzuje podle sazeb, jakými se řídí odměna pro řízení před soudem prvního stupně, není-li stanoveno jinak.

§ 11

Ve věcech žalob podle části páté občanského soudního řádu činí sazba odměny 5 000 Kč.

§ 12

(1) Ve věcech výkonu rozhodnutí nebo exekuce (dále jen „výkon rozhodnutí“) činí sazba odměny

a) při nařízení výkonu rozhodnutí,

1. jde-li o vymožení peněžité částky	50 % sazby odměny
podle § 3 odst. 1, nejméně 750 Kč,
2. jde-li o vyklizení	4 000 Kč,
3. jde-li o splnění jiné povinnosti	2 500 Kč;

b) při provádění nebo zastavení výkonu rozhodnutí 4 000 Kč.

(2) Ustanovení § 3 odst. 2, 3 a 4 zde platí obdobně.

DÍL 3

Sazby odměn ve zvláštních případech

§ 13

(1) Rozhodne-li soud prvního stupně o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení, činí sazba odměny 50 % sazeb uvedených v § 3 až 9, § 10 odst. 1 a 2, § 11 nebo § 12, nejméně však 750 Kč a nejvýše 15 000 Kč; to neplatí, bylo-li řízení zastaveno (částečně zastaveno) z důvodu zpětvzetí návrhu.

(2) Jestliže chybí předpoklady pro určení sazby odměny podle odstavce 1, činí sazba odměny 500 Kč.

§ 14

(1) Rozhodne-li soud o odmítnutí odvolání nebo o zastavení odvolacího řízení, činí sazba odměny 50 % sazby stanovené podle § 10 odst. 3, nejméně však 750 Kč a nejvýše 20 000 Kč.

(2) Je-li předmětem odvolacího řízení rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení, postupuje se při určení sazby odměny podle § 13.

(3) Je-li předmětem odvolacího řízení pouze rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, o lhůtě k plnění, o předběžné vykonatelnosti, o příslušenství pohledávky nebo rozhodnutí procesní povahy, činí sazba odměny 1 000 Kč.

(4) Postupuje-li se podle odstavců 2 a 3, § 10 odst. 3 se nepoužije.

§ 15

Rozhodne-li soud o odmítnutí dovolání nebo o zastavení dovolacího řízení, je-li předmětem dovolacího řízení rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení nebo je-li předmětem dovolacího řízení pouze rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, o lhůtě k plnění, o předběžné vykonatelnosti, o příslušenství pohledávky nebo rozhodnutí procesní povahy, platí § 14 obdobně.

HLAVA III

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 16

(1) Pro určení sazeb odměn je rozhodný stav v době vyhlášení (vydání) rozhodnutí.

(2) Sazby odměn stanovené procentem z předmětu řízení se zaokrouhlují na celé desetikoruny směrem nahoru.

§ 17

Bylo-li ke společnému řízení spojeno více věcí, určí se sazba odměn

a) stanovených procentem z předmětu řízení ze součtu předmětu řízení všech spojených věcí,

b) stanovených pevnou částkou podle druhu projednávané věci nebo procentem z předmětu řízení a pevnou částkou podle druhu projednávané věci součtem jednotlivých sazeb.

§ 18

(1) Učinil-li advokát nebo notář v řízení pouze jediný úkon právní služby,²⁾ soud sníží sazbu odměny o 50 %, nejméně na částku 400 Kč. Neučinil-li žádný úkon, odměna mu nepřísluší.

(2) Zastupoval-li advokát nebo notář účastníka v mimořádně obtížné nebo skutkově složité věci, může soud sazbu odměny zvýšit až o 100 %; to neplatí, jde-li o sazbu stanovenou procentem z předmětu řízení.

§ 19

(1) Jestliže odvolací soud zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení nebo věc postoupil věcně příslušnému soudu anebo věc přikázal jinému soudu prvního stupně, stanoví se sazba odměny z nového řízení před soudem prvního stupně samostatně; pro určení sazby odměny za řízení před zrušeným rozhodnutím není § 16 dotčen.

(2) Zruší-li dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu, popřípadě též rozhodnutí soudu prvního stupně a sám řízení nezastaví, platí odstavec 1 obdobně.

§ 19a

Zastupoval-li advokát nebo notář v řízení ve stejné věci společně více účastníků, zvyšuje se sazba odměny stanovená podle této vyhlášky bez ohledu na počet zastupovaných účastníků o 30 %.

²⁾ § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

§ 12 vyhlášky č. 612/1992 Sb., o odměnách notářů a správců dědictví.

ČÁST DRUHÁ

Změna advokátního tarifu

§ 20

Vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění vyhlášky č. 235/1997 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se za slovy „mimosmluvní odměně“ doplňuje čárka a vkládají se slova „nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak¹⁾“.

2. Poznámka pod čarou č. 1) zní:

„¹⁾ Vyhláška č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1) se označuje jako poznámka pod čarou č. 2), a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 21

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Ministr:

JUDr. Rychetský v. r.

Vybraná ustanovení novel

Vyhláška č. 277/2006 Sb.

Čl. 2

Přechodné ustanovení

Při určení výše paušální odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem v jednotlivém stupni občanského soudního řízení, které nebylo v tomto stupni ukončeno ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky, se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

Účinnost:

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, byla vyhlášena v částce 140/2000 Sbírky zákonů, rozeslané dne 29. prosince 2000; **nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2001.**

Změny:

1. Vyhláška č. 49/2001 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, byla vyhlášena v částce 18/2001 Sbírky zákonů, rozeslané dne 7. února 2001; **nabyla účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 7. února 2001.**

2. Vyhláška č. 110/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, ve znění vyhlášky č. 49/2001 Sb., byla vyhlášena v částce 34/2004 Sbírky zákonů, rozeslané dne 10. března 2004; **nabyla účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 10. března 2004, a byla zrušena vyhláškou č. 617/2004.**

3. Vyhláška č. 617/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a zrušuje vyhláška č. 110/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, ve znění vyhlášky č. 49/2001 Sb., byla vyhlášena v částce 209/2004 Sbírky zákonů, rozeslané dne 8. prosince 2004; **nabyla účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 8. prosince 2004.**

4. Vyhláška č. 277/2006 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, byla vyhlášena v částce 87/2006 Sbírky zákonů, rozeslané dne 9. června 2006; **nabyla účinnosti dnem 1. září 2006.**

VYHLÁŠKA

č. 275/2006 Sb.

ze dne 31. května 2006,

kteřou se stanoví způsob zjišťování příjmových a majetkových poměrů žadatele o určení advokáta Českou advokátní komorou k poskytnutí právních služeb bezplatně nebo za sníženou odměnu

Ministerstvo spravedlnosti stanoví po předchozím vyjádření České advokátní komory podle § 18 odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 79/2006 Sb. (dále jen „zákon“):

§ 1

Česká advokátní komora zjišťuje příjmové a majetkové poměry žadatele o určení advokáta podle § 18 zákona na základě žadatelem řádně a pravdivě vyplněného prohlášení, jehož vzor je uveden v příloze této vyhlášky.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni jejího vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Němec v. r.

Účinnost:

Vyhláška č. 275/2006 Sb., kterou se stanoví způsob zjišťování příjmových a majetkových poměrů žadatele o určení advokáta Českou advokátní komorou k poskytnutí právních služeb bezplatně nebo za sníženou odměnu, byla vyhlášena v částce 87/2006 Sbírky zákonů, rozeslané dne 9. června 2006; nabyla účinnosti patnáctým dnem po dni jejího vyhlášení, tj. dnem 24. června 2006.

Příloha k vyhlášce č. 275/2006 Sb.**Prohlášení**

o příjmových a majetkových poměrech pro určení advokáta Českou advokátní komorou k poskytnutí právních služeb bezplatně nebo za sníženou odměnu podle § 18 odst. 2, 3 a 5 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů:

POKYNY

1. Než začnete vyplňovat prohlášení, přečtěte si pozorně následující pokyny.
2. Nezapomeňte poskytnout veškeré požadované údaje.
3. Nepřesné, nesprávné nebo neúplné údaje mohou způsobit prodlení ve vyřizování vaší žádosti.
4. Nepravdivé nebo neúplné údaje mohou mít negativní právní následky, jako např. zamítnutí žádosti či právní postih.
5. Přiložte všechny nezbytné doklady nebo jejich kopie.
6. **Vyplněnou žádost podepište, uveďte datum a předejte ji České advokátní komoře, pobočce v Brně, nám. Svobody 84/15, 602 00 Brno**

A. Údaje týkající se žadatele o poskytnutí právních služeb

A.1. Pohlaví: muž žena

Jméno a příjmení:

.....

.....

Datum a místo narození:

Státní příslušnost:

Číslo průkazu totožnosti:

Adresa:

.....

Telefon:

Fax:

E-mail:

A.2. Případné údaje týkající se zákonného zástupce žadatele, pokud je žadatel nezletilý nebo nemá plnou způsobilost k právním úkonům:

Jméno a příjmení:

.....

Adresa:

.....

Telefon:

Fax:

E-mail:

B. Údaje týkající se sporu, jenž je předmětem žádosti o poskytnutí právních služeb

Přiložte kopie veškerých dokladů.

B.1. Povaha sporu (např. rozvod, svěření dítěte do výchovy, pracovní nebo obchodní spor atd.):

.....

.....

.....

B.2. Hodnota sporu, pokud předmět sporu může být vyjádřen v penězích (uved'te měnu):

.....

.....

B.3. Popis okolností sporu. Uved'te také datum a místo skutečností, jež jsou předmětem sporu a případné další podrobnosti:

.....

.....

C. Údaje týkající se řízení:

Přiložte kopie veškerých dokladů.

C.1. Vystupujete jako žalobce nebo žalovaný

Popište svůj nárok nebo nárok protistrany:

.....
.....

Jméno a kontaktní údaje protistrany:

.....
.....

C.2. Existují nějaké zvláštní okolnosti opravňující k urychlenému vyřízení Vaší žádosti, např. povinnost dodržet stanovené lhůty při zahájení soudního řízení?

.....
.....

C.3. Žádáte o poskytnutí právních služeb bezplatně nebo za sníženou odměnu:

.....
.....

C.4. Upřesněte, o jaký druh právní pomoci žádáte:

poradenství před zahájením soudního řízení

pomoc (poradenství a/nebo zastupování) v rámci mimosoudního řízení

pomoc (poradenství a/nebo zastupování) v rámci soudního řízení

pomoc (poradenství a/nebo zastupování) v probíhajícím soudním řízení. Je-li tomu tak, uveďte:

- číslo jednací:
- data jednání:
- název soudu:
- adresu soudu:
-

poradenství a/nebo zastupování v průběhu soudního řízení týkající se rozhodnutí, které již bylo přijato soudním orgánem. Je-li tomu tak, uveďte:

- název a adresu soudu:
-
- datum přijetí rozhodnutí:
-

- povahu sporu: odvolání proti rozhodnutí
 výkon rozhodnutí

C.5. Vztahuje se na Vás nějaká forma pojištění či jiná práva nebo prostředky, které by mohly pokrýt celkové náklady řízení nebo jejich část? Pokud ano, uveďte podrobnosti:

.....
.....
.....

D. Rodinné poměry:

Počet osob v domácnosti:

Uveďte vztah k Vám (k žadateli):

Jméno a příjmení:	Vztah k žadateli	Datum narození (u dětí)	Je tato osoba finančně závislá na žadateli?	Je žadatel finančně závislý na této osobě?
			Ano/Ne	Ano/Ne
			Ano/Ne	Ano/Ne
			Ano/Ne	Ano/Ne
			Ano/Ne	Ano/Ne
			Ano/Ne	Ano/Ne
			Ano/Ne	Ano/Ne
			Ano/Ne	Ano/Ne

Osoby finančně závislé, jež s Vámi nežijí ve společné domácnosti

V kladném případě uveďte:

Jméno a příjmení	Vztah k žadateli	Datum narození (u dětí)

Osoby, na kterých finančně závisíte, jež s Vámi nežijí ve společné domácnosti

V kladném případě uveďte:

Jméno a příjmení	Poměr k žadateli

E. Údaje o finanční situaci:

Uvedte veškeré informace týkající se Vás (I), Vašeho manžela (Vaší manželky), partnera (partnerky) nebo druhu (družky) (II), všech na Vás finančně závislých osob žijících s Vámi ve společné domácnosti (III) nebo osob, na nichž finančně závisíte a s nimiž žijete ve společné domácnosti (IV).

V případě, že dostáváte jiné finanční příspěvky než výživné od osob, na nichž finančně závisíte a s nimiž nežijete ve společné domácnosti, uveďte tyto příspěvky v položce „jiné příjmy“ v části E.1.

Pokud poskytujete jiné finanční příspěvky než výživné osobě, která je na Vás finančně závislá a nežije s Vámi ve společné domácnosti, uveďte tyto příspěvky v položce „jiné výdaje“ v části E.3.

Přiložte písemné doklady jako např. daňové přiznání, potvrzení o nároku na státní sociální podporu atd.

Doplňte údaje v následujících tabulkách a upřesněte měnu, v níž jsou peněžní hodnoty vyjádřeny.

E.1. Průměrný měsíční příjem	I. Žadatel	II. Manžel/ka, partner/ka nebo druh/družka	III. Osoby závislé na žadateli	IV. Osoby, na nichž je žadatel závislý
- mzda - příjmy z podnikání				
- důchody				
- výživné				
- dávky státní sociální podpory 1. přídavek na dítě 2. sociální příplatek 3. příspěvek na bydlení 4. rodičovský příspěvek 5. opakující se dávky pěstounské péče				
- podpora v nezaměstnanosti				

- kapitálové příjmy (movitosti, nemovitosti):				
- jiné příjmy				
CELKEM				

E.2. Hodnota majetku	I. Žadatel	II. Manžel/ka, partner/ka nebo druh/družka	III. Osoby závislé na žadateli	IV. Osoby, na nichž je žadatel závislý
- nemovitost sloužící k trvalému bydlení:				
- jiný nemovitý majetek:				
- pozemky:				
- úspory:				
- akcie:				
- motorová vozidla:				
- jiný majetek:				
CELKEM				

E.3. Měsíční výdaje	I. Žadatel	II. Manžel/ka, partner/ka nebo druh/družka	III. Osoby závislé na žadateli	IV. Osoby, na nichž je žadatel závislý
- daň z příjmu:				
- sociální pojištění:				
- veřejné zdravotní pojištění:				
- místní poplatky:				
- hypoteční splátky:				

- nájemné a náklady na domácnost:				
- školné:				
- náklady spojené s péčí o dítě:				
- placení dluhů:				
- splácení půjček:				
- výživné placené třetí osobě na základě zákonné povinnosti:				
- jiné výdaje:				
CELKEM				

Prohlašuji, že uvedené údaje jsou pravdivé a úplné a zavazuji se neprodleně oznámit jakékoliv změny týkající se mé finanční situace orgánu, jež je pověřen vyřizováním mé žádosti.

V..... dne Podpis:

Sdělení

Ministerstva spravedlnosti č. 121/2007 Sb.

ze dne 10. května 2007,

**kterým se oznamují profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona
o advokacii**

Ministerstvo spravedlnosti podle § 52a zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 228/2002 Sb., oznamuje profesní označení fyzických osob, které jsou podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii oprávněny poskytovat právní služby na území České republiky:

Belgie:	Avocat/Advocaat
Bulharsko:	Адвокат
Dánsko:	Advokat
Estonsko:	Vandeadvokaat
Finsko:	Asianajaja/Advokat
Francie:	Avocat
Irsko:	Barrister/Solicitor
Island:	Logmaour
Itálie:	Avvocato
Kypr:	Δικηγόρος
Lichtenštejnsko:	Rechtsanwalt
Litva:	Advokatas
Lotyšsko:	Zverinats advokats
Lucembursko:	Avocat-avoué
Maďarsko:	Ugyvéd
Malta:	Avukat/Prokuratur Legali
Německo:	Rechtsanwalt
Nizozemí:	Advocaat
Norsko:	Advokat
Polsko:	Adwokat/Radca prawny
Portugalsko:	Advogado
Rakousko:	Rechtsanwalt

Rumunsko:	Avocat
Řecko:	Δικηγόρος
Slovensko:	Advokát
Slovinsko:	Odvetnik/Odvetnica
Spojené království:	Advocate/Barrister / Solicitor
Španělsko:	Abogado
Švédsko:	Advokat
Švýcarsko:	Avocat/Advokat/Rechtsanwalt/Anwalt/ Fursprecher/Fursprech/Avvocato

Ministr:

JUDr. Pospíšil v. r.

Účinnost:

Sdělení Ministerstva spravedlnosti č. 121/2007 Sb., kterým se oznamují profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii, bylo vyhlášeno v částce 44/2007 Sbírky zákonů, rozeslané dne 24. května 2007.

VYHLÁŠKA**č. 176/2010 Sb.,**

ze dne 24. května 2010,

**kteřou se stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů,
usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů**

Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření České advokátní komory stanoví podle § 5d odst. 1, § 35m odst. 3 a § 52c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“):

§ 1**Náležitosti identifikačních průkazů**

(1) Identifikační průkaz musí obsahovat

- a) fotografii držitele průkazu,
- b) jméno a příjmení držitele průkazu, popřípadě jeho akademický titul,
- c) datum narození držitele průkazu,
- d) označení „advokát“ („advokátka“), „usazený evropský advokát“ („usazená evropská advokátka“) nebo „advokátní koncipient“ („advokátní koncipientka“),
- e) evidenční číslo, pod kterým je držitel průkazu zapsán v seznamu advokátů, seznamu evropských advokátů nebo seznamu advokátních koncipientů.

(2) Identifikační průkaz advokáta zapsaného do seznamu advokátů podle § 5a zákona musí obsahovat rovněž omezení rozsahu poskytování právních služeb podle § 5a odst. 2 zákona.

(3) Identifikační průkaz usazeného evropského advokáta musí obsahovat rovněž profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) bodu 2 zákona.

(4) Identifikační průkaz může obsahovat i další identifikační znaky, zejména data umožňující elektronickou identifikaci advokáta, usazeného evropského advokáta nebo advokátního koncipienta.

§ 2**Použití identifikačních průkazů**

(1) Advokát nebo usazený evropský advokát se identifikačním průkazem prokazuje při poskytování právních služeb, zejména při zastupování v řízení před soudy a jinými orgány a při obhajobě v trestních věcech.

(2) Advokátní koncipient se identifikačním průkazem prokazuje při výkonu právní praxe, zejména při zastupování advokáta nebo usazeného evropského advokáta na základě jeho pověření při jednotlivých úkonech právní pomoci.

§ 3

Vzory identifikačních průkazů

(1) Vzor identifikačního průkazu advokáta je uveden v příloze č. 1 této vyhlášky.

(2) Vzor identifikačního průkazu usazeného evropského advokáta je uveden v příloze č. 2 této vyhlášky.

(3) Vzor identifikačního průkazu advokátního koncipienta je uveden v příloze č. 3 této vyhlášky.

§ 4

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2011.

Ministryně:

JUDr. Kovářová v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 176/2010 Sb.

Vzor identifikačního průkazu advokáta

V případě zápisu advokáta do seznamu advokátů podle § 5a zákona je vzor identifikačního průkazu advokáta následující:

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 176/2010 Sb.

Vzor identifikačního průkazu usazeného evropského advokáta

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 176/2010 Sb.

Vzor identifikačního průkazu advokátního koncipienta

Účinnost:

Vyhláška č. 176/2010 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů, usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů, byla vyhlášena v částce 61/2010 Sbírky zákonů, rozeslané dne 4. června 2010; **nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2011.**

II. Stavovské předpisy ČAK

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 1/1997 Věstníku**

ze dne 31. října 1996,

kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex),

ve znění usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2003 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 8/2004 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2005 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/2006 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 12/2006 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2008 Věstníku a usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2010 Věstníku, a ve znění redakčního sdělení o opravě tiskových chyb, oznámeného v částce 3/2003 Věstníku

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 17 a § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon“), takto:

ČÁST PRVÁ**PŮSOBNOST PRAVIDEL PROFESIONÁLNÍ ETIKY A PRAVIDEL SOUTĚŽE ADVOKÁTŮ ČESKÉ REPUBLIKY****Čl. 1****Osobní působnost**

(1) Pravidly profesionální etiky a pravidly soutěže (dále jen „Pravidla“) jsou vázáni všichni advokáti zapsaní v seznamu advokátů (dále jen „advokáti“) vedeném Českou advokátní komorou (dále jen „Komora“); Pravidly jsou vázáni též hostující evropští advokáti (§ 35f zákona) a usazení evropští advokáti (§ 35l zákona) při poskytování právních služeb na území České republiky¹⁾.

(2) Pro advokátní koncipienty zapsané v seznamu advokátních koncipientů vedeném Komorou platí přiměřeně ta ustanovení Pravidel, která se jich mohou týkat.

¹⁾ Čl. 4 odst. 4 Směrnice Rady č. 77/249/EHS ze dne 22. března 1977, o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů.

Čl. 6 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/5/ES ze dne 16. února 1998, o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace.

(3) Přiměřeně platí Pravidla i pro obchodní společnosti, jejichž předmětem podnikání je výkon advokacie podle § 15 odst. 1 zákona (dále jen „společnost“), a zahraniční právnické osoby vykonávající advokacii podle § 35na zákona (dále jen „zahraniční společnost“).^{*)}

Čl. 2

Věcná působnost

(1) Právní řád, jímž se řídí právní vztahy advokáta ke klientovi anebo k třetím osobám v souvislosti s výkonem advokacie, je pro působnost těchto Pravidel nerozhodný.

(2) Pro mezinárodní činnost advokáta v rámci Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru platí tato Pravidla subsidiárně k Etickému kodexu advokátů Evropské unie v platném znění.

Čl. 3

Kolizní ustanovení

(1) Pokud advokát poskytuje právní služby na území jiného státu, v němž k tomu má oprávnění, dodržuje pravidla chování advokáta platná v takovém státu.

(2) Soutěží-li advokát na cizích trzích právních služeb, dodržuje soutěžní pravidla pro advokáty platná na území, v němž má jeho jednání zamýšlené soutěžní účinky.

ČÁST DRUHÁ

PRAVIDLA PROFESIONÁLNÍ ETIKY

Oddíl první

Všeobecná pravidla

Čl. 4

Důstojnost a vážnost stavu

(1) Advokát je všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.

(2) Advokát je povinen plnit převzaté závazky. Závazek nebo ručení za cizí závazek smí převzít jen tehdy, je-li si jist jeho splněním.

^{*) Pozn. redakce: Nyní § 35s až 35u zákona o advokacii, viz str. 52-54.}

(3) Projevy advokáta v souvislosti s výkonem advokacie jsou věcné, střízlivé a nikoliv vědomě nepravdivé.

(4) Jakékoliv obstarávání cizích záležitostí advokátem soustavně a za úplatu se pro účely Pravidel považuje za výkon advokacie.

Čl. 5

Jiné podnikání

(1) Aktivní účast advokáta na podnikání, jehož předmětem není výkon advokacie, ale jehož součástí jsou činnosti, spadající pod pojem poskytování právních služeb, nesmí být v rozporu s těmito Pravidly; tím není dotčena povinnost advokáta podle čl. 3 při výkonu advokacie na území jiného státu.

(2) S podnikatelem, který není advokátem a jehož předmět činnosti zahrnuje i obstarávání cizích záležitostí nebo zprostředkování, spolupracuje advokát pouze na základě příkazu uděleného přímo klientem.

Oddíl druhý

Povinnosti advokáta ke klientovi

Čl. 6

Základní pravidla

(1) Oprávněné zájmy klienta mají přednost před vlastními zájmy advokáta i před jeho ohledem na jiné advokáty.

(2) Ve věcech, v nichž byl soudem ustanoven nebo Komorou určen, postupuje advokát se stejnou svědomitostí a péčí jako ve věcech ostatních klientů.

(3) Pravdivost nebo úplnost skutkových informací poskytnutých klientem není advokát oprávněn bez jeho souhlasu ověřovat.

(4) Advokát nesmí použít na újmu klienta ani ve svůj vlastní prospěch nebo ve prospěch třetích osob informací, které od klienta nebo o klientovi získal v souvislosti s poskytováním právní služby.

Čl. 7

Převzetí právních služeb

(1) Poskytuje-li advokát ve smluvní věci právní služby pouze jedné ze smluvních stran, je oprávněn této straně poskytovat právní služby i v případném sporu z této smlouvy, pokud smluvní strany již při přípravě smlouvy věděly, že advokát poskytuje právní službu pouze

jedné z nich a měly příležitost obstarat si vlastního kvalifikovaného právního zástupce.

(2) Poskytnout právní službu více osobám, jejichž zájmy nejsou v rozporu, v téže věci může advokát jen se souhlasem všech těchto osob, ledaže byl takto soudem ustanoven nebo Komorou určen.

(3) Advokát odmítne poskytnout právní službu v téže věci více osobám také tehdy, jestliže zjevně hrozí, že v průběhu vyřizování věci vznikne rozpor v jejich zájmech.

Čl. 8

Odmítnutí právních služeb a odstoupení od smlouvy

(1) V případech, kdy je advokát povinen nebo oprávněn právní služby odmítnout a hodlá tak učinit, provede vždy přiměřená opatření k odvrácení závažné újmy, která žadateli o právní službu bezprostředně hrozí.

(2) Advokát odmítne právní službu i v případě, kdy by jejím poskytnutím byly ohroženy zájmy osoby, které právní služby již poskytuje, a to například i v důsledku pracovního přetížení advokáta.

(3) Ve věci, v níž nemá dostatek zkušeností nebo speciálních znalostí, odmítne advokát poskytnutí právní služby, ledaže žadatel po vysvětlení souhlasí, aby právní služba byla poskytnuta; v takovém případě advokát zpravidla postupuje ve spolupráci s jiným advokátem nebo s jiným odborníkem. To se nevztahuje na věci, v nichž byl advokát ustanoven soudem nebo určen Komorou.

(4) Advokát odmítne poskytnutí právní služby i tehdy, brání-li mu v jejím řádném poskytnutí jeho zdravotní či psychický stav.

(5) Vykonávají-li advokáti advokacii ve sdružení, ve společnosti nebo v zahraniční společnosti, žádný z nich nepřevzme vědomě zastoupení klienta, jestliže by kterýkoli z advokátů musel právní službu takovému klientovi odmítnout, pokud by advokacii vykonával samostatně.

Čl. 9

Povinnosti v průběhu poskytování právní služby

(1) Advokát je povinen klienta řádně informovat, jak vyřizování jeho věci postupuje, a poskytovat mu včas vysvětlení a podklady potřebné pro uvážení dalších příkazů.

(2) Peníze a jiné hodnoty, které advokát převzal ke stanovenému účelu, je povinen opatřovat s péčí řádného hospodáře; nesmí je použít jinak než ke stanovenému účelu. Případné přírůstky hodnot je povinen vydat složiteli, nebylo-li dohodnuto jinak. Povinnosti advokáta při provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem stanovené příslušným stavovským předpisem tím nejsou dotčeny.^{1a)}

^{1a)} Usnesení představenstva České advokátní komory č. 7/2004 Věstníku, o provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem. (**Pozn. redakce: viz str. 245-248.**)

(3) Zvětší-li se v průběhu poskytování právní služby podstatně rozsah možné odpovědnosti advokáta za škodu, je povinen rozsah svého pojištění pro případ odpovědnosti za škodu přiměřeně rozšířit, případně od smlouvy s klientem, jehož se to týká, odstoupit.

(4) Při ukončení poskytování právní služby je advokát povinen klientovi nebo jeho zástupci na jeho žádost vydat bez zbytečného odkladu všechny pro věc významné písemnosti, které mu klient svěřil nebo které z projednávání věci vznikly; splnění této povinnosti nesmí být podmiňováno zaplacením požadované odměny nebo výloh.

Čl. 9a

Provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem

Při provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta je advokát povinen postupovat podle příslušných právních a stavovských předpisů.²⁾

Čl. 10

Odměna advokáta

(1) Při sjednávání smluvní odměny je advokát povinen klientovi poskytnout pravdivé informace o očekávaném rozsahu svých výkonů a na jeho žádost i úplné vysvětlení o výši mimosmluvní odměny v dané věci.

(2) Smluvní odměna musí být přiměřená. Nesmí být ve zřejmém nepoměru k hodnotě a složitosti věci.

(3) Při posuzování přiměřenosti smluvní odměny se přihlédně zejména i k poměru vyjednávacích schopností a možností advokáta a klienta, k rozsahu informací klienta o poměrech na trhu právních služeb, ke speciálním znalostem, zkušenostem, pověsti a schopnostem advokáta, k povaze a době trvání vztahů mezi advokátem a klientem při poskytování

²⁾ § 56a zákona o advokacii.

Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. (**Pozn. redakce:** *Nyní zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů.*)

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2004 Věstníku, kterým se stanoví postup advokátů a kontrolní rady České advokátní komory při plnění povinností stanovených právními předpisy o opatřeních proti legalizaci z výnosů z trestné činnosti. (**Pozn. redakce:** *Nyní usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2008 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokátů a postupu kontrolní rady České advokátní komory ve vztahu k zákonu o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu – viz str. 287-295.*)

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 7/2004 Věstníku, o provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku advokátem. (**Pozn. redakce:** *viz str. 245-248.*)

právních služeb, k časovým požadavkům klienta na vyřízení věci, k obtížnosti a novosti skutkových i právních problémů spojených s věcí a k pravděpodobnosti, že v důsledku převzetí věci klienta bude advokát muset odmítnout převzetí jiných věcí.

(4) O svých výkonech pro klienta vede advokát přiměřené záznamy, jejichž obsah na požádání klientovi poskytne s úplným vysvětlením.

(5) Advokát je oprávněn sjednat smluvní odměnu stanovenou podílem na hodnotě věci nebo na výsledku věci, je-li výše takto sjednané odměny přiměřená podle ustanovení odstavce 2 a 3. Za přiměřenou nelze však zpravidla považovat smluvní odměnu stanovenou podílem na výsledku věci, pokud tento podíl je vyšší než 25 %.

(6) Advokát nesmí uzavřít s klientem smlouvu, jíž by se klient zavázal k plnění advokátovi za podmínek pro sebe nevýhodných, ledaže měl klient přiměřenou možnost poradit se o smlouvě s jiným nezávislým advokátem a smlouva byla uzavřena písemně.

(7) Při posuzování přiměřenosti zálohy se přihlíží vedle strážlivého odhadu celkové odměny též k očekávaným hotovým výdajům.

(8) Advokát se vždy snaží o finančně nejefektivnější řešení sporu. Klientovi podle okolností případu ve vhodném okamžiku doporučí pokus o mimosoudní řešení nebo řešení v rámci rozhodčího řízení.

(9) Advokát je povinen informovat klienta o jeho případném nároku na bezplatnou právní pomoc podle zvláštního zákona.⁵⁾

Oddíl třetí

Povinnosti k advokátnímu stavu

Čl. 11

Povinnosti kolegiální

(1) Advokát nesmí jiného advokáta osočovat a nesmí proti němu zahájit právní spor bez závažného důvodu. Je-li osoba, se kterou poskytovaná právní služba souvisí, zastoupena advokátem, nesmí s ní advokát jednat přímo bez předchozího souhlasu advokáta, který ji zastupuje, ani odmítnout s tímto advokátem jednat.

(2) Poskytování právních služeb pro klienta, kterému v téže věci poskytuje právní služby již jiný advokát, nesmí advokát bez souhlasu již pověřeného advokáta převzít; chybí-li takový souhlas, smí být poskytnutí právních služeb převzato teprve po řádném ukončení vztahu k již pověřenému advokátovi.

(3) Advokát se nesmí podílet na činnosti osob, které poskytují právní služby, ačkoliv k tomu nejsou oprávněny, ani takovou činnost podporovat. Ve zvlášť závažných případech oznámí osobu, provádějící takovou činnost, Komoře.

⁵⁾ § 30, § 138 odst. 3 občanského soudního řádu, § 33 odst. 2, § 151 trestního řádu.

Čl. 12

Povinnosti při společném výkonu advokacie a trvalé spolupráci advokátů

(1) Smlouvy uzavřené mezi advokáty o společném výkonu advokacie ve sdružení nebo smlouvy o založení společnosti nesmějí obsahovat žádná ustanovení, jež by omezovala povinnosti advokáta vyplývající z právních nebo stavovských předpisů a ze složeného slibu, anebo která by byla v rozporu s nezávislostí advokáta při poskytování právních služeb.

(2) Advokáti poskytující právní služby společně ve sdružení nebo ve společnosti se vzájemně přiměřeně informují o právních službách, které poskytují, a to v rozsahu nutném k vyloučení konfliktů zájmů.

(3) Advokát poskytující právní služby ve sdružení nebo ve společnosti nesmí použít na újmu jiného účastníka sdružení nebo společníka nebo ve svůj vlastní prospěch a nebo ve prospěch třetích osob zvláštních informací, které získal v souvislosti s takovým poskytováním právních služeb. Tato povinnost trvá i po zániku členství advokáta ve sdružení nebo ve společnosti.

(4) Předchozí ustanovení se použijí i pro dohody mezi advokáty o společném poskytování právních služeb v jednom nebo více případech podle § 14 odst. 6 zákona (dále jen „trvalá spolupráce advokátů“).

Čl. 13

Substituce při poskytování právních služeb

(1) Není-li ujednáno jinak, náleží substitutovi mimosmluvní odměna ve výši podle advokátního tarifu. Substituent odpovídá za její výplatu.

(2) Odmítá-li dožádaný advokát substituci převzít, sdělí to substituentovi bez zbytečného odkladu; i v takovém případě je však povinen provést opatření, která nesnesou odkladu a jsou nezbytná k odvrácení nepříznivých následků pro substituenta anebo jeho klienta.

(3) Žádost o provedení substituce i zpráva o jejím provedení musí odpovídat péči řádného odborníka a okolnostem případu.

Čl. 14

Obecné povinnosti k advokátnímu stavu

(1) Převezme-li advokát zastoupení klienta ve sporu proti jinému advokátovi nebo proti společnosti, je povinen o tom a o výsledku sporu bez zbytečného odkladu informovat Komoru.

(2) Advokát je povinen řádně a včas poučit všechny osoby, které se podílejí na jeho činnosti spojené s poskytováním právních služeb, o rozsahu jejich zákonné povinnosti zachovávat mlčenlivost, a to i v souvislosti se svědeckou povinností takových osob.

Čl. 15

Povinnosti k advokátním koncipientům

(1) Advokát je povinen umožnit advokátnímu koncipientovi, který je k němu v pracovním poměru, účelnou právní praxi, pečlivě ho vést a dohlížet na něj tak, aby získal znalosti a zkušenosti potřebné ke složení advokátní zkoušky a k výkonu advokacie a aby si osvojl a dodržoval pravidla profesionální etiky.

(2) Je-li koncipient v pracovním poměru ke společnosti nebo k zahraniční společnosti, určí společnost advokáta k plnění povinností podle odstavce 1 a oznámí to Komoře bez zbytečného odkladu.

(3) Koncipient smí být v pracovním poměru jen k jednomu advokátovi. Uzavření pracovního poměru s advokátním koncipientem advokát bez odkladu, nejpozději do jednoho týdne, kdy k uzavření pracovního poměru došlo, oznámí Komoře; stejně tak učiní, dojde-li k ukončení pracovního poměru s advokátním koncipientem v průběhu výkonu jeho právní praxe, popřípadě pokud za trvání pracovního poměru nastaly na straně koncipienta překážky v práci trvající více než 60 po sobě následujících pracovních dnů.

(4) Advokát může dát advokátnímu koncipientovi souhlas k výkonu jiné výdělečné činnosti podle právního předpisu^{5a)} jen výjimečně, pokud jsou k tomu závažné důvody a nenaruší-li to řádný výkon právní praxe.

(5) Advokát je povinen vydat koncipientovi potvrzení o délce jeho koncipientenské praxe.

(6) V potvrzení je advokát povinen též zhodnotit výkon koncipientenské praxe s ohledem na dosažení jejího účelu podle odstavce 1. Přihledne přitom zejména k tomu, zda koncipientská praxe nebyla nepříznivě ovlivněna současným výkonem jiné činnosti na straně koncipienta nebo zda se koncipient výkonu své praxe v dostatečném rozsahu nevěnoval.

(7) Advokát je povinen poskytovat koncipientovi přiměřenou mzdu, nesmí však učinit taková opatření, podle nichž by byl koncipient fakticky jeho společníkem při výkonu advokacie nebo která by činila advokáta od koncipienta finančně závislým.

(8) Koncipient nepoužije k újmě advokáta, u něhož pracuje, nebo ve svůj vlastní prospěch anebo ve prospěch třetích osob zvláštních informací, které získal v souvislosti se svým pracovním poměrem k advokátovi. Tato jeho povinnost trvá i po zániku pracovního poměru koncipienta k advokátovi.

Čl. 15a

Povinnosti při výkonu advokacie v pracovním poměru

(1) Advokát, který zaměstnává jiného advokáta v pracovním poměru podle § 15a odst. 1 zákona (dále jen „zaměstnaný advokát“) je povinen mu vytvořit odpovídající pracovní podmínky

^{5a)} § 304 zákoníku práce.

k řádnému výkonu advokacie. Uzavření pracovního poměru se zaměstnaným advokátem nebo jeho ukončení oznámí advokát bez odkladu, nejpozději do jednoho týdne ode dne, kdy k uzavření nebo k ukončení pracovního poměru došlo, Komoře.

(2) Pokud zaměstnaný advokát činí prohlášení o pravosti podpisu podle § 25a zákona, činí tak svým jménem a na účet zaměstnavatele.

(3) Při poskytování právních služeb je zaměstnaný advokát povinen odmítnout splnění takového pokynu zaměstnavatele, který by byl v rozporu s právním nebo stavovským předpisem anebo s pokyny klienta.

(4) Ustanovení čl. 15 odst. 8 platí pro zaměstnaného advokáta obdobně.

Čl. 16

Povinnosti při vedení advokátní kanceláře

(1) Advokát je povinen vykonávat advokacii především ve svém sídle. Pokud založí pobočku své kanceláře v téže nebo jiné obci anebo pravidelně poskytuje právní služby pro veřejnost v předem určené době mimo své sídlo, je povinen o tom bez zbytečného odkladu vyrozumět Komoru.

(2) Advokát vede svou kancelář tak, aby nebyla snižována důstojnost advokátního stavu. Provádění kancelářských úkonů svěřuje pouze osobám náležitě kvalifikovaným, odpovědným a bezúhonným a soustavně na jejich činnost dohlíží. Ustanovení čl. 15 odst. 4 a odst. 7 o advokátních koncipientech platí obdobně i pro tyto osoby.

(3) Ve svém sídle nebo v jiném místě uvedeném v odstavci 1 musí být advokát zpravidla osobně přítomen v pravidelné době, kterou předem stanoví; pro případ, že by mu v osobní přítomnosti bránily vážné důvody, musí umožnit zanechání vzkazu.

(4) O svých výkonech a o výkonech své kanceláře vede advokát evidenci v rozsahu a způsobem vyplývajícím z právních předpisů a ze zvláštních požadavků kladených na řádný výkon advokacie.

Oddíl čtvrtý

Jiné povinnosti advokáta

Čl. 17

Povinnosti advokátů v řízení před soudy a jinými orgány

(1) Vůči soudům, rozhodčím orgánům, orgánům veřejné správy a jiným orgánům, které rozhodují v právních věcech, jakož i vůči osobám, které plní jejich úkoly, je advokát povinen zachovávat náležitou úctu a zdvořilost.

(2) Advokát nesmí v řízení uvádět údaje, ani navrhnout důkazy, o nichž ví, že jsou nepravdivé nebo klamavé, a to ani na příkaz klienta.

(3) Advokát je povinen v řízení jednat poctivě, respektovat zákonná práva ostatních účastníků řízení a chovat se k nim i k ostatním osobám zúčastněným na řízení tak, aby nebyla snižována jejich důstojnost ani důstojnost advokátního stavu. V takových věcech nesmí za nepřítomnosti, popřípadě bez vědomí advokáta druhé strany nebo této strany, není-li advokátem zastoupena, jednat s osobami, které plní úkoly soudů nebo jiných orgánů, a předávat jim písemnosti, ledaže takový postup procesní předpisy dovolují.

(4) Jsou-li pro jednání před soudem nebo jiným orgánem stanovena nebo obvyklá zvláštní pravidla chování, například pokud jde o oslovování, úřední oděv, udělování slova, vykazování místa apod., je advokát povinen tato pravidla dodržovat.

Čl. 17a

Při provádění domovní prohlídky nebo jiné prohlídky podle trestního řádu, při provádění daňové kontroly podle zákona o správě daní a poplatků a při provádění následné kontroly podle celního zákona, pokud je taková prohlídka nebo kontrola prováděna v prostorách, v nichž advokát vykonává advokacii nebo v nichž se mohou nacházet listiny nebo jiné nosiče informací, které obsahují skutečnosti, na něž se podle zákona vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta (dále jen „listina“), je advokát povinen upozornit orgán příslušný k provedení prohlídky nebo kontroly (dále jen „příslušný orgán“) na svou zákonnou povinnost mlčenlivosti a s tím spojenou omezenou ediční povinnost. Advokát může umožnit příslušnému orgánu seznámení se s obsahem listin, o nichž se domnívá, že se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, pouze se souhlasem zástupce Komory přítomného prohlídce nebo kontrole. Pokud zástupce Komory příslušnému orgánu souhlas k seznámení se s obsahem listiny neodělí, řídí se další postup příslušnými právními a stavovskými předpisy^{5b)}.

Čl. 18

Veřejně prospěšná činnost

(1) Byl-li advokát k tomu vyzván, je povinen podílet se v přiměřeném rozsahu na projektech směřujících k prosazování nebo obhajobě lidských práv a svobod, a to i bez nároku na odměnu, ledaže mu v tom brání vážné důvody.

^{5b)} § 85b trestního řádu.

§ 16 odst. 9 až 11 zákona o správě daní a poplatků. (**Pozn. redakce:** *Nyní § 255 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.*)

§ 127 odst. 15 až 17 celního zákona. (**Pozn. redakce:** *Zrušeno novelou celního zákona zákonem č. 104/2011 Sb., nyní v § 127 odst. 1 celního zákona je pro práva a povinnosti kontrolovaných osob a pro pravomoci celního orgánu, provádějícího kontrolu, stanoveno obdobné použití ustanovení daňového řádu o daňové kontrole, k tomu srov. § 255 daňového řádu.*)

§ 200j až 200m občanského soudního řádu.

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2006 Věstníku, kterým se stanoví postup při určování zástupce České advokátní komory při provádění prohlídek a kontrol.

(2) Za stejných podmínek je advokát povinen podílet se na výzvu Komory na projektech, jejichž cílem je uskutečňování principů demokratického právního státu nebo zdokonalení právního řádu České republiky.

Čl. 18a

Vrácení osvědčení a identifikačního průkazu při pozastavení výkonu advokacie

(1) Advokát nebo usazený evropský advokát, kterému byl pozastaven výkon advokacie, je povinen bez zbytečného odkladu odevzdat osvědčení o zápisu do seznamu advokátů (§ 5d odst. 1 zákona) nebo osvědčení o zápisu do seznamu evropských advokátů (§ 35m odst. 3 zákona).

(2) Komora vrátí advokátovi nebo usazenému evropskému advokátovi osvědčení, které jí bylo odevzdáno podle odstavce 1 bez odkladu po zániku pozastavení výkonu advokacie.

(3) Pro vrácení identifikačního průkazu advokáta nebo identifikačního průkazu usazeného evropského advokáta v případě pozastavení výkonu advokacie, a pro vrácení identifikačního průkazu advokátního koncipienta v případě pozastavení výkonu právní praxe, platí odstavce 2 a 3 obdobně.

ČÁST TŘETÍ

PRAVIDLA SOUTĚŽE ADVOKÁTŮ

Oddíl první

Základní pravidla

Čl. 19

Všeobecná ustanovení

(1) V zájmu klientů i soutěžitelů postupuje advokát v soutěži s ostatními advokáty poctivě. K soutěžním účelům zejména nepoužívá údaje vědomě nepravdivé, klamavé nebo snižující jiného advokáta. Pro účely tohoto ustanovení je klamavým údajem každý údaj, který může vzbudit neoprávněné očekávání o výsledcích, jichž je advokát schopen dosáhnout, nebo pochybnost o tom, že výsledku bude dosaženo prostředky v souladu se zákony a stavovskými předpisy.

(2) Označení „advokát“ může advokát používat i mimo výkon advokacie.

(3) Při soutěži postupuje advokát v souladu s právními předpisy upravujícími hospodářskou soutěž^{5c)}.

^{5c)} Např. § 41 a násl. obchodního zákoníku, zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů.

Oddíl druhý

Označení a firma advokáta, označení a firma evropského advokáta, společné jméno sdružení a firma společnosti

Čl. 20

Podle způsobu, jakým je advokacie vykonávána (§ 11 odst. 1 zákona), je advokát, vykonávající advokacii samostatně, povinen poskytovat právní služby pod svým označením, není-li zapsán do obchodního rejstříku (dále jen „označení advokáta“) nebo pod svojí obchodní firmou, je-li zapsán do obchodního rejstříku (dále jen „firma advokáta“); účastníci sdružení poskytují právní služby pod společným jménem sdružení (dále jen „společné jméno sdružení“) a společnost poskytuje právní služby pod svojí obchodní firmou (dále jen „firma společnosti“).

Čl. 21

Označení a firma advokáta

(1) Označení advokáta obsahuje kromě jeho jména a příjmení pouze dodatek vyjadřující, že předmětem jeho podnikání je výkon advokacie, např. „advokát“, „advokátka“ nebo „advokátní kancelář“^{5d)}.

(2) Firmou advokáta je název, pod kterým je advokát zapsán v obchodním rejstříku; kromě jeho jména a příjmení obsahuje firma advokáta pouze dodatek vyjadřující, že předmětem jeho podnikání je výkon advokacie, např. „advokát“, „advokátka“ nebo „advokátní kancelář“^{5e)}.

(3) Označení advokáta nebo firma advokáta může obsahovat jeho vědecké hodnosti a akademické nebo pedagogické tituly.

Čl. 22

Označení a firma evropského advokáta

(1) Hostující evropský advokát je povinen používat při poskytování právních služeb na území České republiky profesní označení a jiné údaje uvedené v § 35g zákona.

(2) Usazený evropský advokát, který poskytuje právní služby samostatně, je povinen používat při poskytování právních služeb na území České republiky pouze své jméno a příjmení a dodatek obsahující profesní označení^{5f)} a jiné údaje uvedené v § 35n odst. 2 zákona (dále jen „označení usazeného evropského advokáta“).

^{5d)} § 12 zákona o advokacii.

§ 8 odst. 2 obchodního zákoníku.

^{5e)} § 12 zákona o advokacii.

§ 9 odst. 1 obchodního zákoníku.

(3) Firmou usazeného evropského advokáta je název, pod kterým je usazený evropský advokát zapsán v obchodním rejstříku; tento název kromě jména a příjmení usazeného evropského advokáta obsahuje pouze profesní označení nebo jiné údaje uvedené v odstavci 2 (dále jen „firma usazeného evropského advokáta“).

(4) Usazený evropský advokát, který byl zapsán do seznamu advokátů podle § 5b zákona, je jako advokát oprávněn v dodatku svého označení nebo firmy podle odstavců 2 a 3 používat nadále také profesní označení^{5f)} podle § 35n odst. 2 zákona.

(5) Ustanovení čl. 21 odst. 3 platí pro usazeného evropského advokáta obdobně.

Čl. 23

Společné jméno sdružení a firma společnosti

(1) Společné jméno sdružení obsahuje pouze

- a) příjmení nebo jméno a příjmení (dále jen „příjmení“) alespoň jednoho ze současných anebo bývalých účastníků sdružení, popř. s dovětkem „a partneři“ nebo „a společníci“ a
- b) dodatek vyjadřující, že se jedná o sdružení, jehož účelem je výkon advokacie, např. „sdružení advokátů“, „advokáti“, „advokátní kancelář“.

(2) Firmou společnosti je její název, pod kterým je zapsána do obchodního rejstříku; kromě dodatku, označujícího právní formu společnosti, je součástí firmy společnosti pouze

- a) příjmení alespoň jednoho ze současných nebo bývalých společníků a
- b) dodatek vyjadřující, že se jedná o společnost, jejímž předmětem podnikání je výkon advokacie, např. „advokáti“, „advokátní kancelář“, „společnost advokátů“^{5g)}.

(3) Pro použití příjmení advokáta, které je součástí společného jména sdružení nebo firmy společnosti, platí ustanovení čl. 21 odst. 3 obdobně.

Čl. 24

Zahraniční advokátní kancelář

Jestliže některý z účastníků sdružení nebo některý ze společníků společnosti je v jiném státě účastníkem zahraničního sdružení nebo společníkem zahraniční právnické osoby, jejichž předmětem činnosti je pouze poskytování právních služeb (dále jen „zahraniční advokátní kancelář“), jsou sdružení ve svém společném jménu nebo společnost ve své

^{5f)} Sdělení Ministerstva spravedlnosti č. 253/2004 Sb., kterým se oznamují profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii. (**Pozn. redakce:** *Nyní sdělení Ministerstva spravedlnosti č. 121/2007 Sb., kterým se oznamují profesní označení podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii – viz str. 129-130.*)

^{5g)} § 9 odst. 2 a § 10 odst. 1 obchodního zákoníku.

firmě oprávněny používat název zahraniční advokátní kanceláře namísto nebo vedle uvedení příjmení účastníků sdružení podle čl. 23 odst. 1 písm. a) nebo příjmení společníků společnosti podle čl. 23 odst. 2 písm. a), pokud budou splněny podmínky stanovené právními předpisy České republiky a právními předpisy státu, v němž má zahraniční advokátní kancelář sídlo, a ostatní podmínky stanovené tímto usnesením [čl. 23 odst. 1 písm. b) a čl. 23 odst. 2 písm. b)].

Čl. 24a

Doplňující údaje

Pokud to není v rozporu s právním nebo jiným stavovským předpisem, je možné při používání označení nebo firmy advokáta, označení nebo firmy usazeného evropského advokáta, společného jména sdružení nebo firmy společnosti uvádět údaje

- a) o preferovaných právních oblastech, v nichž advokát, sdružení nebo společnost působí,
- b) o trvalé spolupráci s jinými tuzemskými nebo zahraničními advokáty, sdruženími, společnostmi nebo zahraničními advokátními kancelářemi (čl. 12 odst. 4),
- c) o spolupráci se znalci, tlumočníky, daňovými poradci, patentovými zástupci či auditory,
- d) o sídle a pobočkách advokáta, sdružení nebo společnosti,
- e) o zaměstnaných advokátech (§ 15a zákona) nebo jiných zaměstnancích advokáta nebo společnosti, včetně jejich vědeckých hodností, akademických a pedagogických titulů, případně údajů o preferovaných právních oblastech, v nichž zaměstnaní advokáti působí,
- f) o dalších činnostech, pokud souvisejí s poskytováním právních služeb, např. že advokát je znalcem, tlumočnickem nebo rozhodcem^{5h)},
- g) o oprávnění poskytovat právní služby i na území jiného státu,
- h) které jsou součástí dodatku podle § 35n odst. 3 zákona,
- i) o poskytování právních služeb v cizích jazycích.

Čl. 24b

Zásady pro používání jazyků

(1) Nestanoví-li zákon nebo toto usnesení jinak, musí být označení advokáta nebo firma advokáta, společné jméno sdružení nebo firma společnosti, uvedeny v českém jazyce.

(2) Profesní označení usazeného evropského advokáta se uvádí v jazyce uvedeném v § 35n odst. 2 zákona.

^{5h)} Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění zákona č. 322/2006 Sb. Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, ve znění zákona č. 245/2006 Sb.

Čl. 24c

Společné zásady

(1) Při poskytování právních služeb nebo v souvislosti s ním používá advokát nebo usazený evropský advokát na všech svých písemnostech výlučně jen označení nebo firmu podle tohoto usnesení; to platí obdobně pokud se týká společného jména sdružení nebo firmy společnosti.

(2) Označení advokáta nebo usazeného evropského advokáta, firma advokáta nebo usazeného evropského advokáta, společné jméno sdružení nebo firma společnosti musí být uváděny samostatně a nesmí být spojovány s jinými označeními, společnými jmény jiných sdružení nebo s jinými obchodními firmami, a to ani tehdy, jestliže se týkají činností, které advokát, sdružení nebo společnost oprávněně vykonávají; tím není dotčeno ustanovení čl. 24a.

(3) V označení nebo firmě advokáta, v označení nebo firmě usazeného evropského advokáta, ve společném jménu sdružení nebo ve firmě společnosti, ani v souvislosti s nimi nelze uvádět klamavé nebo zavádějící údaje, zejména pokud se týká způsobu poskytování právních služeb nebo uvedením jmen a příjmení jiných osob než těch, které pod označením nebo firmou advokáta, označením nebo firmou usazeného evropského advokáta, společným jménem sdružení nebo firmou společnosti poskytují právní služby.

(4) Užívání jiných údajů, než které jsou uvedeny v čl. 21 až 23, zejména údajů fantazijních, v označení nebo firmě advokáta, v označení nebo firmě usazeného evropského advokáta, ve společném jménu sdružení nebo ve firmě společnosti je nepřipustné; ustanovení čl. 24 tím není dotčeno.

(5) Použití příjmení bývalého účastníka sdružení ve společném jménu sdružení nebo příjmení bývalého společníka ve firmě společnosti nesmí být v rozporu s právním předpisem⁵ⁱ⁾.

Oddíl třetí

Informace o podnikání advokáta

Čl. 25

Publicita

Advokát má právo informovat veřejnost o poskytovaných službách za předpokladu, že jsou tyto informace přesné, nejsou klamavé a respektují povinnost mlčenlivosti a další základní hodnoty advokacie.

⁵ⁱ⁾ Např. § 11 odst. 5 obchodního zákoníku.

Čl. 26

Reklama

Osobní publicita advokáta v médiích jako tisk, rozhlas, televize, elektronická komerční komunikace nebo jiná média se povoluje, pokud jsou splněny podmínky čl. 25.

Čl. 26a

Advokát vede o svých aktivitách podle čl. 25 a čl. 26 evidenci, pokud to jejich povaha dovoluje. Pro vedení evidence a její zpřístupnění se použije přiměřeně usnesení Komory o vedení dokumentace advokátem.⁶⁾

Čl. 27

Odborné publikace

V literárním nebo vědeckém díle z oboru práva, jehož je advokát autorem nebo spoluautorem, smí být k jeho jménu, příjmení a titulům připojeno označení „advokát“ s údajem o obci, která je místem jeho podnikání a o obchodním jménem, pod nímž podniká.

Čl. 28

Informace poskytované jinými osobami

Advokát nesmí dát nikomu souhlas, aby informoval o jeho podnikání nad rámec dovolený těmito Pravidly.

Oddíl čtvrtý

Informace o sídle

Čl. 29

Informační tabulky

(1) Na domě, v němž má advokát sídlo, musí umístit své označení nebo firmu, a to na tabulce přiměřené velikosti.

(2) Stejně smí advokát označit místo, kde má pobočku své kanceláře nebo kde pravidelně poskytuje právní služby.

(3) Je-li to nutné pro snazší orientaci, smí advokát v domě a jeho nejbližším okolí umístit další obdobné tabulky.

⁶⁾ Čl. 1 a násl. usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/1999 Věstníku, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb.

(Pozn. redakce: viz str. 233-235.)

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí pro označení nebo firmu usazeného evropského advokáta, společné jméno sdružení a firmu společnosti obdobně.

Oddíl pátý **Nábor klientů**

Čl. 30

Svobodná volba advokáta

Advokát je povinen se při náboru klientů zdržet každého jednání, kterým by se osobám požadujícím poskytnutí právní služby ztěžovala nebo znemožňovala svobodná volba advokáta.

Čl. 31

Nabídka právních služeb

(1) Advokát nesmí nabízet poskytnutí právní služby osobě, která ji na něm sama nepožaduje, ledaže jde o osobu, s níž se soukromě nebo při výkonu advokacie stýká. Výjimečně tak smí učinit, je-li zřejmé, že neprodlené poskytnutí právní služby je v zájmu takové osoby nezbytné.

(2) Při nabízení svých právních služeb se advokát musí zdržet jakéhokoliv naléhání, zvlášť je-li z okolností nebo projevu osoby, které je služba nabízena, zřejmé, že o ni nemá zájem.

Čl. 32

Použití jiných osob

(1) Za doporučení nebo zprostředkování právní služby nesmí advokát poskytnout ani přijmout úplatu nebo jinou výhodu.

(2) K náboru klientů nesmí advokát použít jiných osob, a to ani vlastních klientů. Za takové nepřípustné použití jiných osob se považuje též, předá-li jim advokát své informační prostředky nebo plné moci s určením, aby jich při získávání klientů pro advokáta použily.

ČÁST ČTVRTÁ **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

Čl. 33

zrušen

Čl. 34

Platnost a účinnost Pravidel

Tato Pravidla jsou platná dnem jejich přijetí představenstvem Komory. Účinnosti nabývají 30. dnem po uveřejnění ve Věstníku Komory kromě článků 5 a 20 až 24, které nabudou účinnosti 6 měsíců po uveřejnění ve Věstníku Komory.

JUDr. Luboš Tichý, v. r.
předseda České advokátní komory

Vybraná ustanovení novel:**Usnesení představenstva ČAK č. 12/2006 Věstníku**

Čl. II

Přechodné ustanovení

Advokáti, usazení evropští advokáti, sdružení a společnosti jsou povinni uvést svá označení nebo firmy do souladu s tímto usnesením nejpozději do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto usnesení; do té doby lze též používat předtištěné obchodní listiny¹⁾, jež nemají náležitosti stanovené tímto usnesením.

Usnesení představenstva ČAK č. 2/2010 Věstníku

Čl. II

Zrušovací ustanovení

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 10/1999 Věstníku, o prokazování oprávnění k výkonu advokacie a o průkazu advokáta, identifikačním průkazu advokáta a průkazu advokátního koncipienta, ve znění pozdějších stavovských předpisů, se zrušuje.

¹⁾ § 13a odst. 1 obchodního zákoníku.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), bylo vyhlášeno v částce 1/1997 Věstníku, rozeslané dne 31. ledna 1997; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 2. března 1997, s výjimkou ustanovení čl. 5 a 20 až 24, která nabyly účinnosti 6 měsíců po vyhlášení, tj. dnem 31. července 1997.**

Změny:

1. Usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4/1999 Věstníku, rozeslané dne 11. listopadu 1999; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. prosince 1999.**

2. Usnesení představenstva ČAK č. 2/2003 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky, bylo vyhlášeno v částce 2/2003 Věstníku, rozeslané dne 29. srpna 2003; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 28. září 2003.**

3. Usnesení představenstva ČAK č. 8/2004 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 3/2004 Věstníku, rozeslané dne 30. července 2004; **nabylo účinnosti dnem 1. září 2004.**

4. Usnesení představenstva ČAK č. 6/2005 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 3/2005 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2005; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. prosince 2005.**

5. Usnesení představenstva ČAK č. 9/2006 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 4/2006 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2006; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem prosince 2006.**

6. Usnesení představenstva ČAK č. 12/2006 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 4/2006 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2006; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. prosince 2006.**

7. Usnesení představenstva ČAK č. 1/2008 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 1/2008 Věstníku, rozeslané dne 15. července 2008; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 14. července 2008.

8. Usnesení představenstva ČAK č. 2/2010 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), ve znění pozdějších stavovských předpisů, a zrušuje usnesení představenstva ČAK č. 10/1999 Věstníku, o prokazování oprávnění k výkonu advokacie a o průkazu advokáta, identifikačním průkazu advokáta a průkazu advokátního koncipienta, ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 2/2010 Věstníku, rozeslané dne 12. srpna 2010; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. září 2010, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 3 a čl. II, která nabývají účinnosti dnem nabytí účinnosti vyhlášky, kterou se stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů, usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů, tj. dnem 1. ledna 2011.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 4/1997 Věstníku**

ze dne 27. září 1996,

o uznávání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta v některých případech

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, takto:

Čl. 1

V souvislosti s rozhodováním podle § 6 odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon“), uzná představenstvo bez dalšího posuzování za právní praxi advokátního koncipienta (§ 6 odst. 2 zákona)

- a) jinou právní praxi, kterou do 30. června 1996 započítala Česká advokátní komora podle § 4 odst. 1 zákona č. 128/1990 Sb., o advokacii, do doby praxe advokátního koncipienta v souvislosti se žádostí o přípuštění k advokátní zkoušce (§ 5 odst. 1 tohoto zákona);
- b) právní praxi, kterou do 30. června 1996 uznala Komora komerčních právníků České republiky jako právní praxi podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní praxi jimi poskytované, v souvislosti se žádostí o přípuštění k profesní zkoušce komerčního právníka (§ 7 odst. 1 tohoto zákona);
- c) jinou praxi obdobnou praxi právní, kterou do 30. června 1996 započítala Komora komerčních právníků České republiky podle § 6 odst. 1 zákona č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované, do doby právní praxe požadované § 4 odst. 1 písm. c) tohoto zákona v souvislosti se žádostí o přípuštění k profesní zkoušce komerčního právníka (§ 7 odst. 1 tohoto zákona).

Čl. 2

Představenstvo nepostupuje podle čl. 1 v případě, že ten, kdo žádá o uznání jiné praxe podle § 6 odst. 2 zákona

- a) byl kdykoliv před 1. červencem 1996 zapsán v seznamu advokátů nebo v seznamu komerčních právníků;
- b) nesložil do 30. června 1996 advokátní zkoušku nebo profesní zkoušku komerčního právníka;
- c) tak činí poté, co pozbylo podle § 7 odst. 2 zákona účinnosti dřívější rozhodnutí představenstva o uznání jeho jiné právní praxe nebo jiné praxe obdobné praxi právní za právní praxi advokátního koncipienta přijaté podle čl. 1.

Čl. 3

Předseda Komory dá bez odkladu tento stavovský předpis na vědomí advokátům.

JUDr. Luboš Tichý, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 4/1997 Věstníku, o uznávání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta v některých případech, bylo vyhlášeno v částce 1/1997 Věstníku, rozeslané dne 31. ledna 1997; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 2. března 1997.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 1/1998 Věstníku**

ze dne 10. března 1998,

**o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů,
ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/2003
Věstníku a usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2007
Věstníku**

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 86/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon“), takto:

ČÁST I.**ÚVODNÍ USTANOVENÍ****Čl. 1**

(1) Výchovou advokátního koncipienta (dále jen „koncipient“) se rozumí proces, v jehož rámci koncipient získává znalosti a zkušenosti potřebné pro složení advokátní zkoušky a pro výkon advokacie; výchova advokátního koncipienta je zaměřena jak na znalost právních předpisů, jakož i schopnost jejich použití na konkrétní právní případ, tak i na osvojení si norem upravujících povolání advokáta, především norem etických, tak, jak vyplývají zejména z právních a stavovských předpisů.

(2) Za výchovu advokátního koncipienta odpovídá advokát nebo společnost, k níž je koncipient v pracovním poměru (dále jen „advokát“), a v rozsahu stanoveném tímto usnesením Česká advokátní komora (dále jen „Komora“).

Čl. 2

Komora přispívá způsoby stanovenými tímto usnesením k dalšímu vzdělávání advokátů.

ČÁST II. VÝCHOVA KONCIPIENTŮ

Oddíl první

Výchova koncipientů zajišťovaná advokátem

Čl. 3

(1) Advokát je v průběhu právní praxe advokátního koncipienta podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona (dále jen „právní praxe“) povinen plnit vůči koncipientovi povinnosti vyplývající pro něj z právních předpisů¹⁾ a tohoto usnesení, jakož i z ostatních stavovských předpisů²⁾.

(2) Koncipient je v průběhu právní praxe povinen rozšiřovat si své znalosti a osvojovat si zkušenosti potřebné pro výkon advokacie; tuto povinnost koncipient plní zejména soustavným studiem právních předpisů, ostatních pramenů práva, judikatury a odborné literatury, konzultacemi s advokátem, účastí na poskytování právních služeb advokátem, včetně zastupování advokáta při jednotlivých úkonech právní pomoci, jakož i účastí na výchovných akcích pořádaných Komorou podle tohoto usnesení.

Čl. 4

Advokát, u něhož je koncipient v pracovním poměru po dobu alespoň šesti měsíců, umožní koncipientovi,³⁾ aby v dalším průběhu právní praxe vykonal praxi nepřesahující celkem dobu šesti měsíců u

a) jiného advokáta, soudu, státního zastupitelství, notáře, patentového zástupce, daňového poradce anebo tuzemského či zahraničního stálého rozhodčího soudu;

¹⁾ § 31 a § 38 zákona.

Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a právní předpisy vydané k jeho provedení. (**Pozn. redakce:** *Nyní zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a právní předpisy vydané k jeho provedení.*)

²⁾ Například čl. 15 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky.

³⁾ Například

§ 21 odst. 2 nařízení vlády České republiky č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony,

§ 38 odst. 4 zákoníku práce a § 2 nařízení vlády České republiky č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony (**Pozn. redakce:** *Viz pozn. redakce k čl. 3.*),

§ 69 a násl. zákoníku práce a čl. 15 odst. 3 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky. (**Pozn. redakce:** *viz str. 145.*)

- b) jiného tuzemského nebo zahraničního subjektu či orgánu, pokud se jedná o praxi právní, která přispěje k výchově advokátního koncipienta.

Čl. 5

Advokát je povinen umožnit koncipientovi účast na výchovných akcích pořádaných Komorou podle tohoto usnesení.

Čl. 6

Advokát je povinen umožnit koncipientovi přípravu na advokátní zkoušku v délce alespoň jednoho měsíce, jakož i účast u advokátní zkoušky;⁴⁾ jedná-li se o advokátní zkoušku opakovanou,⁵⁾ je advokát povinen umožnit koncipientovi přípravu na advokátní zkoušku v délce alespoň dvou týdnů.

Čl. 7

(1) Koncipient je povinen vést v průběhu právní praxe, včetně praxe podle čl. 4, záznamy o všech významnějších úkonech právních služeb, kterých se zúčastnil nebo při kterých zastupoval advokáta.

(2) Každý záznam podle odstavce 1 musí obsahovat datum úkonu a jeho stručný popis.

Oddíl druhý

Výchova koncipientů zajišťovaná Komorou

Čl. 8

Komora pořádá v rámci výchovy koncipientů

- a) vstupní školení advokátních koncipientů (dále jen „školení“),
- b) povinné semináře pro advokátní koncipienty (dále jen „povinné semináře“),
- c) volitelné semináře pro advokátní koncipienty (dále jen „volitelné semináře“).

Čl. 9

Školení

(1) Školení je koncipient povinen se účastnit v prvním roce výkonu právní praxe.

⁴⁾ § 126 odst. 2 zákoníku práce. **(Pozn. redakce: Viz nyní § 230 a násl. zákoníku práce.)**

⁵⁾ § 9 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 197/1996 Sb., kterou se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky a uznávací zkoušky (advokátní zkušební řád). **(Pozn. redakce: viz str. 91.)**

(2) Školení je zaměřeno na seznámení advokátních koncipientů se základními principy výkonu advokacie, včetně etiky výkonu advokacie, s právními a stavovskými předpisy upravujícími výkon advokacie a se základními předpisy Evropské unie vztahujícími se k výkonu advokacie.

(3) Školení je organizováno celostátně internátní formou v délce 2 až 3 školicích dnů; program a termíny konání školení schvaluje představenstvo Komory (dále jen „představenstvo“).

(4) Program a termíny konání školení v každém kalendářním roce se vyhláší ve Věstníku České advokátní komory nejpozději do listopadu předcházejícího roku.

Čl. 10

Povinné semináře

(1) V průběhu výkonu právní praxe je koncipient povinen absolvovat povinné semináře zaměřené na problematiku poskytování právních služeb v oblasti

- a) soukromého práva v rozsahu čtyř seminárních dnů,
- b) trestního práva hmotného a procesního v rozsahu tří seminárních dnů,
- c) veřejného práva v rozsahu tří seminárních dnů,
- d) právního poradenství, sepisování smluv a dalších činností, které jsou součástí výkonu advokacie, v rozsahu jednoho seminárního dne.

(2) Rámcový program a organizaci povinných seminářů schvaluje představenstvo; místo a termíny konání povinných seminářů v každém kalendářním roce se vyhláší ve Věstníku České advokátní komory nejpozději do listopadu předcházejícího roku.

(3) Školicím místem koncipientů je zpravidla Praha nebo Brno.

(4) Povinné semináře je možno realizovat buď po samostatných seminárních dnech, nebo vcelku internátní formou.

(5) Koncipientovi může být útvarem odborné výchovy a vzdělávání kanceláře Komory (dále jen „útvár odborné výchovy Komory“) nebo lektorem uloženo, aby na povinném semináři přednesl ústní referát, připravil písemnou práci nebo se za účelem ověření znalostí témat, na které byl seminář zaměřen, podrobil písemnému testu.

Čl. 10a

Volitelné semináře

(1) Koncipient je dále v průběhu výkonu právní praxe povinen absolvovat volitelné semináře v rozsahu nejméně šesti seminárních dnů podle vlastního výběru, a to zejména s ohledem na předpokládané právní obory, ve kterých hodlá jako advokát poskytovat právní služby.

(2) Volitelné semináře slouží k prohloubení znalostí, které koncipient získal absolvováním povinných seminářů v oborech, uvedených v čl. 10 odst. 1, případně k získání dalších znalostí a dovedností, souvisejících s poskytováním právních služeb.

(3) Obsahové zaměření volitelných seminářů na příslušný kalendářní rok schvaluje představenstvo; délka jednotlivého volitelného semináře nesmí přesáhnout pět seminářních dnů.

(4) Pro organizaci volitelných seminářů se použijí ustanovení čl. 10 odst. 2 až 5 obdobně.

(5) Namísto volitelných seminářů může koncipient absolvovat i vzdělávací akce pořádané Komorou pro advokáty (čl. 16), pokud svým obsahovým zaměřením odpovídají zaměření volitelných seminářů. Útvar odborné výchovy umožní účast advokátním koncipientům na vzdělávacích akcích pro advokáty, pokud to kapacitní možnosti příslušné akce umožňují; účast advokátních koncipientů nesmí být na úkor účasti advokátů.

(6) Pokud koncipient prokáže, že v průběhu výkonu právní praxe absolvoval vzdělávací akce, organizované jinými školicími zařízeními, včetně zahraničních, které svým obsahovým zaměřením odpovídají zaměření volitelných seminářů, může mu Komora započítat absolvování takové akce do doby stanovené pro absolvování volitelných seminářů podle odstavce 1.

Čl. 11

(1) Koncipient, který nehodlá vykonat celou právní praxi z důvodu, že před jejím zahájením vykonal jinou právní praxi, která je nebo může být uznána podle § 6 odst. 2 zákona⁸⁾, je povinen zúčastnit se povinných výchovných akcí v rozsahu stanoveném předsedou Komory.

(2) Koncipient je povinen oznámit skutečnost, že nehodlá vykonat celou právní praxi, útvaru odborné výchovy Komory nejpozději do dvou týdnů poté, co vznikl jeho pracovní poměr s advokátem, v jehož rámci začal právní praxi vykonávat.

Čl. 12

(1) Neomluvená neúčast koncipienta na školení a povinných seminářích podle čl. 9, 10 a 11 odst. 1, popřípadě na volitelných seminářích podle čl. 10a odst. 1 až 4 anebo na vzdělávacích akcích pro advokáty podle čl. 10a odst. 5, na které se koncipient závazně přihlásil, nebo porušení povinností koncipienta podle čl. 11 odst. 2 mohou být posouzeny jako kárné provinění podle § 32 odst. 1 zákona.

⁸⁾ Například usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/1997 Věstníku, o uznávání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta v některých případech,

Sdělení představenstva České advokátní komory k posuzování žádostí o umožnění vykonání advokátní zkoušky nebo o zápis do seznamu advokátů, popřípadě seznamu advokátních koncipientů, zejména s ohledem na rozhodování ve věcech uznání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta podle § 6 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, které bylo oznámeno v částce 2/1997 Věstníku.

(2) Řádná účast koncipienta na výchovných akcích uvedených v odstavci 1 je součástí právní praxe, jakožto jedné z podmínek, které musí být splněny k tomu, aby koncipientovi bylo Komorou umožněno složení advokátní zkoušky.

Nepovinné výchovné akce

Čl. 13

(1) Komora pořádá podle potřeby pro koncipienty další výchovné akce, a to zpravidla ve formě jednodenních seminářů zaměřených na aktuální témata advokátní praxe; účast koncipientů na těchto dalších výchovných akcích není povinná.

(2) Další výchovné akce jsou zpravidla pořádány na regionální úrovni z podnětu regionálních zmocněnců Komory a za jejich organizační součinnosti.

Čl. 14

Vykazování účasti na výchovných akcích

(1) Účast koncipienta na výchovných akcích pořádaných Komorou podle tohoto usnesení se zaznamená po skončení každé výchovné akce do „Výkazu o účasti advokátního koncipienta na výchovných akcích pořádaných Českou advokátní komorou“ (dále jen „výkaz“), který Komora vydá koncipientovi po zápisu do seznamu advokátních koncipientů. Vedoucí školení účast koncipienta na povinné výchovné akci neuzná, pokud se koncipient během ní dopustil závažného porušení kázně, spočívajícího zejména v neúčasti na části výchovné akce, nesplnění povinnosti podle čl. 10 odst. 5 apod.

(2) Výkaz obsahuje jméno a příjmení, popřípadě akademický nebo vědecký titul koncipienta a číslo, pod kterým je koncipient zapsán do seznamu advokátních koncipientů. Zápis do výkazu podle odstavce 1 musí obsahovat označení výchovné akce, které se koncipient zúčastnil, včetně data jejího konání, a podpis vedoucího školení nebo jiné jím pověřené osoby, která zápis učinila; zápis může obsahovat i další údaje, například skutečnosti uvedené v čl. 10 odst. 5 nebo v odstavci 1 věta druhá.

Čl. 15

Náklady výchovných akcí

(1) Náklady spojené s organizačním a lektorským zabezpečením školení, povinných seminářů a volitelných seminářů nese Komora^{8a)}. Náhradu cestovních výdajů spojených s účastí koncipienta na výchovných akcích podle věty první poskytuje koncipientovi advokát podle pracovních předpisů.

^{8a)} Čl. 2 odst. 1 písm. a) usnesení sněmu č. 7/2005 Věstníku, o fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů a o změně usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory. (Pozn. redakce: viz str. 258.)

(2) Komora nenese náklady nepovinných výchovných akcí a náklady výchovných akcí, kterých se koncipient účastní namísto volitelných seminářů (čl. 10a odst. 5 a 6).

ČÁST III.

DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ KONCIPIENTŮ

Čl. 16

(1) Komora přispívá k dalšímu vzdělávání advokátů zejména vydáváním časopisu a odborných publikací, pořádáním vzdělávacích akcí k aktuálním otázkám advokátní praxe a poskytováním služeb knihovny Komory.

(2) Komora pořádá podle potřeby pro advokáty, popřípadě i pro širší právnickou veřejnost vzdělávací akce k aktuálním otázkám advokátní praxe, a to zpravidla ve formě jednodenních přednášek nebo seminářů. Vzdělávací akce mohou být spojeny se společenským setkáním advokátů, popřípadě i širší právnické veřejnosti. Vzdělávací akce jsou zpravidla pořádány z podnětu regionálních zmocněnců Komory a za jejich organizační součinnosti.

(3) Podrobnosti o službách knihovny Komory upravuje její knihovní řád.

ČÁST IV.

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Společné ustanovení

Čl. 17

Koncipient je povinen přiložit k žádosti o umožnění vykonání advokátní zkoušky mimo doklady stanovených advokátním zkušebním řádem⁹⁾ i záznamy podle čl. 7 a výkaz podle čl. 14 nebo jejich úředně ověřené kopie.

Přechodná ustanovení

Čl. 18

(1) Výchova koncipientů, kteří dovrší třetí rok právní praxe do 30. června 1999, se dokončí podle dosavadního stavovského předpisu (čl. 19).

(2) Účast na povinných výchovných akcích podle dosavadního stavovského předpisu se pro účely tohoto usnesení považuje za účast na povinných výchovných akcích podle čl. 9 až 11.

⁹⁾ § 4 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 197/1996 Sb., kterou se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky a uznávací zkoušky (advokátní zkušební řád). (Pozn. redakce: viz str. 89.)

Závěrečná ustanovení

Čl. 19

Zrušuje se čl. 9 usnesení představenstva České advokátní komory č. 5/1997 Věstníku, o převzetí některých předpisů přijatých Českou advokátní komorou a Komorou komerčních právníků České republiky do 30. června 1996 jako stavovských předpisů podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii¹⁰⁾.

Čl. 20

Toto usnesení nabude účinnosti dnem 1. ledna 1999.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

Přechodná ustanovení usnesení představenstva ČAK č. 4/2007 Věstníku

Čl. II

Přechodná ustanovení

Výchova advokátních koncipientů, zapsaných do seznamu advokátních koncipientů přede dnem účinnosti tohoto usnesení, se dokončí podle usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1998 Věstníku, o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů (dále jen „usnesení o výchově“), ve znění tohoto usnesení, s tím, že

a) absolvování celostátního vstupního školení podle dosavadní úpravy se považuje za absolvování vstupního školení advokátních koncipientů podle čl. 9 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1998 Věstníku, o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů, ve znění tohoto usnesení;

b) absolvování povinných oblastních seminářů, popřípadě nepovinných vzdělávacích akcí podle dosavadní úpravy se započítá v rozsahu skutečně absolvovaných seminárních dnů

¹⁰⁾ Tímto ustanovením bylo převzato jako stavovský předpis podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, usnesení představenstva bývalé České advokátní komory ze dne 11. června 1991, o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů.

jako absolvování povinných anebo volitelných seminářů pro advokátní koncipienty podle čl. 10 a 10a usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1998 Věstníku, o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů, ve znění tohoto usnesení.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 1/1998 Věstníku, o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů, bylo vyhlášeno v částce 1/1998 Věstníku, rozeslané dne 24. března 1998; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 1999.

Změny:

Usnesení představenstva ČAK č. 3/2003 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1998 Věstníku, o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů, bylo vyhlášeno v částce 2/2003 Věstníku, rozeslané dne 29. srpna 2003; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 28. září 2003.

Usnesení představenstva ČAK č. 1/2007 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 1/1998 Věstníku, o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů, ve znění usnesení představenstva ČAK č. 3/2003 Věstníku, bylo vyhlášeno v částce 1/2007 Věstníku, rozeslané dne 14. června 2007; nabylo účinnosti dnem 1. září 2007.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 2/1998 Věstníku**

ze dne 14. dubna 1998,

kterým se upravuje smírčí řízení (advokátní smírčí řád),**ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2003 Věstníku**

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1**Úvodní ustanovení**

(1) Toto usnesení upravuje

- a) podrobnosti o smírčím řízení mezi advokáty ve věcech souvisejících s výkonem advokacie podle § 28 zákona (obligatorní smírčí řízení);
- b) smírčí řízení mezi advokáty ve sporech, které nesouvisejí s výkonem advokacie, nebo ve sporech, jejichž účastníky jsou vedle advokátů i osoby, které advokáty nejsou (fakultativní smírčí řízení).

(2) Účelem smírčího řízení je vést účastníky sporu k jeho vyřešení smírem.

ČÁST I.**OBLIGATORNÍ SMÍRČÍ ŘÍZENÍ****Čl. 2****Vymezení některých pojmů použitých v § 28 zákona**

(1) Jiným řízením obdobným řízení soudnímu je například přestupkové řízení¹⁾ nebo rozhodčí řízení²⁾.

(2) Zahájením řízení se rozumí i podání podnětu k zahájení řízení v případě, kdy soudní nebo jiné obdobné řízení může být zahájeno pouze z úřední povinnosti; takovým podnětem je například trestní oznámení³⁾ nebo oznámení o přestupku⁴⁾.

¹⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Například zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů.

³⁾ § 59 trestního řádu.

⁴⁾ § 67 odst. 1 a 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 3

Vyloučení povinnosti využít smírčího řízení

(1) Advokát není povinen využít smírčího řízení

a) je-li zde nebezpečí z prodlení. I v takovém případě je však advokát povinen splnit povinnosti vyplývající z jiných stavovských předpisů⁵⁾,

b) v případě, kdy je dána zákonem uložená povinnost oznámit trestný čin nebo překaziti jeho spáchání⁶⁾.

(2) Povinnost advokáta využít smírčího řízení nemůže být vyloučena příkazem klienta⁷⁾.

Čl. 4

Smírčí orgán

(1) Smírčí řízení je vedeno zpravidla před předsedou České advokátní komory (dále jen „Komora“) nebo jiným členem, popřípadě náhradníkem představenstva (dále jen „člen představenstva“), kterého určí předseda Komory.

(2) Považuje-li to předseda Komory vzhledem k okolnostem případu za vhodné, může stanovit, že smírčí řízení bude vedeno před tříčlennou smírčí komisí složenou z advokátů, z nichž alespoň jeden musí být členem představenstva; předseda zároveň členy smírčí komise určí. Předsedou smírčí komise je ten z jejích členů, který je členem představenstva. Předsedovi smírčí komise přísluší rozhodovat ve všech věcech podle tohoto usnesení; ostatní členové smírčí komise mají hlas poradní.

(3) Pokud to některý z účastníků namítne, nemůže být smírčí řízení vedeno před členem představenstva, popřípadě členem smírčí komise, u něhož lze mít důvodnou pochybnost o nepodjatosti pro jeho poměr k účastníkům smírčího řízení nebo jejich zástupcům anebo pro jeho poměr k věci, která je předmětem smírčího řízení. Byla-li účastníkem smírčího řízení vznesena námitka podjatosti, rozhoduje o ní předseda Komory; týká-li se námitka podjatosti předsedy Komory, rozhoduje o ní představenstvo.

Čl. 5

Účastníci smírčího řízení

(1) Účastníky smírčího řízení jsou advokát, který návrh na zahájení smírčího řízení podává, a advokát, proti němuž návrh směřuje.

⁵⁾ Čl. 14 odst. 1 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky. **(Pozn. redakce: viz str. 144.)**

⁶⁾ § 167 a § 168 trestního zákona.

(Pozn. redakce: Nyní § 367 a 368 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.)

⁷⁾ § 3 odst. 1 zákona o advokacii.

(2) Podává-li návrh na zahájení smírčího řízení více advokátů nebo směřuje-li proti více advokátům jeden návrh na zahájení smírčího řízení, jsou účastníky smírčího řízení všichni tito advokáti.

(3) Účastník může být ve smírčím řízení zastoupen; zástupcem může být jen advokát. Zástupce má všechna práva a povinnosti účastníka smírčího řízení podle tohoto usnesení; zastoupení však nezbavuje účastníka smírčího řízení povinnosti být přítomen při ústním jednání (čl. 14 odst. 1).

Čl. 6

Zahájení smírčího řízení

(1) Návrh na zahájení smírčího řízení se podává předsedovi Komory; smírčí řízení je zahájeno dnem, kdy návrh na jeho zahájení došel Komoře.

(2) Návrh na zahájení smírčího řízení musí obsahovat označení účastníků smírčího řízení, vymezení věci, která má být předmětem smírčího řízení, a návrh smíru, kterým má být spor vyřešen.

(3) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, musí návrh obsahovat i skutečnosti odůvodňující takové nebezpečí a lhůtu, v níž má proběhnout ústní jednání; takto navržená lhůta však nesmí být kratší než jeden měsíc ode dne zahájení smírčího řízení.

Čl. 7

Odložení návrhu na zahájení smírčího řízení

(1) Smírčí orgán návrh na zahájení smírčího řízení odloží a smírčí řízení zastaví, pokud věc, která má být předmětem smírčího řízení, nesouvisí s výkonem advokacie nebo pokud alespoň jedním z účastníků sporu je osoba, která není advokátem; ustanovení části II. tím nejsou dotčena.

(2) O odložení návrhu na zahájení smírčího řízení, jakož i o důvodech, které k odmítnutí vedly, a o zastavení smírčího řízení vyrozumí smírčí orgán bez odkladu účastníka smírčího řízení (dále jen „účastník“), který návrh na zahájení smírčího řízení podal.

Čl. 8

Vyjádření k návrhu na zahájení smírčího řízení

(1) Nebyl-li návrh na zahájení smírčího řízení podle čl. 7 odložen, zašle jej smírčí orgán bez odkladu účastníkovi, proti němuž směřuje. Smírčí orgán tohoto účastníka současně požádá, aby se k návrhu na zahájení smírčího řízení písemně vyjádřil, a to především v tom směru, zda souhlasí s návrhem smíru v něm obsaženým nebo zda navrhuje jiný způsob smírného vyřešení sporu.

(2) Účastník, proti němuž návrh na zahájení smírčího řízení směřuje, je povinen zaslat vyjádření podle odstavce 1 ve lhůtě dvou týdnů smírčímu orgánu a účastníkovi, který návrh na zahájení smírčího řízení podal, nestanoví-li smírčí orgán z důvodů uvedených v čl. 6 odst. 3 lhůtu kratší.

Čl. 9

Pokus o uzavření smíru bez ústního jednání

(1) Poté, co účastník, který podal návrh na zahájení smírčího řízení, obdržel vyjádření podle čl. 8, jsou účastníci povinni pokusit se vyřešit věc, která je předmětem smírčího řízení, smírem (dále jen „uzavření smíru“). Výsledek tohoto jednání jsou účastníci povinni sdělit smírčímu orgánu do dvou týdnů.

(2) Sdělí-li účastníci smírčímu orgánu, že uzavřeli smír, jsou povinni předložit smírčímu orgánu i jeho písemné vyhotovení.

(3) Sdělí-li účastníci smírčímu orgánu, že se jim smír nepodařilo uzavřít, jsou povinni uvést i důvody, které je k zaujetí takového stanoviska vedly.

Čl. 10

Další postup smírčího orgánu

(1) V případě uvedeném v čl. 9 odst. 2 smírčí orgán smírčí řízení ukončí.

(2) V případě uvedeném v čl. 9 odst. 3 smírčí orgán posoudí stanoviska účastníků a svolá ústní jednání, pokud má za to, že není vyloučeno, aby přispělo k uzavření smíru. V opačném případě smírčí orgán smírčí řízení zastaví.

Ústní jednání

Čl. 11

Doba a místo ústního jednání

Dobu a místo ústního jednání stanoví smírčí orgán tak, aby proběhlo zpravidla nejpozději do dvou měsíců od zahájení smírčího řízení; jedná-li se o případ uvedený v čl. 6 odst. 3, přihlédne smírčí orgán při stanovení doby a místa ústního jednání ke lhůtě uvedené v návrhu na zahájení smírčího řízení.

Čl. 12

Řízení ústního jednání

Je-li smírčí řízení vedeno před smírčí komisí (čl. 4 odst. 2), řídí ústní jednání její předseda.

Čl. 13

Neveřejnost ústního jednání

Ústní jednání je neveřejné; vyjma účastníků a smírčího orgánu se ho může zúčastnit pouze zapisovatel.

Čl. 14

Přítomnost účastníků a odročení ústního jednání

(1) Účastníci jsou povinni být přítomni při ústním jednání.

(2) Ústní jednání může proběhnout pouze v případě, že jsou přítomni všichni účastníci. Nedostaví-li se kterýkoliv z účastníků k ústnímu jednání, smírčí orgán smírčí řízení zastaví.

(3) O odročení ústního jednání lze požádat nejpozději do jeho zahájení a pouze z důležitého důvodu. Vyhoví-li smírčí orgán žádosti o odročení ústního jednání, svolá ústní jednání nové; postupuje přitom přiměřeně podle čl. 11.

(4) Požádají-li však o odročení jednání všichni účastníci s tím, že se pokusí o uzavření smíru mimo ústní jednání, smírčí orgán ústní jednání odročí vždy; smírčí orgán požádá současně účastníky, aby výsledek jejich jednání oznámili smírčímu orgánu ve lhůtě dvou týdnů. Dále postupuje smírčí orgán obdobně podle čl. 10.

Čl. 15

Průběh ústního jednání

(1) Ústní jednání zahájí smírčí orgán, který udělí slovo nejprve účastníkovi, který podal návrh na zahájení smírčího řízení, a jeho zástupci, poté účastníkovi, proti němuž návrh směřuje, a jeho zástupci.

(2) Smírčí orgán působí na účastníky, aby uzavřeli smír; vychází přitom z jejich přednesů. Je-li však z přednesů účastníků zřejmé, že jejich stanoviska k uzavření smíru nesměřují, předloží smírčí orgán účastníkům vlastní návrh na uzavření smíru.

Čl. 16

Uzavření smíru

(1) Dojde-li při ústním jednání k uzavření smíru, zachytí smírčí orgán jeho znění v protokolu; uzavřením smíru se přitom rozumí dohoda všech účastníků řešící podle jejich vyjádření veškeré otázky související s věcí, která je předmětem smírčího řízení. Po uzavření smíru smírčí orgán smírčí řízení ukončí.

(2) Účastníci se mohou při ústním jednání dohodnout na uzavření smíru s tím, že řešení veškerých otázek souvisejících s věcí, která je předmětem smírčího řízení, vyhradí zvláštní dohodě. Smírčí orgán v takovém případě uloží účastníkům na základě jejich návrhu lhůtu, ve které jsou povinni jedno vyhotovení takové dohody smírčímu orgánu předložit. Předloží-li účastníci smírčímu orgánu dohodu v této lhůtě, smírčí orgán smírčí řízení ukončí; v opačném případě smírčí orgán smírčí řízení zastaví.

Čl. 17

Protokol o ústním jednání

(1) O průběhu ústního jednání se sepisuje protokol.

(2) V protokolu se zejména uvede věc, která je předmětem smírčího řízení, a všechny osoby přítomné na ústním jednání a vylíčí se přednesy účastníků; dále se v protokolu zaznamená znění návrhu smírčího orgánu na uzavření smíru, znění smíru uzavřeného účastníky (čl. 16) nebo rozhodnutí smírčího orgánu o zastavení smírčího řízení.

(3) Protokol podepisuje smírčí orgán, popřípadě všichni členové smírčí komise a zapisovatel. Došlo-li při ústním jednání k uzavření smíru (čl. 16), podepisují protokol i všichni účastníci.

(4) Smírčí orgán zašle každému z účastníků bez odkladu po skončení ústního jednání jedno vyhotovení protokolu.

Čl. 18

Další postup smírčího orgánu v případě, kdy smír nebyl uzavřen

Nedojde-li při ústním jednání k uzavření smíru (čl. 16), smírčí orgán smírčí řízení zastaví.

Čl. 19

Bezvýslednost smírčího řízení

Došlo-li k zastavení smírčího řízení, považuje se smírčí řízení za bezvýsledné s tím, že povinnost advokáta využít smírčího řízení podle § 28 zákona se považuje za splněnou; to neplatí v případě, kdy k zastavení smírčího řízení došlo v důsledku porušení povinnosti advokáta stanovené tímto usnesením.

ČÁST II.

FAKULTATIVNÍ SMÍRČÍ ŘÍZENÍ

Čl. 20

(1) Komora může provést smírčí řízení i v případě sporu

- a) mezi advokáty, který nesouvisí s výkonem advokacie;
- b) jehož účastníky jsou vedle advokátů i osoby, které advokáty nejsou, pokud s tím projeví písemný souhlas všichni účastníci sporu.

(2) Návrh na zahájení smírčího řízení může podat pouze advokát; advokát je povinen připojit k návrhu na zahájení smírčího řízení písemný souhlas účastníků sporu podle odstavce 1. Není-li tento souhlas k návrhu na zahájení smírčího řízení přiložen, postupuje smírčí orgán přiměřeně podle čl. 7.

Čl. 21

(1) Pro fakultativní smírčí řízení se použijí přiměřeně ustanovení části I.

(2) Smírčí orgán fakultativní smírčí řízení kdykoliv zastaví, pokud kterýkoliv z účastníků odvolá souhlas podle čl. 20.

ČÁST III.

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ**Společná ustanovení**

Čl. 22

Toto usnesení se použije přiměřeně i pro spory mezi advokáty a advokátními koncipienty a spory mezi advokátními koncipienty navzájem.

Čl. 23

Bylo-li předchozí smírčí řízení ukončeno nebo zastaveno, smírčí orgán návrh na zahájení smírčího řízení v téže věci odloží a smírčí řízení zastaví.

Čl. 24

(1) Smírčí orgán učiní do smírčího spisu záznam o odložení návrhu na zahájení smírčího řízení a o zastavení smírčího řízení.

(2) Smírčí orgán a účastníci jsou povinni činit veškeré úkony předvídané tímto usnesením v písemné formě.

(3) Úkony vůči smírčímu orgánu činí účastníci podáním adresovaným do sídla Komory.

Čl. 25

O odložení návrhu na zahájení smírčího řízení a o zastavení smírčího řízení vyrozumí smírčí orgán bez odkladu účastníky.

Čl. 26

Proti rozhodnutím smírčího orgánu podle tohoto usnesení není přípustný opravný prostředek.

Čl. 27

Smírčí orgán vyrozumí bez odkladu předsedu kontrolní rady o jakémkoliv porušení povinností stanovené ustanovením § 28 zákona nebo tímto usnesením, má-li za to, že zakládá kárné provinění podle § 32 odst. 1 zákona.

Čl. 28

Náklady smírčího řízení

Náklady smírčího řízení, které vznikly účastníkům, včetně nákladů zastoupení ve smírčím řízení, nesou účastníci. Náklady spojené s činností smírčího orgánu nese Komora.

Čl. 29

Smírčí spis

(1) Smírčí orgán, popřípadě předseda smírčí komise založí poté, co mu došel návrh na zahájení smírčího řízení, smírčí spis.

(2) Součástí smírčího spisu jsou návrh na zahájení smírčího řízení, plná moc zástupce účastníka, záznamy smírčího orgánu o odložení návrhu na zahájení smírčího řízení a o zastavení smírčího řízení, písemné úkony smírčího orgánu a účastníků učiněné v průběhu smírčího řízení, protokol o ústním jednání, jakož i veškeré jiné písemnosti, které vznikly v průběhu smírčího řízení.

(3) Do smírčího spisu jsou oprávněni nahlížet a činit si z něj výpisy pouze účastníci a po jejich smrti jejich manželé a děti, nebo jejich zástupci, pokud jsou advokáty; o nahlédnutí do smírčího spisu se učiní záznam, který je jeho součástí.

(4) Komora uloží smírčí spis po dobu osmdesáti let ode dne ukončení nebo zastavení smírčího řízení.

(5) Po uplynutí doby uvedené v odstavci 4 postupuje Komora podle zvláštních právních předpisů.⁸⁾

Ustanovení přechodná

Čl. 30

Tohoto usnesení se použije pro smírčí zahájená po dni, kdy nabude účinnosti; ustanovení čl. 23, 24, 26, 27 a 28 se však použijí i pro smírčí řízení zahájená před tímto dnem.

Čl. 31

Ustanovení čl. 29 odst. 2 až 5 se použijí i pro smírčí spisy vzniklé ve smírčích řízeních zahájených před nabytím účinnosti tohoto usnesení.

⁸⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: Nyní zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.)

Čl. 32

Účinnost

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Karel Čermák v. r.
předseda České advokátní komory

Přechodné ustanovení usnesení představenstva ČAK č. 1/2003 Věstníku

II.

Toto usnesení se použije i na smírčí řízení zahájená před účinností tohoto usnesení.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 2/1998 Věstníku, kterým se upravuje smírčí řízení (advokátní smírčí řád), bylo vyhlášeno v částce 2/1998 Věstníku, rozeslané dne 27. dubna 1998; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 27. května 1998.

Změny:

Usnesení představenstva ČAK č. 1/2003 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 2/1998 Věstníku, kterým se upravuje smírčí řízení (advokátní smírčí řád), bylo vyhlášeno v částce 1/2003 Věstníku, rozeslané dne 20. března 2003; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 19. dubna 2003.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 6/1998 Věstníku**

ze dne 8. prosince 1998,

kterým se stanoví pravidla pro výkon substitučního oprávnění advokátních koncipientů a jiných zaměstnanců advokáta,

ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2002 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/2004 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2009 Věstníku a ve znění redakčního sdělení o opravě tiskových chyb, oznámeného v částce 1/1999 Věstníku

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon“), takto:

ČÁST I.**OBECNÁ USTANOVENÍ****Čl. 1**

Advokát je oprávněn ustanovit podle § 26 odst. 2 zákona advokátního koncipienta nebo jiného svého zaměstnance svým zástupcem pro jednotlivé úkony právní pomoci za podmínek stanovených tímto usnesením.

Čl. 2

(1) Advokát může ustanovit advokátního koncipienta nebo jiného svého zaměstnance svým zástupcem jen pro provedení takových úkonů právní pomoci, u nichž lze vzhledem k jeho znalostem, osobním vlastnostem a dosavadní praxi, jakož i vzhledem k povaze věci předpokládat, že je advokátní koncipient nebo jiný zaměstnanec advokáta provede s potřebnou odbornou péčí a v souladu s právy a povinnostmi, které pro advokáta vyplývají ze zákona a ze stavovských předpisů.

(2) Advokát je povinen udělit advokátnímu koncipientovi nebo jinému svému zaměstnanci před ustanovením podle odstavce 1 náležité poučení.

Čl. 3

Při ustanovování advokátního koncipienta svým zástupcem musí advokát sledovat především jeho řádnou přípravu na povolání advokáta, jakož i dbát dalších povinností, které v souvislosti s výchovou advokátních koncipientů vyplývají z jiných stavovských předpisů.¹⁾

¹⁾ Usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1998 Věstníku, o výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů. (Pozn. redakce: viz str. 160-168.)

ČÁST II.
ZASTUPOVÁNÍ V ŘÍZENÍ
Advokátní koncipient

Čl. 4

Občanskoprávní řízení

Advokát je oprávněn ustanovit advokátního koncipienta svým zástupcem

- a) v řízení před okresním soudem nejdříve po třech měsících právní praxe,
- b) v řízení před krajským soudem jako soudem prvního stupně i soudem odvolacím nejdříve po jednom roce právní praxe,
- c) v řízení před vrchním soudem jako soudem odvolacím nejdříve po jednom roce právní praxe.

Čl. 5

Správní soudnictví

Advokát je oprávněn ustanovit advokátního koncipienta svým zástupcem v řízení před krajským soudem po jednom roce právní praxe.

Čl. 6

Trestní řízení

(1) Advokát je oprávněn ustanovit advokátního koncipienta svým zástupcem

- a) v přípravném řízení a v řízení před okresním soudem nejdříve po třech měsících právní praxe,
- b) v řízení před krajským soudem jako soudem odvolacím nejdříve po jednom roce právní praxe.

(2) Advokát nesmí ustanovit advokátního koncipienta svým zástupcem v řízení před krajským soudem jako soudem prvního stupně. Za podmínky uvedené v odst. 1 písm. b) je však advokát oprávněn ustanovit advokátního koncipienta svým zástupcem v řízení před krajským soudem jako soudem prvního stupně, pokud v trestním řízení zastupuje poškozeného; to platí i pro případné navazující řízení o odvolání proti rozhodnutí v dané věci.

Čl. 7

Správní řízení

(1) Advokát je oprávněn ustanovit advokátního koncipienta svým zástupcem v řízení před správními orgány prvního stupně nejdříve po třech měsících právní praxe a řízení před správními orgány druhého stupně nejdříve po šesti měsících právní praxe.

(2) Advokát nesmí ustanovit advokátního koncipienta svým zástupcem ve správním řízení před ústředními orgány státní správy, včetně řízení o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutím těchto orgánů.

Čl. 8

Společné ustanovení

(1) S výjimkou případů podle čl. 4 písm. c) advokát nesmí ustanovit advokátního koncipienta svým zástupcem v řízení před vrchním soudem; advokát nesmí ustanovit advokátního koncipienta svým zástupcem v jakémkoli řízení před Nejvyšším soudem nebo před Nejvyšším správním soudem.

(2) Ustanovení čl. 4 až 7 se nepoužijí, jedná-li se o ustanovení advokátního koncipienta zástupcem advokáta za účelem nahlížení do spisu a pořizování výpisů nebo opisů ze spisu, obstarání výpisů a opisů z veřejných seznamů (rejstříků), jakož i k provedení jiných obdobných úkonů.

(3) Právní praxí podle čl. 4 až 7 se rozumí právní praxe advokátního koncipienta [§ 5 odst. 1 písm. c) a § 58 odst. 3 zákona].

Jiný zaměstnanec advokáta

Čl. 9

(1) Advokát nesmí ustanovit jiného svého zaměstnance svým zástupcem k provedení úkonu právní pomoci, který spočívá v zastoupení ve správním řízení; to neplatí, jedná-li se o řízení před správním orgánem, který není ústředním orgánem státní správy, a jiný zaměstnanec advokáta získal

- a) vysokoškolské vzdělání alespoň v rámci bakalářského studijního programu a byl zaměstnancem advokáta nebo společnosti podle § 15 zákona po dobu nejméně jednoho roku,
- b) středoškolské vzdělání a byl zaměstnancem advokáta nebo společnosti podle § 15 zákona po dobu nejméně dvou let.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jedná-li se o ustanovení jiného zaměstnance advokáta jeho zástupcem za účelem nahlížení do správního spisu a pořizování výpisů nebo opisů ze správního spisu, obstarání výpisů a opisů z veřejných seznamů (rejstříků), jakož i k provedení jiných obdobných úkonů.

Čl. 9a

Advokát nesmí ustanovit svým zástupcem při jakémkoliv úkonu právní pomoci svého zaměstnance, který

- a) byl vyškrtnut ze seznamu advokátů proto, že mu bylo uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů [§ 7b odst. 1 písm. d) zákona], a to po dobu pěti let ode dne vyškrtnutí ze seznamu advokátů,
- b) byl vyškrtnut ze seznamu advokátů nebo ze seznamu evropských advokátů z důvodů uvedených v § 8 písm. b) nebo c) zákona, a to po dobu pěti let ode dne vyškrtnutí ze seznamu advokátů nebo ze seznamu evropských advokátů,
- c) byl vyškrtnut ze seznamu advokátů na základě vlastní žádosti [§ 7b odst. 1 písm. g) zákona], která byla podána poté, co proti advokátovi bylo zahájeno kárné řízení (§ 33 odst. 1 zákona), a to po dobu pěti let ode dne vyškrtnutí ze seznamu advokátů,
- d) byl vyškrtnut ze seznamu advokátních koncipientů proto, že mu bylo uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů [§ 37 odst. 4 písm. a) zákona], a to po dobu tří let ode dne vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů,
- e) byl vyškrtnut ze seznamu advokátních koncipientů na základě vlastní žádosti [§ 37 odst. 4 písm. b) zákona], která byla podána poté, co proti advokátnímu koncipientovi bylo zahájeno kárné řízení (§ 33 odst. 1 zákona), a to po dobu tří let ode dne vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů,
- f) přestal být v důsledku kárného (disciplinárního) opatření nebo jiného obdobného postihu v souladu s příslušnými právními předpisy soudcem, státním zástupcem, policistou, notářem, daňovým poradcem, patentovým zástupcem, soudním exekutorem nebo zaměstnancem Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, a to po dobu pěti let,
- g) přestal být na základě vlastní žádosti nebo jiným obdobným způsobem soudcem, státním zástupcem, policistou, notářem, daňovým poradcem, patentovým zástupcem, soudním exekutorem nebo zaměstnancem Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových poté, co proti němu bylo podle příslušných právních předpisů zahájeno kárné (disciplinární) či jiné obdobné řízení, popřípadě poté, co se dopustil porušení pracovní kázně, které by mohlo vést k postihu uvedenému v písmenu f), a to po dobu pěti let.

ČÁST III.

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. 10

Toto usnesení se použije přiměřeně i v případech, kdy advokátní koncipient nebo jiný zaměstnanec je v pracovním poměru ke společnosti podle § 15 zákona.

Čl. 10a

Povinnosti stanovené tímto usnesením advokátům se přiměřeně vztahují i na usazené evropské advokáty (§ 35l zákona).

Čl. 11

Předseda České advokátní komory je na základě písemné žádosti advokáta v případech zvláštního zřetele hodných oprávněn

- a) udělit výjimku z ustanovení čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a čl. 9a,
- b) zkrátit doby požadované právní praxe uvedené v čl. 4 až 7.

Čl. 12

Do dob požadované právní praxe uvedené v čl. 4 až 7 se započítává i právní praxe vykonaná podle dosavadních předpisů.

Čl. 13

Zrušuje se čl. 6 usnesení představenstva České advokátní komory č. 5/1997 Věstníku, o převzetí některých předpisů přijatých Českou advokátní komorou a Komorou komerčních právníků České republiky do 30. června 1996 jako stavovských předpisů podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.²⁾

Čl. 14

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

²⁾ Tímto usnesením bylo převzato jako stavovský předpis podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, usnesení představenstva bývalé České advokátní komory ze dne 11. června 1991, jímž se stanoví pravidla výkonu substitučního oprávnění advokátních koncipientů a jiných pracovníků advokáta v řízení před státními orgány.

Přechodné ustanovení usnesení představenstva ČAK č. 1/2002 Věstníku

II.

Bylo-li kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů uvedené v čl. 9a písm. a) uloženo zaměstnanci advokáta na určitou dobu podle § 32 odst. 1 písm. d) zákona, ve znění před novelou provedenou zákonem č. 210/1999 Sb., nesmí advokát ustanovit tohoto zaměstnance svým zástupcem při jakémkoliv úkonu právní pomoci po dobu, na kterou bylo toto kárné opatření uloženo.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 6/1998 Věstníku, kterým se stanoví pravidla pro výkon substitučního oprávnění advokátních koncipientů a jiných zaměstnanců advokáta, bylo vyhlášeno v částce 4/1998 Věstníku, rozeslané dne 22. prosince 1998; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 21. ledna 1999.

Změny:

1. Usnesení představenstva ČAK č. 1/2002 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 6/1998 Věstníku, kterým se stanoví pravidla pro výkon substitučního oprávnění advokátních koncipientů a jiných zaměstnanců advokáta, bylo vyhlášeno v částce 3/2002 Věstníku, rozeslané dne 4. října 2002; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 3. listopadu 2002, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 1 a 2, která nabyly účinnosti dnem 1. ledna 2003.

2. Usnesení představenstva ČAK č. 3/2004 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 6/1998 Věstníku, kterým se stanoví pravidla pro výkon substitučního oprávnění advokátních koncipientů a jiných zaměstnanců advokáta, bylo vyhlášeno v částce 2/2004 Věstníku, rozeslané dne 11. června 2004; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. července 2004.

3. Usnesení představenstva ČAK č. 1/2009 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 6/1998 Věstníku, kterým se stanoví pravidla pro výkon substitučního oprávnění advokátních koncipientů a jiných zaměstnanců advokáta, ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 1/2009 Věstníku, rozeslané dne 16. března 2009; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 15. dubna 2009.

Opravy:

Redakční sdělení o opravě tiskových chyb v usnesení představenstva ČAK č. 6/1998 Věstníku bylo uveřejněno v částce 1/1999 Věstníku, rozeslané dne 4. května 1999.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY

č. 2/1999 Věstníku

ze dne 12. října 1999,

kterým se stanoví jednorázová částka náhrady nákladů kárného řízení

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 33a odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb. (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1

Jednorázová částka náhrady nákladů kárného řízení se stanoví ve výši 3 000 Kč.

Čl. 2

Zrušuje se čl. 15 usnesení představenstva České advokátní komory č. 5/1997 Věstníku, o převzetí některých předpisů přijatých Českou advokátní komorou a Komorou komerčních právníků České republiky do 30. června 1996 jako stavovských předpisů podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.¹⁾

Čl. 3

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 2/1999 Věstníku, kterým se stanoví jednorázová částka náhrady nákladů kárného řízení, bylo vyhlášeno v částce 3/1999 Věstníku, rozeslané dne 3. listopadu 1999; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 3. prosince 1999.

¹⁾ Tímto usnesením bylo převzato jako stavovský předpis podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, usnesení představenstva bývalé České advokátní komory ze dne 5. listopadu 1991, jímž se stanoví paušální částka nákladů kárného řízení.

USNESENÍ SNĚMU**č. 3/1999 Věstníku**

ze dne 8. listopadu 1999,

**kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory,
ve znění usnesení sněmu č. 2/2002 Věstníku ze dne 29. října 2002, usnese-
ní sněmu č. 8/2005 Věstníku, usnesení sněmu č. 5/2009 Věstníku, a ve znění
redakčních sdělení o opravě tiskových chyb, oznámených v částkách 1/2000,
2/2002 a 3/2010 Věstníku**

Sněm České advokátní komory se usnesl podle § 43 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb. (dále jen „zákon“), takto:

ČÁST PRVNÍ**ÚVODNÍ USTANOVENÍ****Čl. 1****Účel organizačního řádu**

Účelem organizačního řádu je podrobněji upravit

- a) organizační uspořádání České advokátní komory (dále jen „Komora“) a kanceláře Komory (dále jen „kancelář“) a způsob, jakým jednají a rozhodují orgány Komory,
- b) vedení seznamu advokátů, seznamu evropských advokátů, seznamu advokátních koncipientů a seznamu sdružení, obchodních společností a zahraničních společností, oprávněných podle zákona k výkonu advokacie (dále jen „společnost“),
- c) hospodaření Komory.

Čl. 2**Adresa sídla Komory a pobočky Komory v Brně**

(1) Adresou sídla Komory je Národní třída 16, 110 00 Praha 1.

(2) Adresou pobočky Komory v Brně (dále jen „pobočka“) je Náměstí Svobody 84/15, 602 00 Brno-město.

Čl. 3**Jednání jménem Komory**

(1) Jménem Komory jedná předseda Komory (dále jen „předseda“) jako její statutární orgán.

(2) Ve stejném rozsahu jako předseda je oprávněn jednat jménem Komory i místopředseda Komory (dále jen „místopředseda“), který zastupuje předsedu podle čl. 13 odst. 3. Místopředseda, který byl pověřen předsedou trvalým výkonem některých jeho pravomocí nebo činností podle čl. 13 odst. 2, je oprávněn jednat jménem Komory ve věcech, které jsou s výkonem těchto pravomocí nebo činností spojeny.

(3) K jednání jménem Komory v určitých věcech mohou být předsedou pověřeny i další osoby; takové jednatecké oprávnění může být obsaženo i v kancelářském řádu (čl. 40).

(4) Plnou moc k jednání jménem Komory nebo na její účet uděluje předseda; jedná-li se však o plnou moc k jednání jménem Komory ve všech věcech, může tak předseda učinit pouze s předchozím souhlasem představenstva.

ČÁST DRUHÁ ORGÁNY KOMORY

Oddíl prvý

Sněm

Čl. 4

Pozvánka na sněm a návrh pořadu jednání sněmu

(1) Pozvánka na sněm (§ 42 odst. 6 zákona) musí obsahovat datum a místo konání sněmu, začátek jednání sněmu a návrh pořadu jednání sněmu.

(2) Má-li sněm schválit, změnit či doplnit stavovský předpis, jednací řád sněmu nebo volební řád, je navrhovatel povinen předat návrh příslušného usnesení sněmu tajemníkovi Komory (dále jen „tajemník“) nejpozději dva měsíce přede dnem konání sněmu; předseda zajistí, aby takový návrh usnesení sněmu byl zveřejněn nejpozději jeden měsíc přede dnem konání sněmu na webových stránkách Komory, popřípadě i jiným vhodným způsobem. Představenstvo má právo se vyjádřit k návrhu usnesení sněmu, který samo nepředložilo; předseda zajistí, aby toto vyjádření představenstva bylo zveřejněno stejným způsobem jako příslušný návrh usnesení sněmu.

(3) Svolavatel na pořad jednání sněmu navrhne vždy volbu orgánů sněmu (čl. 5). Svolává-li představenstvo řádný sněm (§ 42 odst. 3 zákona), navrhne vždy na pořad jednání sněmu i

- a) projednání a schválení zprávy o činnosti představenstva, kontrolní rady, kárné komise, odvolací kárné komise a zkušební komise pro advokátní zkoušky, zkoušky způsobilosti a uznávací zkoušky (dále jen „zkušební komise“) za období od posledního sněmu,
- b) volbu členů a náhradníků představenstva a členů dalších orgánů Komory uvedených v § 43 písm. a) zákona.

Čl. 5

Orgány sněmu

Sněm volí z řad přítomných advokátů, případně odvolává

- a) předsednictvo sněmu, které řídí jednání sněmu,
- b) volební komisi, která organizuje volbu, popřípadě odvolání členů a náhradníků představenstva a členů dalších orgánů Komory uvedených v § 43 písm. a) zákona,
- c) mandátovou komisi, která dohlíží nad hlasováním na sněmu a rozhoduje, zda usnesení sněmu bylo přijato či nikoliv,
- d) návrhovou komisi, která eviduje a předkládá návrhy na usnesení sněmu předložené svolavatelem sněmu a advokáty,
- e) další komise, případně jiné orgány sněmu, usnese-li se sněm na jejich zřízení.

Čl. 6

Jednání sněmu

(1) Jednání sněmu řídí předsednictvo sněmu; do jeho zvolení řídí jednání sněmu pověřený člen představenstva.

(2) Sněm nejprve schválí na základě návrhu svolavatele pořad svého jednání.

(3) Podrobnosti o jednání sněmu a o orgánech sněmu a o jejich volbě, popřípadě odvolání, stanoví jednací řád sněmu.

Oddíl druhý

Představenstvo

Čl. 7

Působnost

(1) Mimo působnosti stanovené v právních předpisech, v tomto organizačním řádu, jakož i v jiných stavovských předpisech, přísluší představenstvu dále zejména

- a) určovat na základě návrhu předsedy a po vyjádření předsedy kontrolní rady, předsedy kárné komise a předsedy odvolací kárné komise organizaci kanceláře a rozhodovat o organizačních změnách ve smyslu pracovních předpisů,
- b) udělovat předsedovi předchozí souhlas ke jmenování, případně odvolání tajemníka, výkonného ředitele Komory (dále jen „výkonný ředitel“) a ředitele pobočky (čl. 35a odst. 2),
- c) rušit opatření nebo rozhodnutí předsedy učiněná podle § 45 odst. 4 věta druhá zákona,
- d) podávat ministru spravedlnosti návrhy na jmenování členů zkušební komise,

- e) schvalovat zprávu o činnosti představenstva předkládanou sněmu,
- f) podávat na základě žádosti advokáta, státního orgánu nebo jiné osoby stanovisko představenstva k výkladu právních předpisů upravujících advokacii a stavovských předpisů, pokud je to z důvodu spornosti věci nezbytné; ustanovení čl. 21 odst. 3 tím není dotčeno. Představenstvo je oprávněno rozhodnout o uveřejnění stanoviska ve Věstníku České advokátní komory (dále jen „Věstník“),
- g) rozhodovat o zřízení regionálního střediska Komory (čl. 27) a jmenovat z řad advokátů a odvolávat regionální představitele Komory,
- h) navrhopvat ministru spravedlnosti advokáty za členy Rady Justiční akademie.

(2) Představenstvo volí ze svých členů tajnou volbou předsedu a dva až čtyři místopředsedy na funkční období, stanovené v usnesení o volbě; takto stanovené funkční období nesmí být delší než dva roky. Představenstvo je oprávněno předsedu nebo kteréhokoli z místopředsedů stejným způsobem kdykoli odvolat. O počtu místopředsedů rozhodne představenstvo před zahájením volby veřejným hlasováním.

Čl. 8

Schůze představenstva

(1) Schůze představenstva (dále jen „schůze“) se konají zpravidla desetkrát ročně; svolává je předseda.

(2) Předseda je povinen svolat schůzi, požádá-li ho o to písemně místopředseda nebo alespoň čtvrtina členů představenstva; nesvolá-li předseda v takovém případě představenstvo do jednoho týdne ode dne doručení žádosti, je představenstvo oprávněn svolat kterýkoliv ze žadatelů o jeho svolání.

(3) Schůze se zpravidla svolává písemnou pozvánkou doručenou nejpozději jeden týden přede dnem konání schůze; pozvánka na schůzi se zasílá též náhradníkům představenstva a na vědomí i předsedovi kontrolní rady, předsedovi kárné komise a předsedovi odvolací kárné komise. Pozvánka na schůzi musí obsahovat pořad jejího jednání a musejí být k ní připojeny písemné materiály, které mají být na schůzi projednány.

(4) Návrh pořadu jednání schůze určuje svolavatel. Na pořad jednání schůze musí však být zařazena i jakákoliv jiná věc, o jejíž zařazení požádal písemně nejpozději jeden týden před zahájením schůze kterýkoliv člen představenstva a ke své žádosti přiložil písemný návrh usnesení představenstva s jeho odůvodněním.

(5) Neusnese-li se představenstvo jinak, jsou jeho schůze neveřejné; ustanovení čl. 36 odst. 3 tím není dotčeno. Ze schůze nemohou být vyloučeni náhradníci představenstva.

(6) Schůzi představenstva řídí předseda Komory; do jeho zvolení řídí schůzi nejstarší člen představenstva.

(7) Představenstvo je schopné se usnášet, je-li přítomna většina jeho členů.

(8) Představenstvo se usnáší veřejným hlasováním; na žádost alespoň dvou přítomných členů představenstva se hlasuje tajně.

(9) Nestanoví-li zákon nebo tento organizační řád jinak, je usnesení představenstva přijato, hlasovala-li pro něj většina členů představenstva přítomných na schůzi představenstva.

(10) Zápisy ze schůzí představenstva zveřejní předseda nejpozději do 14 dnů od konání schůze na webových stránkách Komory s výjimkou těch částí, o kterých představenstvo rozhodlo, že mají být považovány za neveřejné. Za neveřejné se považují zejména ty části jednání, které se týkají osobních poměrů advokátů a advokátních koncipientů, popřípadě i dalších osob, anebo obsahují informace, jejichž zveřejnění by mohlo poškodit obchodní či jiné důležité zájmy Komory.

Čl. 9

Přijímání usnesení mimo schůzi

(1) Na základě návrhu předsedy může představenstvo přijmout usnesení i mimo schůzi; to neplatí

- a) jedná-li se o rozhodnutí podle § 44 odst. 3 zákona ve věci samé,
- b) jedná-li se o věc, ohledně které musí být usnesení představenstva podle právního předpisu nebo tohoto organizačního řádu přijato kvalifikovanou většinou,
- c) projeví-li písemně nesouhlas s takovým přijetím usnesení kterýkoliv člen představenstva.

(2) Návrh na přijetí usnesení představenstva mimo schůzi musí být písemný a musí být doručen všem členům představenstva; návrh musí obsahovat plné znění navrženého usnesení a stanovit lhůtu k vyjádření.

(3) Usnesení je přijato, pokud s ním ve lhůtě k vyjádření podle odstavce 2 vyslovila písemně souhlas většina všech členů představenstva.

(4) Usnesení přijaté mimo schůzi se zaznamená do zápisu z nejbližší schůze představenstva.

Čl. 10

Kooptace členů představenstva

(1) Představenstvo je povinno doplnit z řad náhradníků nového člena představenstva podle § 44 odst. 2 zákona na nejbližší schůzi následující poté, co funkce dosavadního člena představenstva zanikla.

(2) O doplnění představenstva podle odstavce 1 se představenstvo usnáší veřejným hlasováním; ustanovení čl. 8 odst. 8 část věty za středníkem se nepoužije. O jednotlivých náhradnících se hlasuje v pořadí určeném podle počtu hlasů, které získali při své volbě na sněmu.

Čl. 11

Postup představenstva ve správním řízení

V řízení ve věcech uvedených v § 44 odst. 3 zákona postupuje představenstvo přiměřeně podle čl. 8 odst. 5 až 9, nestanoví-li zákon nebo správní řád (§ 55 odst. 1 zákona) jinak.

Oddíl třetí

Předseda

Čl. 12

(1) Mimo působnosti stanovené v právních předpisech, v tomto organizačním řádu, jakož i v jiných stavovských předpisech, přísluší předsedovi dále zejména

- a) reprezentovat Komoru ve vztahu k advokátům a jiným osobám,
- b) řídit kancelář, a to zpravidla prostřednictvím tajemníka,
- c) řídit regionální představitele Komory,
- d) podepisovat stavovské předpisy,
- e) předkládat ministru spravedlnosti stavovské předpisy podle § 50 odst. 1 zákona,
- f) podepisovat rozhodnutí Komory vydaná v řízení podle § 55 a násl. zákona,
- g) zajišťovat výkon rozhodnutí vydaných v kárném řízení,
- h) zajišťovat redakci Věstníku,
- i) rozhodovat o odvoláních proti rozhodnutím tajemníka o žádostech o poskytnutí informace podle právních předpisů o svobodném přístupu k informacím,
- j) posuzovat žádosti o umožnění vykonání zkoušek podle § 7 zákona. Předseda je však oprávněn předložit tyto žádosti k posouzení představenstvu; učiní-li tak, je předseda usnesením představenstva vázán,
- k) posuzovat žádosti o zápis do seznamů vedených Komorou (čl. 41). Předseda je však oprávněn předložit tyto žádosti k posouzení představenstvu; učiní-li tak, je předseda usnesením představenstva vázán,
- l) uznávat jinou odbornou zkoušku v oblasti právní praxe za zkoušku advokátní. Předseda je však oprávněn předložit žádost o uznání jiné odborné zkoušky v oblasti právní praxe k posouzení představenstvu; učiní-li tak, je předseda usnesením představenstva vázán,
- m) uznávat jinou právní praxi za praxi advokátního koncipienta. Předseda je však oprávněn předložit žádost o uznání jiné právní praxe k posouzení představenstvu; učiní-li tak, je předseda usnesením představenstva vázán,
- n) vydávat osvědčení podle § 5g zákona.

(2) Rozhodnutí a opatření podle § 45 odst. 4 zákona ve věcech, které se mohou dotknout činnosti kontrolní rady, kárné komise, odvolací kárné komise nebo zkušební komise, činí předseda po vyjádření předsedů těchto orgánů Komory.

(3) Předseda je povinen informovat představenstvo na jeho nejbližší schůzi o všech významnějších opatřeních a rozhodnutích, která podle § 45 odst. 4 zákona učinil, jakož i o všech dalších skutečnostech, významných pro postavení a činnost Komory, o nichž se v souvislosti s výkonem své funkce dozvěděl.

Oddíl čtvrtý

Místopředsedové

Čl. 13

(1) Místopředsedům přísluší působnost stanovená tímto organizačním řádem, jinými stavovskými předpisy a usneseními představenstva.

(2) Předseda je oprávněn pověřit místopředsedy trvalým výkonem některých pravomocí nebo činností, které jsou svěřeny do jeho působnosti. To neplatí,

a) jestliže je takový postup vyloučen právním nebo stavovským předpisem,

b) jedná-li se o rozhodování podle čl. 12 odst. 1 písm. ch).

(3) Nemůže-li předseda svoji funkci, byť i dočasně, vykonávat, zastupují jej místopředsedové způsobem určeným představenstvem.

(4) Vykonávají-li místopředsedové podle odstavce 2 nebo 3 pravomoci nebo činnosti, které jsou svěřeny do působnosti předsedy, jsou povinni dodržovat všechny povinnosti, které předsedovi v souvislosti s výkonem těchto pravomocí nebo činností ukládají právní a stavovské předpisy.

Oddíl pátý

Kontrolní rada

Čl. 14

zrušen

Čl. 15

Předseda a místopředsedové kontrolní rady

(1) Kontrolní rada volí ze svých členů tajnou volbou na funkční období stanovené u usnesení o volbě předsedu a dva až čtyři místopředsedy kontrolní rady; kontrolní rada

je oprávněna předsedu nebo kteréhokoli z místopředsedů kontrolní rady stejným způsobem kdykoli odvolat. O počtu místopředsedů rozhodne kontrolní rada před zahájením volby veřejným hlasováním.

(2) Místopředsedové kontrolní rady zastupují předsedu kontrolní rady způsobem určeným kontrolní radou, nemůže-li předseda kontrolní rady svoji funkci, byť i jen dočasně, vykonávat.

Čl. 16

Působnost

(1) Kontrolní rada vykonává působnost stanovenou zákonem a kárným řádem.

(2) Kontrolní rada dále

- a) zobecňuje výsledky své činnosti a je oprávněna předkládat ostatním orgánům Komory svá doporučení,
- b) schvaluje zprávu o své činnosti a předkládá ji sněmu. Součástí zprávy je i zpráva o činnosti předsedy kontrolní rady jako kárného žalobce.

Čl. 17

Jednání kontrolní rady

(1) Usnesení kontrolní rady je přijato, hlasovala-li pro ně většina členů kontrolní rady přítomných na schůzi kontrolní rady; ustanovení odstavců 2 a 3 tím není dotčeno.

(2) Usnesení kontrolní rady, kterým se schvaluje žádost, aby představenstvo svolalo sněm (§ 42 odst. 4 zákona), je přijato tehdy, hlasovaly-li pro něj alespoň dvě třetiny členů kontrolní rady přítomných na schůzi kontrolní rady.

(3) Usnesení kontrolní rady, kterým se pozastavuje potvrzené rozhodnutí představenstva a požaduje svolání sněmu (§ 46 odst. 6 zákona), je přijato tehdy, hlasovaly-li pro něj alespoň dvě třetiny všech členů kontrolní rady.

(4) Pro kontrolní radu se použijí přiměřeně ustanovení čl. 8 odst. 1 až 8 a odst. 10 a čl. 9; pozvánka na schůzi kontrolní rady se zasílá na vědomí předsedovi.

Čl. 18

Předseda kontrolní rady jako kárný žalobce

(1) Předsedovi kontrolní rady jako kárnému žalobci přísluší oprávnění a povinnosti stanovené zákonem a advokátním kárným řádem.

(2) V kárném řízení může předsedu kontrolní rady jako kárného žalobce zastoupit kterýkoliv člen kontrolní rady, který k tomu byl předsedou kontrolní rady písemně zmocněn; ustanovení čl. 15 odst. 2 tím není dotčeno.

Oddíl šestý

Kárná komise

Čl. 19

zrušen

Čl. 20

Předseda a místopředsedové kárné komise

(1) Kárná komise volí ze svých členů tajnou volbou na funkční období stanovené v usnesení o volbě předsedu a dva až čtyři místopředsedy kárné komise; kárná komise je oprávněna předsedu nebo kteréhokoli z místopředsedů kárné komise stejným způsobem kdykoli odvolat. O počtu místopředsedů rozhodne kárná komise před zahájením volby veřejným hlasováním.

(2) Místopředsedové kárné komise zastupují předsedu kárné komise způsobem určeným kárnou komisí, nemůže-li předseda kárné komise svoji funkci, byť i jen dočasně, vykonávat.

Čl. 21

Působnost

(1) Kárná komise vykonává působnost stanovenou zákonem a kárným řádem.

(2) Kárná komise dále

- a) zobecňuje poznatky z rozhodování v kárném řízení a je oprávněna předkládat ostatním orgánům Komory svá doporučení,
- b) schvaluje zprávu o své činnosti a předkládá ji sněmu; součástí zprávy je i zpráva o činnosti kárných senátů.

Čl. 22

Jednání kárné komise

(1) Předseda kárné komise svolává kárnou komisí k plenárnímu zasedání nejméně jednou ročně.

(2) Pro kárnou komisí se použijí přiměřeně ustanovení čl. 8 odst. 2 až 10 a čl. 9; pozvánka na plenární zasedání kárné komise se zasílá na vědomí předsedovi.

Čl. 23

Působnost předsedy kárné komise v kárném řízení

Předseda kárné komise vykonává v kárném řízení působnost stanovenou zákonem a advokátním kárným řádem.

Oddíl sedmý

Odvolací kárná komise

Čl. 23a

Předseda a místopředsedové odvolací kárné komise

(1) Odvolací kárná komise volí ze svých členů tajnou volbou na funkční období stanovené v usnesení o volbě předsedu a dva místopředsedy odvolací kárné komise; odvolací kárná komise je oprávněna předsedu nebo kteréhokoli z místopředsedů odvolací kárné komise stejným způsobem kdykoli odvolat.

(2) Místopředsedové odvolací kárné komise zastupují předsedu odvolací kárné komise způsobem určeným odvolací kárnou komisí, nemůže-li předseda odvolací kárné komise svoji funkci, byť i jen dočasně, vykonávat.

Čl. 23b

Působnost

(1) Odvolací kárná komise vykonává působnost stanovenou zákonem a kárným řádem.

(2) Odvolací kárná komise dále

- a) v součinnosti s kárnou komisí zobecňuje poznatky z rozhodování v kárném řízení a je oprávněna předkládat ostatním orgánům Komory svá doporučení,
- b) schvaluje zprávu o své činnosti a předkládá ji sněmu; součástí zprávy je i zpráva o činnosti odvolacích kárných senátů.

(3) Odvolací kárná komise je oprávněna schválit na základě žádosti kontrolní rady, představenstva, kárné komise nebo předsedy odvolací kárné komise stanovisko k výkladu právního nebo stavovského předpisu za účelem zajištění jednotnosti rozhodování v kárném řízení. K jednání, na kterém bude odvolací kárná komise stanovisko projednávat, přizve předseda odvolací kárné komise předsedu, předsedu kontrolní rady a předsedu kárné komise, popřípadě si předem vyžádá i jejich písemné vyjádření; písemné vyjádření si vyžádá předem vždy od předsedy kárné komise. Předseda odvolací kárné komise uveřejní stanovisko ve Sbírce kárných rozhodnutí České advokátní komory (čl. 39 odst. 3).

Čl. 23c

Jednání odvolací kárné komise

(1) Předseda odvolací kárné komise svolává odvolací kárnou komisí k plenárnímu zasedání nejméně jednou ročně.

(2) Pro odvolací kárnou komisi se použijí přiměřeně ustanovení čl. 8 odst. 2 až 10 a čl. 9; pozvánka na plenární zasedání kárné komise se zasílá na vědomí předsedovi.

Oddíl osmý Zkušební komise

Čl. 24

Předseda a místopředsedové zkušební komise

(1) Zkušební komise volí ze svých členů na dobu čtyř let předsedu a dva místopředsedy zkušební komise a je oprávněna je z jejich funkce stejným způsobem kdykoliv odvolat; předsedou nebo místopředsedou zkušební komise může být zvolen jen advokát.

(2) Místopředsedové zkušební komise zastupují předsedu zkušební komise, nemůže-li předseda zkušební komise svoji funkci, byť i jen dočasně, vykonávat.

(3) Předseda zkušební komise je oprávněn pověřit místopředsedy zkušební komise trvalým výkonem některých pravomocí nebo činností, které jsou svěřeny do jeho působnosti; to neplatí, jestliže je takový postup vyloučen právním nebo stavovským předpisem.

Čl. 25

Působnost

(1) Členové zkušební komise působí v souladu s advokátním zkušebním řádem ve zkušebních senátech při zkouškách podle § 7 zákona.

(2) Zkušební komise

- a) schvaluje v souladu s advokátním zkušebním řádem seznam předpisů, jejichž znalost je vyžadována u zkoušek podle § 7 zákona,
- b) zobecňuje poznatky ze zkoušek podle § 7 zákona a je oprávněna předkládat ostatním orgánům Komory svá doporučení,
- c) schvaluje zprávu o své činnosti předkládanou sněmu; součástí zprávy je i zpráva o činnosti senátů při zkouškách podle § 7 zákona.

Čl. 26

Jednání zkušební komise

(1) Předseda zkušební komise svolává zkušební komisi k plenárnímu zasedání nejméně jednou ročně.

(2) Pro zkušební komisi se použijí přiměřeně ustanovení čl. 8 odst. 8 a 9.

Oddíl devátý

Regionální střediska Komory a jiné orgány Komory

Čl. 27

Regionální středisko Komory

(1) Představenstvo je oprávněno zřídit regionální středisko Komory (dále jen „regionální středisko“); regionální středisko není právnickou osobou.

(2) Představenstvo v usnesení o zřízení regionálního střediska zejména vymezí území, na které se vztahuje působnost regionálního střediska (dále jen „region“), stanoví podrobněji činnosti, které regionální středisko zajišťuje, a upraví způsob jeho financování.

(3) V čele regionálního střediska stojí regionální představitel Komory (dále jen „regionální představitel“); regionální představitel je ze své činnosti odpovědný představenstvu. Představenstvo je oprávněno jmenovat zástupce regionálního představitele, který zastupuje regionálního představitele, nemůže-li svoji funkci, byť i dočasně, vykonávat; zástupců regionálního představitele může být jmenováno i více.

(4) Představenstvo je oprávněno zřídit stálý regionální úřad Komory, který organizačně a technicky zajišťuje činnost regionálního představitele.

(5) Regionální středisko zejména

- a) podílí se v součinnosti s kanceláří na výchově advokátních koncipientů a dalším vzdělávání advokátů,
- b) zprostředkovává informace mezi advokáty a advokátními koncipienty v regionu a představenstvem, popřípadě i jinými orgány Komory,
- c) v součinnosti s předsedou reprezentuje Komoru ve vztahu k soudním orgánům, státnímu zastupitelství a jiným orgánům působícím v regionu při řešení obecných otázek souvisejících s výkonem advokacie a postavením advokátů,
- d) podílí se na zajišťování právní pomoci osobám, které se nemohou domoci poskytnutí právních služeb advokátem (§ 18 odst. 2 zákona),
- e) podává předsedovi podněty k ustanovení zástupce advokáta nebo určení nástupce advokáta podle § 27 zákona, popřípadě k přijetí jiných vhodných opatření za účelem ochrany práv a právem chráněných zájmů klientů,
- f) podává na žádost advokátů nebo advokátních koncipientů vyjádření k jejich žádostem o snížení nebo prominutí příspěvku na činnost Komory anebo o prodloužení jeho splatnosti, jakož i k žádostem o čerpání prostředků ze sociálního fondu Komory,
- g) vykonává další činnosti stanovené představenstvem nebo stavovským předpisem.

Čl. 28

Jiné orgány Komory

(1) Sněm nebo představenstvo jsou oprávněny se usnést na zřízení jiného orgánu Komory (§ 41 odst. 2 zákona); sněm si může rozhodnutí o zřízení takového orgánu Komory vyhradit.

(2) V usnesení o zřízení jiného orgánu Komory podle odstavce 1 se zejména stanoví jeho úkoly, způsob jeho ustanovení a jednání, jakož i způsob financování jeho činnosti.

Oddíl desátý

Společná ustanovení o orgánech Komory

Čl. 29

Neslučitelnost funkcí

(1) Advokát může být členem, popřípadě náhradníkem pouze jednoho orgánu Komory voleného sněmem [§ 41 odst. 1 písm. b) až f) zákona].

(2) Člen, popřípadě náhradník některého z orgánů Komory nemůže být současně tajemníkem, výkonným ředitelem, ředitelem pobočky či vedoucím odboru kanceláře; výjimku v případě odůvodněné potřeby vyplývající z nutnosti zajištění řádné činnosti orgánů Komory může povolit představenstvo na návrh předsedy příslušného orgánu.

Čl. 30

Osobní výkon funkce

(1) Členové orgánů Komory jsou povinni vykonávat své funkce osobně.

(2) Zastoupení při výkonu funkce je nepřipustné, ledaže to právní předpis, tento organizační řád nebo jiný stavovský předpis dovoluje.

Čl. 31

Vyloučení členů orgánů Komory

(1) Z hlasování orgánů Komory jsou vyloučeni ti jejich členové, u nichž lze mít důvodnou pochybnost o jejich nepodjatosti pro jejich poměr k projednávané záležitosti nebo k osobám, kterých se tato záležitost týká; rozhodne-li tak příslušný orgán Komory, projednává se věc v nepřítomnosti vyloučeného člena.

(2) Člen orgánu Komory je povinen předsedovi tohoto orgánu bez odkladu oznámit všechny skutečnosti, pro které by mohl být podle odstavce 1 vyloučen z hlasování.

(3) Byl-li člen orgánů Komory vyloučen podle odstavce 1 z hlasování, má se pro účely stanovení schopnosti tohoto orgánu Komory k usnášení zato, že je hlasování přítomen.

(4) Předseda, předsedové a místopředsedové orgánů Komory jsou za podmínek uvedených v odstavci 1 vyloučeni z rozhodování, popřípadě z přijímání jiných opatření, které jim byly svěřeny právním předpisem, tímto organizačním řádem nebo jiným stavovským předpisem.

(5) Tajemník je za podmínek uvedených v odstavci 1 vyloučen z rozhodování podle čl. 36 odst. 4; je-li tajemník z rozhodování vyloučen, určí předseda zaměstnance Komory, který ve věci rozhodne.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí, stanoví-li něco jiného o vyloučení členů orgánů Komory zákon.

Čl. 32

Odstoupení z členství nebo z funkce v orgánech Komory

(1) Z členství nebo z funkce v orgánech Komory lze odstoupit; odstoupení musí být učiněno písemně a musí být adresováno předsedovi.

(2) Přijme-li předseda odstoupení, zaniká členství nebo funkce v orgánu Komory dnem, který určí předseda, nejpozději však patnáctým dnem poté, co mu bylo odstoupení doručeno.

(3) Nepřijme-li předseda odstoupení, zaniká členství nebo funkce v orgánu Komory patnáctým dnem poté, co mu bylo doručeno opětovně odstoupení.

(4) Předseda adresuje odstoupení ze své funkce představenstvu; ustanovení předchozích odstavců se použijí obdobně s tím, že působnost předsedy přísluší v tomto případě představenstvu.

Čl. 33

Náhrada hotových výdajů a náhrada za ztrátu času

Podrobnosti o poskytování náhrady hotových výdajů a náhrady za ztrátu času stráveného výkonem funkcí v orgánech Komory stanoví stavovský předpis schválený sněmem podle § 43 písm. e) zákona. Každému advokátovi na jeho písemnou žádost Komora oznámí celkovou výši náhrady hotových výdajů a náhrady za ztrátu času, kterou získal od Komory konkrétní člen orgánu Komory.

Čl. 34

Činnost nad rámec obvyklých povinností

(1) Komora je oprávněna poskytnout přiměřenou odměnu členovi orgánu Komory, který na základě smlouvy uzavřené podle čl. 66 vykoná pro Komoru práce nebo jiné výkony, které zřejmě přesahují rámec obvyklých povinností vyplývajících z jeho členství nebo funkce v orgánu Komory.

(2) Každému advokátovi, který o to písemně požádá, sdělí Komora výši odměn, které byly vyplaceny konkrétnímu členu orgánu Komory za tyto práce nebo jiné výkony.

ČÁST TŘETÍ KANCELÁŘ

Čl. 35

Organizace a řízení kanceláře

(1) Kancelář vytváří podmínky pro řádnou činnost všech orgánů Komory.

(2) Kancelář se člení na

a) odbory,

b) kontrolní oddělení,

c) oddělení pro věci kárné.

(3) Počet odborů kanceláře podle odstavce 2 písm. a), jejich případné členění na nižší organizační útvary a náplň jejich činnosti určuje představenstvo [čl. 7 odst. 1 písm. a)]; podrobnosti stanoví kancelářský řád (čl. 40). Každý odbor je řízen vedoucím odboru, kterého jmenuje a odvolává předseda na návrh tajemníka. Vedoucí odboru je podřízen tajemníkovi, nerozhodne-li předseda jinak.

(4) Kontrolní oddělení řídí předseda kontrolní rady prostřednictvím vedoucího oddělení, kterého jmenuje a odvolává předseda na návrh tajemníka a po vyjádření předsedy kontrolní rady.

(5) Oddělení pro věci kárné řídí předseda kárné komise prostřednictvím vedoucího oddělení, kterého jmenuje a odvolává předseda na návrh tajemníka a po vyjádření předsedy kárné komise a předsedy odvolací kárné komise.

(6) Součástí kanceláře je pobočka jako její územní pracoviště.

Čl. 35a

Pobočka

(1) Komora prostřednictvím pobočky

a) zabezpečuje úkoly stanovené zákonem (§ 40 odst. 1 věta druhá zákona),

b) určuje advokáty k poskytnutí právních služeb (§ 18 odst. 2 zákona),

c) plní další úkoly svěřené jí v souladu s právními a stavovskými předpisy příslušnými orgány Komory.

(2) Pobočku řídí ředitel pobočky, který je jmenován předsedou po předchozím souhlasu představenstva; předseda může ředitele pobočky po předchozím souhlasu představenstva odvolat.

(3) Ředitel pobočky je podřízen tajemníkovi, nerozhodne-li předseda jinak.

Čl. 36

Tajemník

(1) V čele kanceláře stojí tajemník, který je přímo podřízen předsedovi; tajemník řídí činnost kanceláře v rozsahu určeném předsedou a podle jeho pokynů.

(2) Tajemník je jmenován předsedou po předchozím souhlasu představenstva; předseda může tajemníka po předchozím souhlasu představenstva odvolat.

(3) Tajemník organizačně a technicky zajišťuje činnost představenstva, účastní se jeho schůzí a zajišťuje pořizování zápisů ze schůzí představenstva.

(4) Tajemník rozhoduje o žádostech o poskytnutí informace podle právních předpisů o svobodném přístupu k informacím.

(5) Tajemník vykonává další činnosti stanovené představenstvem, předsedou, tímto organizačním řádem nebo kancelářským řádem.

Čl. 37

Výkonný ředitel

(1) Provoz kanceláře zajišťuje výkonný ředitel, který je podřízen tajemníkovi.

(2) Výkonný ředitel je jmenován předsedou po předchozím souhlasu představenstva; předseda může výkonného ředitele po předchozím souhlasu představenstva odvolat.

Čl. 38

Kontrolní oddělení

(1) Kontrolní oddělení vytváří podmínky pro řádnou činnost kontrolní rady.

(2) Kontrolní oddělení přijímá, eviduje a zajišťuje vyřizování stížností podaných Komoře na advokáty nebo zaměstnance Komory; zajišťuje dále, aby stěžovatel byl o postupu při vyřizování stížnosti pravidelně vyzovován. Za účelem posouzení důvodnosti stížnosti je kontrolní oddělení oprávněno vyžádat si od kteréhokoliv útvaru kanceláře potřebné doklady a vyjádření.

(3) Kontrolní oddělení vytváří podmínky pro řádnou činnost předsedy kontrolní rady jako kárného žalobce, jakož i pro činnost advokátů pověřených předsedou kontrolní rady provedením přípravných úkonů potřebných k prověření, zda došlo ke kárnému provinění; za tím účelem zejména opatruje od ostatních útvarů kanceláře, advokátů nebo jiných osob potřebné doklady a vyjádření, zajišťuje vypracování kárné žaloby a dalších podání předsedy kontrolní rady jako kárného žalobce v kárném řízení, sleduje průběh kárného řízení a předkládá předsedovi kontrolní rady jako kárnému žalobci svá doporučení pro další postup v kárném řízení.

(4) Kontrolní oddělení zajišťuje po organizační a administrativní stránce úkoly spojené s působností kontrolní rady ve věcech opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti (§ 46 odst. 5 zákona).

Čl. 39

Oddělení pro věci kárné

(1) Oddělení pro věci kárné vytváří podmínky pro řádnou činnost kárné komise a odvolací kárné komise.

(2) Oddělení pro věci kárné v kárném řízení

a) vytváří podmínky pro řádnou činnost předsedy kárné komise a předsedy odvolací kárné komise při plnění jejich úkolů v kárném řízení, jakož i pro řádnou činnost kárných senátů a odvolacích kárných senátů. Za tím účelem zejména zajišťuje podle pokynů předsedy kárného senátu (předsedy odvolacího kárného senátu) jednání kárného senátu (odvolacího kárného senátu) a obstarává důkazy, které mají být provedeny, předvolává k jednání kárného senátu (odvolacího kárného senátu) účastníky kárného řízení a jiné osoby a zajišťuje vypracování písemných vyhotovení rozhodnutí vydaných v kárném řízení a jejich doručování,

b) sleduje, kdy rozhodnutí vydaná v kárném řízení nabyla právní moci nebo se stala vykonatelnými,

c) bez odkladu poté, co se stala rozhodnutí vydaná v kárném řízení vykonatelnými, zajišťuje jejich výkon nebo navrhuje příslušnému orgánu Komory nebo útvaru kanceláře provedení jejich výkonu,

d) sleduje, zda a kdy byla rozhodnutí vydaná v kárném řízení vykonána.

(3) Oddělení pro věci kárné zajišťuje podle pokynů předsedy kárné komise a předsedy odvolací kárné komise redakci Sbírký kárných rozhodnutí České advokátní komory.

Čl. 40

Kancelářský řád

Předseda je oprávněn vydat na návrh tajemníka a po vyjádření předsedy kontrolní rady, předsedy kárné komise a předsedy odvolací kárné komise kancelářský řád, který stanoví pro činnost kanceláře podrobnější pravidla.

ČÁST ČTVRTÁ
SEZNAMY VEDENÉ KOMOROU

Oddíl první

Obecná ustanovení

Čl. 41

Druhy seznamů

Komora vede

- a) seznam advokátů (§ 4 zákona),
- b) seznam evropských advokátů (§ 351 odst. 1 zákona),
- c) seznam advokátních koncipientů (§ 36 zákona),
- d) seznam sdružení, společností a zahraničních společností (§ 11 odst. 2 zákona),
- e) seznam adres hostujících evropských advokátů pro doručování písemností Komory (§ 35j odst. 1 zákona)
(dále jen „seznamy“).

Čl. 42

Způsob vedení seznamů

Komora vede seznamy prostřednictvím záznamů na elektronických nosičích dat.

Čl. 43

Veřejný přístup k seznamům

- (1) Do seznamů může každý nahlédnout a pořizovat si z nich výpisy.
- (2) Představenstvo je oprávněno stanovit, že Komora poskytne v některých případech jí pořízený výpis ze seznamu (§ 55d odst. 2 zákona) pouze proti přiměřené úhradě; předseda v takovém případě vydá na návrh tajemníka sazebník úhrad a uveřejní jej ve Věstníku.
- (3) Komora uveřejňuje nebo zajišťuje uveřejnění seznamů, popřípadě podstatných údajů z nich tiskem.
- (4) Záznamy v seznamu advokátů, v seznamu evropských advokátů a v seznamu advokátních koncipientů, popřípadě podstatné údaje z nich uveřejňuje Komora průběžně ve Věstníku.
- (5) Komora uveřejňuje seznam advokátů, seznam evropských advokátů a seznam advokátních koncipientů, popřípadě podstatné údaje z nich i jiným zákonem stanoveným způsobem.
- (6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nevztahují na údaje obsažené v seznamech, které

jsou tímto organizačním řádem označeny za údaje neveřejné (čl. 46 odst. 6, čl. 47 odst. 2, čl. 49 odst. 3 a čl. 51 odst. 5).

Čl. 44

Provádění záznamů v seznamech

Provádění záznamů v seznamech zajišťuje na základě pokynu předsedy kancelář; podrobnosti stanoví kancelářský řád.

Oddíl druhý

Záznamy v seznamu advokátů

Čl. 45

Obecné ustanovení

V seznamu advokátů se záznamem vyznačují následující skutečnosti:

- a) zápis do seznamu advokátů,
- b) pozastavení výkonu advokacie,
- c) zánik pozastavení výkonu advokacie,
- d) vyškrtnutí ze seznamu advokátů,
- e) výmaz záznamu o vyškrtnutí ze seznamu advokátů.

Čl. 46

Záznam o zápisu do seznamu advokátů

(1) Záznam o zápisu do seznamu advokátů obsahuje tyto údaje:

- a) den, kdy došlo k zápisu do seznamu advokátů,
- b) jméno a příjmení advokáta a jeho akademické tituly,
- c) rodné číslo nebo, nebylo-li přiděleno, datum narození advokáta,
- d) adresu bydliště advokáta, jejíž součástí musí být název obce (města), popřípadě i název části obce (města), název ulice, číslo popisné a orientační a příslušné poštovní směrovací číslo,
- e) údaj o telekomunikačních spojeních do bydliště advokáta,
- f) identifikační číslo advokáta,
- g) registrační číslo advokáta přidělené mu Komorou,
- h) adresu sídla advokáta s tím, že písmeno d) se použije obdobně,
- ch) údaj o telekomunikačních spojeních do sídla advokáta,

- i) údaj o tom, že advokát byl zapsán do seznamu advokátů podle § 5a zákona, označení cizího státu, v němž advokát získal oprávnění k poskytování právních služeb, jakož i označení příslušného orgánu tohoto státu podle § 10 odst. 1 a 2 a § 35d odst. 2 zákona,
- j) údaj o způsobu, jakým advokát vykonává advokacii,
- k) název (obchodní jméno) sdružení, v němž advokát vykonává advokacii, adresu jeho sídla s tím, že písmeno d) se použije obdobně, údaj o telekomunikačních spojeních do sídla sdružení a jména, příjmení a registrační čísla všech advokátů, kteří jsou účastníky sdružení,
- l) obchodní jméno společnosti, v níž advokát vykonává advokacii, adresu jejího sídla s tím, že písmeno d) se použije obdobně, identifikační číslo společnosti, údaj o telekomunikačních spojeních do sídla společnosti a jména, příjmení a registrační čísla všech advokátů, kteří jsou společníky společnosti,
- m) adresu pobočky či jiné obdobné organizační složky advokáta, sdružení nebo společnosti, v níž advokát poskytuje pravidelně právní služby s tím, že písm. d) se použije obdobně, a údaj o telekomunikačních spojeních do sídla pobočky (jiné obdobné organizační složky),
- n) údaj o jazykových znalostech advokáta,
- o) údaj o odborném zaměření advokáta,
- p) údaj o tom, že advokátovi bylo uloženo v kárném řízení kárné opatření veřejného napomenutí, pokuty, dočasného zákazu výkonu advokacie nebo vyškrtnutí ze seznamu advokátů.

(2) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. b) až f) a h) až m) musí být uvedeny v žádosti o zápis do seznamu advokátů nebo, je-li to povahou věci vyloučeno, písemně oznámeny Komoře nejpozději do dvou týdnů ode dne zápisu do seznamu advokátů, popřípadě ode dne, kdy příslušná skutečnost nastala; tyto údaje se považují za skutečnosti nezbytné pro vedení seznamu advokátů podle § 29 odst. 1 zákona. Údaj uvedený v odstavci 1 písm. k) musí advokát doložit originálem nebo úředně ověřenou kopií písemné smlouvy podle § 14 odst. 1 zákona; údaj uvedený v odstavci 1 písm. l) musí advokát doložit originálem nebo úředně ověřenou kopií výpisu z obchodního rejstříku.

(3) Advokát je povinen oznámit písemně Komoře změnu údajů uvedených v odstavci 2, a to nejpozději do jednoho týdne, co nastala.

(4) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. n) a o) se vyznačí v seznamu advokátů na základě písemné žádosti advokáta.

(5) Údaj uvedený v odstavci 1 písm. p) se vyznačí v seznamu advokátů na základě pravomocného kárného rozhodnutí; tento údaj se vymaže ze seznamu advokátů, jakmile se na advokáta počne hledět, jako by mu nebylo uloženo kárné opatření (§ 35b zákona).

(6) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. c) až e) a p) jsou údaji neveřejnými (čl. 43 odst. 6).

Čl. 47

Záznam o pozastavení výkonu advokacie

(1) Záznam o pozastavení výkonu advokacie obsahuje tyto údaje:

- a) den, kdy pozastavení výkonu advokacie započalo,
- b) důvod pozastavení výkonu advokacie s odkazem na příslušné ustanovení zákona.

(2) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. b) jsou údaji neveřejnými (čl. 43 odst. 6).

Čl. 48

Záznam o zániku pozastavení výkonu advokacie

Záznam o zániku pozastavení výkonu advokacie obsahuje údaj o dni, kdy k zániku pozastavení výkonu advokacie došlo.

Čl. 49

Záznam o vyškrtnutí ze seznamu advokátů a jeho výmaz

(1) Záznam o vyškrtnutí ze seznamu advokátů obsahuje tyto údaje:

- a) den, kdy došlo k vyškrtnutí ze seznamu advokátů,
- b) důvod vyškrtnutí ze seznamu advokátů s odkazem na příslušné ustanovení zákona.

(2) Byl-li záznam o vyškrtnutí ze seznamu advokátů na základě rozhodnutí soudu proveden v rozporu se zákonem nebo pokud bylo prokázáno, že neexistoval důvod, pro který došlo k vyškrtnutí ze seznamu advokátů ze zákona, Komora provede výmaz záznamu o vyškrtnutí ze seznamu advokátů, a to i bez návrhu bezodkladně poté, kdy se o příslušné skutečnosti dozvěděla; výmaz záznamu Komora v seznamu advokátů vyznačí s odkazem na tuto skutečnost.

(3) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. b) jsou údaji neveřejnými (čl. 43 odst. 6).

Oddíl třetí

Záznamy v seznamu evropských advokátů

Čl. 49a

Obecné ustanovení

V seznamu evropských advokátů se záznamem vyznačují následující skutečnosti:

- a) zápis do seznamu evropských advokátů,
- b) pozastavení výkonu advokacie (poskytování právních služeb),

- c) zánik pozastavení výkonu advokacie (poskytování právních služeb),
- d) vyškrtnutí ze seznamu evropských advokátů,
- e) výmaz záznamu o vyškrtnutí ze seznamu evropských advokátů.

Čl. 49b

Záznam o zápisu do seznamu advokátů

Pro záznam o zápisu do seznamu evropských advokátů se použije přiměřeně ustanovení čl. 46 s tím, že tento záznam dále obsahuje označení příslušného orgánu domovského státu (§ 10 odst. 3 zákona).

Čl. 49c

Ostatní záznamy

Pro záznamy uvedené v čl. 49a písm. b) až e) se použijí obdobně ustanovení čl. 47 až 49.

Oddíl čtvrtý

Záznamy v seznamu advokátních koncipientů

Čl. 50

Obecné ustanovení

V seznamu advokátních koncipientů se záznamem vyznačují následující skutečnosti:

- a) zápis do seznamu advokátních koncipientů,
- b) pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta,
- c) zrušení pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta,
- d) vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů,
- e) výmaz záznamu o vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů.

Čl. 51

Záznam o zápisu do seznamu advokátních koncipientů

(1) Záznam o zápisu do seznamu advokátních koncipientů obsahuje tyto údaje:

- a) den, kdy došlo k zápisu do seznamu advokátních koncipientů,
- b) jméno a příjmení advokátního koncipienta a jeho akademické tituly,
- c) rodné číslo advokátního koncipienta,

- d) adresu bydliště advokátního koncipienta, jejíž součástí musí být název obce (města), popřípadě i název části obce (města), název ulice, číslo popisné a orientační a příslušné poštovní směrovací číslo,
- e) údaj o telekomunikačních spojeních do bydliště advokátního koncipienta,
- f) registrační číslo advokátního koncipienta přidělené mu Komorou,
- g) jméno, příjmení, adresu sídla a registrační číslo advokáta, k němuž je advokátní koncipient v pracovním poměru, popřípadě obchodní jméno, adresu sídla a identifikační číslo společnosti, k níž je advokátní koncipient v pracovním poměru, včetně údaje o telekomunikačních spojeních; ustanovení písmena d) se použije obdobně,
- h) údaj o tom, že advokátnímu koncipientovi bylo uloženo v kárném řízení kárné opatření veřejného napomenutí, pokuty nebo vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů.

(2) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. b) až e) a g) musí být uvedeny v žádosti o zápis do seznamu advokátních koncipientů; tyto údaje se považují za skutečnosti nezbytné pro vedení seznamu advokátních koncipientů (§ 29 odst. 1 a § 39 zákona).

(3) Advokátní koncipient je povinen oznámit písemně Komoře změnu údajů uvedených v odstavci 2, a to nejpozději do jednoho týdne, co nastala.

(4) Údaj uvedený v odstavci 1 písm. h) se vyznačí v seznamu advokátních koncipientů na základě pravomocného kárného rozhodnutí; tento údaj se vymaže ze seznamu advokátních koncipientů, jakmile se na advokátního koncipienta počne hledět, jako by mu nebylo uloženo kárné opatření (§ 35b zákona).

(5) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. c) až e) a h) jsou údaji neveřejnými (čl. 43 odst. 6).

Čl. 52

Další záznamy v seznamu advokátních koncipientů

Pro záznamy v seznamu advokátních koncipientů o pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta, o zániku pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta a o vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů nebo o výmazu záznamu o vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů se použijí obdobně čl. 47 až 49.

Oddíl pátý

Záznamy v seznamu sdružení a společnosti

Čl. 53

Obecné ustanovení

(1) V seznamu sdružení a společnosti (dále jen „seznam“) se záznamem vyznačují následující skutečnosti:

- a) zápis sdružení nebo společnosti do seznamu,
- b) vyškrtnutí sdružení nebo společnosti ze seznamu,
- c) výmaz záznamu o vyškrtnutí ze seznamu.

(2) Podkladem pro záznam v seznamu jsou údaje obsažené v seznamu advokátů; záznam v seznamu se provede současně s příslušným záznamem v seznamu advokátů.

Čl. 54

Záznam o zápisu sdružení nebo společnosti do seznamu

Záznam o zápisu do seznamu obsahuje tyto údaje:

- a) den, kdy došlo k zápisu sdružení nebo společnosti do seznamu,
- b) název (obchodní jméno) sdružení nebo společnosti,
- c) adresu sídla sdružení nebo společnosti, jejíž součástí musí být název obce (města), popřípadě i název části obce (města), název ulice, číslo popisné a orientační a příslušné poštovní směrovací číslo,
- d) jména, příjmení a registrační čísla všech advokátů, kteří jsou účastníky sdružení nebo společníky společnosti, jakož i údaj o tom, který z nich byl pověřen k jednání ve vztahu ke Komoře,
- e) identifikační číslo společnosti.

Čl. 55

Záznam o vyškrtnutí sdružení nebo společnosti ze seznamu

Záznam o vyškrtnutí sdružení nebo společnosti ze seznamu obsahuje údaj o dni, kdy k vyškrtnutí sdružení nebo společnosti ze seznamu došlo.

ČÁST PÁTÁ HOSPODAŘENÍ KOMORY

Oddíl první Finanční hospodaření Komory

Čl. 56

Obecné ustanovení

(1) Finanční hospodaření Komory se řídí rozpočtem České advokátní komory (dále jen „rozpočet“), není-li v odstavci 2 stanoveno jinak.

(2) Hospodaření Komory s prostředky sociálního fondu Komory, popřípadě jiných fondů Komory [§ 43 písm. c) zákona], se řídí jinými stavovskými předpisy.

Čl. 57

Rozpočtový rok

Rozpočtový rok Komory je shodný s kalendářním rokem.

Čl. 58

Návrh rozpočtu

(1) Návrh rozpočtu sestává z reálného odhadu příjmů a výdajů Komory v rozpočtovém roce.

(2) Jednotlivé příjmy a výdaje rozpočtu se dělí do rozpočtových kapitol. Představenstvo může usnesením, uveřejněným v oznamovací části Věstníku, stanovit podrobnější zásady pro sestavování rozpočtu, včetně podrobnějšího členění jednotlivých rozpočtových kapitol.

(3) Návrh rozpočtu vypracovává tajemník a předkládá jej k vyjádření předsedovi kontrolní rady, a pokud jde o plánované výdaje kárné komise, odvolací kárné komise a zkušební komise, též předsedům těchto orgánů.

(4) Předseda předkládá návrh rozpočtu, spolu s vyjádřeními podle odstavce 3, ke schválení představenstvu, a to zpravidla tak, aby představenstvo návrh rozpočtu projednalo na poslední schůzi v roce předcházejícím rozpočtovému roku.

Čl. 59

Schválení rozpočtu

(1) Rozpočet schvaluje představenstvo; rozpočet je schválen, hlasovala-li pro něj většina všech členů představenstva.

(2) Rozpočet schválený podle odstavce 1 uveřejní předseda bez odkladu ve Věstníku.

(3) Každý advokát má právo na podrobnou informaci o jednotlivých příjmových a výdajových položkách rozpočtu; může rovněž požádat kontrolní radu o přezkoumání konkrétní výše plateb vyplácených jednotlivým pracovníkům či obchodním partnerům Komory. V případě, že by si získání informace vyžádalo zvýšené náklady, může Komora po advokátovi požadovat úplatu za poskytnutí informace. O výši takové úplaty rozhodne představenstvo. Informace je advokátovi poskytnuta zpravidla do 30 dnů od požádání. Podrobnosti stanoví kancelářský řád.

Čl. 60

Rozpočtové provizorium

Po dobu, než dojde ke schválení rozpočtu, se řídí finanční hospodaření Komory rozpočtem na předchozí rozpočtový rok.

Čl. 61

Změna rozpočtu

Pro postup při změně rozpočtu se použijí obdobně ustanovení čl. 58 a 59.

Čl. 62

Čerpání rozpočtové rezervy

Rozpočtovou rezervu lze čerpat pouze k účelu stanovenému představenstvem.

Oddíl druhý

Hospodaření s majetkem Komory

Čl. 63

Nakládání s majetkem Komory v rámci obvyklého hospodaření

(1) Rozhodování o nakládání s majetkem Komory v rámci obvyklého hospodaření přísluší předsedovi Komory. Předseda je oprávněn přenést pravomoc nakládat s majetkem Komory v rámci obvyklého hospodaření na tajemníka, popřípadě na jiného zaměstnance Komory; ustanovení čl. 13 odst. 2 tím není dotčeno.

(2) Představenstvo je oprávněno upravit nakládání s majetkem Komory v rámci obvyklého hospodaření odchylně od odstavce 1.

Čl. 64

Nakládání s majetkem Komory mimo rámec obvyklého hospodaření

(1) Rozhodování o nakládání s majetkem Komory mimo rámec obvyklého hospodaření přísluší představenstvu.

(2) Nakládáním s majetkem Komory mimo rámec obvyklého hospodaření podle odstavce 1 se rozumí zejména

- a) uzavření úvěrové smlouvy nebo smlouvy o půjčce,
- b) nabytí nebo zcizení podílu na jiné právnické osobě,
- c) zatížení majetku Komory zástavním nebo jiným obdobným právem,
- d) nakládání s nemovitým majetkem Komory,
- e) nakládání s jiným majetkem Komory, jehož hodnota je vyšší než 1 000 000 Kč.

(3) Každé rozhodnutí představenstva o nakládání s majetkem Komory mimo obvyklé hospodaření dá předseda bez odkladu na vědomí předsedovi kontrolní rady.

Čl. 65

Nakládání s majetkem Komory na základě výsledků výběrového řízení

(1) Rozhodnutí o nakládání s majetkem Komory podle čl. 64 v případě, kdy hodnota majetku nebo závazku Komory je vyšší než 2 000 000 Kč, se činí na základě výsledků výběrového řízení; jedná-li se o opakující se plnění, považuje se za hodnotu majetku nebo závazku Komory součet těchto plnění za dobu jednoho kalendářního roku. Hlavním kritériem v případě prodeje majetku Komory na základě výběrového řízení je výše nabídnuté ceny.

(2) Podmínky výběrového řízení, popřípadě i způsob jejich uveřejnění stanoví v každém jednotlivém případě představenstvo; předseda je dá bez odkladu na vědomí předsedovi kontrolní rady.

Čl. 66

Smlouva uzavřená Komorou a členy (náhradníky) orgánů Komory nebo osobami jim blízkými

Smlouva mezi Komorou a členem (náhradníkem) představenstva, kontrolní rady, kárné komise nebo odvolací kárné komise anebo osobami jim blízkými, jejímž předmětem je plnění vyšší než 10 000 Kč, musí být uzavřena v písemné formě a po předchozím souhlasu představenstva; předseda předloží jedno vyhotovení smlouvy bez odkladu po jejím uzavření předsedovi kontrolní rady.

Čl. 67

Dary z majetku Komory

- (1) Majetku Komory nelze použít k poskytování darů; to neplatí, má-li být daru použito k
- a) rozvoji právní kultury v tuzemsku nebo v zahraničí, včetně rozvoje advokacie nebo jiných právnických povolání,
 - b) rozvoji kolegiálních vztahů mezi advokáty,

- c) zvýšení prestiže a dobrého jména advokacie v tuzemsku nebo v zahraničí,
- d) humanitárním nebo jiným veřejně prospěšným účelům.

(2) Stavovské předpisy uvedené v čl. 56 odst. 2 nejsou ustanovením odstavce 1 dotčeny.

Oddíl třetí

Účetnictví Komory

Čl. 68

Vedení účetnictví

Komora vede účetnictví v rozsahu a způsobem stanoveným příslušnými právními předpisy.

Čl. 69

Ověření účetní závěrky auditorem

Řádná i mimořádná účetní závěrka Komory musí být ověřena auditorem.

Oddíl čtvrtý

Oznamování výsledků hospodaření Komory

Čl. 70

Předseda Komory uveřejní ve Věstníku nejpozději do konce měsíce září každého roku

- a) hlavní údaje účetní závěrky předchozího kalendářního roku,
- b) zprávu o hospodaření s majetkem Komory v předchozím kalendářním roce,
- c) údaje o stavu majetku Komory k 31. prosinci předchozího kalendářního roku,
- d) výrok auditora o ověření účetní závěrky předchozího kalendářního roku.

ČÁST ŠESTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společné ustanovení

Čl. 71

Zaměstnancem Komory podle tohoto organizačního řádu se rozumí i advokát, který se pod dohledem předsedy, předsedy kontrolní rady nebo předsedy kárné komise anebo předsedy odvolací kárné komise dlouhodobě podílí na plnění úkolů Komory.

Ustanovení přechodná

Čl. 72

(1) Regionální sekce Komory, zřízené do dne účinnosti tohoto organizačního řádu, se považují za regionální střediska podle čl. 27.

(2) Regionální zmocněnci Komory jmenovaní do dne účinnosti tohoto organizačního řádu se považují za regionální představitele podle čl. 27 odst. 3.

Čl. 73

Za jiné orgány Komory podle čl. 28 se považují i poradní orgány Komory, které byly zřízeny do dne účinnosti tohoto organizačního řádu.

Čl. 74

Kancelářský řád vydaný podle dosavadních předpisů se považuje za kancelářský řád podle čl. 40; předseda vydá do 30. června 2000 nový kancelářský řád.

Ustanovení závěrečná

Čl. 75

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. usnesení sněmu č. 2/1996 Věstníku, kterým se přijímá Organizační řád České advokátní komory,
2. čl. 33 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky,
3. usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 1. července 1996, o převzetí některých předpisů přijatých Českou advokátní komorou a Komorou komerčních právníků České republiky do 30. června 1996 jako stavovských předpisů podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, které bylo uveřejněno pod č. 5/1997 Věstníku.

Čl. 76

Účinnost

Tento organizační řád nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se **schvaluje organizační řád České advokátní komory**, bylo vyhlášeno v částce 4/1999 Věstníku, rozeslané dne 11. listopadu 1999; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. prosince 1999.**

Změny:

1. Usnesení sněmu č. 2/2002 Věstníku, kterým se mění usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4/2002 Věstníku, rozeslané dne 29. listopadu 2002; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 29. prosince 2002, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 1, 4, 9 až 13, 15 až 17 a 19 až 21, která nabyla účinnosti dnem, ve kterém vstoupila v platnost smlouva o přistoupení ČR k Evropské unii, tj. dnem 1. května 2004.**

2. Usnesení sněmu č. 8/2002 Věstníku, kterým se mění usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory, ve znění usnesení sněmu č. 2/2002 Věstníku, bylo vyhlášeno v částce 3/2005 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2005; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. prosince 2005.**

3. Usnesení sněmu č. 5/2009 Věstníku, kterým se mění usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory, ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 4/2009 Věstníku, rozeslané dne 25. listopadu 2009; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 25. prosince 2009.**

Opravy:

1. Redakční sdělení o opravě tiskových chyb v usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku bylo uveřejněno v částce 1/2000 Věstníku, rozeslané dne 14. února 2000.

2. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby v usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku bylo uveřejněno v částce 2/2002 Věstníku, rozeslané dne 29. srpna 2002.

USNESENÍ SNĚMU**č. 4/1999 Věstníku**

ze dne 8. listopadu 1999,

kterým se schvaluje výše a splatnost příspěvku na činnost České advokátní komory,**ve znění usnesení sněmu č. 5/2002 Věstníku**

Sněm České advokátní komory se usnesl podle § 43 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb., takto:

Čl. 1

(1) Výše příspěvku na činnost České advokátní komory (dále jen „příspěvek“) na jeden kalendářní rok činí

- a) 6 000 Kč^{*)},
- b) 3 000 Kč, byl-li advokátovi pozastaven výkon advokacie^{*)},
- c) 3 000 Kč, byl-li advokát zapsán do seznamu advokátů po 30. červnu kalendářního roku, za který má být příspěvek zaplacen.^{*)}

(2) Zaplacený příspěvek podle odstavce 1 písm. b) se započítá na příspěvek podle odstavce 1 písm. a) nebo c), pokud byl advokát zapsán do seznamu advokátů v témže kalendářním roce, za který příspěvek podle odstavce 1 písm. b) zaplatil.

Čl. 2

(1) Příspěvek je splatný do 20. ledna kalendářního roku, za který má být příspěvek zaplacen.

(2) Byl-li advokát zapsán do seznamu advokátů po splatnosti příspěvku podle odstavce 1, je příspěvek splatný do jednoho týdne ode dne zápisu.

Čl. 3

Představenstvo České advokátní komory (dále jen „představenstvo“) stanoví usnesením vyhlášeným ve Věstníku České advokátní komory

^{*)} **Pozn. redakce:** Počínaje rokem 2005 je výše příspěvku na činnost ČAK pro advokáty a usazené evropské advokáty nově stanovena v čl. 1 odst. 1 a 2 usnesení představenstva České advokátní komory č. 14/2004 Věstníku, o úpravě výše příspěvku na činnost České advokátní komory – viz str. 253.

- a) způsob placení příspěvku,
- b) podmínky vrácení, prominutí nebo snížení příspěvku,
- c) podmínky prodloužení splatnosti příspěvku.^{*)}

Čl. 4

Představenstvo je oprávněno upravit usnesením vyhlášeným ve Věstníku České advokátní komory výši příspěvku podle čl. 1 v návaznosti na míře inflace zjištěné Českým statistickým úřadem.**)

Čl. 5

Do vydání stavovského předpisu podle čl. 3 se postupuje podle usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/1997 Věstníku, kterým se upravují některé otázky související s placením ročního příspěvku na činnost České advokátní komory, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/1998 Věstníku.

Čl. 5a

Usazený evropský advokát¹⁾ je povinen platit příspěvek ve výši a za podmínek uvedených v čl.1, 2 a 4, jakož i ve stavovském předpisu vydaném podle čl. 3.²⁾

Čl. 6

Zrušuje se usnesení sněmu č. 3/1996 Věstníku o výši ročního příspěvku na činnost České advokátní komory a o výši poplatku za zápis do seznamu advokátů.

^{*)} **Pozn. redakce:** Usnesení představenstva České advokátní komory č. 10/2006 Věstníku, kterým se upravují podrobnosti o placení ročního příspěvku na činnost České advokátní komory a odvodu do sociálního fondu České advokátní komory a stanoví způsob placení odvodu do fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů – viz str. 283-286.

^{**)} **Pozn. redakce:** Usnesení představenstva České advokátní komory č. 14/2004 Věstníku, o úpravě výše příspěvku na činnost České advokátní komory – viz str. 253-254.

¹⁾ § 35I odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2001 Věstníku, kterým se upravují podrobnosti o placení ročního příspěvku na činnost České advokátní komory a odvodu do sociálního fondu České advokátní komory. (**Pozn. redakce:** Usnesení představenstva ČAK č. 2/2001 Věstníku bylo zrušeno a nahrazeno usnesením představenstva ČAK č. 10/2006 Věstníku – viz str. 283-286.)

Čl. 7

Toto usnesení nabude účinnosti dnem 1. ledna 2000.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení sněmu č. 4/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše a splatnost příspěvku na činnost České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4/1999 Věstníku, rozeslané dne 11. listopadu 1999; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Změny:

Usnesení sněmu č. 5/2002 Věstníku, kterým se mění usnesení sněmu č. 4/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše a splatnost příspěvku na činnost České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4//2002 Věstníku, rozeslané dne 29. listopadu 2002; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 29. prosince 2002, s výjimkou ustanovení čl. I bod 2, které nabylo účinnosti dnem, ve kterém vstoupila v platnost smlouva o přistoupení ČR k Evropské unii, tj. dnem 1. května 2004.

USNESENÍ SNĚMU**č. 5/1999 Věstníku**

ze dne 8. listopadu 1999,

o sociálním fondu České advokátní komory,

ve znění usnesení sněmu č. 3/2002 Věstníku, usnesení sněmu č. 7/2005 Věstníku a usnesení sněmu č. 6/2009 Věstníku

Sněm České advokátní komory se usnesl podle § 43 písm. c) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb., takto:

Oddíl první

Úvodní ustanovení

Čl. 1

Toto usnesení upravuje tvorbu, používání a hospodaření se sociálním fondem České advokátní komory (dále jen „fond“).

Čl. 2

Fond je určen k zabezpečování sociálních, kulturních a dalších potřeb advokátů a advokátních koncipientů nebo pozůstalých po nich, jakož i zaměstnanců a bývalých zaměstnanců České advokátní komory (dále jen „Komora“).

Čl. 3

Na poskytnutí prostředků z fondu není právní nárok.

Čl. 4

Prostředky poskytnuté z fondu nemusí být vráceny; to neplatí, jde-li o půjčku, nebo je-li dále stanoveno jinak.

Oddíl druhý

Tvorba fondu

Čl. 5

(1) Fond je tvořen

a) odvody advokátů do fondu podle zvláštního usnesení sněmu,

- b) výnosem z pokut uložených advokátům nebo advokátním koncipientům jako kárné opatření,
- c) splátkami půjček poskytnutých z fondu,
- d) prostředky z vrácených příspěvků, půjček a darů,
- e) peněžitými dary poskytnutými Komoře, pokud dárce prohlásí, že mají být příjmem fondu,
- f) úroky nebo jinými přírůstky k prostředkům fondu.

(2) Představenstvo České advokátní komory (dále jen „představenstvo“) je oprávněno stanovit usnesením vyhlášeným ve Věstníku České advokátní komory další příjmy fondu.

Oddíl třetí

Používání fondu

Obecná ustanovení

Čl. 6

Prostředků fondu lze použít

- a) k financování výchovných a vzdělávacích akcí pořádaných Komorou pro advokáty,
- b) k financování kulturně-společenských a sportovních akcí pořádaných Komorou,
- c) ke krytí ztrát vzniklých v důsledku snížení nebo prominutí příspěvků na činnost Komory.

Čl. 7

(1) Za podmínek dále uvedených lze prostředků fondu použít i k poskytnutí

- a) příspěvku na zvyšování odborné kvalifikace,
- b) sociálního příspěvku,
- c) příspěvku na úhradu nákladů spojených s bezplatným poskytnutím právních služeb,
- d) příspěvku nástupci advokáta,
- e) příspěvku na kulturní a sociální potřeby zaměstnanců a bývalých zaměstnanců Komory,
- f) příspěvku na kulturně-společenské a sportovní akce,
- g) půjčky,
- h) daru.

(2) Příspěvky, půjčky nebo dary podle odstavce 1 lze poskytnout jen na základě písemné žádosti, která musí obsahovat i vyličení okolností, které mají být podle čl. 8 až 16 důvodem k jejich poskytnutí; existenci těchto okolností je žadatel povinen prokázat.

(3) Půjčky se poskytují na základě písemné smlouvy o půjčce.

(4) Byl-li příspěvek, půjčka nebo dar poskytnut na základě nepravdivých údajů, musí být prostředky z nich získané vráceny Komoře do jednoho měsíce ode dne doručení písemné výzvy.

Zvláštní ustanovení

Čl. 8

Příspěvek na zvyšování odborné kvalifikace

(1) Příspěvek lze poskytnout advokátům na úhradu nákladů spojených s účastí na odborných školeních a seminářích nebo jiných výchovných a vzdělávacích akcích.

(2) Příspěvek se zásadně poskytuje jednorázově; příspěvek ve formě stipendia je možné poskytnout pouze výjimečně, a to s přihlédnutím k potřebám advokacie a k sociální situaci advokáta.

Čl. 9

Sociální příspěvek

(1) Jednorázový sociální příspěvek lze poskytnout až do výše trojnásobku základní sazby minimální měsíční mzdy stanovené právním předpisem

- a) advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi, který se nezaviněně ocitl ve finanční tísní,
- b) tomu, kdo nesl náklady pohřbu zemřelého advokáta nebo advokátního koncipienta.

(2) Pozůstalému po advokátovi nebo advokátním koncipientovi lze poskytnout další jednorázový příspěvek až do výše stanovené v odstavci 1, pokud je to nezbytné k překonání nebo zmírnění jeho finanční tísně vyvolané úmrtím advokáta nebo advokátního koncipienta.

(3) Pozůstalým po advokátovi nebo advokátním koncipientovi podle odstavce 2 se rozumí manžel (manželka), osoba žijící s advokátem nebo advokátním koncipientem v registrovaném partnerství, druh (družka), a děti, které byly na advokáta nebo advokátního koncipienta odkázány výživou.

Čl. 10

Příspěvek na úhradu nákladů spojených s bezplatným poskytnutím právních služeb

(1) Advokátovi, který byl Komorou podle § 18 odst. 2 zákona určen k poskytnutí právních služeb, lze poskytnout jednorázový příspěvek na úhradu běžných administrativních prací

spojených s poskytnutím právních služeb, pokud v podmínkách poskytnutí právních služeb Komora stanovila, že budou advokátem poskytnuty bezplatně; za jeden úkon právních služeb se příspěvek poskytuje ve výši paušální částky, kterou stanoví právní předpis jako náhradu výdajů advokáta na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné¹⁾.

(2) Pokud klient vzhledem ke svým příjmovým a majetkovým poměrům není schopen nahradit advokátovi hotové výdaje, které advokát v souvislosti s poskytováním právních služeb podle odstavce 1 vynaložil, lze advokátovi poskytnout další jednorázový příspěvek na skutečně účelně vynaložené a prokazané náklady, maximálně však do výše stanovené v odstavci 1.

(3) Jde-li o klienta uvedeného v odstavci 2, lze poskytnout advokátovi i další jednorázový příspěvek na úhradu jiných hotových výdajů, které advokát v souvislosti s poskytováním právních služeb účelně a prokazatelně vynaložil, a to zejména cestovních výdajů, výdajů na vypracování znaleckých posudků a vyjádření, výdajů na tlumočnicka a pořízení překladů, výdajů na pořízení opisů a kopií, včetně jejich úředního ověření, jakož i výdajů na úřední ověření podpisů; příspěvek však nelze poskytnout na úhradu soudních nebo jiných obdobných poplatků. Výše příspěvku se stanoví s přihlédnutím k celkové výši hotových výdajů, které advokátovi prokazatelně vznikly; úhrada cestovních nákladů se však určí nejvýše ve výši stanovené podle právních předpisů o cestovních náhradách.

(4) Příspěvky podle odstavce 2 a 3 nelze poskytnout v případě, kdy povinnost k náhradě hotových výdajů byla soudem nebo jiným příslušným orgánem uložena protistraně.

(5) Příspěvky podle odstavce 1 až 3 lze advokátovi poskytnout až po ukončení poskytování právních služeb. Na příspěvek na úhradu cestovních výdajů při cestách do zahraničí lze však advokátovi poskytnout zálohu, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné; advokát je povinen poskytnutou zálohu Komoře vyúčtovat do jednoho týdne po ukončení poskytování právních služeb, nejpozději však do tří měsíců po ukončení cesty do zahraničí.

Čl. 11

Příspěvek nástupci advokáta

(1) Příspěvek lze poskytnout advokátovi, který byl Komorou určen nástupcem advokáta (§ 27 odst. 4 zákona) nebo zástupcem advokáta (§ 27 odst. 1 zákona), pokud na zástupce přešla práva a povinnosti zastoupeného advokáta podle § 27 odst. 2 zákona (dále jen „nástupce“), avšak nástupce v poskytování právních služeb klientům svého předchůdce nepokračuje, popřípadě pokračuje v poskytování právních služeb pouze některému nebo některým z nich.

(2) Příspěvek se poskytuje na úhradu nákladů, které nástupci vzniknou v souvislosti s uzavřením klientských spisů a s jejich předáním klientům, popřípadě jimi určeným advokátům nebo jiným osobám, a to včetně nákladů vzniklých v souvislosti s opatřením

¹⁾ § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. (**Pozn. redakce: viz str. 83.**)

a zpracováním podkladů pro vyúčtování pohledávek a závazků klientů pro účely dědického řízení po zemřelém advokátovi.

(3) Příspěvek je jednorázový a poskytuje se do výše 250 Kč za každý klientský spis uzavřený a předaný způsobem uvedeným v odstavci 2; při rozhodování o přiznání příspěvku a jeho výši se přihlédne zejména k tomu, zda a jak nástupce splnil své povinnosti související s uzavřením a předáním spisu. Celková výše vyplaceného příspěvku určenému nástupci v jednotlivém případě podle odstavců 1 a 2 však nesmí přesáhnout 50 000 Kč; to platí i v případě, kdy bylo Komorou určeno více nástupců. Pokud počet klientských spisů převzatých nástupcem je vyšší než 400, může být celková výše příspěvku zvýšena až na dvojnásobek. Příspěvek může být přiznán a proplacen až poté, co nástupce předloží Komoře písemně zprávu o uzavření všech příslušných klientských spisů a jejich předání podle odstavce 2.

(4) Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, lze nástupci poskytnout další jednorázový příspěvek na úhradu hotových výdajů, které nástupce v souvislosti s uzavřením klientských spisů nebo s jejich předáním klientům účelně a prokazatelně vynaložil; příspěvek však nelze poskytnout na úhradu vnitrostátního poštovního, místního hovorného nebo místního cestovního, jakož i na úhradu soudních nebo jiných obdobných poplatků.

(5) Příspěvky podle odstavce 3 a 4 lze advokátovi poskytnout až po uzavření všech klientských spisů způsobem uvedeným v odstavci 2.

Čl. 12

Příspěvek na kulturní a sociální potřeby zaměstnanců a bývalých zaměstnanců Komory

(1) Příspěvek lze poskytnout zaměstnancům nebo bývalým zaměstnancům Komory, kteří jsou ve starobním nebo invalidním důchodu.

(2) Příspěvek je jednorázový a poskytuje se za účelem uspokojení kulturních nebo sociálních potřeb osob uvedených v odstavci 1 nebo osob jim blízkých, včetně dětí, které jsou na ně odkázány výživou, a to jako

- a) příspěvek na úhradu tuzemských i zahraničních rekreačních nebo rehabilitačních pobytů anebo zájezdů,
- b) příspěvek na úhradu vstupného na kulturní akce,
- c) příspěvek za účelem řešení závažných neočekávaných sociálních situací.

Čl. 13

Příspěvek na kulturně-společenské a sportovní akce

Advokátům, kteří jsou organizátory kulturně-společenské nebo sportovní akce, jejichž účastníky budou advokáti, advokátní koncipienti nebo zaměstnanci Komory, lze poskytnout jednorázový příspěvek na úhradu nákladů vzniklých s jejím uspořádáním.

Čl. 14

Půjčka advokátům a advokátním koncipientům

(1) Jestliže to odůvodňují jejich majetkové nebo sociální poměry, lze advokátům poskytnout půjčku na

- a) vybavení kanceláře,
- b) stavební úpravy kanceláře,
- c) další vzdělávání,
- d) překlenutí finančních obtíží, v nichž se nezaviněně ocitli.

(2) Advokátním koncipientům lze poskytnout půjčku k účelům uvedeným v odstavci 1 písm. d).

(3) Půjčku lze poskytnout do výše 50 000 Kč. Při společném výkonu advokacie nesmí tuto částku překročit součet všech půjček poskytnutých účastníkům sdružení nebo společníkům veřejné obchodní společnosti; to neplatí, jedná-li se o půjčku podle odstavce 1 písm. c) nebo d).

(4) Půjčka je bezúročná.

(5) Doba splatnosti půjčky bude dohodnuta ve smlouvě o půjčce; nesmí však být delší než pět let. Použije-li advokát nebo advokátní koncipient prostředků získaných z půjčky k jinému účelu, než ke kterému mu byla půjčka poskytnuta, je povinen splatit půjčku nebo její zbytek do jednoho měsíce ode dne doručení písemné výzvy Komory ke splacení půjčky; advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi nebude v takovém případě další půjčka zpravidla poskytnuta. Nedohodne-li se advokát nebo advokátní koncipient s Komorou jinak, je v případě vyškrtnutí ze seznamu advokátů nebo ze seznamu advokátních koncipientů půjčka nebo její zbytek splatný do tří měsíců ode dne vyškrtnutí ze seznamu advokátů nebo ze seznamu advokátních koncipientů.

(6) Další půjčka může být poskytnuta teprve po splacení předchozí půjčky.

Čl. 15

Půjčka zaměstnancům Komory

(1) Jestliže to odůvodňují jejich majetkové nebo sociální poměry, lze zaměstnancům Komory (dále jen „zaměstnanec“) poskytnout půjčku na

- a) pořízení, rekonstrukci nebo opravy bytu nebo nemovitosti, které jsou nebo budou zaměstnancem používány k trvalému bydlení,
- b) zařízení bytu nábytkem nebo jiným obvyklým vybavením,
- c) překlenutí finančních obtíží, v nichž se nezaviněně ocitli.

(2) Půjčku lze poskytnout do výše 30 000 Kč.

(3) Doba splatnosti půjčky bude dohodnuta ve smlouvě o půjčce; nesmí však být delší než tři roky. Použije-li zaměstnanec prostředků získaných z půjčky k jinému účelu, než ke kterému mu byla půjčka poskytnuta, je povinen splatit půjčku nebo její zbytek do jednoho měsíce ode dne doručení písemné výzvy Komory ke splacení půjčky; zaměstnanec nebude v takovém případě další půjčka zpravidla poskytnuta. Nedohodne-li se zaměstnanec s Komorou jinak, je v případě skončení pracovního poměru ke Komoře půjčka nebo její zbytek splatný do tří měsíců ode dne skončení pracovního poměru.

(4) Ustanovení čl. 14 odst. 4 a 6 se použijí obdobně.

Čl. 16

Dary

(1) Prostředků fondu je možné použít k poskytnutí daru, má-li být daru použito k

- a) dobročinným, humanitárním nebo jiným veřejně prospěšným účelům,
- b) rozvoji nezávislé advokacie nebo k zajištění práva na obhajobu a spravedlivý proces v zemích s nedemokratickým režimem.

(2) Prostředků fondu je možné použít i k poskytnutí daru zaměstnancům nebo bývalým zaměstnancům Komory při příležitosti jejich životního nebo pracovního jubilea.

Oddíl čtvrtý

Hospodaření s fondem

Čl. 17

(1) O použití prostředků fondu rozhoduje představenstvo.

(2) Představenstvo je oprávněno pověřit předsedu Komory, aby rozhodoval o použití prostředků fondu na základě představenstvem stanovených zásad; to neplatí o použití fondu podle čl. 6 písm. c).

Čl. 18

(1) Prostředky fondu se evidují odděleně od ostatních prostředků Komory.

(2) Prostředky fondu se zpravidla ukládají na samostatném účtu u bank.

Čl. 19

(1) Předseda Komory předkládá představenstvu do konce dubna každého roku zprávu o hospodaření s fondem v předchozím kalendářním roce; jedno vyhotovení zprávy předloží předseda Komory na vědomí předsedovi kontrolní rady.

(2) Předseda Komory uveřejní ve Věstníku České advokátní komory podstatné údaje ze zprávy o hospodaření s fondem podle odstavce 1 v rámci zprávy o hospodaření s majetkem Komory.

Oddíl pátý

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

Společná ustanovení

Čl. 20

(1) V jednom kalendářním roce lze prostředků fondu použít k účelům uvedeným

- a) v čl. 6 písm. b) nejvýše do částky 2 000 000 Kč,
- b) v čl. 12 nejvýše do částky 6 000 Kč na jednoho zaměstnance nebo bývalého zaměstnance Komory a
- c) v čl. 16 nejvýše do částky 500 000 Kč.

(2) Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může představenstvo, po předchozím vyjádření kontrolní rady, zvýšit na příslušný kalendářní rok částky uvedené v odstavci 1, maximálně však o 50 %.

Čl. 21

Představenstvo je na základě návrhu předsedy Komory oprávněno rozhodnout v jednotlivých případech o použití prostředků fondu nad částky uvedené v čl. 20.

Čl. 21a

Advokátem podle tohoto usnesení se rozumí i usazený evropský advokát.¹⁾

Přechodná ustanovení

Čl. 22

Prostředky fondu kulturních a sociálních potřeb Komory vytvořené a závazky a pohledávky za tímto fondem vzniklé přede dnem, kdy toto usnesení nabude účinnosti, se tímto dnem stávají prostředky fondu a závazky a pohledávkami za fondem.

¹⁾ § 351 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
(Pozn. redakce: viz str. 48.)

Čl. 23

Prostředky fondu vytvořené a závazky a pohledávky za fondem vzniklé před účinností tohoto usnesení se považují za prostředky fondu a za závazky a pohledávky za fondem podle tohoto usnesení.

Závěrečná ustanovení

Čl. 24

Zrušuje se usnesení sněmu č. 5/1996 Věstníku, o tvorbě a používání sociálního fondu České advokátní komory.

Čl. 25

Toto usnesení nabude účinnosti dnem 1. ledna 2000.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4/1999 Věstníku, rozeslané dne 11. listopadu 1999; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Změny:

1. Usnesení sněmu č. 3/2002 Věstníku, kterým se mění usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4//2002 Věstníku, rozeslané dne 29. listopadu 2002; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 29. prosince 2002, s výjimkou ustanovení čl. I bod 16, které nabylo účinnosti dnem, ve kterém vstoupila v platnost smlouva o přistoupení ČR k Evropské unii, tj. dnem 1. května 2004.

2. Usnesení sněmu č. 7/2005 Věstníku, o fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů a o změně usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 3/2005 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2005; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2006.

3. Usnesení sněmu č. 6/2009 Věstníku, kterým se mění usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory, ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 4/2009 Věstníku, rozeslané dne 25. listopadu 2009; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2009.

USNESENÍ SNĚMU**č. 6/1999 Věstníku**

ze dne 8. listopadu 1999,

 **kterým se schvaluje výše a splatnost odvodu advokátů do sociálního fondu
 České advokátní komory,
 ve znění usnesení sněmu č. 4/2002 Věstníku**

Sněm České advokátní komory se usnesl podle § 43 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb., takto:

Čl. 1

(1) Advokáti jsou povinni platit odvod do sociálního fondu České advokátní komory (dále jen „odvod“).

(2) Odvod neplatí advokáti, kterým byl pozastaven výkon advokacie.

Čl. 2

Výše odvodu na jeden kalendářní rok činí

- a) 500 Kč,
- b) 250 Kč, byl-li advokát zapsán do seznamu advokátů po 30. 6. kalendářního roku, za který má být odvod zaplacen.

Čl. 3

(1) Odvod je splatný do 20. ledna kalendářního roku, za který má být odvod zaplacen.

(2) Byl-li advokát zapsán do seznamu advokátů po splatnosti odvodu podle odstavce 1, je odvod splatný do jednoho týdne ode dne zápisu.

Čl. 4

Představenstvo České advokátní komory (dále jen „představenstvo“) stanoví usnesením vyhlášeným ve Věstníku České advokátní komory

- a) způsob placení odvodu,
- b) podmínky vrácení, prominutí nebo snížení odvodu,
- c) podmínky prodloužení splatnosti odvodu.*)

Čl. 5

Představenstvo je oprávněno upravit usnesením vyhlášeným ve Věstníku České advokátní komory výši odvodu podle čl. 1 v návaznosti na míře inflace zjištěné Českým statistickým úřadem.

Čl. 5a

Usazený evropský advokát¹⁾ je povinen platit odvod ve výši a za podmínek uvedených v čl. 1 až 3 a 5, jakož i ve stavovském předpisu vydaném podle čl. 4.²⁾

Čl. 6

Zrušuje se usnesení sněmu č. 6/1996 Věstníku, kterým se schvaluje výše ročního odvodu do sociálního fondu České advokátní komory.

Čl. 7

Toto usnesení nabude účinnosti dnem 1. ledna 2000.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení sněmu č. 6/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše a splatnost odvodu advokátů do sociálního fondu České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4/1999 Věstníku, rozeslané dne 11. listopadu 1999; **nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2000.**

Změny:

Usnesení sněmu č. 4/2002 Věstníku, kterým se mění usnesení sněmu č. 6/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše a splatnost odvodu advokátů do sociálního fondu České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4//2002 Věstníku, rozeslané dne 29. listopadu 2002; **nabylo účinnosti dnem, ve kterém vstoupila v platnost smlouva o přistoupení ČR k Evropské unii, tj. dnem 1. května 2004.**

¹⁾ **Pozn. redakce:** *Usnesení představenstva České advokátní komory č. 10/2006 Věstníku, kterým se upravují podrobnosti o placení ročního příspěvku na činnost České advokátní komory a odvodu do sociálního fondu České advokátní komory a stanoví způsob placení odvodu do fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů – viz str. 283-286.*

¹⁾ § 35l odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: viz str. 48.)

²⁾ Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2001 Věstníku, kterým se upravují podrobnosti o placení ročního příspěvku na činnost České advokátní komory a odvodu do sociálního fondu České advokátní komory.

(Pozn. redakce: Nyní usnesení představenstva České advokátní komory č. 10/2006 Věstníku.)

USNESENÍ SNĚMU**č. 7/1999 Věstníku**

ze dne 8. listopadu 1999,

**kterým se schvaluje výše náhrad za ztrátu času stráveného výkonem funkcí
v orgánech České advokátní komory a upravuje poskytování náhrady hotových
výdajů,**

ve znění usnesení sněmu č. 7/2009 Věstníku

Sněm České advokátní komory se usnesl podle § 43 písm. e) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb. (dále jen „zákon“), takto:

Úvodní ustanovení**Čl. 1**

Za výkon funkcí v orgánech České advokátní komory (dále jen „Komora“) přísluší advokátům a členům zkušební komise pro advokátní zkoušky, zkoušky způsobilosti a uznávací zkoušky (dále jen „zkušební komise“), kteří nejsou advokáty (dále jen „oprávněná osoba“):

- a) náhrada za ztrátu času stráveného výkonem funkce (dále jen „náhrada za ztrátu času“) ve výši stanovené tímto ustanovením,
- b) náhrada hotových výdajů jimi vynaložených v souvislosti s výkonem funkce.

Čl. 2

Funkcemi podle čl. 1 se rozumí

- a) členství v představenstvu Komory (dále jen „představenstvo“),
- b) členství v kontrolní radě, včetně výkonu funkce kárného žalobce nebo jeho zástupce,
- c) členství v kárné komisi, včetně výkonu funkce člena kárného senátu,
- d) členství v odvolací kárné komisi, včetně výkonu funkce člena odvolacího kárného senátu,
- e) členství ve zkušební komisi, včetně výkonu funkce člena zkušebního senátu,
- f) funkce regionálního představitele Komory a jeho náhradníka,
- g) členství v jiných orgánech Komory uvedených v § 41 odst. 2 zákona.

Náhrada za ztrátu času**Čl. 3**

(1) Není-li v čl. 4 a 5 stanoveno jinak, činí náhrada za ztrátu času 500 Kč za jednu hodinu výkonu funkce.

(2) Náhrada za ztrátu času podle odstavce 1 nepřísluší za účast na schůzích orgánů Komory.

(3) Náhrada za ztrátu času podle odstavce 1 může u oprávněné osoby činit nejvýše 30 000 Kč v kalendářním roce.

Čl. 4

Namísto náhrady za ztrátu času podle čl. 3 náleží členům zkušebních senátů za účast při advokátních zkouškách, zkouškách způsobilosti a uznávacích zkouškách jednorázová náhrada za ztrátu času ve výši

- a) 600 Kč za každou zkoušenou osobu, jde-li o písemnou část advokátní zkoušky,
- b) 600 Kč za každou zkoušenou osobu, jde-li o ústní část advokátní zkoušky,
- c) 500 Kč za každou zkoušenou osobu, jde-li o písemnou část zkoušky způsobilosti,
- d) 500 Kč za každou zkoušenou osobu, jde-li o ústní část zkoušky způsobilosti,
- e) 400 Kč za každou zkoušenou osobu, jde-li o uznávací zkoušku.

Čl. 5

(1) Mimo náhrady za ztrátu času podle čl. 3 náleží předsedovi nebo jinému členovi kárného senátu za vypracování písemného vyhotovení rozhodnutí, kterým se řízení před kárným senátem končí, jednorázová náhrada za ztrátu času ve výši 600 Kč.

(2) Mimo náhrady za ztrátu času podle čl. 3 náleží předsedovi nebo jinému členovi odvolacího senátu za vypracování písemného vyhotovení rozhodnutí, kterým se řízení před odvolacím senátem končí, jednorázová náhrada za ztrátu času ve výši uvedené v odstavci 1.

Náhrada hotových výdajů

Čl. 6

Oprávněné osobě přísluší od Komory náhrada hotových výdajů, které účelně vynaložila v souvislosti s výkonem funkce.

Čl. 7

Náhrada hotových výdajů náleží ve výši, ve které oprávněné osobě prokazatelně vznikly; náhrada cestovních nákladů se však určí nejvýše ve výši stanovené podle právních předpisů o cestovních náhradách.

Uplatnění nároku a jeho splatnost

Čl. 8

(1) Oprávněná osoba uplatní nárok na náhradu za ztrátu času nebo nárok na náhradu hotových výdajů v kanceláři Komory.

(2) Důvod nároku a jeho výši je třeba doložit; nárok na náhradu za ztrátu času je třeba doložit i potvrzením podepsaným

- a) předsedou příslušného orgánu Komory,
- b) místopředsedou příslušného orgánu Komory, jde-li o nárok uplatněný jeho předsedou,
- c) předsedou Komory, jde-li o nárok uplatněný regionálním představitelem Komory.

Čl. 9

Nárok je splatný do 20. dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl nárok oprávněnou osobou řádně uplatněn.

Společné ustanovení

Čl. 10

(1) Představenstvo je oprávněno zvýšit usnesením vyhlášeným ve Věstníku České advokátní komory

- a) náhradu za ztrátu času podle čl. 3 odst. 1 až na 700 Kč za každou další hodinu přesahující deset hodin výkonu funkce v kalendářním měsíci; ustanovení čl. 3 odst. 3 tím není dotčeno,
- b) zvýšit náhrady za ztrátu času podle čl. 4 a 5 až o 20 %.

(2) Představenstvo je oprávněno stanovit v jednotlivých případech z důvodů zvláštního zřetele hodných náhradu za ztrátu času podle čl. 3 jednorázovou měsíční částkou nebo jednorázovou částkou za výkon určitých činností, popřípadě za splnění určitého úkolu.

Závěrečná ustanovení

Čl. 11

Zrušuje se usnesení sněmu č. 4/1996 Věstníku, kterým se schvaluje výše náhrady za ztrátu času stráveného výkonem funkcí v orgánech České advokátní komory a upravuje poskytování náhrady hotových výdajů.

Čl. 12

Toto usnesení nabude účinnosti dnem 1. ledna 2000.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení sněmu č. 7/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše náhrad za ztrátu času stráveného výkonem funkcí v orgánech České advokátní komory a upravuje poskytování náhrady hotových výdajů, bylo vyhlášeno v částce 4/1999 Věstníku, rozeslané dne 11. listopadu 1999; **nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2000.**

Změny:

Usnesení sněmu č. 7/2009 Věstníku, kterým se mění usnesení sněmu č. 7/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše náhrad za ztrátu času stráveného výkonem funkcí v orgánech České advokátní komory a upravuje poskytování náhrady hotových výdajů, bylo vyhlášeno v částce 4/2009 Věstníku, rozeslané dne 25. listopadu 2009; **nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2010.**

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 9/1999 Věstníku**

ze dne 8. listopadu 1999,

kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb,**ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 7/2006 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2010 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2011 Věstníku a usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/2011 Věstníku**

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 53 odst. 1 písm. g) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb. (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1

Dokumentace o poskytování právních služeb podle § 25 odst. 1 zákona (dále jen „dokumentace“) musí být advokátem vedena tak, aby z ní byl zřejmý jeho postup při poskytování právních služeb, jakož i oprávněnost účtované odměny.

Čl. 2

(1) Advokát je povinen předložit dokumentaci nebo klientský spis, případně jejich příslušnou součást, požádá-li ho o to člen kontrolní rady České advokátní komory nebo advokát, který byl pověřen předsedou kontrolní rady podle § 33 odst. 3 zákona, v rámci prověřování, zda došlo ke kárnému provinění.

(2) Žádosti podle odstavce 1 je advokát povinen bez odkladu vyhovět.

(3) Ustanoveními předchozích odstavců nejsou dotčeny jiné stavovské předpisy¹⁾.

Čl. 3

Advokát je povinen uschovat dokumentaci a klientský spis po dobu pěti let ode dne, kdy ukončil poskytování právních služeb, pokud právní nebo zvláštní stavovský předpis nestanoví jinak²⁾.

¹⁾ Čl. 10 odst. 4 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky.

(Pozn. redakce: viz str. 143.)

²⁾ Např. § 56a odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, § 3 odst. 2 zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: Nyní § 16 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů.)

Čl. 3a

(1) Účetní a daňové doklady je advokát povinen vést bez zbytečné specifikace úkonů právních služeb poskytovaných klientům, z nichž by byl patrný obsah právní pomoci, tak, aby v případě daňové kontroly, prováděné u advokáta jako daňového subjektu podle právního předpisu³⁾ nemohlo dojít ke střetu mezi obsahem účetního nebo daňového dokladu se zákonem advokátovi uloženou povinností mlčenlivosti.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, pokud se advokát s klientem písemně dohodne jinak.

Čl. 4

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 9/1999 Věstníku, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb, bylo vyhlášeno v částce 4/1999 Věstníku, rozeslané dne 11. listopadu 1999; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. prosince 1999.**

Změny:

1. Usnesení představenstva ČAK č. 7/2006 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/1999 Věstníku, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb, bylo vyhlášeno v částce 4/2006 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2006; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. prosince 2006.**

2. Usnesení představenstva ČAK č. 1/2010 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/1999 Věstníku, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb, ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 2/2010 Věstníku, rozeslané dne 12. srpna 2010; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. září 2010.**

³⁾ Zejm. § 21 odst. 5 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
(Pozn. redakce: viz str. 32.)

3. Usnesení představenstva ČAK č. 1/2011 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/1999 Věstníku, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb, ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 1/2011 Věstníku, rozeslané dne 15. března 2011; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 15. dubna 2011.

4. Usnesení představenstva ČAK č. 1/2011 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/1999 Věstníku, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb, ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 3/2011 Věstníku, rozeslané dne 31. října 2011; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. listopadu 2011.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 1/2001 Věstníku**

ze dne 14. června 2001,

kterým se stanoví pravidla vydávání Věstníku České advokátní komory, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 5/2004 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 11/2006 Věstníku a redakčního sdělení o opravě tiskové chyby, oznámeného v částce 4/2004 Věstníku

Představenstvo České advokátní komory (dále jen „představenstvo“) se usneslo podle § 53 odst. 1 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb. a zákona č. 120/2001 Sb. (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1**Částky Věstníku**

(1) Věstník České advokátní komory (dále jen „Věstník“) se vydává v částkách; částky Věstníku, vyjma částek zvláštních (čl. 2), se postupně číslují v rámci jednoho kalendářního roku.

(2) V záhlaví Věstníku se pod jeho název v českém jazyce uvádí též překlad názvu v jazyce anglickém (Official Journal of the Czech Bar Association), francouzském (Journal officiel de l'Ordre des avocats tchèque) a německém (Amtsblatt der Tschechischen Rechtsanwaltskammer).

(3) Každá částka Věstníku obsahuje v záhlaví označení dne, kdy byla rozeslána.

Čl. 2**Zvláštní částky Věstníku**

Rozhodnutí o uložení kárného opatření veřejného napomenutí uveřejňuje předseda České advokátní komory (dále jen „předseda Komory“) podle § 35a odst. 2 zákona ve zvláštní částce Věstníku.

Čl. 3**Uspořádání částek Věstníku**

Částky Věstníku, vyjma částek zvláštních, se zpravidla dělí na

a) část normativní, ve které se

1. vyhlášují stavovské předpisy,
 2. uveřejňují úplná znění stavovských předpisů, jak vyplývají z pozdějších změn a doplnění. Úplná znění stavovských předpisů uveřejňuje ve Věstníku předseda Komory;
- b) část oznamovací, ve které se uveřejňují
1. záznamy v seznamu advokátů a záznamy v seznamu advokátních koncipientů [§ 55c odst. 1 písm. a) až h) zákona],
 2. oznámení o termínech advokátních zkoušek a uznávacích zkoušek,
 3. stanoviska představenstva k výkladu právních předpisů upravujících advokacii a stavovských předpisů,¹⁾
 4. rozpočet České advokátní komory (dále jen „Komora“),²⁾
 5. výsledky hospodaření Komory,³⁾
 6. redakční sdělení o opravě tiskových chyb (čl. 5),
 7. překlady stavovských předpisů, jejich úplných znění a redakčních sdělení o opravě tiskových chyb, pokud o jejich uveřejnění ve Věstníku rozhodlo představenstvo podle čl. 5a odst. 3,
 8. oznámení o uveřejnění překladů stavovských předpisů, překladů úplných znění stavovských předpisů a překladů redakčních sdělení o opravě tiskových chyb v elektronické podobě na webových stránkách Komory podle čl. 5a odst. 1; oznámení se uveřejňuje též v překladu do jazyka anglického, francouzského a německého,
 9. jiné skutečnosti stanovené stavovským předpisem, usnesením sněmu nebo usnesením představenstva.

Čl. 4

Opatřování stavovských předpisů a jejich úplných znění pořadovými čísly

(1) Stavovské předpisy a jejich úplná znění se při jejich vyhlášení (uveřejnění) ve Věstníku opatřují pořadovými čísly; tato číselná řada se uzavírá koncem kalendářního roku.

(2) Stavovské předpisy a jejich úplná znění se v jiných stavovských předpisech citují pod pořadovým číslem, pod kterým byly podle odstavce 1 vyhlášeny (uveřejněny) ve Věstníku.

¹⁾ Čl. 7 odst. 1 písm. f) usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory. **(Pozn. redakce: viz str. 188.)**

²⁾ Čl. 59 odst. 2 usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory. **(Pozn. redakce: viz str. 209.)**

³⁾ Čl. 70 usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory. **(Pozn. redakce: viz str. 212.)**

Čl. 5

Redakční sdělení o opravě tiskových chyb

Tiskové chyby se ve Věstníku opravují redakčním sdělením, které uveřejňuje ve Věstníku předseda Komory.

Čl. 5a

Překlady stavovských předpisů

(1) Vyhlášené stavovské předpisy, úplná znění stavovských předpisů, uveřejněná ve Věstníku podle čl. 3 písm. a) bod 2, nebo redakční sdělení o opravě tiskových chyb podle čl. 5, se v překladu do jazyka anglického, francouzského a německého uveřejňují v elektronické podobě na webových stránkách Komory.

(2) Předseda Komory zajistí, aby cizojazyčné překlady podle odstavce 1 byly v elektronické podobě uveřejněny na webových stránkách Komory v den rozeslání částky Věstníku, ve které byl příslušný stavovský předpis vyhlášen, nebo ve které bylo uveřejněno úplné znění stavovského předpisu anebo oznámeno redakční sdělení o opravě tiskových chyb.

(3) Představenstvo může ve zvláště závažných případech rozhodnout, že cizojazyčné překlady podle odstavce 1 budou uveřejněny též v oznamovací části Věstníku [čl. 3 písm. b) bod 7].

(4) Za autentické se považuje vždy české znění stavovského předpisu, vyhlášené v normativní části Věstníku.

Čl. 6

Rozesílání Věstníku

Věstník, vyjma jeho zvláštních částek, se rozesílá

- a) advokátům a usazeným evropským advokátům, a to do jejich sídla, které je zapsáno v seznamu advokátů nebo v seznamu usazených evropských advokátů,
- b) advokátním koncipientům, a to do sídla advokáta nebo společnosti (§ 15 zákona), k níž je advokátní koncipient v pracovním poměru,
- c) státním orgánům nebo jiným subjektům podle rozhodnutí představenstva.

Čl. 7

Rozesílání zvláštních částek Věstníku

(1) Zvláštní částka Věstníku se rozesílá

- a) advokátům a v případě, že je ve zvláštní části Věstníku vyhlášováno rozhodnutí o uložení kárného opatření veřejného napomenutí usazenému evropskému advokátovi, též usazeným evropským advokátům,

b) advokátním koncipientům, bylo-li v ní uveřejněno rozhodnutí o uložení kárného opatření veřejného napomenutí, které bylo uloženo advokátnímu koncipientovi.

(2) Zvláštní částka Věstníku se advokátům a advokátním koncipientům rozesílá do místa uvedeného v čl. 6 písm. a) a b).

Čl. 8

Redakce Věstníku

(1) Redakci Věstníku a jeho rozesílání zajišťuje předseda Komory.

(2) Předseda Komory dbá na to, aby se den rozeslání částky Věstníku, který je uveden v jejím záhlaví, shodoval se dnem, kdy částka byla podle čl. 6 a 7 skutečně rozeslána.

Čl. 9

Přístupnost Věstníku

(1) Do Věstníku může každý nahlédnout v sídle Komory a činit si z něj výpisy nebo opisy; to neplatí o jeho zvláštních částkách.

(2) Předseda Komory je povinen zajistit přístupnost k Věstníku v elektronické podobě na webových stránkách Komory.

Čl. 10

Platnost a účinnost stavovských předpisů

(1) Stavovské předpisy podepsané předsedou Komory⁴⁾ nabývají platnosti dnem jejich vyhlášení ve Věstníku.

(2) Dnem účinnosti stavovského předpisu se rozumí den, ve kterém se stavovský předpis stal závazným (§ 53 odst. 3 a 4 zákona).

Čl. 11

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1996 Věstníku, o vyhlásování stavovských předpisů a o Věstníku České advokátní komory,

⁴⁾ Čl. 12 odst. 1 písm. d) usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory. (Pozn. redakce: viz str. 190.)

2. usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/1998 Věstníku, kterým se mění a doplňuje usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1996 Věstníku, o vyhlášení stavovských předpisů a o Věstníku České advokátní komory.

Čl. 12

Účinnost

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku.

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 1/2001 Věstníku, kterým se stanoví pravidla vydávání Věstníku České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 2/2001 Věstníku, rozeslané dne 10. září 2001; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 10. října 2001.

Změny:

1. Usnesení představenstva ČAK č. 5/2004 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2001 Věstníku, kterým se stanoví pravidla pro vydávání Věstníku České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 3/2004 Věstníku, rozeslané dne 30. července 2004; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 29. srpna 2004.

2. Usnesení představenstva ČAK č. 11/2006 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2001 Věstníku, kterým se stanoví pravidla pro vydávání Věstníku České advokátní komory, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 5/2004 Věstníku, bylo vyhlášeno v částce 4/2006 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2006; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2007.

Opravy:

Redakční sdělení o opravě tiskové chyby v usnesení představenstva ČAK č. 5/2004 Věstníku bylo uveřejněno v částce 4/2004 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2004.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 2/2004 Věstníku**

ze dne 12. května 2004,

**kterým se stanoví poplatek za advokátní zkoušku, zkoušku způsobilosti
a uznávací zkoušku a podrobnosti o jeho placení**

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) a podle § 7 odst. 1 a § 53 odst. 1 písm. a) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1

Poplatek za advokátní zkoušku (§ 54 odst. 1 zákona), zkoušku způsobilosti (§ 54 odst. 2 zákona) a uznávací zkoušku (§ 54 odst. 3 zákona) (dále jen „poplatek za zkoušku“) se stanoví ve výši 5 000 Kč.

Čl. 2

Poplatek za zkoušku ve výši stanovené v čl. 1 je povinen uhradit i žadatel o umožnění vykonání opakované zkoušky (§ 7 odst. 3 zákona) nebo zkoušky konané podle § 7 odst. 4 zákona.

Čl. 3

Poplatek za zkoušku se platí v hotovosti v kanceláři České advokátní komory nebo bezhotovostní platbou na účet České advokátní komory č. 12432-011/0100, vedený u Komerční banky, a. s., Praha 1, Spálená 51; při bezhotovostní platbě poplatku za zkoušku je třeba uvést konstantní symbol 308 a variabilní symbol 66000777.

Čl. 4

Doklad o zaplacení poplatku za zkoušku je součástí přihlášky ke zkouškám uvedeným v čl. 1 a 2.

Čl. 5

Zrušují se

1. usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví poplatek za advokátní zkoušku a uznávací zkoušku,
2. usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2004 Věstníku, kterým se

mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1999 Věstníku, kterým se stanoví poplatek za advokátní zkoušku a uznávací zkoušku ve znění redakčního sdělení o opravě tiskové chyby, uveřejněného v částce 2/2002 Věstníku.

Čl. 6

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 2/2004 Věstníku, kterým se stanoví poplatek za advokátní zkoušku, zkoušku způsobilosti a uznávací zkoušku a podrobnosti o jeho placení, bylo vyhlášeno v částce 2/2004 Věstníku, rozeslané dne 11. června 2004; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. července 2004.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 4/2004 Věstníku**

ze dne 12. května 2004,

o používání stavovských předpisů České advokátní komory pro evropské advokáty

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) a s přihlédnutím k § 17, § 28 odst. 3 a § 53 odst. 1 písm. g), h) a i) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1

Práva a povinnosti stanovené stavovskými předpisy České advokátní komory (dále jen „stavovský předpis“) advokátům se přiměřeně vztahují i na evropské advokáty (§ 2 odst. 1 písm. b) zákona).

Čl. 2

Ustanovení čl. 1 se nepoužije v případě, kdy něco jiného stanoví právní předpis nebo jiný stavovský předpis anebo vyplývá-li něco jiného z povahy věci.

Čl. 3

(1) Má-li být podle čl. 1 použito stavovského předpisu v případě evropského advokáta, použije se jak v případě hostujícího evropského advokáta (§ 35f zákona), tak i usazeného evropského advokáta (§ 35l odst. 1 zákona).

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v případě, kdy něco jiného stanoví právní předpis nebo jiný stavovský předpis anebo vyplývá-li něco jiného z povahy věci.

Čl. 4

Tímto usnesením nejsou dotčeny dosavadní stavovské předpisy upravující výslovně práva a povinnosti evropských advokátů.

Čl. 5

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.,
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 4/2004 Věstníku, o používání stavovských předpisů České advokátní komory pro evropské advokáty, bylo vyhlášeno v částce 2/2004 Věstníku, rozeslané dne 11. června 2004; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. července 2004.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 7/2004 Věstníku**

ze dne 28. června 2004,

o provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/2008 Věstníku

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) a § 56a odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1**Obecná ustanovení**

(1) Tímto stavovským předpisem se řídí provádění úschovy peněz, cenných papírů nebo jiného majetku advokátem na základě smlouvy s klientem o správě majetku (§ 56a odst. 3 zákona) nebo na základě smlouvy o úschově;¹⁾ smlouva musí mít písemnou formu.

(2) Pokud tento stavovský předpis hovoří o advokátech, rozumí se tím podle okolností i obchodní společnost zřízená za účelem výkonu advokacie.

(3) Ve smlouvě podle odstavce 1 musí být jednoznačně identifikována osoba, která advokátovi peníze nebo cenné papíry do úschovy svěřuje; ve smlouvě musí být dále uvedena výše peněžní částky a měnová jednotka peněz, které mají být do úschovy předány, nebo soupis cenných papírů nebo jiného majetku přebíraných do úschovy, umožňující jejich jednoznačnou identifikaci.

(4) Při identifikaci osoby podle odstavce 3 a při plnění dalších povinností, které má advokát jako povinná osoba podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, postupuje advokát podle zvláštního stavovského předpisu²⁾.

Čl. 2**Úschova peněz**

(1) Advokát přebírá v souvislosti s výkonem advokacie od klienta nebo třetí osoby do úschovy peníze (dále jen „prostředky klienta“)

¹⁾ § 747 a násl. občanského zákoníku.

²⁾ Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2008 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokátů a postupu kontrolní rady České advokátní komory ve vztahu k zákonu o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

(Pozn. redakce: viz str. 287-295.)

- a) v hotovosti v české nebo v cizí měně,
- b) jejich složením na zvláštní účet advokáta u banky nebo u jiné osoby oprávněné podle příslušných právních předpisů k přijímání vkladů (dále jen „banka“); při výběru banky přihlídně advokát k případným požadavkům klienta, nebo
- c) jejich bezhotovostním převodem na zvláštní účet advokáta u banky.

(2) Advokát je oprávněn převzít prostředky klienta v hotovosti podle odstavce 1 písm. a) nejvýše do částky 15 000 eur; přepočítání na měnu euro provede advokát způsobem stanoveným pro přepočítání měn při bezhotovostních platbách příslušným právním předpisem.³⁾ Takto převzaté prostředky klienta je advokát povinen bez zbytečného odkladu, nejpozději však do pěti pracovních dnů, uložit na zvláštní účet advokáta u banky.

(3) Účet, na kterém jsou uloženy prostředky klienta (dále jen „účet“), musí být veden na jméno advokáta. Pokud advokát vykonává advokacii ve sdružení (§ 14 zákona), může být účet veden na jméno jednoho z advokátů, který je účastníkem sdružení. Z označení účtu musí být patrné, že jsou na něm uloženy prostředky klienta (např. „úschova u advokáta“). Jestliže je účet úročen, musí být prostředky klienta z více úschov uloženy tak, aby každou z úschov bylo možno jednoznačně identifikovat.

(4) Pokud ve smlouvě uzavřené s klientem (čl. 1 odst. 1) není stanoveno jinak, veškeré prostředky musí být klientovi vyplaceny okamžitě nebo v nejbližším termínu, který pro výplatu stanoví banka v podmínkách pro vedení účtu, anebo za podmínek odsouhlasených klientem. O podmínkách banky pro výplatu prostředků advokát klienta informuje před převzetím prostředků do úschovy. Nestanoví-li právní předpis jinak, vyplatí advokát klientovi na základě jeho žádosti prostředky uložené na účtu některým ze způsobů, uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a) až c); ustanovení čl. 2 odst. 2 platí pro výplatu prostředků klientovi obdobně.

(5) Platby z uložených prostředků klienta ve prospěch advokáta nebo jiných osob, zejména platba odměny advokáta, nejsou přípustné s výjimkou případů, kdy takovou platbu umožňuje právní předpis nebo pokud klient, za něhož má být platba provedena, k ní dal písemný souhlas anebo to vyplývá ze smlouvy uzavřené s klientem (čl. 1 odst. 1), popřípadě pokud platba byla nařízena rozhodnutím soudu nebo jiným k tomu oprávněným orgánem.

Čl. 3

Úschova cenných papírů a jiného majetku

(1) Cenné papíry nebo jiný majetek převzatý advokátem do úschovy advokát uloží v bezpečnostní schránce pronajaté na své jméno u banky (dále jen „bezpečnostní schránka“). Pokud advokát vykonává advokacii ve sdružení (§ 14 zákona), může být bezpečnostní

³⁾ § 4 odst. 2 zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

schránka pronajata na jméno jednoho z advokátů, který je účastníkem sdružení. Umožňují-li to právní předpisy, lze cenné papíry nebo jiný majetek převzatý do úschovy též uložit v trezoru advokáta, je-li tímto způsobem zajištěna jeho dostatečná ochrana.

(2) Smlouva o pronájmu bezpečnostní schránky advokáta, který vykonává advokacii samostatně, musí obsahovat ustanovení o tom, že v případě, kdy advokát byl vyškrtnut ze seznamu advokátů nebo mu byl pozastaven výkon advokacie anebo mu ve výkonu advokacie brání jiná překážka, přechází dispoziční právo k bezpečnostní schránce na jeho zástupce nebo nástupce (§ 27 zákona).

(3) Přístup do bezpečnostní schránky může mít pouze advokát nebo jiná jím zmocněná osoba.

(4) Pokud ve smlouvě uzavřené s klientem (čl. 1 odst. 1) není stanoveno jinak, advokát může cenné papíry nebo jiný majetek vydat jen klientovi nebo tomu, kdo se prokáže zvláštní plnou mocí opravňující ho k převzetí cenných papírů nebo jiného majetku. Advokát může požadovat, aby podpis zmocnitele byl úředně ověřen; ustanovení § 25a zákona tím není dotčeno.

Čl. 4

Společné ustanovení

O nakládání s prostředky klienta, cennými papíry nebo jiným majetkem klienta v souvislosti s prováděním jejich úschov vede advokát dokumentaci podle zvláštního stavovského předpisu⁴⁾, kterou klientovi na požádání předloží. Tato dokumentace musí zachycovat veškeré operace s prostředky klienta s tím, že se v ní odliší prostředky klienta od jiných prostředků, vedených na účtech advokáta.

Čl. 5

Účinnost

Toto usnesení nabude účinnosti dnem 1. září 2004, s výjimkou ustanovení čl. 3 odst. 2, které nabude účinnosti dnem 1. ledna 2005.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.,
předseda České advokátní komory

⁴⁾ Usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/1999 Věstníku, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb, ve znění pozdějších stavovských předpisů. (**Pozn. redakce: viz str. 233-235.**)

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 7/2004 Věstníku, o provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem, bylo vyhlášeno v částce 3/2004 Věstníku, rozeslané dne 30. července 2004; **nabylo účinnosti dnem 1. září 2004 s výjimkou ustanovení čl. 3 odst. 2, které nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2005.**

Změny:

Usnesení představenstva ČAK č. 3/2008 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 7/2004 Věstníku, o provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem, bylo vyhlášeno v částce 2/2008 Věstníku, rozeslané dne 23. prosince 2008; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 22. ledna 2009.**

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 10/2004 Věstníku**

ze dne 12. října 2004,

kterým se stanoví výše úplaty za vydání knihy o prohlášeních o pravosti podpisu

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) a § 25a odst. 5 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a podle čl. 8 odst. 3 usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/2004 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu a při vedení evidence o těchto prohlášeních, takto:

Čl. 1

Výše úplaty za vydání knihy o prohlášeních o pravosti podpisu podle § 25a odst. 4 zákona činí 3 000 Kč (bez DPH).

Čl. 2

Toto usnesení nabude účinnosti dnem 1. ledna 2005.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.,
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 10/2004 Věstníku, kterým se stanoví výše úplaty za vydání knihy o prohlášeních o pravosti podpisu, bylo vyhlášeno v částce 4/2004 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2004; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2005.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY

č. 13/2004 Věstníku

ze dne 12. října 2004,

**k výkonu oprávnění advokáta vyhledávat, předkládat a navrhopvat důkazy
v trestním řízení**

Představenstvo České advokát komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) a § 53 odst. 1 písm. i), s přihlédnutím k § 16 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a k § 41 odst. 1 a 2 a § 89 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, takto:

Čl. 1

Tímto usnesením se upravují některé postupy advokáta, který v trestním řízení obhájuje obviněného nebo zastupuje poškozeného či zúčastněnou osobu (dále jen „advokát“) v případech, kdy realizuje oprávnění vyhledávat, předkládat a navrhopvat důkazy podle § 89 odst. 2 věty druhé trestního řádu.

Čl. 2

Vyhledáváním důkazu podle čl. 1 se rozumí jak případy, kdy pramen důkazu není advokátovi znám, a proto je třeba po něm pátrat, tak i případy, kdy mu je sice znám, ale jeho předpokládaný výsledek je třeba pro procesní účely ověřit; to se vztahuje na důkazy jakéhokoliv druhu (§ 89 odst. 2 věta první trestního řádu).

Čl. 3

Přichází-li v úvahu jako pramen důkazu výpověď svědka, a zjistí-li advokát osobu, která by mohla uvést okolnosti důležité pro trestní řízení, může takovou osobu (dále jen „dožádaná osoba“) vhodnou formou požádat o sdělení informací (například písemně, telefonicky či osobně), které jsou jí o věci známy. Zjišťováním dožádané osoby může advokát pověřit též jiného advokáta, advokátního koncipienta nebo jiného zaměstnance, který je k advokátovi nebo k veřejné obchodní společnosti (§ 15 zákona), již je advokát společníkem, v pracovním poměru (dále jen „zaměstnanec advokáta“), případně použít služeb jiných osob, například asistenčních nebo detektivních služeb.

Čl. 4

Dožádané osobě advokát vždy předem sdělí, v jakém procesním postavení informaci od ní požaduje a poučí ji, že žádá jen informace pravdivé bez ohledu na to, či zájmy jako

advokát v trestním řízení zastupuje, a že podle okolností na jejich podkladě může navrhnout provedení příslušného důkazu. Pokud dožádaná osoba souhlasí se sdělením příslušných informací, advokát s ní dohodne způsob, jakým je ochotna sdělení učinit (písemně, ústně, popřípadě jiným způsobem). O žádosti o sdělení informací dožádanou osobou a jejím výsledku učiní advokát záznam, který založí do klientského spisu.

Čl. 5

Jestliže dožádaná osoba poskytne informaci v písemné formě, může ji advokát požádat o písemné nebo osobní doplnění potřebných skutečností. Písemnou informaci dožádané osoby, popřípadě její písemné doplnění, založí advokát do klientského spisu.

Čl. 6

Uskuteční-li se osobní setkání advokáta s dožádanou osobou, uváží advokát, zda mu bude s jejím souhlasem přítomna další osoba, zejména jiný advokát nebo zaměstnanec advokáta. V průběhu rozhovoru dbá advokát na to, aby nedošlo k ovlivňování dožádané osoby ve prospěch procesních zájmů zastoupeného. O rozhovoru pořídí advokát záznam pro klientský spis opatřený svým vlastním podpisem, podpisem dožádané osoby, pokud podpis neodmítne, a případně podpisem další osoby, která byla rozhovoru přítomna. Se souhlasem dožádané osoby může advokát pořídít o rozhovoru též zvukový či obrazový záznam, jehož obsah převede do písemné formy a založí do klientského spisu.

Čl. 7

Na základě skutečností zjištěných od dožádané osoby advokát podle svého uvážení navrhne příslušnému orgánu činnému v trestním řízení provedení v úvahu přicházejícího důkazu.

Čl. 8

Advokát je při vyhledávání, předkládání a navrhování důkazů podle tohoto usnesení povinen postupovat v souladu s právními a stavovskými předpisy.¹⁾ Jeho postupem nesmí být porušena nebo ohrožena práva dožádaných a dalších osob, chráněná příslušnými právními předpisy.

¹⁾ Usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 31. října 1996 č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex).
(Pozn. redakce: viz str. 138-157.)

Čl. 9

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.,
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 13/2004 Věstníku, k výkonu oprávnění advokáta vyhledávat, předkládat a navrhopvat důkazy v trestním řízení, bylo vyhlášeno v částce 4/2004 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2004; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. prosince 2004.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 14/2004 Věstníku**

ze dne 9. listopadu 2004,

o úpravě výše příspěvku na činnost České advokátní komory

Představenstvo České advokátní komory se v návaznosti na míru inflace zjištěné Českým statistickým úřadem v letech 1996 až 2003 usneslo podle § 30 odst. 1 a § 43 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a podle čl. 4 usnesení sněmu č. 4/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše a splatnost příspěvku na činnost České advokátní komory, ve znění usnesení sněmu č. 5/2002 Věstníku (dále jen „usnesení“), takto:

Čl. 1**Úprava výše příspěvku**

(1) Výše příspěvku na činnost České advokátní komory¹⁾ (dále jen „příspěvek“) na jeden kalendářní rok počínaje rokem 2005 činí

- a) 8 000 Kč,
- b) 3 000 Kč, byl-li advokátovi pozastaven výkon advokacie,
- c) 4 000 Kč, byl-li advokát zapsán do seznamu advokátů po 30. červnu kalendářního roku, za který má být příspěvek zaplacen.

(2) Úprava výše příspěvku podle odstavce 1 se vztahuje rovněž na usazené evropské advokáty (čl. 5a usnesení).

(3) Ostatní ustanovení usnesení nejsou úpravou podle odstavců 1 a 2 dotčena.

Čl. 2**Přechodné ustanovení**

Pokud advokát nebo usazený evropský advokát přede dnem nabytí účinnosti tohoto usnesení již zaplatil příspěvek na rok 2005 v doposud stanovené výši, je povinen nejpozději do 20. ledna 2005 doplatit rozdíl mezi výší jím již zaplaceného příspěvku a výší příspěvku stanovenou tímto usnesením.

¹⁾ § 30 odst. 1 a § 35n odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
(Pozn. redakce: viz str. 39 a 50.)

Čl. 3

Účinnost

Toto usnesení nabývá účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.,
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 14/2004 Věstníku, o úpravě výše příspěvku na činnost České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 4/2004 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2004; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. prosince 2004.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 3/2005 Věstníku**

ze dne 12. dubna 2005,

o užívání loga České advokátní komory

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1**Logo České advokátní komory**

(1) Logo České advokátní komory (dále jen „logo“) tvoří stylizované písmeno **a** spolu s nápisem ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA.

(2) Vyobrazení loga je přílohou tohoto usnesení.

Čl. 2**Užívání loga**

(1) Loga jsou oprávněni užívat

- a) Česká advokátní komora (dále jen „Komora“) a její orgány (§ 41 odst. 1 zákona),
- b) kancelář Komory, její vedoucí pracovníci a jednotlivé odbory a oddělení Komory,
- c) advokáti pověření

- 1. jednat nebo vystupovat jménem Komory při výkonu veřejné správy na úseku advokacie,
- 2. reprezentovat Komoru na tuzemských nebo zahraničních akcích.

(2) Logo se užívá na úředních dopisních obálkách Komory a v záhlaví dopisního papíru užívaného subjekty uvedenými v odstavci 1 (dále jen „oprávněné subjekty“), a to zpravidla spolu s názvem a adresou oprávněného subjektu. Takto označené dopisní obálky a dopisní papíry jsou oprávněné subjekty oprávněny užívat pouze v rámci úředního styku při výkonu působnosti stanovené jim právními nebo stavovskými předpisy. Logo lze užívat i v rámci úřední korespondence činěné prostřednictvím elektronické pošty.

(3) Logo se užívá na osvědčení o zápisu do seznamu advokátů nebo do seznamu evropských advokátů a na průkazu advokáta nebo průkazu evropského advokáta a na průkazu

¹⁾ Usnesení představenstva ČAK č. 10/1999 Věstníku, o prokazování oprávnění k výkonu advokacie a o průkazu advokáta a průkazu advokátního koncipienta, ve znění usnesení představenstva ČAK č. 12/2004 Věstníku.

(Pozn. redakce: Zrušeno usnesením představenstva ČAK č. 2/2010 Věstníku; nyní viz zejména § 5d odst. 2 zákona o advokacii, v platném znění, viz str. 16, a vyhláška č. 176/2010 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů, usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů – viz str. 131-136.)

advokátního koncipienta.¹⁾ Logo může být též uvedeno na úředních vizitkách funkcionářů Komory a vedoucích pracovníků kanceláře Komory.

(4) Logo lze užívat na zprávách, publikacích a jiných tiskovinách vydávaných Komorou, a to i v případě, jsou-li vydávány na elektronických nosičích dat nebo zveřejňovány prostřednictvím Internetu.

(5) Logo může být též součástí úředních razítek Komory a jejich orgánů.

(6) Logo je možno užívat jako součást označení budov, které jsou sídlem Komory nebo jako součást označení jednotlivých pracovišť kanceláře Komory.

(7) Přiměřeně okolnostem je možno logo užívat na upomínkových a jiných předmětech vydávaných Komorou nebo při akcích organizovaných Komorou, včetně kulturních a sportovních akcí.

(8) Jiné užití loga, než připouští toto usnesení, je možné pouze na základě rozhodnutí předsedy Komory nebo s jeho písemným souhlasem.

Čl. 3

Účinnost

Toto usnesení nabývá účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

Příloha k usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/2005 Věstníku

Vzor loga České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 3/2005 Věstníku, o užívání loga České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 2/2005 Věstníku, rozeslané dne 26. července 2005; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 25. srpna 2005.

USNESENÍ SNĚMU**č. 7/2005 Věstníku**

ze dne 21. října 2005,

**o fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů
a o změně usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České
advokátní komory**

Sněm České advokátní komory se usnesl podle § 43 písm. c) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

ČÁST PRVNÍ**FOND ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY PRO VZDĚLÁVÁNÍ ADVOKÁTNÍCH
KONCIPIENTŮ****Čl. 1****Zřízení fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů
a jeho tvorba**

(1) Zřizuje se fond České advokátní komory (dále jen „Komora“) pro vzdělávání advokátních koncipientů (dále jen „fond“).

(2) Fond je tvořen

- a) odvodů advokátů, usazených evropských advokátů (§ 35l odst. 1 zákona) a obchodních společností, zřízených k výkonu advokacie (§ 15 zákona) za podmínek, stanovených tímto usnesením (čl. 6),
- b) splátkami z půjček poskytnutých z fondu (čl. 2 odst. 5),
- c) prostředky z vrácených příspěvků poskytnutých z fondu (čl. 2 odst. 3),
- d) peněžitými dary poskytnutými Komorou, pokud dárce prohlásí, že mají být příjmem fondu,
- e) úroky nebo jinými přírůstky k prostředkům fondu.

Čl. 2**Používání fondu**

(1) Prostředků fondu lze použít

- a) na financování výchovných a vzdělávacích akcí pořádaných Komorou pro advokátní koncipienty,
- b) na příspěvky advokátním koncipientům na úhradu nákladů spojených s jejich účastí na

- odborných školeních, seminářích a jiných výchovných a vzdělávacích akcích (dále jen „příspěvek“),
- c) na poskytování půjček advokátním koncipientům na další vzdělávání (dále jen „půjčka“),
- d) na financování odborných soutěží vyhlášených Komorou pro advokátní koncipienty včetně odměn za vyhodnocené písemné práce zadané Komorou advokátním koncipientům v rámci těchto soutěží,
- e) na hrazení nebo částečné hrazení nákladů spojených s vydáváním odborných publikací nebo jiných písemných materiálů Komorou, pokud souvisejí se vzděláváním koncipientů.

(2) Příspěvek nebo půjčku lze poskytnout jen na písemnou žádost advokátního koncipienta doručenou Komoře. Žádost musí obsahovat okolnosti, které mají být důvodem k poskytnutí příspěvku nebo půjčky; existenci těchto okolností je žadatel povinen prokázat. K žádosti je advokátní koncipient rovněž povinen přiložit stanovisko svého zaměstnavatele k poskytnutí příspěvku nebo půjčky. Na poskytnutí příspěvku nebo půjčky není právní nárok.

(3) Příspěvek se zásadně poskytuje jednorázově; příspěvek ve formě stipendia je možné poskytnout pouze výjimečně, a to s přihlédnutím k potřebám advokacie. Při poskytnutí příspěvku je advokátní koncipient povinen se písemně zavázat k vrácení příspěvku Komoře ve stanovené lhůtě, jestliže

- a) bude vyškrtnut ze seznamu advokátních koncipientů podle § 37 odst. 3 zákona nebo podle § 37 odst. 4 písm. a) nebo b) zákona, anebo
- b) mu bude pozastaven výkon právní praxe podle § 37 odst. 5 zákona.

(4) Ze závažných důvodů může vrácení příspěvku nebo jeho části prominout předseda Komory (dále jen „předseda“) na základě řádně odůvodněné písemné žádosti toho, kdo je k vrácení příspěvku povinen.

(5) Půjčku lze poskytnout do výše 50 000 Kč. Půjčka je bezúročná; další půjčka může být poskytnuta teprve po splacení předchozí půjčky.

(6) Půjčka je poskytována na základě smlouvy o půjčce, písemně uzavřené mezi advokátním koncipientem a Komorou; součástí smlouvy musí být stanovení účelu a doby splatnosti půjčky, která nesmí být delší než pět let. Ve smlouvě o půjčce musí být dále uvedeno, že pokud se advokátní koncipient nedohodne s Komorou jinak, zavazuje se půjčku nebo její zbytek splatit do tří měsíců ode dne, kdy

- a) nastane některá ze skutečností uvedených v odstavci 3 písm. a) a b), nebo
- b) bude v době, kdy půjčku nebo její část ještě nesplatil, vyškrtnut ze seznamu advokátů podle § 7b odst. 1 písm. d) a g) nebo § 8 zákona.

(7) Použije-li advokátní koncipient bez předchozího písemného souhlasu Komory prostředků získaných z půjčky k jinému účelu, než ke kterému mu byla půjčka poskytnuta, je povinen splatit půjčku nebo její zbytek do jednoho měsíce ode dne doručení písemné výzvy Komory ke splacení půjčky; tento závazek musí být rovněž součástí smlouvy o půjčce. Advokátnímu koncipientovi nebude v takovém případě další půjčka zpravidla poskytnuta.

Čl. 3

Hospodaření s fondem

(1) O použití prostředků fondu rozhoduje představenstvo Komory (dále jen „představenstvo“).

(2) Představenstvo je oprávněno svým usnesením pověřit předsedu, aby rozhodoval o použití prostředků fondu na základě představenstvem stanovených zásad; usnesení spolu se zásadami o použití prostředků fondu se vyhláší ve Věstníku České advokátní komory.

Čl. 4

(1) Prostředky fondu se evidují odděleně od ostatních prostředků Komory.

(2) Prostředky fondu se ukládají na samostatném účtu u banky.

Čl. 5

(1) Předseda předkládá představenstvu do konce dubna každého kalendářního roku zprávu o hospodaření s fondem v předchozím kalendářním roce; jedno vyhotovení zprávy předloží předseda na vědomí předsedovi kontrolní rady.

(2) Předseda uveřejní ve Věstníku České advokátní komory podstatné údaje ze zprávy o hospodaření s fondem podle odstavce 1 v rámci zprávy o hospodaření s majetkem Komory.

Čl. 6

Výše a splatnost odvodu do fondu

(1) Odvod do fondu (dále jen „odvod“) jsou povinni platit advokáti, usazení evropsí advokáti (§ 35l odst. 1 zákona) a obchodní společnosti zřízené k výkonu advokacie (§ 15 zákona), zaměstnávající advokátní koncipienty podle § 37 odst. 1 písm. e) zákona (dále jen „povinný advokát“).

(2) Výše odvodu povinného advokáta za jednoho zaměstnávajícího advokátního koncipienta činí za jeden kalendářní rok 3 000 Kč.

(3) Odvod podle odstavců 1 a 2 je splatný do 20. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém povinný advokát zaměstnával advokátního koncipienta.

(4) Pokud pracovní poměr advokátního koncipienta k povinnému advokátovi netrval celý kalendářní rok, činí výše odvodu 1/12 částky, stanovené podle odstavce 2, za každý započatý měsíc trvání pracovního poměru advokátního koncipienta k povinnému advokátovi.

(5) Pokud byl advokátnímu koncipientovi pozastaven výkon právní praxe, ale jeho pracovní poměr k povinnému advokátovi nadále trvá, snižuje se výše odvodu podle odstavce 2 o 1/12 za každý kalendářní měsíc, po který pozastavení právní praxe advokátního koncipienta trvá, a to počínaje kalendářním měsícem následujícím po měsíci, ve kterém k pozastavení výkonu právní praxe advokátního koncipienta došlo.

(6) Pokud advokátní koncipient přeruší výkon právní praxe z důležitých osobních překážek v práci na dobu delší než 60 po sobě následujících pracovních dnů, snižuje se povinnému advokátovi výše odvodu podle odstavce 2 o 1/12 za každý kalendářní měsíc, po který přerušeni výkonu právní praxe advokátního koncipienta z tohoto důvodu trvá, a to počínaje kalendářním měsícem následujícím po měsíci, ve kterém k přerušeni výkonu právní praxe advokátního koncipienta z tohoto důvodu došlo. Povinný advokát je na výzvu Komory povinen důvod a dobu trvání přerušeni výkonu právní praxe advokátního koncipienta hodnověrně doložit; pokud tak neučiní, nárok na snížení výše odvodu mu zanikne.

(7) Způsob placení odvodu stanoví představenstvo. Představenstvo je oprávněno upravit usnesením vyhlášeným ve Věstníku České advokátní komory výši odvodu podle odstavce 2 v návaznosti na míře inflace zjištěné Českým statistickým úřadem.

ČÁST DRUHÁ

ZMĚNA USNESENÍ SNĚMU č. 5/1999 VĚSTNÍKU

Čl. 7

Usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory, ve znění usnesení sněmu č. 3/2002 Věstníku, se mění takto:

1. V čl. 6 písm. b) se slova „a advokátní koncipienty“ zrušují.
2. V čl. 8 odst. 1 se slova „a advokátním koncipientům“ zrušují.
3. V čl. 8 odst. 2 se slova „nebo advokátního koncipienta“ zrušují.
4. V čl. 14 se odst. 2 se slova „v odstavci 1 písm. c) a d)“ nahrazují slovy „v odstavci 1 písm. d).

ČÁST TŘETÍ
ÚČINNOST

Čl. 8

Toto usnesení nabude účinnosti 1. ledna 2006.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení sněmu č. 7/2005 Věstníku, o fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů a o změně usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory, bylo vyhlášeno v částce 3/2005 Věstníku, rozeslané dne 11. listopadu 1999; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2006.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 4/2006 Věstníku**

ze dne 11. dubna 2006,

kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu, o vedení evidence o těchto prohlášeních, o vyšším ověření těchto prohlášení a o knize prohlášení o pravosti podpisu (usnesení o prohlášení advokáta o pravosti podpisu),

ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2009 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/2009 Věstníku, usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2010 Věstníku a usnesení představenstva České advokátní komory č. 5/2011 Věstníku

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 25a odst. 5 a § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

ČÁST PRVNÍ**PROHLÁŠENÍ O PRAVOSTI PODPISU****Čl. 1**

(1) Advokát nebo usazený evropský advokát (dále jen „advokát“) je oprávněn nahradit úřední ověření podpisu vyžadované zvláštními právními předpisy svým prohlášením se stejnými účinky podle § 25a zákona (dále jen „prohlášení“)

a) na listině, kterou sám sepsal a osoba, jejíž podpisu se prohlášení o pravosti podpisu týká (dále jen „jednající osoba“), listinu před ním podepsala (dále jen „vlastní listina“), nebo

b) na jiné listině, pokud ji jednající osoba před ním podepsala (dále jen „cizí listina“).

(2) Listinou podle odstavce 1 se rozumí i vyplněný předtištěný formulář¹⁾; to neplatí, pokud by vyhotovení prohlášení na takové listině bylo v rozporu s právními nebo stavovskými předpisy.

(3) Vykonává-li advokát advokacii ve společnosti (§ 15 zákona) nebo v zahraniční společnosti (§ 35s zákona), činí prohlášení vlastním jménem a na účet společnosti.

(4) Zaměstnaný advokát (§ 15a zákona) činí prohlášení vlastním jménem a na účet zaměstnavatele.

¹⁾ Např. § 32 a násl. obchodního zákoníku.

Čl. 2

(1) Prohlášením učiněným na cizí listině advokát nepotvrzuje správnost ani pravdivost údajů uvedených v této listině, ani její soulad s právními předpisy.

(2) Prohlášení činí advokát pouze na žádost jednatelky osoby.

Čl. 3

(1) Advokát není oprávněn učinit prohlášení ohledně podpisu klienta na plné moci, jedná-li se o plnou moc, v níž sám vystupuje jako zmocněnec.

(2) Prohlášení nelze učinit

a) na listině, která neobsahuje žádný text,

b) na listině, která je sepsána v jiném než českém nebo slovenském jazyce, není-li současně předložena v úředně ověřeném překladu do jazyka českého nebo slovenského; to neplatí, pokud advokát nebo jeho zástupce podle čl. 4 ovládá jazyk, v němž je listina sepsána,

c) ohledně vlastního podpisu advokáta, jeho zástupce podle čl. 4 a podpisů osob advokátovi nebo jeho zástupci blízkých²⁾,

d) v případech uvedených v čl. 7 odst. 3.

Čl. 4

(1) Prohlášení činí advokát osobně nebo prostřednictvím zástupce.

(2) Zástupcem advokáta při činění prohlášení může být jen advokátní koncipient, který je jeho zaměstnancem a který splňuje podmínky uvedené v § 25a odst. 5 zákona; vykonává-li advokát advokacii ve společnosti nebo v zahraniční společnosti, může být zástupcem advokáta při činění prohlášení advokátní koncipient, který je zaměstnancem této společnosti.

(3) Zmocnění zástupce k činění prohlášení musí být advokátem vyhotoveno písemně; nevyplyvá-li z něj něco jiného, platí, že zástupce je oprávněn zastupovat advokáta při činění prohlášení bez omezení.

(4) Na prohlášení činěná zástupcem advokáta se použijí ustanovení tohoto usnesení obdobně s tím, že na místě, které je v prohlášení určeno pro vlastnoruční podpis advokáta, uvede zástupce své jméno a příjmení, popřípadě titul, a své evidenční číslo podle zápisu v seznamu advokátních koncipientů; k těmto údajům zástupce připojí svůj vlastnoruční podpis podle jeho úředně ověřeného podpisového vzoru s dodatkem „v zastoupení“.

²⁾ § 116 občanského zákoníku.

(5) Údaje o zástupci advokáta podle odstavce 4 musí být vyhotoveny některým ze způsobů uvedených v čl. 5. odst. 3; jejich vyhotovení ručním psaním je nepřipustné.

Čl. 5

(1) Prohlášení musí být vyhotoveno podle vzoru stanoveného v příloze č. 1 k tomuto usnesení, jedná-li se o prohlášení činěné na vlastní listině, nebo v příloze č. 2 k tomuto usnesení, jedná-li se o prohlášení činěné na cizí listině. Činit jakékoli změny nebo úpravy oproti vzoru příslušného prohlášení je nepřipustné bez ohledu na způsob, jakým je prohlášení podle odstavce 3 vyhotoveno.

(2) Prohlášení podle odstavce 1 činí advokát v jazyce českém.

(3) Prohlášení podle odstavce 1 lze vyhotovit na listině pouze některým z následujících způsobů
a) tiskem,

b) otiskem razítka a ručním vyplněním údajů uvedených v § 25a odst. 2 zákona,

c) štítkem zhotoveným pomocí výpočetní techniky, který obsahuje údaje uvedené v § 25a odst. 2 zákona. Štítek se nalepí na listinu a opatří se podpisem advokáta a otiskem razítka advokáta tak, že část podpisu nebo otisku razítka je na listině, na které je prohlášení o pravosti podpisu, a část podpisu nebo otisku razítka je na tomto štítku.

(4) Prohlášení musí být umístěno bezprostředně za textem listiny a podpisem (podpisy), jehož (jejichž) pravosti se prohlášení týká.

(5) Není-li postup podle odstavce 3 možný, vyhotoví se prohlášení na samostatném listu papíru a pevně se spojí s listinou způsobem uvedeným v čl. 6 odst. 1.

(6) Razítko advokáta podle odstavce 3 musí obsahovat alespoň jeho jméno a příjmení, akademické, případně jiné tituly, označení advokát a evidenční číslo, pod kterým je zapsán v seznamu advokátů nebo v seznamu usazených evropských advokátů. V případě, že advokát vykonává advokacii ve sdružení nebo jako společník obchodní společnosti anebo zahraniční společnosti, obsahuje razítko též označení sdružení nebo obchodní firmu společnosti anebo zahraniční společnosti. U zaměstnaného advokáta razítko obsahuje též jméno nebo obchodní firmu jeho zaměstnavatele.

Čl. 6

(1) Skládá-li se listina z několika listů nebo archů, je třeba všechny listy, popřípadě archy, pevně spojit a spojení příkrýt uzávěrou, například pečetí nebo nálepkou. Uzávěra musí být vždy opatřena otiskem razítka advokáta (čl. 5 odst. 6) a jeho podpisem, a to tak, aby razítko a podpis byly umístěny vždy zčásti na uzávěře a zčásti na listině samé.

(2) Geometrický plán, plnou moc, popřípadě jinou písemnost, která je přílohou listiny, je třeba v pravém horním rohu označit jako přílohu; je-li takových příloh více, označí se pořadovými čísly. Přílohy se s listinou spojí způsobem uvedeným v odstavci 1.

Čl. 7

(1) Údaje o totožnosti jednatelky osoby, které je advokát povinen podle § 25a odst. 2 písm. b) zákona uvést v prohlášení, zjišťuje se souhlasem jednatelky osoby z jejího občanského průkazu, cestovního pasu nebo jiného platného tuzemského nebo cizozemského úředního dokladu (dokladů) opatřeného její podobiznou, pokud tento doklad uvádí jméno a příjmení jednatelky osoby a datum jejího narození. Neobsahuje-li doklad bydliště nebo místo pobytu jednatelky osoby, je advokát oprávněn vyjit při zjišťování tohoto údaje z prohlášení jednatelky osoby, pokud o pravdivosti tohoto prohlášení nemá pochybnosti. Svůj souhlas se zjištěním údajů o své totožnosti z příslušných dokladů stvrzuje jednatelka osoba podpisem v příslušné rubrice knihy o prohlášeních o pravosti podpisu (dále jen „knihy o prohlášeních“).

(2) Prohlášení musí vždy obsahovat označení dokladu (dokladů), podle něhož (nichž) byla advokátem zjištěna totožnost jednatelky osoby, a to zejména uvedením názvu dokladu a jeho čísla; jedná-li se o cizozemský doklad, uvede se i stát, v němž byl doklad vydán, a označení orgánu tohoto státu, který doklad vydal [§ 25a odst. 2 písm. c) zákona].

(3) Nelze-li totožnost jednatelky osoby zjistit podle odstavce 1, je advokát povinen vyhotovení prohlášení odmítnout.

Čl. 8

(1) Advokát je povinen přidělit každému prohlášení ohledně podpisu každé jednatelky osoby samostatné běžné číslo knihy o prohlášeních (dále jen „běžné číslo“), a to i v případě, že stejnou listinu podepsalo více jednatelky osob.

(2) Běžné číslo je tvořeno evidenčním číslem knihy o prohlášeních, pořadovým číslem, pod kterým je prohlášení zapsáno v knize o prohlášeních (dále jen „pořadové číslo“)³⁾, označením kalendářního roku, v němž bylo prohlášení učiněno a písmenem „V“, jedná-li se o prohlášení učiněné na vlastní listině, nebo písmenem „C“, jedná-li se o prohlášení, učiněné na cizí listině. Podepisuje-li též jednatelka osoba současně několik vyhotovení téže listiny, přidělí se všem prohlášením jedno běžné číslo a údaj o počtu vyhotovení se uvede v prohlášení.

(3) V případě, kdy též jednatelka osoba podepisuje současně více různých listin, přidělí se každému prohlášení samostatné běžné číslo.

(4) Všechny číselné údaje uvedené v běžném čísle se uvádějí arabskými číslicemi a odělují se lomítkem.

Čl. 9

Listinu opatřenou prohlášením vydá advokát jednatelky osobě (osobám) teprve poté, co
a) listina byla před ním jednatelky osobou (osobami) podepsána, a

³⁾ Předtištěné číslo 1 až 500 ve sloupci 1 knihy o prohlášeních.

b) advokát provedl zápis v knize o prohlášeních a jednající osoba (osoby) připojila (připojily) před ním k tomu zápisu svůj podpis.

ČÁST DRUHÁ VYŠŠÍ OVĚŘENÍ

Čl. 10

(1) Na žádost osoby, která prokáže právní zájem na použití prohlášení jako veřejné listiny též mimo území České republiky, opatří Komora prohlášení učiněné v souladu se zákonem a tímto usnesením svým vyšším ověřením v českém jazyce podle vzoru, který je uveden v příloze č. 3 k tomuto usnesení (dále jen „vyšší ověřením“).

(2) Vyšší ověřením provádí jménem Komory předseda Komory nebo jím pověřený místopředseda Komory anebo tajemník Komory.

(3) Listina s vyšším ověřením musí být pevně spojena s listinou nebo listinami opatřenými prohlášením; spojení musí přikryto uzávěrou, opatřenou úředním razítkem Komory a podpisem toho, kdo vyšší ověřením provedl, a to tak, aby úřední razítko Komory a podpis byly vždy umístěny zčásti na uzávěře a zčásti na listině samé. Na úředním razítku Komory je vyznačen malý státní znak a vzhled razítka a údaje na něm uvedené musí odpovídat příslušnému právnímu předpisu⁴⁾.

(4) Komora vyměřuje a vybírá za vyšší ověřením správní poplatky ve výši stanovené příslušnými právními předpisy; poplatek se platí kolkovou známkou⁵⁾. Provedení vyššího ověřením zaznamená Komora v knize evidence vyšších ověřením, která je vedena v sídle Komory. Závazný obsah knihy evidence vyšších ověřením stanoví předseda Komory.

ČÁST TŘETÍ KNIHA O PROHLÁŠENÍCH

Čl. 11

(1) Knihu o prohlášeních vydá Komora advokátovi na základě jeho písemné žádosti nejdéle do dvou týdnů poté, co advokát předložil Komoře vzor svého úředně ověřeného podpisu podle § 25a odst. 3 zákona a uhradil Komoře úplatu podle odstavce 4.

(2) Kniha o prohlášeních musí na titulní straně obsahovat jméno a evidenční číslo advokáta, pod kterým je zapsán v seznamu advokátů nebo v seznamu usazených evropských

⁴⁾ § 6 zákona č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů.

⁵⁾ Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích.

advokátů, datum, ve kterém byla advokátovi vydána, jméno příjmení a podpis osoby, která advokátovi knihu o prohlášeních vydala, a otisk úředního razítka Komory. Každá stránka knihy o prohlášeních musí být od počátku číslována a označena evidenčním číslem, pod kterým byla kniha o prohlášeních vydána. Vzor tiskopisu knihy o prohlášeních je stanoven v příloze 4 k tomuto usnesení.

(3) Advokát je povinen převzít knihu o prohlášeních osobně v sídle Komory v Praze nebo v její pobočce v Brně a potvrdit její převzetí svým podpisem. Advokát, který splnil podmínky stanovené v odstavci 1, se při převzetí knihy o prohlášeních může nechat na základě plné moci zastoupit jiným advokátem. Zmocněný advokát po předložení plné moci potvrdí převzetí knihy o prohlášeních pro jím zastoupeného advokáta svým podpisem. Plné moci k převzetí knihy o prohlášeních zakládá a eviduje Komora.

(4) Výši úplaty za vydání knihy o prohlášeních podle § 25a odst. 4 zákona stanoví představenstvo Komory zvláštním usnesením vyhlášeným ve Věstníku České advokátní komory (dále jen „Věstník“).

(5) Advokát je povinen ukládat knihu o prohlášeních tak, aby k ní účinným způsobem zamezil přístup jiným osobám, například v pancéřové skříni.

(6) Advokátovi může být vydána jen jedna kniha o prohlášeních; ustanovení čl. 12 tím není dotčeno.

(7) Komora vede evidenci všech knih o prohlášeních, včetně údaje o jejich vydání jednotlivým advokátům; další údaje evidence stanoví předseda Komory.

Čl. 12

(1) Komora vydá advokátovi na základě jeho písemné žádosti do dvou týdnů po uhrazení úplaty podle čl. 11 odst. 4 novou knihu o prohlášeních v případě, že

- a) advokát předložil Komoře dříve jemu vydanou zcela vyplněnou knihu o prohlášeních, v níž zápisy byly prováděny v souladu s tímto usnesením,
- b) advokát Komoře hodnověrným způsobem doloží, že bez jeho zavinění došlo ke zničení knihy o prohlášeních nebo k její ztrátě.

(2) V jiných případech, než které jsou uvedeny v odstavci 1, vydá Komora advokátovi na základě jeho písemné žádosti novou knihu o prohlášeních nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy advokát požádal o její vydání a uhradil Komoře úplatu podle čl. 11 odst. 4.

(3) Pro vydání nové knihy o prohlášeních se použije čl. 11 odst. 3 obdobně.

Čl. 13

(1) Zápisy v knize o prohlášeních (dále jen „zápis“) provádí advokát v jazyce českém, a to průběžně tak, aby jednotlivé zápisy tvořily podle pořadového čísla (čl. 8 odst. 2) nepřeruo-

šenou číselnou a časovou řadu. Po skončení kalendářního roku použije advokát pro první prohlášení učiněné v novém kalendářním roce pořadové číslo, bezprostředně následující za pořadovým číslem posledního prohlášení učiněného v předchozím kalendářním roce, a toto pořadové číslo též uvede v běžném čísle podle čl. 8.

(2) Listina opatřená prohlášením musí být v knize o prohlášeních advokátem označena tak, aby ji nebylo možné zaměnit s jinou listinou; advokát za tím účelem v knize o prohlášeních zejména uvede úkon, který listina obsahuje, předmět úkonu a popřípadě i jeho adresáta. V případě, že listina byla podepsána dvěma nebo více osobami a advokát učinil prohlášení jen ohledně pravosti podpisu některé nebo některých z nich, musí být v knize o prohlášeních označena listina i s uvedením všech účastníků úkonu, který listina obsahuje.

(3) Advokát v knize o prohlášeních vždy uvede počet vyhotovení listiny, kterou opatřil prohlášením.

(4) V případě, že prohlášení bylo učiněno zástupcem advokáta (čl. 4), uvede zástupce v rubrice knihy o prohlášeních, která je určena pro podpis advokáta, čitelně hůlkovým písmem nebo otiskem razítka své jméno a příjmení, popřípadě titul, a své evidenční číslo podle zápisu v seznamu advokátních koncipientů; k těmto údajům zástupce připojí svůj vlastnoruční podpis podle jeho úředně ověřeného vzoru s dodatkem „v zastoupení“.

Čl. 14

(1) Advokát je povinen vrátit Komoře jemu vydanou knihu o prohlášeních

- a) byla-li kniha o prohlášeních zcela vyplněna,
- b) byla-li kniha o prohlášeních zničena a její vrácení je dobře možné,
- c) byl-li mu pozastaven výkon advokacie,
- d) byl-li vyškrtnut ze seznamu advokátů.

(2) Advokát je povinen vrátit Komoře knihu o prohlášeních do dvou týdnů ode dne, kdy nastala některá ze skutečností uvedených v odstavci 1.

(3) Došlo-li ke ztrátě knihy o prohlášeních nebo byla-li kniha o prohlášeních zničena a její vrácení Komoře není dobře možné, je advokát povinen oznámit tajemníkovi Komory tuto skutečnost ve lhůtě uvedené v odstavci 2.

Čl. 15

(1) Vrátil-li advokát Komoře knihu o prohlášeních z důvodů uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. c) nebo d) a důvod k vrácení knihy o prohlášeních pominul proto, že pozastavení výkonu advokacie zaniklo, anebo proto, že došlo k jeho opětovnému zápisu do seznamu advokátů, vydá Komora advokátovi na základě jeho písemné žádosti do dvou týdnů jím vrácenou knihu o prohlášeních.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v případě, kdy kniha o prohlášeních byla před jejím vrácením Komoře zcela vyplněna; v takovém případě vydá Komora advokátovi novou knihu o prohlášeních za podmínek stanovených v čl. 12.

Čl. 16

Komora oznámí bez odkladu ve Věstníku, že došlo ke ztrátě nebo ke zničení knihy o prohlášeních; Komora přitom vychází z údajů, které jí sdělil advokát v souvislosti se žádostí o vydání nové knihy o prohlášeních.

Čl. 17

(1) Advokát je povinen zapůjčit k nahlédnutí a umožnit pořízení výpisu nebo opisu knihu o prohlášeních osobám uvedeným v § 25b zákona, jsou-li splněny podmínky tam stanovené.

(2) Pokud byla kniha o prohlášeních vrácena Komoře (čl. 14), činí úkony podle odstavce 1 Komora; o tom bez zbytečného odkladu informuje advokáta, který by byl jinak k úkonu příslušný.

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Čl. 18

Vrácené knihy o prohlášeních a podpisové vzory advokátů podle § 25a odst. 3 zákona uschová Komora po dobu padesáti let; po uplynutí této doby postupuje Komora podle právních předpisů o archivnictví⁸⁾.

ČÁST PÁTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. 19

(1) Prohlášení o pravosti podpisu a jejich vyšší ověření, učiněná přede dnem účinnosti tohoto usnesení podle usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/2004 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu a při vedení evidence o těchto prohlášeních, ve znění pozdějších stavovských předpisů, jakož i práva a povinnosti s tím spojená, nejsou tímto usnesením dotčena.

(2) Prohlášení podle odstavce 1, předložená Komoře k vyššímu ověření po dni účinnosti tohoto usnesení, patří Komora vyšším ověřením podle vzoru uvedeném v příloze č. 3 k tomuto usnesení.

⁸⁾ Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů.

(3) Knihy o prohlášeních o pravosti podpisu, vydané advokátům přede dnem účinnosti tohoto usnesení, se považují za knihy o prohlášení podle přílohy č. 4 k tomuto usnesení s tím, že

- a) pořadovým číslem uváděným v rámci běžného čísla přidělovanému prohlášení podle čl. 8 se rozumí předtištěné číslo 1 až 500 ve sloupci 1 knihy o prohlášeních,
- b) označení listiny ve sloupci 5 knihy o prohlášeních se provede podle čl. 13 odst. 2.

(4) Až do vyčerpání stávajících zásob Komora vydává advokátům dosavadní výtisky knihy o prohlášeních o pravosti podpisu; ustanovení odstavce 3 tím není dotčeno. Do každého takového výtisku advokátům nově vydávané knihy o prohlášeních se vloží text tohoto usnesení.

(5) Do 1. ledna 2007 je advokát oprávněn jako razítko podle čl. 5 odst. 6 používat i razítko nesplňující všechny zde předepsané náležitosti, pokud z údajů uvedených na takovém razítku lze jednoznačně dovodit totožnost advokáta.

ČÁST ŠESTÁ ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

Čl. 20

Zrušuje se:

1. Usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/2004 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu a při vedení evidence o těchto prohlášeních.
2. Usnesení představenstva České advokátní komory č. 11/2004 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/2004 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu a při vedení evidence o těchto prohlášeních.
3. Usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2005 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/2004 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu a při vedení evidence o těchto prohlášeních, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 11/2004 Věstníku.
4. Usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2005 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/2004 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu a při vedení evidence o těchto prohlášeních, ve znění pozdějších stavovských předpisů.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. 21

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

Příloha č. 1 k usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006 Věstníku

Vzor

PROHLÁŠENÍ O PRAVOSTI PODPISU NA LISTINĚ SEPSANÉ ADVOKÁTEM

Běžné číslo knihy o prohlášeních o pravosti podpisu/1)...../2)/3)/V.

Já, níže podepsaný....., advokát (usazený evropský advokát) se sídlem v....., zapsaný v seznamu advokátů (seznamu evropských advokátů) vedeném Českou advokátní komorou pod ev. č., prohlašuji, že tuto listinu, kterou jsem sám sepsal, přede mnou vlastnoručně v vyhotoveních podepsal (a/i/y)

1.⁴⁾ nar., bytem (s místem pobytu v)
....., jehož (jejíž) totožnost jsem zjistil z⁵⁾.

2.

.

.

X.

V dne

vlastnoruční podpis advokáta⁶⁾

¹⁾ Uvede se evidenční číslo knihy o prohlášeních (čl. 11 odst. 2 usnesení).

²⁾ Uvede se příslušné pořadové číslo zápisu předtištěné v prvním sloupci knihy o prohlášeních, popřípadě pořadová čísla, podepsalo-li stejnou listinu více jednajících osob (čl. 8 odst. 1 usnesení), např. údajem „1 - 4, 52 - 69, 320 - 322“.

³⁾ Uvede se kalendářní rok, v němž bylo prohlášení učiněno.

⁴⁾ Uvedou se jméno a příjmení a případně akademické nebo jiné tituly jednající osoby (osob).

⁵⁾ Uvedou se údaje podle čl. 7 odst. 2 usnesení.

⁶⁾ V případě, že prohlášení činí zástupce advokáta (advokátní koncipient), uvede se namísto vlastnoručního podpisu advokáta způsobem podle čl. 4 odst. 5 usnesení titul, jméno a příjmení advokátního koncipienta, jeho evidenční číslo podle zápisu v seznamu advokátních koncipientů; k těmto údajům připojí advokátní koncipient vlastnoruční podpis s dodatkem „v zastoupení“.

Příloha č. 2 k usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006 Věstníku

Vzor

PROHLÁŠENÍ O PRAVOSTI PODPISU NA LISTINĚ NESEPSANÉ ADVOKÁTEM

Běžné číslo knihy o prohlášeních o pravosti podpisu/1)...../2)/3)/C.

Já, níže podepsaný, advokát (usazený evropský advokát) se sídlem v, zapsaný v seznamu advokátů (seznamu evropských advokátů) vedeném Českou advokátní komorou pod ev. č., prohlašuji, že tuto listinu přede mnou vlastnoručně v vyhotoveních podepsal (a/i/y)

1.⁴⁾ nar., bytem (s místem pobytu v)
....., jehož (jejíž) totožnost jsem zjistil z⁵⁾.

.

.

2.

X.

Podepsaný advokát tímto prohlášením o pravosti podpisu nepotvrzuje správnost ani pravdivost údajů uvedených v této listině, ani její soulad s právními předpisy.

V dne

vlastnoruční podpis advokáta⁶⁾

¹⁾ Uvede se evidenční číslo knihy o prohlášeních (čl. 11 odst. 2 usnesení).

²⁾ Uvede se příslušné pořadové číslo zápisu předtištěné v prvním sloupci knihy o prohlášeních, popřípadě pořadová čísla, podepsalo-li stejnou listinu více jednajících osob (čl. 8 odst. 1 usnesení), např. údajem „1 – 4, 52 – 69, 320 – 322“.

³⁾ Uvede se kalendářní rok, v němž bylo prohlášení učiněno.

⁴⁾ Uvedou se jméno a příjmení a případně akademické nebo jiné tituly jednající osoby (osob).

⁵⁾ Uvedou se údaje podle čl. 7 odst. 2 usnesení.

⁶⁾ V případě, že prohlášení činí zástupce advokáta (advokátní koncipient), uvede se namísto vlastnoručního podpisu advokáta způsobem podle čl. 4 odst. 5 usnesení titul, jméno a příjmení advokátního koncipienta, jeho evidenční číslo podle zápisu v seznamu advokátních koncipientů; k těmto údajům připojí advokátní koncipient vlastnoruční podpis s dodatkem „v zastoupení“.

Příloha č. 3 k usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006 Věstníku

Vzor

Kolková známka v hodnotě 100 Kč
--

ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA

VYŠŠÍ OVĚŘENÍ PROHLÁŠENÍ ADVOKÁTA O PRAVOSTI PODPISU PODLE § 25a
ZÁKONA č. 85/1996 Sb., O ADVOKACII, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

Česká advokátní komora tímto potvrzuje, že připojené prohlášení o pravosti podpisu podle § 25a zákona č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prohlášení“), bylo dne řádně učiněno advokátem (usazeným evropským advokátem), zapsaným v seznamu advokátů (seznamu evropských advokátů) pod ev. č., a že tento advokát (usazený evropský advokát) byl v době, kdy prohlášení učinil, oprávněn k poskytování právních služeb na území České republiky.

Záznam o vyšším ověření shora uvedeného prohlášení je zapsán v knize evidence vyšších ověření vedené Českou advokátní komorou pod ev. č.

Za Českou advokátní komoru

.....

(otisk razítka ČAK)

Datum a místo vystavení vyššího ověření

**Příloha č. 4 k usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006
Věstníku**

Vzor

Tiskopis knihy o prohlášeních o pravosti podpisu

Evidenční číslo knihy * xxxxxxxx

Pořadové číslo	Datum a místo prohlášení	Jméno, příjmení, datum narození a bydliště nebo místo pobytu jednatelky osoby a její podpis	Označení dokladu (dokladů), z něhož byla totožnost zjištěna. Jednatelka osoba svým podpisem souhlasí se zjištěním údajů o své totožnosti	Označení listiny a počet jejich vyhotovení	Podpis advokáta podle podpisového vzoru (§ 25a odst. 3 ZA)
1	2	3	4	5	6

Pokyny k vyplňování jednotlivých sloupců knihy o prohlášeních o pravosti podpisu:

Sloupec 1: Pořadové číslo je v knize o prohlášeních o pravosti podpisu předtištěno.

Sloupec 2: Uvede se den, měsíc a rok, v němž bylo zapisované prohlášení učiněno, a adresa místa, kde se tak stalo.

Sloupec 3: Uvedou se příslušná data prokazující jednoznačně totožnost jednatelky osoby, která je advokát povinen zjistit podle čl. 7 odst. 1 usnesení; správnost zapsaných dat potvrdí jednatelka osoba svým podpisem pod zapsanými daty.

Sloupec 4: Uvedou se označení a evidenční čísla dokladů, na základě kterých byla totožnost jednatelky osoby advokátem ověřena podle čl. 7 odst. 2 usnesení; souhlas se zjištěním údajů o své totožnosti podle čl. 7 odst. 1 usnesení potvrdí jednatelka osoba svým podpisem.

Sloupec 5: Uvedou se konkrétní údaje, umožňující jednoznačnou identifikaci listiny podle čl. 13 odst. 2 usnesení a počet vyhotovení listiny opatřené prohlášením podle čl. 13 odst. 3 usnesení.

Sloupec 6: Zde se advokát podepíše podle svého úředně ověřeného podpisového vzoru, předloženého České advokátní komoře podle čl. 11 odst. 1 usnesení. V případě, že prohlášení činí zástupce advokáta, postupuje podle čl. 13 odst. 4 usnesení.

Přechodné ustanovení usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2009 Věstníku

Čl. 2

Přechodné ustanovení

(1) Knihy o prohlášeních o pravosti podpisu, vydané advokátům přede dnem účinnosti tohoto usnesení, se považují za knihy o prohlášení podle přílohy č. 4 usnesení č. 4/2006 Věstníku, ve znění tohoto usnesení, s tím, že

- a) ve sloupci č. 4 jednající osoba svým podpisem potvrzuje pouze souhlas se zjištěním údajů o své totožnosti z příslušných dokladů,
- b) ve sloupci č. 5 se již podpis jednající osoby nevyžaduje.

(2) Až do vyčerpání zásob Komora vydává advokátům dosavadní výtisky knihy o prohlášeních o pravosti podpisu; ustanovení odstavce 1 tím není dotčeno. Do každého tohoto výtisku se advokátům, kterým bude kniha nově vydávána, vloží text usnesení č. 4/2006 Věstníku, ve znění tohoto usnesení, spolu s textem tohoto článku.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 4/2006 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu, o vedení evidence o těchto prohlášeních, o vyšším ověření těchto prohlášení a o knize prohlášení o pravosti podpisu (usnesení o prohlášení advokáta o pravosti podpisu), bylo vyhlášeno v částce 3/2006 Věstníku, rozeslané dne 18. května 2006; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 17. června 2006.

Změny:

1. Usnesení představenstva ČAK č. 2/2009 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu, o vedení evidence o těchto prohlášeních, o vyšším ověření těchto prohlášení a o knize prohlášení o pravosti podpisu (usnesení o prohlášení advokáta o pravosti podpisu), bylo vyhlášeno v částce 2/2009 Věstníku, rozeslané dne 14. srpna 2009; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 13. září 2009.

2. Usnesení představenstva ČAK č. 3/2009 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu, o vedení evidence o těchto prohlášeních, o vyšším ověření těchto prohlášení a o knize prohlášení o pravosti podpisu (usnesení o prohlášení advokáta o pravosti podpisu), ve znění

usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2009 Věstníku, bylo vyhlášeno v částce 3/2009 Věstníku, rozeslané dne 15. října 2009; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 14. listopadu 2009.

3. Usnesení představenstva č. 6/2010 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu, o vedení evidence o těchto prohlášeních, o vyšším ověření těchto prohlášení a o knize prohlášení o pravosti podpisu (usnesení o prohlášení advokáta o pravosti podpisu), ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2009 Věstníku a usnesení představenstva č. 3/2009 Věstníku, bylo vyhlášeno v částce 3/2010 Věstníku, rozeslané dne 15. listopadu 2010; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 15. prosince 2010.

4. Usnesení představenstva č. 5/2011 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2006 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokáta při činění prohlášení o pravosti podpisu, o vedení evidence o těchto prohlášeních, o vyšším ověření těchto prohlášení a o knize prohlášení o pravosti podpisu (usnesení o prohlášení advokáta o pravosti podpisu), ve znění pozdějších stavovských předpisů, bylo vyhlášeno v částce 3/2011 Věstníku, rozeslané dne 31. října 2011; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. listopadu 2011.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 6/2006 Věstníku**

ze dne 12. září 2006,

**kterým se stanoví postup při určování zástupce České advokátní komory
při provádění prohlídek a kontrol,****ve znění usnesení představenstva České advokátní komory
č. 2/2007 Věstníku a usnesení představenstva České advokátní komory
č. 4/2008 Věstníku**

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) a § 45 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

Ustanovení zástupce České advokátní komory**Čl. 1**

Pokud právní předpis stanoví povinnost vyžádat si součinnost České advokátní komory (dále jen „Komora“) při provádění prohlídky nebo kontroly v prostorách, v nichž advokát vykonává advokacii nebo v nichž se mohou nacházet listiny nebo jiné nosiče informací, které obsahují skutečnosti, na něž se podle zákona vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta (dále jen „listiny“), ustanoví předseda Komory (dále jen „předseda“) zástupce Komory na žádost

- a) orgánu činného v trestním řízení vykonávajícího domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor¹⁾,
- b) pracovníka správce daně provádějícího daňovou kontrolu²⁾,
- c) celního orgánu provádějícího následnou kontrolu³⁾,
dále jen (příslušný „orgán“).

¹⁾ § 85b trestního řádu. (**Pozn. redakce:** Nyní § 255 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.)

²⁾ § 16 odst. 9 zákona o správě daní a poplatků.

³⁾ § 127 odst. 15 celního zákona. (**Pozn. redakce:** Zrušeno novelou celního zákona zákonem č. 104/2011 Sb., nyní v § 127 odst. 1 celního zákona je pro práva a povinnosti kontrolovaných osob a pro pravomoci celního orgánu, provádějícího kontrolu, stanoveno obdobné použití ustanovení daňového řádu o daňové kontrole, k tomu srov. § 255 daňového řádu.)

Čl. 2

(1) Zástupce Komory ustanoví předseda neprodleně po obdržení žádosti podle čl. 1 (dále jen „žádost“); jedná-li se o ustanovení zástupce Komory podle čl. 1 písm. a) ustanoví předseda zástupce Komory nejpozději do 24 hodin.

(2) Předseda ustanoví zástupce Komory z řad zaměstnanců Komory, kteří mají ukončené vysokoškolské právnické vzdělání, nebo z řad advokátů, kterým není pozastaven výkon advokacie; přitom přihlíží zejména k tomu, aby bylo zajištěno objektivní, odborné a včasné posouzení věci. Advokáta lze ustanovit zástupcem Komory pouze s jeho souhlasem.

(3) Předseda může pověřit ustanovením zástupce Komory místopředsedy Komory, tajemníka Komory, výkonného ředitele Komory nebo ředitele pobočky Komory v Brně.

Čl. 3

Advokát je povinen ustanovení zástupcem Komory odmítnout, pokud je mu známo, že předmětem prohlídky nebo kontroly mohou být listiny, u nichž seznámení se s nimi by mohlo neoprávněně zvýhodnit jeho, advokáty, se kterými vykonává advokacii společně, nebo osoby, jimž poskytuje právní služby; obdobně postupuje, pokud se taková skutečnost objeví až během provádění prohlídky nebo kontroly. V takovém případě předseda bezodkladně ustanoví jiného zástupce Komory.

Čl. 4

Postup zástupce Komory

(1) Pokud se advokát domnívá, že se na listinu, kterou příslušný orgán při provádění prohlídky nebo kontroly vyžaduje, vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, a z tohoto důvodu odmítne, aby se příslušný orgán s obsahem listiny seznámil, zástupce Komory posoudí, zda se na takovou listinu povinnost mlčenlivosti skutečně vztahuje, a podle toho udělí příslušnému orgánu souhlas k seznámení se s obsahem listiny, nebo takový souhlas udělit odmítne.

(2) Odmítne-li zástupce Komory udělit příslušnému orgánu souhlas k seznámení se s obsahem listiny nebo listin, je povinen postupovat tak, aby v době mezi zabezpečením této listiny nebo listin a jejich předáním Komoře k nim neměla přístup žádná nepovolaná osoba, včetně advokáta, jehož se prohlídka nebo kontrola týká.

(3) Zástupce Komory je povinen postupovat tak, aby prohlídka nebo kontrola probíhala podle možností bez zbytečného narušení jejího průběhu. Je-li možné oddělit listinu, obsahující skutečnosti, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, od ostatních listin, provede zástupce Komory oddělení takových listin, aby ohledně zbývajících listin mohlo být v prohlídce nebo kontrole bez zbytečného prodlení pokračováno.

Zvláštní ustanovení k provádění daňové kontroly

Čl. 5

Zjistí-li zástupce Komory v souvislosti se svou činností při provádění daňové kontroly podle čl. 1 písm. b), že advokát vede účetnictví nebo daňovou evidenci v rozporu s příslušným stavovským předpisem⁴⁾, a že tím je znemožňována nebo ztěžována daňová kontrola, upozorní na tuto skutečnost kontrolní radu Komory (dále jen „kontrolní rada“).

Čl. 6

V případě, že se správce daně při provádění daňové kontroly obrátí na Komoru se žádostí o posouzení souladu daňových dokladů předložených advokátem s listinami, obsahujícími skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, které jsou podkladem pro vyhotovení daňového dokladu, provede takové posouzení kontrolní rada a bez zbytečného odkladu o výsledku posouzení vyrozumí správce daně.

Čl. 7

Společná ustanovení

(1) Pokud se v tomto usnesení hovoří o provádění prohlídek nebo kontrol u advokáta, rozumí se tím též provádění prohlídek nebo kontrol u evropského advokáta, sdružení advokátů nebo obchodních společností advokátů.

(2) Pokud je zástupcem Komory podle čl. 2 odst. 2 ustanoven advokát, má vůči Komoře nárok na náhradu za ztrátu času ve výši 500 Kč za každou i započatou hodinu činnosti podle tohoto usnesení a na náhradu hotových výdajů, které v souvislosti s touto činností účelně vynaložil.

Čl. 8

Účinnost

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

⁴⁾ Čl. 3a usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/1999 Věstníku, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta při poskytování právních služeb, ve znění pozdějších stavovských předpisů. (**Pozn. redakce: viz str. 234.**)

Vybraná ustanovení novel

Usnesení představenstva ČAK č. 4/2008 Věstníku

Čl. II

Přechodné ustanovení

Náhrada za ztrátu času a náhrada hotových výdajů podle čl. 7 odst. 2 usnesení č. 6/2006 Věstníku, ve znění tohoto usnesení, náleží advokátovi i v případě, že prohlídka nebo kontrola, pro jejíž provedení byl advokát Komorou ustanoven, nebyla ukončena ke dni účinnosti tohoto usnesení.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 6/2006 Věstníku, kterým se stanoví postup při určování zástupce České advokátní komory při provádění prohlídek a kontrol, bylo vyhlášeno v částce 4/2006 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2006; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. prosince 2006.

Změny:

1. Usnesení představenstva ČAK č. 2/2007 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 6/2006 Věstníku, kterým se stanoví postup při určování zástupce České advokátní komory při provádění prohlídek a kontrol, bylo vyhlášeno v částce 2/2007 Věstníku, rozeslané dne 19. prosince 2007; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 18. ledna 2008.

2. Usnesení představenstva ČAK č. 4/2008 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva ČAK č. 6/2006 Věstníku, kterým se stanoví postup při určování zástupce České advokátní komory při provádění prohlídek a kontrol, bylo vyhlášeno v částce 2/2008 Věstníku, rozeslané dne 23. prosince 2008; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 22. ledna 2009.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 10/2006 Věstníku**

ze dne 24. října 2006,

kterým se upravují podrobnosti o placení ročního příspěvku na činnost České advokátní komory a odvodu do sociálního fondu České advokátní komory a stanoví způsob placení odvodu do fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) a § 53 odst. 1 písm. c) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a na základě čl. 3 usnesení sněmu č. 4/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše a splatnost příspěvku na činnost České advokátní komory, ve znění usnesení sněmu č. 5/2002 Věstníku, čl. 4 usnesení sněmu č. 6/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše a splatnost odvodu advokátů do sociálního fondu České advokátní komory, ve znění usnesení sněmu č. 4/2002 Věstníku, a čl. 6 odst. 7 usnesení sněmu č. 7/2005 Věstníku, o fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů a změně usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory, takto:

Čl. 1**Úvodní ustanovení**

(1) Tímto usnesením se upravuje způsob placení, podmínky pro vrácení, prominutí, snížení nebo prodloužení splatnosti

a) příspěvku na činnost České advokátní komory (dále jen „příspěvek“),

b) odvodu do sociálního fondu České advokátní komory (dále jen „odvod do sociálního fondu“).

(2) Tímto usnesením se dále stanoví způsob placení odvodu do fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů (dále jen „odvod do fondu pro vzdělávání koncipientů“).

(3) Kde se v tomto usnesení hovoří o advokátovi, rozumí se tím i usazený evropský advokát.

Čl. 2**Výše a splatnost příspěvku a odvodů**

(1) Roční výši příspěvku, odvodu do sociálního fondu a odvodu do fondu pro vzdělávání koncipientů stanoví zvláštní stavovské předpisy České advokátní komory (dále jen „Komora“)¹⁾.

¹⁾ Čl. 1 odst. 1 a 2 usnesení představenstva České advokátní komory č. 14/2004 Věstníku, o úpravě výše příspěvku na činnost České advokátní komory. (Pozn. redakce: viz str. 253.)

(2) Příspěvek a odvod do sociálního fondu jsou splatné nejpozději do 20. ledna kalendářního roku, za který má být příspěvek a odvod do sociálního fondu zaplacen; byl-li advokát zapsán do seznamu advokátů po tomto datu, jsou příspěvek a odvod do sociálního fondu splatné do jednoho týdne ode dne zápisu²⁾.

(3) Odvod do fondu vzdělávání koncipientů je splatný do 20. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém povinný advokát zaměstnával advokátního koncipienta; jestliže pracovní poměr advokátního koncipienta k povinnému advokátovi skončil před tímto datem, je poměrná částka příspěvku do fondu vzdělávání koncipientů splatná posledním dnem měsíce následujícího po měsíci, v němž pracovní poměr advokátního koncipienta skončil.

Čl. 3

Způsob placení příspěvku a odvodů

(1) Příspěvek a odvod do sociálního fondu se platí převodem na účet Komory č. 12432011/0100. Při platbě převodním příkazem je třeba uvést variabilní symbol, kterým je číslo, nerozdělené pomlčkou nebo lomítkem, sestávající ze čtyřmístného čísla roku, na který je příspěvek nebo odvod placen, a registračního čísla advokáta.

(2) Odvod do fondu pro vzdělávání koncipientů se platí převodem na účet Komory č. 6724361087/2700. Při platbě převodním příkazem je třeba uvést variabilní symbol, kterým je číslo, nerozdělené pomlčkou nebo lomítkem, sestávající ze čtyřmístného čísla roku, za který je odvod placen, a registračního čísla advokátního koncipienta.

(3) Příspěvek a odvody podle odstavců 1 a 2 lze platit též v hotovosti v pokladně kanceláře Komory, Praha 1, Národní třída 16.

Čl. 4

Snížení, prominutí a prodloužení splatnosti

(1) Představenstvo Komory (dále jen „představenstvo“) je oprávněno z důvodů zvláštního zřetele hodných snížit, prominout nebo prodloužit splatnost příspěvku nebo odvodu do sociálního fondu.

(2) Žádost o snížení, prominutí nebo prodloužení splatnosti příspěvku nebo odvodu

Čl. 2 a 5a usnesení sněmu č. 6/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše a splatnost odvodu advokátů do sociálního fondu České advokátní komory, ve znění usnesení sněmu č. 4/2002 Věstníku.

(Pozn. redakce: viz str. 227 a 228.)

Čl. 6 odst. 2 a 4 až 6 usnesení sněmu č. 7/2005 Věstníku, o fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů a změně usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory. **(Pozn. redakce: viz str. 260-261.)**

²⁾ Čl. 2 usnesení sněmu č. 4/1999 Věstníku, kterým se schvaluje výše a splatnost příspěvku na činnost České advokátní komory, ve znění usnesení sněmu č. 5/2002 Věstníku. **(Pozn. redakce: viz str. 215.)**

Čl. 3 usnesení sněmu č. 6/1999 Věstníku. **(Pozn. redakce: viz str. 227.)**

do sociálního fondu musí být písemná a odůvodněná, a musí být Komoře doručena nejpozději den před posledním dnem splatnosti příspěvku nebo odvodu do sociálního fondu²⁾.

(3) Zmeškání lhůty k podání žádosti podle odstavce 2 je oprávněn prominout předseda Komory, pokud advokát ve své žádosti doloží, že v důsledku nepředložení žádosti představenstvu mu prokazatelně může vzniknout závažná újma.

(4) Na snížení, prominutí nebo prodloužení splatnosti příspěvku nebo odvodu do sociálního fondu podle odstavce 1 není právní nárok.

(5) Odvod do fondu pro vzdělávání koncipientů se snižuje pouze z důvodů, stanovených zvláštním stavovským předpisem³⁾; ustanovení odstavců 1 až 3 se na fond pro vzdělávání koncipientů nevztahují.

Čl. 5

Vrácení příspěvku a odvodu sociálního fondu

(1) Jestliže v průběhu kalendářního roku, na který byl advokátem zaplacen příspěvek nebo odvod do sociálního fondu (dále jen „příslušný rok“), dojde k jeho vyškrtnutí ze seznamu advokátů, Komora vrátí bývalému advokátovi na jeho písemnou žádost polovinu zaplaceného příspěvku a polovinu odvodu do sociálního fondu, pokud

- a) advokát byl vyškrtnut ze seznamu advokátů podle § 7b odst. 1 zákona nebo usazený evropský advokát byl vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů podle § 35m odst. 7 písm. a) až d) zákona nejpozději k 30. červnu příslušného roku, nebo pokud
- b) rozhodnutí Komory o vyškrtnutí advokáta podle § 8 odst. 1 písm. a) až c) zákona nebo podle § 10 odst. 1 zákona, anebo rozhodnutí Komory o vyškrtnutí usazeného evropského advokáta podle § 35m odst. 8 písm. a) a b) zákona nebo podle § 35m odst. 8 písm. c) zákona z důvodů uvedených v § 7b odst. 1 písm. e) a f) nebo v § 8 odst. 1 písm. b) a c) zákona, nabylo právní moci nejpozději k 30. červnu příslušného roku.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije i na vrácení příspěvku advokátům, kterým byl pozastaven výkon advokacie, a kteří z tohoto důvodu na příslušný rok zaplatili příspěvek ve výši stanovené zvláštním stavovským předpisem³⁾, pokud v příslušném roce došlo k jejich vyškrtnutí ze seznamu advokátů.

(3) Byl-li advokátovi příspěvek nebo odvod snížen podle čl. 4, Komora mu vrátí při splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 pouze polovinu takto sníženého příspěvku.

(4) Jestliže advokát nezaplatil příspěvek nebo odvod do sociálního fondu ve výši, ke které byl povinen, sníží se částka, která má být bývalému advokátovi z příspěvku nebo odvodu do sociálního fondu vrácena podle odstavců 1 až 3, o nedoplatek příspěvku nebo odvodu.

³⁾ Čl. 1 odst. 1 písm. b) usnesení představenstva České advokátní komory č. 14/2004 Věstníku.

(Pozn. redakce: viz str. 253.)

(5) Částku příspěvku a odvodu do sociálního fondu, která má být podle odstavců 1 až 4 vyškrtnutému advokátovi vrácena, zašle Komora na jeho bankovní účet, případně mu ji vyplatí způsobem, na kterém se s bývalým advokátem na jeho žádost dohodne, a to do tří měsíců ode dne vyškrtnutí ze seznamu advokátů. V případě, že advokát byl vyškrtnut ze seznamu advokátů proto, že zemřel, byl prohlášen za mrtvého, nebo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům, naloží Komora s touto částkou v souladu s příslušnými právními předpisy.

Čl. 6

Přechodné ustanovení

Při posuzování žádostí o vrácení příspěvku nebo odvodu do sociálního fondu, které byly zaplacený přede dnem účinnosti tohoto usnesení, postupuje Komora podle dosavadní úpravy.

Čl. 7

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2001 Věstníku, kterým se upravují podrobnosti o placení ročního příspěvku na činnost České advokátní komory a odvodu do sociálního fondu České advokátní komory.

Čl. 8

Účinnost

Toto usnesení nabude účinnosti dnem 1. ledna 2007.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 10/2000 Věstníku, kterým se upravují podrobnosti o placení ročního příspěvku na činnost České advokátní komory a odvodu do sociálního fondu České advokátní komory a stanoví způsob placení odvodu do fondu České advokátní komory pro vzdělávání advokátních koncipientů, bylo vyhlášeno v částce 4/2006 Věstníku, rozeslané dne 30. listopadu 2006; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2007.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 2/2008 Věstníku**

ze dne 11. září 2008,

kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokátů a postupu kontrolní rady České advokátní komory ve vztahu k zákonu o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) a § 46 odst. 5 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“), takto:

Čl. 1**Advokát jako povinná osoba**

(1) Advokát je povinnou osobou podle zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „zákon“), pouze v případě, že vykonává činnosti uvedené v § 2 odst. 1 písm. g) zákona (dále jen „sledované činnosti“).

(2) Postup advokáta jako povinné osoby se řídí zákonem a zákonem o advokacii a v jejich mezích tímto stavovským předpisem.

(3) Před poskytnutím právních služeb, které mají spočívat ve výkonu sledovaných činností, je advokát povinen informovat klienta o povinnostech, které vyplývají ze zákona a z tohoto stavovského předpisu.

Čl. 2**Identifikace klienta**

(1) Při výkonu sledovaných činností je advokát povinen provést identifikaci klienta způsobem uvedeným v § 8 zákona pouze v případě, že se jedná o případ, na který se vztahuje povinnost identifikace podle § 7 zákona.

(2) Advokát není povinen provést identifikaci klienta, pokud

- a) identifikaci advokátova klienta již provedla jiná povinná osoba a advokát tuto identifikaci převzal (§ 11 odst. 1 až 3 zákona), nebo
- b) se jedná o případ, ve kterém zákon provedení identifikace klienta povinnou osobou nevyžaduje (§ 13 zákona), nebo
- c) identifikace klienta byla provedena podle § 10 zákona.

Čl. 3

Kontrola klienta

Advokát není povinen provést kontrolu klienta podle § 9 zákona v případě, že klientovi poskytuje právní služby uvedené v § 27 odst. 1 zákona.

Čl. 4

Odmítnutí pokynu klienta

Advokát je povinen odmítnout provedení pokynu klienta v případech uvedených v § 15 odst. 1 a 2 zákona.

Čl. 5

Odklad splnění příkazu klienta

(1) Advokát odloží splnění příkazu klienta a splní další povinnosti uvedené v ustanovení § 20 odst. 1 zákona pouze v případě, že

- a) příkaz klienta se týká sledovaných činností, a
- b) hrozí nebezpečí, že bezodkladné splnění příkazu klienta by mohlo mít důsledky uvedené v § 20 odst. 1 zákona.

(2) Na odklad splnění příkazu klienta upozorní advokát v oznámení podezřelého obchodu (dále jen „oznámení“) podle článku 7.

Oznamovací povinnost v případě podezřelého obchodu

Čl. 6

Vznik oznamovací povinnosti

(1) Advokát má oznamovací povinnost podle § 18 zákona pouze v případě, že

- a) vykonává sledované činnosti, a
- b) v souvislosti s výkonem těchto činností zjistí podezřelý obchod ve smyslu § 6 zákona (dále jen „podezřelý obchod“).

(2) Oznamovací povinnost podle odstavce 1 však advokát nemá v případě, že klientovi poskytuje právní služby uvedené v § 27 odst. 1 zákona.

Čl. 7

Oznámení

(1) Oznamovací povinnost podle čl. 6 odst. 1 splní advokát oznámením učiněným České advokátní komoře (dále jen „Komořa“).

(2) Oznámení činí advokát prostřednictvím člena kontrolní rady Komory (dále jen „kontrolní rada“), který byl kontrolní radou na základě její působnosti při plnění úkolů Komory ve věcech opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (§ 46 odst. 5 zákona o advokacii) pověřen plněním povinností stanovených kontrolní radě při výkonu této působnosti (dále jen „příslušný člen kontrolní rady“).

(3) Oznámení je třeba učinit nejpozději do dvou kalendářních dnů ode dne zjištění podezřelého obchodu podle vzoru, který je přílohou tohoto usnesení; ustanovení čl. 8 odst. 2 tím není dotčeno.

(4) Advokát je povinen učinit oznámení osobně (§ 27 odst. 3 věta první zákona); určení jiné osoby jako kontaktní osoby podle § 22 zákona je vyloučeno.

(5) Podáním oznámení není dotčena zákonná povinnost advokáta překazit přípravu nebo spáchání trestného činu (§ 167 trestního zákona).

Čl. 8

Způsob učinění oznámení

(1) Oznámení je advokát povinen učinit

1. doporučeným dopisem zaslaným na adresu: **Kontrolní rada České advokátní komory, Národní 10, 110 00 Praha 1,**
2. písemným podáním doručeným osobně v pracovních dnech v době od 9.00 hod. do 15.00 hod. na adresu: **Kontrolní rada České advokátní komory, Národní 10, 110 00 Praha 1,** nebo
3. podáním elektronickou poštou opatřeným zaručeným elektronickým podpisem, a to na adresu elektronické pošty **sekr-dun@cak.cz.**

(2) Vyžadují-li to okolnosti případu, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení nebo připadl-li by konec lhůty uvedené v čl. 7 odst. 3 mimo dobu uvedenou v odstavci 1 bod 2, lze oznámení učinit ve lhůtě uvedené v čl. 7 odst. 3 i ústně do protokolu, a to na místě předem telefonicky dohodnutém s příslušným členem kontrolní rady na telefonním čísle **+420 224 951 767** nebo **+420 224 951 753**. Oznámení lze v takovém případě učinit též telefaxem na číslo **+420 224 951 751**, s tím, že nejpozději do dvou kalendářních dnů bude příslušnému členu kontrolní rady doručen jeho originál.

Čl. 9

Povinnosti kontrolní rady po přijetí oznámení

(1) Příslušný člen kontrolní rady oznámení advokáta přezkoumá za účelem zjištění, zda není v rozporu se zákonem, se zákonem o advokacii nebo s tímto stavovským předpisem, a zda splňuje všechny náležitosti podle vzoru stanoveného tímto stavovským předpisem; pokud oznámení tyto náležitosti nemá, příslušný člen kontrolní rady na to advokáta vhodným způsobem bezodkladně upozorní a vyzve ho k doplnění chybějících náležitostí ve lhůtě, kterou stanoví.

(2) Splňuje-li oznámení advokáta podmínky uvedené v odstavci 1, příslušný člen kontrolní rady postupuje tak, aby oznámení advokáta doručil Ministerstvu financí (Finančnímu analytickému útvaru) ve lhůtě podle § 27 odst. 3 věty třetí zákona.

(3) Příslušný člen kontrolní rady je oprávněn se vyjádřit k obsahu oznámení advokáta; pokud tak učiní, doručí toto vyjádření Ministerstvu financí (Finančnímu analytickému útvaru) spolu s oznámením advokáta.

(4) Příslušný člen kontrolní rady je povinen bez zbytečného odkladu písemně nebo prostřednictvím elektronické pošty sdělit advokátovi, zda a kdy bylo jeho oznámení doručeno Ministerstvu financí (Finančnímu analytickému útvaru).

(5) Nepřistoupil-li příslušný člen kontrolní rady k doručení oznámení podle odstavce 2 proto, že po přezkoumání oznámení zjistil, že oznámení nesplňuje podmínky stanovené zákonem, zákonem o advokacii nebo s tímto stavovským předpisem, vrátí oznámení bezodkladně advokátovi spolu s odůvodněním svého postupu.

Čl. 10

Informační povinnost

(1) Na výzvu příslušného člena kontrolní rady a v jím stanovené lhůtě je advokát povinen sdělit údaje, předložit doklady nebo poskytnout informace vyžadované po advokátovi prostřednictvím Komory Ministerstvem financí (Finančním analytickým útvaru) podle § 24 a § 27 odst. 4 zákona.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje obdobně na povinnosti advokáta při kontrole prováděné kontrolní radou podle § 37 odst. 2 zákona.

Čl. 11

Školení zaměstnanců

V rámci školení zaměstnanců podle § 23 zákona zajistí advokát především seznámení příslušných zaměstnanců se zákonem, s tímto stavovským předpisem a stavovským předpisem upravujícím provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem.

Čl. 12

Společná ustanovení

(1) Advokát není povinen zachovávat vůči klientovi mlčenlivost ohledně učinění oznámení, šetření podezřelého obchodu, úkonů učiněných Komorou nebo Ministerstvem financí (Finančním analytickým útvarem) anebo o plnění informační povinnosti podle čl. 10, pokud mají být tyto skutečnosti advokátem klientovi sděleny ve snaze odradit klienta od zapojení do nedovolené činnosti.

(2) Při uchovávání údajů a dokladů získaných v souvislosti s identifikací klienta podle článku 2 nebo s kontrolou klienta podle § 9 zákona advokát postupuje podle § 16 odst. 1, 2 a 4 a § 17 zákona a zvláštního stavovského předpisu, kterým se stanoví některé podrobnosti o dokumentaci advokáta vedené při poskytování právních služeb.

Čl. 13

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2004 Věstníku, kterým se stanoví postup advokátů a kontrolní rady České advokátní komory při plnění povinností stanovených právními předpisy o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti.
2. Usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2005 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2004 Věstníku, kterým se stanoví postup advokátů a kontrolní rady České advokátní komory při plnění povinností stanovených právními předpisy o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti.
3. Usnesení představenstva České advokátní komory č. 5/2005 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 6/2004 Věstníku, kterým se stanoví postup advokátů a kontrolní rady České advokátní komory při plnění povinností stanovených právními předpisy o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2005 Věstníku.

Čl. 14

Účinnost

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

Příloha k usnesení představenstva č. 2/2008 Věstníku

Formulář oznámení podezřelého obchodu

I. Oznamovatel podezřelého obchodu			
Jméno a příjmení advokáta:			
Registrační číslo:			
Adresa sídla:			
Telefonní číslo:		e-mail:	
II. Identifikační údaje toho, koho se oznámení týká			
Fyzická osoba			
Jméno:			
Příjmení:			
Rodné číslo: ¹⁾			
Místo narození:			
Pohlaví:			
Adresa: ²⁾			
Státní občanství:			
Průkaz totožnosti	Druh:		Číslo:
	Stát/orgán:		Doba platnosti:
Obchodní firma: ³⁾			
Místo podnikání: ³⁾			
Identifikační číslo: ³⁾			
Právnícká osoba			
Obchodní firma nebo název:			
Sídlo:			
Identifikační číslo: ⁴⁾			
Doklad o existenci právnické osoby:			
Statutární orgán právnické osoby ⁵⁾			
Jméno:			
Příjmení:			
Rodné číslo: ¹⁾			
Místo narození:			
Pohlaví:			
Adresa: ²⁾			
Státní občanství:			
Průkaz totožnosti	Druh:		Číslo:
	Stát/orgán:		Doba platnosti:

III.			
Identifikační údaje všech dalších účastníků obchodu, které má advokát k dispozici			
Fyzická osoba			
Jméno:			
Příjmení:			
Rodné číslo:¹⁾			
Místo narození:			
Pohlaví:			
Adresa:²⁾			
Státní občanství:			
Průkaz totožnosti	Druh:		Číslo:
	Stát/orgán:		Doba platnosti:
Obchodní firma:³⁾			
Místo podnikání:³⁾			
Identifikační číslo:³⁾			
Právnícká osoba			
Obchodní firma nebo název:			
Sídlo:			
Identifikační číslo:⁴⁾			
Doklad o existenci právnické osoby:			
Statutární orgán právnické osoby⁵⁾			
Jméno:			
Příjmení:			
Rodné číslo:¹⁾			
Místo narození:			
Pohlaví:			
Adresa:²⁾			
Státní občanství:			
Průkaz totožnosti	Druh:		Číslo:
	Stát/orgán:		Doba platnosti:

¹⁾ Nebylo-li rodné číslo přiděleno, uveďte se datum narození.

²⁾ Adresa trvalého nebo jiného pobytu.

³⁾ Vyplní se pouze v případě fyzické osoby, která je podnikatelem.

⁴⁾ V případě zahraniční právnické osoby se uvede obdobné číslo přidělené v zahraničí.

⁵⁾ Má-li statutární orgán více členů, uvedou se údaje o dalších členech v samostatné příloze. Obdobně se postupuje, je-li statutárním orgánem nebo jeho členem právnická osoba – v takovém případě se na samostatné příloze uvedou identifikační údaje této právnické osoby a identifikační údaje fyzické osoby, které jsou jejím statutárním orgánem nebo jeho členem.

**IV.
Informace o podstatných okolnostech obchodu⁶⁾****V.
Další informace týkající se obchodu⁷⁾**

⁶⁾ Oznamovatel uvede předmět a podstatné okolnosti podezřelého obchodu, které jsou mu známy. Podrobně uvede zejména: důvod transakce, který účastník obchodu uvádí; popis použité hotovosti či jiných platebních prostředků a další okolnosti hotovostní platby; časové údaje; čísla účtů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky, ohledně kterých se oznámení podává a všech účtů, na které nebo z nichž byly či mají být převáděny, včetně identifikace jejich majitelů a disponentů, má-li k této informaci oznamovatel přístup; měnu; čím je obchod podezřelý; případně i zjištěná telefonní a faxová čísla; popis a evidenční čísla dopravních prostředků; popis chování účastníka obchodu i jeho společníků a další informace, které by mohly mít informační význam k zúčastněným osobám či předmětné transakci.

⁷⁾ Zde se uvedou další údaje, které mohou souviset s podezřelým obchodem – např. informace o dalších obchodech a osobách, které mají vztah k podezřelému obchodu, nebo o osobách, které by mohly poskytnout další informace o něm.

VI. Informace o majetku, na který se vztahuje mezinárodní sankce ⁸⁾				
V		dne		Podpis:

⁸⁾ Vyplní se pouze v případě, že se oznámení týká rovněž majetku, na který se vztahuje mezinárodní sankce vyhlášená za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv nebo boje proti terorismu; uveďte se stručný popis tohoto majetku, údaje o jeho umístění a jeho vlastníkov, pokud je oznamovateli znám, a informaci, zda hrozí bezprostřední nebezpečí poškození, znehodnocení nebo užití tohoto majetku v rozporu se zákonem.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 2/2008 Věstníku, kterým se stanoví podrobnosti o povinnostech advokátů a postupu kontrolní rady České advokátní komory ve vztahu k zákonu o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, bylo vyhlášeno v částce 2/2008 Věstníku, rozeslané dne 23. prosince 2008; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 22. ledna 2009.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 4/2009 Věstníku**

ze dne 15. září 2009,

**kterým se stanoví minimální limity pojistného plnění z pojištění advokátů,
ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 7/2010 Věstníku**

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 24a odst. 2 a § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

ČÁST PRVNÍ**MINIMÁLNÍ LIMITY POJISTNÉHO PLNĚNÍ Z POJIŠTĚNÍ ADVOKÁTŮ****Čl. 1****Pojištění advokátů za škodu**

Minimální limit pojistného plnění z pojištění advokátů podle § 24a odst. 1 zákona (dále jen „minimální limit pojistného plnění“) za škodu, za kterou advokát odpovídá podle § 24 odst. 1 zákona, se stanoví částkou 3 000 000 Kč.

Čl. 2**Pojištění solidární odpovědnosti advokátů vykonávajících advokacii ve sdružení**

Minimální limit pojistného plnění advokáta vykonávajícího advokacii jako účastník sdružení (§ 14 zákona) za škodu, za kterou advokát odpovídá podle zvláštních právních předpisů z důvodu solidární odpovědnosti, se stanoví částkou 3 000 000 Kč, násobenou počtem ostatních účastníků sdružení, a to u každého účastníka sdružení.

Čl. 3**Pojištění odpovědnosti advokátů, kteří jsou společníky veřejné obchodní společnosti nebo komplementáři komanditní společnosti, z důvodu jejich ručení jako společníků**

(1) Minimální limit pojistného plnění advokáta vykonávajícího advokacii ve veřejné obchodní společnosti (§ 15 odst. 1 zákona) za škodu, za kterou odpovídá podle § 24 odst. 2 zákona společnost, a za kterou advokát odpovídá podle zvláštních právních předpisů z důvodu ručení jako její společník, se stanoví částkou 3 000 000 Kč, násobenou počtem společníků veřejné obchodní společnosti, a to u každého ze společníků společnosti.

(2) Minimální limit pojistného plnění advokáta vykonávajícího advokacii jako komplementář komanditní společnosti (§ 15 odst. 1 zákona) za škodu, za kterou odpovídá podle § 24 odst. 2 zákona společnost, a za kterou advokát odpovídá podle zvláštních právních předpisů z důvodu ručení jako její společník, se stanoví částkou 3 000 000 Kč, násobenou počtem komplementářů této společnosti, a to u každého z komplementářů.

ČÁST DRUHÁ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. 4

(1) Hromadné pojištění advokátů, sjednané Českou advokátní komorou podle § 24c odst. 1 zákona se počínaje dnem 1. ledna 2010 vztahuje pouze na náhradu škody, způsobenou advokátem vykonávajícím advokacii samostatně nebo ve sdružení, a to v rozsahu odpovědnosti za škodu, za kterou advokát sám odpovídá klientovi podle v § 24 odst. 1 zákona.

(2) Advokáti vykonávající advokacii ve sdružení, kteří jsou účastni hromadného pojištění advokátů, jsou počínaje dnem 1. ledna 2010 povinni být pojištěni samostatně pro případ vzniku závazku k náhradě škody, k jehož splnění je advokát podle zvláštních právních předpisů povinen z důvodu solidární odpovědnosti.

(3) Advokáti vykonávající advokacii jako společníci veřejné obchodní společnosti nebo jako komplementáři komanditní společnosti jsou počínaje dnem 1. ledna 2010 povinni být pojištěni samostatně, včetně pojištění pro případ vzniku závazku k náhradě škody, za kterou odpovídá podle § 24 odst. 2 zákona společnost, a advokát je podle zvláštních právních předpisů povinen k jeho splnění z důvodu ručení jako její společník.

(4) Minimální limity pojistného plnění podle tohoto usnesení se vztahují i na pojištění usazených evropských advokátů [§ 35m odst. 1 písm. c) zákona] a společníků zahraničních advokátních společností, kteří ručí za závazky společnosti celým svým majetkem (§ 35t odst. 1 zákona).

(5) Advokáti vykonávající advokacii samostatně nebo jako účastníci sdružení a advokáti, kteří jsou společníky veřejné obchodní společnosti nebo komplementáři komanditní společnosti, jsou povinni uvést své pojistné smlouvy do souladu s tímto usnesením nejpozději do dne účinnosti tohoto usnesení a předložit o tom příslušný doklad Komoře.

(6) Tímto usnesením nejsou dotčeny pojistné smlouvy, na základě kterých jsou pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s výkonem advokacie pojištěny veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti, jejichž předmětem podnikání je výkon advokacie, pokud jsou v souladu s minimálními limity pojistného podle tohoto usnesení.

ČÁST TŘETÍ ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

Čl. 5

Zrušuje se:

1. usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2006 Věstníku, kterým se stanoví minimální limity pojistného plnění z pojištění odpovědnosti advokátů za škodu způsobenou v souvislosti s výkonem advokacie;
2. usnesení představenstva České advokátní komory č. 5/2006 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/2006 Věstníku, kterým se stanoví minimální limity pojistného plnění z pojištění odpovědnosti advokátů za škodu způsobenou v souvislosti s výkonem advokacie.

ČÁST ČVRTÁ ÚČINNOST

Čl. 6

Toto usnesení nabude účinnosti 1. ledna 2010.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

Vybraná ustanovení novel

Usnesení představenstva ČAK č. 7/2010 Věstníku

Čl. II

Přechodné ustanovení

Advokáti vykonávající advokacii samostatně nebo jako účastníci sdružení a advokáti, kteří jsou společníky veřejné obchodní společnosti nebo komplementáři komanditní společnosti, jsou povinni uvést své pojistné smlouvy do souladu s tímto usnesením nejpozději do dne účinnosti tohoto usnesení a předložit o tom příslušný doklad Komoře.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 4/2009, kterým se stanoví minimální limity pojistného z pojištění advokátů, bylo vyhlášeno v částce 3/2009 Věstníku, rozeslané dne 15. října 2009; nabylo účinnosti 1. ledna 2010.

Změny:

Usnesení představenstva ČAK č. 7/2010 Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č.4/2009 Věstníku, kterým se stanoví minimální limity pojistného plnění z pojištění advokátů, bylo vyhlášeno v částce 3/2010 Věstníku, rozeslané dne 15. listopadu 2010; nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2011, s výjimkou ustanovení čl. II, které nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 15. prosince 2010.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 3/2010 Věstníku**

ze dne 14. května 2010,

kterým se stanoví poplatek za zápis do seznamu advokátů nebo do seznamu evropských advokátů a paušální částky na úhradu nákladů spojených s vydáváním dokumentů na vlastní žádost, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2011 Věstníku

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 5 odst. 1 písm. i), § 5d odst. 3, § 35m odst. 1 písm. c), § 35m odst. 3, § 37 odst. 2, § 44 odst. 4 písm. b) a § 53 odst. 1 písm. b) a h) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1**Poplatek za zápis do seznamu advokátů nebo do seznamu evropských advokátů**

Poplatek za zápis do seznamu advokátů nebo do seznamu evropských advokátů (dále jen „poplatek“) se stanoví ve výši 4 000 Kč.

Čl. 2**Paušální částky na úhradu nákladů spojených s vyhotovením dokumentů na vlastní žádost**

(1) Paušální částka na úhradu nákladů vynaložených Českou advokátní komorou (dále jen „Komora“) na vyhotovení dokumentů na žádost advokáta, evropského advokáta, advokátního koncipienta, sdružení advokátů (účastníka sdružení), obchodní společnosti advokátů, zahraniční společnosti advokátů nebo její organizační složky (dále jen „žadatel“) činí:

- a) 300 Kč za vydání opisu osvědčení o zápisu do seznamu advokátů nebo do seznamu evropských advokátů (§ 5d odst. 1 zákona),
- b) 300 Kč za potvrzení o vedení v seznamu sdružení advokátů, v seznamu obchodních společností advokátů nebo v seznamu zahraničních společností advokátů (§ 11 odst. 2 zákona),
- c) 100 Kč za pořízení kopie dokumentů vedených Komorou ohledně žadatele,
- d) 300 Kč za vydání každého dalšího opisu osvědčení o složení advokátní zkoušky, o složení zkoušky způsobilosti nebo o složení uznávací zkoušky,
- e) 300 Kč za výpis ze seznamu advokátů, seznamu evropských advokátů nebo ze seznamu

advokátních koncipientů, popřípadě z jiné evidence vedené Komorou, kterým se osvědčují údaje zde vedené.

(2) Paušální částky za úkony uvedené v odstavci 1 se zvyšují na dvojnásobek v případě, že úkon byl na žádost proveden do dvou pracovních dnů.

(3) Listiny podle odstavce 1 musí být opatřeny razítkem Komory a podpisem funkcionáře nebo zaměstnance Komory, pověřeného k jejich vydání.

Čl. 2a

Vydání nového identifikačního průkazu

Při vydání nového identifikačního průkazu advokáta, identifikačního průkazu evropského advokáta nebo identifikačního průkazu advokátního koncipienta, v případě jeho ztráty, odcizení nebo znehodnocení, činí paušální částka za náklady spojené s jeho vyhotovením 600 Kč.

Čl. 3

Placení poplatků a paušálních částek

Poplatek podle článku 1 nebo paušální částky na úhradu nákladů podle článku 2 odst. 1 a odst. 2 se platí v hotovosti na místě určeném Komorou nebo bezhotovostním převodem na účet Komory č. 12432011/0100, vedeného u Komerční banky, a. s. Při platbě poplatku je třeba uvést variabilní symbol, sestávající se z aktuálního roku (např. 2010) a čtyřmístného nebo pětimístného registračního čísla advokáta, při platbě paušální částky pak variabilní symbol sestávající číslice 34 a čtyřmístného nebo pětimístného registračního čísla advokáta nebo advokátního koncipienta nebo z číslice 34 a identifikačního čísla společnosti.

Čl. 4

Přechodné ustanovení

Do doby nabytí účinnosti právního předpisu, kterým budou stanoveny podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů, usazených evropských advokátů a advokátních koncipientů, se poplatek podle čl. 2 odst. 1 písm. c) vztahuje na vydání každého dalšího průkazu advokáta, průkazu evropského advokáta nebo průkazu advokátního koncipienta podle dosavadní úpravy; stejně tak se do té doby zachovává poplatek 200 Kč za vydání identifikačního profesního průkazu advokáta Rady evropských advokátních komor podle dosavadní úpravy.

Čl. 5

Zrušovací ustanovení

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 9/2005 Věstníku, kterým se stanoví poplatek za vydání osvědčení o zápisu do seznamu advokátů a paušální částky na úhradu nákladů spojených s vydáváním některých dalších listin na žádost advokátů a zrušuje usnesení představenstva České advokátní komory č. 8/1999 Věstníku, kterým se stanoví poplatek za vydání osvědčení o zápisu do seznamu advokátů, ve znění pozdějších stavovských předpisů, se zrušuje.

Čl. 6

Účinnost

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Martin Vychopeň, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 3/2010 Věstníku, kterým se stanoví poplatek za zápis do seznamu advokátů nebo do seznamu evropských advokátů a paušální částky na úhradu nákladů spojených s vydáváním dokumentů na vlastní žádost, bylo vyhlášeno v částce 2/2010 Věstníku, rozeslané dne 12. srpna 2010; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. září 2010.

Změny:

Usnesení Věstníku, kterým se mění usnesení představenstva České advokátní komory č. 3/2010 Věstníku, kterým se stanoví poplatek za zápis do seznamu advokátů nebo do seznamu evropských advokátů a paušální částky na úhradu nákladů spojených s vydáváním dokumentů na vlastní žádost, bylo vyhlášené v částce č. 3/2011 Věstníku, rozeslané dne 31. října 2011; nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 30. listopadu 2011.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 4/2010**

ze dne 8. června 2010,

kterým se stanoví vzhled stavovského oděvu advokáta

Představenstvo České advokátní komory (dále jen „představenstvo“) se usneslo podle § 17a odst. 2 a § 53 odst. 1 písm. h) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1

(1) Vzhled stavovského oděvu advokáta (dále jen „talár“) je uveden v příloze k tomuto usnesení.

(2) Vzhled taláru je pro všechny advokáty jednotný.

(3) Vzhled taláru je zapsaným průmyslovým vzorem, jehož vlastníkem je Česká advokátní komora (dále jen „Komora“).

Čl. 2

(1) Zhotovení taláru si advokát zajišťuje na své náklady

a) prostřednictvím některého z dodavatelů stanovených Komorou na základě výběrového řízení, nebo

b) samostatně.

(2) Advokát na své náklady rovněž zajišťuje, aby vzhled taláru v době jeho používání ve smyslu zákona odpovídal důstojnosti advokátního stavu.

Čl. 2a

(1) Pokud si advokát hodlá nechat zajistit zhotovení taláru samostatně, oznámí tuto skutečnost písemně Komoře společně s uvedením zvoleného výrobce a celkového počtu talárů, které si hodlá nechat od tohoto zvoleného výrobce zhotovit. Advokát odpovídá za soulad takto zhotoveného taláru se vzhledem taláru uvedeným v příloze k tomuto usnesení.

(2) Komora poskytne zvolenému výrobcí souhlas k využití zapsaného průmyslového vzoru na základě licenční smlouvy, jejíž vzor Komora zveřejní na svých webových stránkách a v Bulletinu advokacie. Licenční smlouva mimo jiné stanoví v souladu se zapsaným průmyslovým vzorem:

a) počet talárů, které je zvolený výrobce oprávněn vyrobit,

- b) výši úplaty za využití zapsaného průmyslového vzoru, která činí 650 Kč bez daně z přidané hodnoty za zhotovení jednoho taláru,
- c) druh materiálu a barvu taláru a jeho součástí,
- d) oprávnění Komory posoudit, zda talár zhotovený podle odstavce 1 a 2 splňuje náležitosti stanovené tímto stavovským předpisem.

Čl. 3

Toto usnesení nabývá účinnosti 1. června 2011.

JUDr. Martin Vychopeň, v. r.
předseda České advokátní komory

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 4/2010 Věstníku, kterým se stanoví vzhled stavovského oděvu advokáta, bylo vyhlášeno v částce 2/2010 Věstníku, rozeslané dne 12. srpna 2010, nabylo účinnosti dnem 1. června 2011.

Změny:

Usnesení představenstva ČAK č. 2/2011 Věstníku, kterým se mění usnesení č. 4/2010 Věstníku, kterým se stanoví vzhled stavovského oděvu advokáta, bylo vyhlášeno v částce 2/2011 Věstníku, rozeslané dne 20. července 2011; nabylo účinnosti 1. září 2011.

Příloha k usnesení představenstva České advokátní komory č. 4/2010 Věstníku

Vzhled stavovského oděvu advokáta

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**č. 5/2010 Věstníku**

ze dne 12. července 2010,

o přístupu k elektronické aplikaci systému kontaktních míst veřejné správy

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 44 odst. 4 písm. b) a § 53 odst.1 písm. h) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

Čl. 1**Zajištění přístupu k elektronické aplikaci systému kontaktních míst veřejné správy**

(1) Česká advokátní komora (dále jen „Komora“) zajišťuje pro advokáty přístup k elektronické aplikaci systému kontaktních míst veřejné správy (dále jen „elektronická aplikace“) za účelem provádění autorizované konverze dokumentů podle příslušných právních předpisů¹⁾ nákupem uživatelských licencí od subjektu oprávněného poskytovat přístup k agendě Autorizovaná konverze dokumentů prostřednictvím systému Czech POINT.

(2) Komora přidělí uživatelskou licenci podle odstavce 1 advokátovi na základě jeho písemné žádosti. Komora je oprávněna účtovat advokátovi náhradu nákladů, které Komora vznikly v souvislosti se zajištěním přístupu k elektronické aplikaci.

(3) Náhrada nákladů podle odstavce 2 se platí buď v hotovosti na místě určeném Komorou, nebo bezhotovostním převodem na účet Komory.

Čl. 2**Účinnost**

Toto usnesení nabude účinnosti třicátým dnem po jeho vyhlášení ve Věstníku České advokátní komory.

JUDr. Martin Vychopeň, v. r.
předseda České advokátní komory

¹⁾ Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 193/2009, o stanovení podrobností provádění autorizované konverze dokumentů.

Účinnost:

Usnesení představenstva ČAK č. 5/2010 Věstníku, o přístupu k elektronické aplikaci systému kontaktních míst veřejné správy, bylo vyhlášeno v částce 2/2010 Věstníku, rozeslané dne 12. srpna 2010; **nabylo účinnosti třicátým dnem po vyhlášení, tj. dnem 11. září 2010.**

III. Sdělení, stanoviska a usnesení představenstva ČAK

SDĚLENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY K OTÁZCE VÝKONU ČINNOSTÍ NESLUČITELNÝCH S VÝKONEM ADVOKACIE

Představenstvo České advokátní komory (dále jen „představenstvo“) sděluje, že při posuzování žádostí o zápis do seznamu advokátů a při rozhodování o pozastavení výkonu advokacie vychází při aplikaci ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) a § 9 odst. 1 písm. a) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále také jen „zákon“) – pokud jde o výklad pojmu „jiná činnost neslučitelná s výkonem advokacie“ – z následujících zásad:

1. Zákon nepovažuje advokacii za činnost výlučnou, tj. takovou činnost, která by nemohla být vykonávána souběžně s činnostmi jinými. Některé činnosti však souběžně s advokací být vykonávány nemohou, a jsou proto překážkou pro zápis do seznamu advokátů [§ 5 odst. 1 písm. g) zákona] nebo důvodem k pozastavení výkonu advokacie [§ 9 odst. 1 písm. a) zákona]. Zákon sám činnosti neslučitelné s výkonem advokacie (dále jen „neslučitelné činnosti“) výslovně nevymezuje, a je proto nezbytné uvedená ustanovení zákona interpretovat. Představenstvo vychází z toho, že základním hlediskem při interpretaci je soulad jednotlivých činností se základními principy advokacie, které lze ze zákona o advokacii odvodit. Za takové základní principy advokacie, resp. výkonu advokacie, představenstvo považuje zejména nezávislost advokáta (především nezávislost na státu a jeho orgánech), nadřazenost zájmů klienta nad osobními nebo jinými zájmy advokáta, nepřipustnost omezení nebo vyloučení advokátovy odpovědnosti za jím poskytované právní služby a zájem na zachování cti a vážnosti advokacie. Za neslučitelné s výkonem advokacie lze potom považovat takové činnosti, které budou jakýmkoliv způsobem v rozporu se shora uvedenými principy, na nichž je advokacie založena. Na základě těchto východisek dospělo představenstvo k určitým konkrétním závěrům ohledně v praxi nejčastějších – a nejčastěji diskutovaných – situací; tyto závěry představenstva jsou obsaženy dále pod body 2 až 11.

2. Advokát nesmí být v pracovním nebo jiném obdobném poměru, vyjma pracovního poměru vysokoškolského učitele; výjimku – pokud jde o určité vědecké pracovníky v oboru právo – stanoví § 60 zákona. Za poměr obdobný poměru pracovnímu je třeba považovat zejména poměr služební (například služební poměr vojáka z povolání nebo služební poměr policisty) a členský poměr k družstvu, pokud součástí povinností vyplývajících z tohoto členského poměru je i výkon práce pro zaměstnavatele spojený s určitou závislostí na něm (povinnost dodržovat pracovní příkazy a povinnost podrobit se kontrole jejich dodržování apod.). Za poměr obdobný poměru pracovnímu je třeba považovat i takový vztah mezi advokátem a jiným subjektem, který má jinou právní formu, avšak jehož obsahem je výkon činností či prací pro tento subjekt za podmínek splňujících jinak shora uvedené znaky pracovního poměru [srov. § 27 odst. 1 zákoníku práce a § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů]. Za neslučitelnou bude zpravidla nutné považovat i činnost vykonávanou na základě dohody o pra-

covní činnosti (§ 237 zákoníku práce), zejména byla-li uzavřena na dobu neurčitou nebo na větší rozsah práce a jestliže na základě této dohody je advokát povinen při své činnosti dodržovat pokyny zaměstnavatele a podrobit se jeho kontrole [srov. § 233 odst. 2 písm. c) zákoníku práce]. Za neslučitelnou nebude naproti tomu zpravidla považována činnost vykonávaná na základě dohody o provedení práce [§ 236 zákoníku práce], a to zejména v těch případech, kdy jejím předmětem je činnost znalecká, tlumočnická, přednášková, umělecká či osvětová. Stejně tak není neslučitelný výkon takových činností prováděný na základě smlouvy o dílo nebo jiné obdobné smlouvy uzavřené podle občanského zákoníku.

3. Právní služby nemohou být advokátem poskytovány jinak než výkonem advokacie, a to způsobem a za podmínek stanovených zákonem. Advokát je oprávněn poskytovat právní služby ve všech věcech; advokát tedy může například zastupovat a poskytovat porady v obchodních věcech, v daňových a účetních záležitostech, při obchodech s nemovitostmi či cennými papíry nebo ve věcech průmyslového vlastnictví. Advokát však nemůže působit současně například jako notář, daňový poradce, auditor, patentový zástupce, makléř či jako fyzická osoba podnikající na základě živnostenského oprávnění v oboru ekonomického poradenství, obchodu s nemovitostmi (realitní kancelář) nebo zprostředkování v oblasti obchodu a služeb.

4. Advokát nesmí poskytovat právní služby v rámci své účasti nebo jinou svou činností v obchodní společnosti, jejímž předmětem podnikání (činnosti) je specializovaná právní pomoc poskytovaná na základě jiného právního předpisu než zákona o advokacii [viz § 2 odst. 2 písm. a) zákona]. To pochopitelně nebrání tomu, aby advokát poskytoval takové společnosti právní služby na základě mandátní nebo jiné obdobné smlouvy, jejímž předmětem je poskytování právních služeb.

5. Činnost vykonávaná na základě živnostenského nebo jiného podnikatelského oprávnění není s výkonem advokacie zásadně neslučitelná; nejhodnějším způsobem výkonu podnikatelské činnosti – zejména s ohledem na její povahu – však nebude její osobní výkon advokátem, nýbrž výkon prostřednictvím jiné osoby, například odpovědného zástupce [viz § 11 odst. 6 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů]. Advokát musí však v každém případě dbát, aby jim vykonávaná podnikatelská činnost nebyla představenstvem považována za neslučitelnou

a) podle bodu 3;

b) proto, že činnosti vykonávané v rámci podnikatelské činnosti se i jinak překrývají s činnostmi, které jsou advokáty poskytovány v rámci výkonu advokacie (viz § 1 odst. 2 zákona), a to takovým způsobem, že při jednotlivých úkonech není možné určit, zda byly advokátem učiněny při výkonu advokacie nebo při výkonu podnikatelské činnosti;

c) z důvodu možného ohrožení nezávislosti advokáta;

d) z důvodu možného snížení cti a vážnosti advokacie jako celku (viz bod 11).

6. Za stejných podmínek, za jakých je s výkonem advokacie slučitelné individuální podnikání (viz bod 5), může být advokát členem obchodních společností s osobním ručením (společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti).

7. S výkonem advokacie není zásadně neslučitelné ani advokátovo členství v kolektivních statutárních nebo jiných orgánech obchodních společností, resp. výkon funkce individuálního orgánu obchodní společnosti (jednatel společnosti s ručením omezeným); touto formou nesmí být však obchodní společnosti poskytována právní pomoc. Advokát musí však dbát na to, aby tato jeho činnost nebyla považována za neslučitelnou v důsledku ohrožení advokátovy nezávislosti, popřípadě z jiných důvodů uvedených v tomto sdělení.

8. Za neslučitelný s výkonem advokacie nelze považovat výkon činností s výkonem advokacie tradičně spojených, a to ať již zákonem, či jiným právním předpisem výslovně zmíněných, jako je tomu například u správce dědictví či správce konkurzní podstaty (viz § 56 zákona o advokacii) nebo jiných, například jednání jménem podnikatele na základě prokury. I při výkonu těchto činností musí však být advokátem dbáno na to, aby jejich hlavním předmětem bylo poskytování právních služeb v souladu se zákonem o advokacii při šetření povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů tyto činnosti upravujících.

9. Překážkou k výkonu advokacie nemůže být vlastnictví či oprávnění z jakýchkoliv práv k majetku v jakékoliv formě, jakož i správa a hospodaření s tímto majetkem, včetně brání výnosů či užiteků z něho; to pochopitelně platí i pro kapitálovou účast v obchodních společnostech (například obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným).

10. S výkonem advokacie není zásadně neslučitelný výkon veřejných funkcí, například výkon povinností vyplývajících z funkce senátora, poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR či člena obecního zastupitelstva; v jednotlivých případech může však sama povaha určité veřejné funkce vylučovat současný výkon jiné výdělečné činnosti, včetně výkonu advokacie.

11. Za neslučitelné s výkonem advokacie je třeba považovat veškeré činnosti, které snižují advokáta v očích veřejnosti, vzbuzující pochybnosti o jeho poctivosti nebo jinak poškozující jeho dobré jméno, jakož i dobré jméno advokacie jako celku; takové činnosti je třeba považovat za neslučitelné s výkonem advokacie bez ohledu na jejich právní formu, rozsah, délku trvání či okolnost, zda se jedná o činnosti vykonávané za úplatu či bezplatně.

12. Představenstvo připomíná, že výčet uvedený pod body 2 až 11 nemůže být v žádném případě považován za výčet taxativní a že je tedy v každém jednotlivém případě nutné bedlivě zvážit, zda advokátem nebo uchazečem o zápis do seznamu advokátů zamýšlená či již vykonávaná činnost je v souladu se základními principy advokacie, které jsou uvedeny pod bodem 1. Je-li advokátem vykonávaná činnost s těmito principy a tedy s výkonem advokacie neslučitelná, je advokát povinen tuto okolnost Komoře oznámit (§ 29 odst. 2 zákona).

13. Představenstvo upozorňuje, že shora uvedené zásady, z nichž vychází a i nadále bude vycházet při výkladu zákona o advokacii, byly obsaženy již v dřívější právní úpravě advokacie v České republice (včetně dřívější právní úpravy komerčních právníků); v praxi Komory při zápisech do seznamu advokátů a při rozhodování o pozastavení výkonu advokacie § 9 odst. 1 písm. a) zákona nedochází tedy k žádným změnám. Představenstvo tak navazuje na obdobné zásady, které byly obsaženy ve „Stanovisku představenstva ČAK k otázce neslučitelnosti výkonu advokacie s jinou činností“ schváleném představenstvem dřívější České advokátní komory zřízené zákonem č. 128/1990 Sb., o advokacii (viz Bulletin advokacie č. 2/93, str. 40 až 42).

Představenstvo konečně upozorňuje i na okolnost, že jakkoliv shora formulované zásady vyjadřují jeho dlouhodobější názor na výklad příslušných ustanovení zákona o advokacii, lze předpokládat, že některé z těchto zásad budou v budoucnu korigovány rozhodnutími soudů, popřípadě takovými rozhodnutími budou doplněny některé zásady další; vzhledem k tomu však, že se jedná o aktuální a pro činnost advokátů velmi závažnou problematiku, představenstvo považovalo za nutné se k ní touto formou znovu vyjádřit.^{*)}

JUDr. Karel Čermák, v. r.
předseda České advokátní komory

^{*)} **Pozn. redakce:** Sdělení bylo uveřejněno ve Věstníku ČAK č. 3/1997.

STANOVISKO PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY KE SLUČITELNOSTI VÝKONU JINÝCH ČINNOSTÍ S VÝKONEM PRÁVNÍ PRAXE ADVOKÁTNÍHO KONCIPIENTA

K problematice slučitelnosti, resp. neslučitelnosti jiných činností s výkonem právní praxe advokátního koncipienta, uvádí představenstvo České advokátní komory následující:

1. Při posuzování okruhů činností, jejichž výkon by měl být neslučitelný s výkonem právní praxe advokátního koncipienta, je potřeba přihlídnout zejména k tomu, že zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 37 odst. 1, kterým jsou stanoveny podmínky pro zápis do seznamu advokátních koncipientů, výslovně [na rozdíl od podmínek pro zápis do seznamu advokátů – § 5 odst. 1 písm. g) zákona o advokacii] obecně nezakazuje výkon jiných činností advokátním koncipientem. Na rozdíl od advokátů zákon o advokacii rovněž nestanoví výkon jiných činností advokátním koncipientem jako důvod, pro který může Komora advokátnímu koncipientovi pozastavit výkon právní praxe. V ustanovení § 37 odst. 5 věta druhá zákona o advokacii se jako na důvody pozastavení právní praxe odkazuje výslovně pouze na důvody uvedené v § 9 odst. 2 a 3 zákona (tedy zejména trestní stíhání nebo kárné provinění), ale nikoliv na ustanovení § 9 odst. 1 zákona o advokacii, ve kterém je jako důvod pozastavení výkonu advokacie uveden mimo jiné též výkon činností neslučitelných s výkonem advokacie.

2. Dále je potřeba vzít v úvahu to, že vztah advokátního koncipienta a jeho zaměstnavatele, tj. advokáta nebo společnosti advokátů, je vztahem soukromoprávním, do něhož by orgány Komory neměly v zásadě zasahovat. Je povinností zaměstnavatele dbát na to, aby advokátní koncipient plnil řádně veškeré povinnosti vyplývající z pracovního poměru, v jehož rámci vykonává právní praxi.

3. Advokátní koncipient je ale při výkonu právní praxe povinen postupovat v souladu se zákonem o advokacii a stavovskými předpisy (§ 38 odst. 2 zákona o advokacii) a podle ustanovení § 39 ve vztahu k ustanovení § 17 zákona o advokacii je při výkonu právní praxe povinen chovat se tak, aby v důsledku jeho chování nedošlo ke snížení vážnosti advokátního stavu, a za tím účelem zejména dodržovat pravidla profesionální etiky; to se vztahuje jak na výkon výdělečné, tak nevýdělečné činnosti advokátním koncipientem. V ustanovení čl. 15 odst. 4 etického kodexu (usnesení představenstva č. 1/1997 Věstníku v platném znění) se pak výslovně uvádí, že advokátní koncipient mimo rámec výkonu právní praxe nesmí bez souhlasu advokáta vykonávat výdělečné činnosti, jejichž předmětem je poskytování právních služeb.

4. Na základě ustanovení § 32 odst. 1 zákona o advokacii je advokátní koncipient kárně odpovědný za kárné provinění, kterým je závažné nebo opětovně zaviněné porušení povinností stanovených mu zákonem o advokacii nebo zvláštním zákonem anebo stavovským předpisem. Koncipient by proto mohl být kárně stíhán v souvislosti s výkonem jiné činnosti v případě, že by takovým výkonem naplnil skutkovou podstatu kárného provinění, tedy závažné nebo

opětovně zaviněně porušil povinnosti stanovené mu zákonem nebo stavovským předpisem. O takové porušení povinností by se mohlo např. jednat v případě, že by výkonem příslušné činnosti narušoval důstojnost a vážnost advokátního stavu ve smyslu čl. 4 etického kodexu.

5. Pracovní poměr advokátního koncipienta musí být od 1. dubna 2006 (tj. od účinnosti poslední novely zákona o advokacii) sjednán na plnou pracovní dobu podle zákoníku práce. Podle čl. 15 odst. 3 etického kodexu smí koncipient být v pracovním poměru jen k jedinému advokátovi.

6. Podle ustanovení § 75 zákoníku práce (*nyní ustanovení § 304 zákoníku práce*) zaměstnanci mohou vedle svého zaměstnání vykonávaného v pracovněprávním vztahu vykonávat výdělečnou činnost, která je shodná s předmětem činnosti zaměstnavatele, u něhož jsou zaměstnání, jen s jeho předchozím písemným souhlasem. Zaměstnavatel může udělený souhlas písemně odvolat. V písemném odvolání souhlasu je zaměstnavatel povinen uvést důvody změny svého rozhodnutí. Zaměstnanec je pak povinen bez zbytečného odkladu výdělečnou činnost skončit způsobem vyplývajícím pro její skončení z příslušných právních předpisů. Podle ustanovení čl. 15 odst. 1 etického kodexu je advokát povinen advokátního koncipienta pečlivě vést a dohlížet na něj tak, aby získal potřebné znalosti ke složení advokátní zkoušky. V návaznosti na to pak etický kodex v čl. 15 odst. 3 výslovně stanoví, že advokát může dát souhlas advokátnímu koncipientovi k výkonu jiné výdělečné činnosti ve smyslu zákoníku práce jen výjimečně, pokud jsou k tomu závažné důvody a nenaruší-li to řádný výkon právní praxe.

7. Pokud se týká slučitelnosti výkonu veřejných funkcí s právní praxí advokátního koncipienta, je potřeba vycházet především ze zákonů, které výkon takových funkcí upravují. Jestliže ze zákona nevyplývá, že výkon příslušné funkce je neslučitelný s právní praxí advokátního koncipienta (např. ze zákazu jiné výdělečné činnosti), nelze z platné právní úpravy dovozovat, že advokátní koncipient by nemohl veřejnou funkci vykonávat, pokud to nebude na úkor řádného plnění jeho koncipientských povinností v rámci pracovní doby.

8. Vzhledem ke shora uvedenému by stanovení okruhů činností, neslučitelných s výkonem právní praxe advokátního koncipienta, např. stavovským předpisem, přesahovalo rámec regulace, kterou v tomto směru umožňuje České advokátní komoře právní úprava. Je proto potřeba každý případ posuzovat individuálně, což by měl činit především advokát (společnost advokátů), který advokátního koncipienta zaměstnává.

9. Určitým vodítkem při posuzování jednotlivých případů může být stanovisko představenstva České advokátní komory k otázce výkonu činností neslučitelných s výkonem advokacie (Věstník ČAK 3/1997), které podrobně řeší výkon činností neslučitelných s výkonem advokacie. Je však potřeba mít na zřeteli, že omezení činností neslučitelných s výkonem advokacie je v zákoně o advokacii stanoveno daleko jednoznačněji než u advokátních koncipientů, kde otázku slučitelnosti či neslučitelnosti výkonu jiné činnosti s právní praxí je potřeba posuzovat vždy s ohledem na obsah jiné vykonávané činnosti ve vztahu tomu, zda tím nejsou porušeny povinnosti, uložené advokátnímu koncipientovi právními a stavovskými předpisy.^{*)}

^{*) **Pozn. redakce:** Stanovisko bylo schváleno představenstvem České advokátní komory dne 12. září 2006 a uveřejněno v oznamovací části Věstníku ČAK č. 4/2006.}

SDĚLENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY**ZÁSADY****PRO POSUZOVÁNÍ ŽÁDOSTÍ O ZÁPIS DO SEZNAMU ADVOKÁTNÍCH
KONCIPIENTŮ, O UMOŽNĚNÍ VYKONÁNÍ ADVOKÁTNÍ ZKOUŠKY A O ZÁPIS
DO SEZNAMU ADVOKÁTŮ PODLE § 5 ZÁKONA č. 85/1996 Sb., O ADVOKACII,
VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ (DÁLE JEN „ZÁKON“), Z HLEDISKA
POŽADAVKŮ STANOVENÝCH V § 5 písm. b), c) a h) ZÁKONA**

ze dne 13. října 2005

***ve znění změn schválených představenstvem České advokátní komory
dne 12. května 2008***

Představenstvo České advokátní komory se dne 13. října 2005 usneslo na následujících zásadách pro posuzování žádostí o umožnění vykonání advokátní zkoušky a žádostí o zápis do seznamu advokátů, popřípadě seznamu advokátních koncipientů, a při rozhodování ve věcech uznání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta:

I.**K § 5 písm. b) zákona – požadované vzdělání**

1. Pro zápis do seznamu advokátních koncipientů, pro umožnění vykonání advokátní zkoušky a pro zápis do seznamu advokátů podle § 5 zákona se požaduje získání vysokoškolského vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva studiem na vysoké škole v České republice nebo získání vzdělání v oblasti práva na vysoké škole v zahraničí, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo je toto vzdělání uznáno podle zvláštních předpisů [§ 5 písm. b), § 37 odst. 1 písm. b) zákona].

O uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání vydává na žádost absolventa zahraniční vysoké školy osvědčení Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (a to v případě, je-li Česká republika vázána mezinárodní smlouvou a ministerstvo je touto smlouvou k uznání zmocněno), v ostatních případech rektor veřejné vysoké školy, příslušné podle právní úpravy (§ 89 a 90) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2. Jedinými vysokými školami v České republice poskytujícími akreditované magisterské vzdělání v oboru právo jsou Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Právnická fakulta Masarykovy univerzity v Brně, Právnická fakulta Západočeské univerzity v Plzni a Právnická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci.

3. Za požadované vysokoškolské vzdělání se nepovažuje vzdělání získané na jiném vysokoškolském učilišti než na právnických fakultách výše uvedených vysokých škol, a to bez ohledu na to, zda takové vzdělání obsahuje některé prvky vzdělání právnického.

II.

K § 5 písm. c) zákona – požadovaná právní praxe

1. Pro umožnění vykonání advokátní zkoušky a pro zápis do seznamu advokátů podle § 5 zákona se požaduje vykonání právní praxe jako advokátní koncipient pro dobu alespoň tři let [§ 5 písm.c) zákona].

2. Za praxi advokátního koncipienta se pokládá též praxe soudce, prokurátora, státního zástupce, státního arbitra, státního notáře, notáře, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, arbitrážního čekatele, právního čekatele státního zastupitelství, notářského kandidáta a notářského koncipienta, exekutora, exekutorského kandidáta a exekutorského koncipienta, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu, anebo Nejvyššího správního soudu (§ 6 odst. 2 zákona).

Tato právní praxe platí ze zákona.

3. a) Česká advokátní komora (dále jen „Komora“) uzná za právní praxi advokátního koncipienta též praxi českého soudce ESLP a českého soudce ESD a praxi jejich právních asistentů.

b) Komora může uznat za právní praxi advokátního koncipienta i jinou právní praxi vykonanou po získání předepsaného vzdělání, jestliže advokátní koncipient za jejího trvání získal zkušenosti a znalosti potřebné pro výkon advokacie. Takovou právní praxi lze uznat v rozsahu nejvýše jednoho roku, a to za podmínky, že v posledních třech letech před podáním žádosti o uznání jiné právní praxe vykonal aspoň dvouletou právní praxi advokátního koncipienta, v jejímž průběhu absolvoval povinné výchovné akce organizované Komorou.

c) Za právní praxi advokátního koncipienta nelze uznat výkon funkcí v orgánech veřejné moci, jejichž zastávání není podmíněno získáním vysokoškolského právnického vzdělání; za takové funkce se považují zejména funkce, jejichž výkon nebo jmenování do nich jsou založeny na výsledku voleb do zákonodárných sborů (např. funkce poslance nebo senátora Parlamentu ČR, funkce člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního úřadu, popř. jejich náměstků) nebo na základě voleb do zastupitelstev územních samosprávných celků (např. funkce hejtmána, starosty, člena zastupitelstva obce nebo vyššího územního samosprávného celku), anebo funkce zastávané na základě volby nebo jmenování zákonodárným orgánem nebo zastupitelstvem územního samosprávného celku (např. funkce v poradních orgánech zákonodárných sborů nebo v poradních orgánech územních samosprávných celků).

Při rozhodování ve věcech uznání jiné právní praxe vychází Komora především z podkladů předložených žadatelem. Může požádat o jejich doplnění nebo může podklady získat i sama.

Advokát je povinen vystavit advokátnímu koncipientovi, se kterým měl nebo má uzavřenou pracovní smlouvu, přehled o vykonané koncipientské právní praxi a o všech skutečnostech rozhodných pro stanovení délky její doby.

4. Do doby právní praxe se započítává dovolená na zotavenou, čerpaná v době trvání právní praxe. Nevykonává-li advokátní koncipient právní praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo z důvodu omluvené nepřítomnosti v práci, započítávají se mu tyto doby do doby trvání do právní praxe nejvýše rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.

5. Doba právní praxe, kterou umožnil advokát advokátnímu koncipientovi, se kterým má uzavřenou pracovní smlouvu, aby ji vykonal u jiného advokáta, soudu, státního zastupitelství, notáře, patentového zástupce, daňového poradce, exekutorského úřadu, tuzemského nebo zahraničního rozhodčího soudu nebo jiného tuzemského nebo zahraničního subjektu, poskytujícího právní služby, se započte podle jejího skutečného trvání, maximálně však v rozsahu celkem šesti měsíců.

6. Jinou právní praxi vykonanou v zahraničí, která nespadá pod bod 5 této části zásad, může Komora uznat za právní praxi advokátního koncipienta podle kritérií a v rozsahu bodu 3b) této části zásad.

7. Žádost o uznání jiné právní praxe lze podat a o ní rozhodnout pouze v souvislosti se žádostí o vykonání advokátní zkoušky nebo se žádostí o zápis do seznamu advokátů podle § 5 odst. 3 zákona.

8. Na uznání jiné právní praxe za praxi advokátního koncipienta není právní nárok.

III.

K § 5 písm. h) zákona – advokátní zkouška

1. Pro zápis do seznamu advokátů podle § 5 zákona se požaduje složení advokátní zkoušky [§ 5 písm. h) zákona].

2. Za advokátní zkoušku se pokládá též justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská zkouška, jednotná soudcovská a advokátní zkouška, prokurátorská zkouška, závěrečná zkouška státního zástupce, arbitrážní zkouška, notářská zkouška a exekutorská zkouška (§ 6 odst. 1 zákona).

3. Jiné zkoušky či soubor zkoušek složených v zahraničí, které jsou v zahraničí podmínkou pro získání oprávnění k poskytování právních služeb, Komora za advokátní zkoušku

podle § 6 odst. 1, věta druhá zákona pro zápis do seznamu advokátů podle § 5 zákona neuznává.

U státních příslušníků některého z členských států Evropské unie nebo členských států Dohody o evropském hospodářském prostoru byly totiž příslušné směrnice EU, umožňující výkon volného pohybu služeb advokátů, transponovány zákonem č. 228/2002 Sb. do zákona, který s účinností od přistoupení České republiky do Evropské unie upravuje v § 5b, 5c, 35f a násl., § 35l a násl. zákona příslušné postupy. Ustanovení § 5a upravuje pak postup i u jiných státních příslušníků.

IV.

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se

1. Sdělení představenstva České advokátní komory k posuzování žádostí o umožnění vykonání advokátní zkoušky nebo o zápis do seznamu advokátů, popřípadě seznamu advokátních koncipientů, zejména s ohledem na rozhodování ve věcech uznání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta podle § 6 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, oznámené v částce 2/1997 Věstníku.

2. Sdělení představenstva České advokátní komory ze dne 10. června 2003, kterým se mění Sdělení představenstva České advokátní komory k posuzování žádostí o umožnění vykonání advokátní zkoušky nebo o zápis do seznamu advokátů, popřípadě do seznamu advokátních koncipientů, zejména s ohledem na rozhodování ve věcech uznání jiné právní praxe jako praxe advokátního koncipienta podle § 6 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, oznámené v částce 2/2003 Věstníku.

V.

Použití zásad

Podle těchto zásad postupuje Komora počínaje 1. lednem 2006.

Podle těchto zásad ve znění změn schválených představenstvem České advokátní komory dne 12. května 2008 postupuje Komora počínaje dnem 13. května 2008.

STANOVISKO PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY K PROBLEMATICE KLIENTSKÝCH SPISŮ VEDENÝCH ADVOKÁTEM, KTERÝ ZEMŘEL

K problematice předání clientských spisů vedených advokátem, který zemřel, zaujímá představenstvo České advokátní komory následující stanovisko:

1. Clientské spisy nelze považovat za majetek ve vlastnictví zemřelého advokáta (nejde o věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, na rozdíl např. od pohledávek advokáta vůči klientům), a proto by neměly být chápány jako součást dědictví a předmět dědického řízení. Smrtí advokáta – zůstavitele, tedy nemohou dědici nabývat žádná práva ani povinnosti k advokátem vedeným clientským spisům a neměli by být proto ani oprávněni k vydání spisu klientovi. To by se mělo týkat jak spisů vedených v listinné podobě, tak spisů vedených elektronickými prostředky.

2. V případě úmrtí advokáta, který vykonával advokacii samostatně, může Česká advokátní komora (ČAK) podle ustanovení § 27 odst. 4 a 5 zákona o advokacii, v platném znění (ZA), určit jiného advokáta jeho nástupcem v případě, že to vyžaduje ochrana práv a oprávněných zájmů jeho klientů. Lze dovodit, že právě zabezpečení clientských spisů před jejich zneužitím je součástí ochrany práv a oprávněných zájmů klientů, a že Komora by měla v takových případech vždy nástupce advokáta určit.

3. Pokud jsou clientské spisy zemřelého advokáta v držení jeho dědiců, měl by určený nástupce bezodkladně spisy od dědiců převzít v rámci práv a povinností, které na něho ve vztahu ke klientům zemřelého advokáta přecházejí, a dále postupovat ve smyslu ustanovení § 27 odst. 2 a 3 ZA, tj. buď pokračovat v zastupování klienta po zemřelém advokátovi, nebo se s ním dohodnout jinak. V případě, že některého klienta nebude nástupce advokáta dále zastupovat, měl by se postup ohledně předání clientského spisu řídit příslušnými právními a stavovskými předpisy (např. postoupení spisu advokátovi, se kterým klient ve věci uzavřel nově smlouvu o poskytování právních služeb, vydání všech pro věc významných písemností, které klient zemřelému advokátovi svěřil nebo které z projednání věci vznikly).

4. Advokát, který byl určen nástupcem zemřelého advokáta, je povinen poskytnutí právních služeb odmítnout, jsou-li pro to dány důvody podle § 19 ZA, a bezodkladně o tom vyrozumět ČAK, která určí nástupcem jiného advokáta. Zákonná úprava nebrání tomu, aby v takovém případě ČAK ustanovila dalšího nástupce pouze pro ty klienty, u kterých je původně určený advokát povinen poskytnutí právních služeb odmítnout.

5. V případě problémů s předáním clientských spisů nástupci zemřelého advokáta (např. pokud by dědici odmítli clientské spisy nástupci advokáta vydat s tím, že je z nějakého důvodu považují za součást dědictví) může Komora k urychlení věci ve smyslu § 27 odst. 5 ZA podat návrh soudu, aby určeného nástupce s jeho souhlasem ustanovil podle občanského soudního řádu (§ 175e odst. 4 a § 175f o. s. ř.) správcem té části dědictví, kterou zemřelý advokát používal k výkonu advokacie.*)

*) Pozn. redakce: Stanovisko bylo schváleno představenstvem České advokátní komory dne 12. září 2006.

STANOVISKO PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY K VÝKLADU USTANOVENÍ ČÁSTI TŘETÍ (§ 36 a násl.) ZÁKONA č. 85/1996 Sb., O ADVOKACII

Představenstvo České advokátní komory (dále jen „ČAK“) podává podle čl. 7 odst. 1 písm. f) usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, organizačního řádu ČAK v platném znění, toto stanovisko k výkladu ustanovení části třetí (§ 36 a násl.) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění:

Do seznamu advokátních koncipientů nelze zapsat advokáta, kterému bylo uloženo kárné opatření pozastavení výkonu advokacie nebo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů.

Zákon o advokacii upravuje postavení advokátního koncipienta jako osoby, která vykonává právní praxi u advokáta nebo veřejné obchodní společnosti, jejímž cílem je získat pod vedením a dohledem advokáta znalosti a osvojit si zkušenosti potřebné k výkonu advokacie.

Smyslem uložení kárných opatření pozastavení výkonu advokacie a vyškrtnutí ze seznamu advokátů je zamezit advokátovi po určitou dobu (stanovenou v rozhodnutí kárného orgánu nebo v zákonu), poskytovat právní služby. Vzhledem k tomu, že advokátní koncipient právní služby pod vedením a dohledem advokáta poskytuje, bylo by zapsání advokáta, kterému byla uložena výše uvedená kárná opatření, do seznamu advokátních koncipientů obcházením zákona.

Představenstvo ČAK rozhodlo o uveřejnění tohoto stanoviska ve Věstníku České advokátní komory.*)

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

*) **Pozn. redakce:** Stanovisko bylo uveřejněno v částce 1/2005 Věstníku, rozeslané dne 11. dubna 2005.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY O PORADNÍCH ORGÁNECH ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY

ze dne 10. ledna 2006,

ve znění usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 25. června 2009, usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 15. října 2009 a usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 9. února 2010

Představenstvo České advokátní komory se usneslo podle § 41 odst. 2 a § 44 odst. 4 písm. k) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), takto:

ČÁST PRVNÍ PORADNÍ ORGÁNY ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY

Čl. 1

Poradními orgány České advokátní komory (dále jen „Komora“) podle § 41 odst. 2 zákona jsou:

a) výbory, a to

1. výbor regionálních představitelů,
2. výbor rozpočtový a hospodářský,
3. výbor pro výchovu a vzdělávání,
4. výbor pro vnější vztahy a internetová rada,
5. výbor pro odbornou pomoc a ochranu zájmů advokátů,
6. výbor pro srovnávací přezkum právnického vzdělání;

b) poradní orgány pro studijní a legislativní činnost, a to

1. studijní a legislativní kolegium (dále jen „kolegium“),
2. studijní a legislativní sekce (dále jen „sekce“), kterými jsou
 - sekce pro právo veřejné,
 - sekce pro právo soukromé,
 - sekce pro právo trestní,
 - sekce pro právo Evropské unie, mezinárodní právo a mezinárodní vztahy,
 - sekce pro legislativní činnost na úseku advokacie,

- sekce pro advokátní tarif,
 - sekce pro dějiny advokacie,
 - sekce pro duševní vlastnictví,
 - sekce pro insolvenční právo;
- c) redakční rada Bulletinu advokacie.

ČÁST DRUHÁ VÝBORY

Čl. 2

Výbor regionálních představitelů

(1) Výbor je složen ze všech regionálních představitelů Komory¹⁾ (dále jen „regionální představitelé“) a z předsedy výboru, jmenovaného a odvolávaného představenstvem České advokátní komory (dále jen „představenstvo“) zpravidla z členů představenstva.

(2) Výbor koordinuje činnost regionálních představitelů, zprostředkovává kontakty mezi Komorou a regionálními představiteli, podílí se na přípravě regionálních akcí, posuzuje požadavky vznášené z regionů na Komoru a předkládá představenstvu svá doporučení.

(3) Výbor svolává jeho předseda pravidelně čtvrtletně, jinak dle potřeby.

Čl. 3

Výbor rozpočtový a hospodářský

(1) Výbor je pětičlenný, jmenovaný představenstvem. Předsedu výboru jmenuje a odvolává představenstvo zpravidla z členů představenstva, další dva členy představenstvo jmenuje a odvolává zpravidla z členů nebo náhradníků představenstva a dva členy představenstvo jmenuje a odvolává z členů kontrolní rady na návrh této rady.

(2) Výbor vyhodnocuje podklady určené pro sestavování rozpočtu Komory na příslušný kalendářní rok a pro jeho změny v průběhu roku, průběžně hodnotí čerpání rozpočtu a sociálního fondu Komory, navrhuje úsporná a jiná opatření vztahující se k rozpočtu.

(3) Výbor v souladu s příslušnými právními a stavovskými předpisy doporučuje představenstvu základní pravidla hospodaření s finančními prostředky Komory, v konkrétních případech může navrhnout představenstvu ke schválení pravidla a podmínky výběru smluvních partnerů Komory; ustanovení zvláštních stavovských předpisů tím nejsou dotčena²⁾.

¹⁾ Čl. 27 odst. 3 usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory, ve znění pozdějších stavovských předpisů.

(4) Výbor svolává jeho předseda pravidelně čtvrtletně, jinak dle potřeby. Na jednání výboru přizve prostřednictvím jejich předsedů zástupce kárné komise a zkušební komise Komory, jedná-li o rozpočtu Komory nebo pokud se projednávají body programu těchto komisí dotýkají.

Čl. 4

Výbor pro výchovu a vzdělávání

(1) Výbor je sedmičlenný, jmenovaný představenstvem. Předsedu výboru jmenuje a odvolává představenstvo zpravidla z členů představenstva, další členy výboru představenstvo jmenuje a odvolává z řad advokátů a dalších odborníků, působících v právní teorii a praxi.

(2) Výbor připravuje koncepci výchovy a vzdělávání advokátů a koncipientů pro představenstvo, navrhuje představenstvu ke schválení roční vzdělávací programy pro advokáty a koncipienty v rámci příslušných právních a stavovských předpisů a podílí se na optimalizaci vzdělávací soustavy v advokacii.

(3) Výbor svolává jeho předseda pravidelně čtvrtletně, jinak dle potřeby.

Čl. 5

Výbor pro vnější vztahy a internetová rada

(1) Výbor je devítičlenný; předsedu výboru jmenuje a odvolává představenstvo zpravidla z členů představenstva, dalších sedm členů jmenuje a odvolává představenstvo na návrh předsedy výboru, členem výboru je rovněž šéfredaktor Bulletinu advokacie.

(2) Výbor řídí šestičlennou internetovou radu, jejíž členy jmenuje a odvolává představenstvo na návrh výboru.

(3) Výbor doporučuje představenstvu základní koncepci Bulletinu advokacie a webových stránek Komory. Navrhuje představenstvu společně se šéfredaktorem Bulletinu advokacie složení redakční rady časopisu. Navrhuje představenstvu ke schválení zaměření mediální politiky Komory obecně i pro určitá období, s přihlédnutím k potřebám reagovat na konkrétní situaci dotýkající se advokacie. Na žádost představenstva, předsedy Komory a ostatních orgánů Komory posuzuje nutnost a vhodnost zveřejnění oficiálních stanovisek Komory ve sdělovacích prostředcích, spolupracuje se sdělovacími prostředky a provádí výběr vhodných prostředků pro vytváření pozitivního obrazu advokacie u veřejnosti.

(4) Výbor svolává jeho předseda pravidelně jednou měsíčně, jinak dle potřeby.

²⁾ Čl. 63 a násl. organizačního řádu.

Čl. 6

Výbor pro odbornou pomoc a ochranu zájmů advokátů

(1) Výbor pro odbornou pomoc a ochranu zájmů advokátů je desetičlenný, jmenovaný představenstvem České advokátní komory. Předsedu výboru jmenuje a odvolává představenstvo zpravidla z členů představenstva, ostatní členy jmenuje a odvolává představenstvo na návrh předsedy výboru.

(2) Výbor shromažďuje žádosti o stanoviska, dotazy a náměty advokátů k odborným otázkám, případně k situacím, které ohrožují zájmy advokátů v souvislosti s výkonem advokacie.

(3) Advokátům, kteří požádají výbor o poskytnutí odborné pomoci proto, že se cítí být ohroženi postupem orgánů veřejné moci nebo v důsledku jiných skutečností, výbor, shledá-li jejich žádost jako důvodnou, poskytuje odbornou pomoc formou doporučení, konzultací nebo vypracováním stanoviska, popřípadě i tím, že doporučí příslušným orgánům Komory vhodnou formu zákroku ve prospěch ohrožených advokátů.

(4) Výbor svolává jeho předseda pravidelně jednou měsíčně, jinak podle potřeby.

Čl. 6a

Výbor pro srovnávací přezkum právního vzdělání

(1) Výbor pro srovnávací přezkum právního vzdělání (dále jen „výbor pro srovnávací přezkum“) je patnáctičlenný, členy výboru s jejich předchozím souhlasem jmenuje představenstvo, které je též může z jejich členství ve výboru odvolat. Členem výboru pro srovnávací přezkum se může stát pouze osoba splňující požadavky vzdělání v oboru právo podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona. Představenstvo jmenuje členy výboru pro srovnávací přezkum tak, aby v něm byli zastoupeni odborníci působící v odvětví práva

- a) občanského hmotného i procesního, včetně práva obchodního, rodinného a pracovního,
- b) trestního hmotného a procesního,
- c) správního, včetně správního soudnictví a ústavního práva,
- d) Evropské unie.

(2) Předsedu výboru a popř. jeho místopředsedu (místopředsedy) jmenuje z jeho členů představenstvo. Výbor pro srovnávací přezkum a jeho členové jsou při výkonu působnosti výboru nezávislí.

(3) Výbor pro srovnávací přezkum na základě pověření předsedou Komory v rámci výkonu jeho působnosti při posuzování žádostí o umožnění vykonání advokátních zkoušek a žádostí o zápis do seznamu advokátních koncipientů³⁾ zpracovává stanovisko v případech, kdy k žádosti o umožnění vykonání advokátní zkoušky [§ 7 odst. 1 písm. a) zákona] nebo k zápisu do seznamu advokátních koncipientů [§ 37 odst. 1 písm. b) bod 2 zákona] je

potřeba posoudit, zda žadatel splňuje podmínku dosaženého právního vzdělání (dále jen „stanovisko“).

(4) Při zpracování stanoviska výbor pro srovnávací přezkum vychází především z porovnání v České republice akreditovaného magisterského studijního programu v oboru právo se studijním programem zahraniční vysoké školy, kterou žadatel absolvoval.

(5) V případě, že výbor pro srovnávací přezkum shledá mezi akreditovaným magisterským studijním programem v oboru právo a studijním programem zahraniční vysoké školy podstatné rozdíly, může pozvat žadatele k pohovoru, při kterém ověří, zda jeho znalosti odpovídají svým obsahem a rozsahem vzdělání, požadovanému pro zápis do seznamu advokátních koncipientů. Pohovory se konají alespoň před pěti členy výboru.

(6) Stanovisko spolu se zdůvodněním výbor pro srovnávací přezkum formou doporučení nebo nedoporučení předkládá předsedovi Komory.

(7) Pokud předseda Komory předloží žádost o zápis do seznamu advokátních koncipientů k posouzení představenstvu³⁾, je představenstvo oprávněno si v případě, kdy žadatel získal právní vzdělání na vysoké škole v zahraničí, vyžádat předem stanovisko výboru pro srovnávací přezkum. Pokud předseda Komory předkládá k posouzení představenstvu žádost, ke které již zaujal výbor pro srovnávací přezkum stanovisko, předloží představenstvu žádost spolu s tímto stanoviskem.

ČÁST TŘETÍ

PORADNÍ ORGÁNY PRO STUDIJNÍ A LEGISLATIVNÍ ČINNOST

Čl. 7

Kolegium

(1) Kolegium tvoří předsedové všech sekcí.

(2) Předsedu kolegia jmenuje představenstvo z předsedů sekcí, představenstvo též předsedu kolegia odvolává.

(3) Kolegium se schází k přijetí doporučujících stanovisek k právním a legislativním problémům, včetně problémů postavení advokátů a dalších problémů, majících zásadní význam pro advokacii, nebo k problémům přesahujícím obory anebo oblasti působnosti jednotlivých sekcí.

(4) Jednání kolegia svolává jeho předseda podle potřeby z důvodů uvedených v odstavci 3, nejméně však dvakrát ročně, nebo na žádost představenstva, předsedy Komory nebo nejméně jedné třetiny předsedů sekcí. Kolegium může na své jednání přizvat členy sekcí nebo jiné advokáty a odborníky z právní praxe i teorie.

³⁾ Čl. 12 odst. 1 písm. i) a j) organizačního řádu.

Čl. 8

Sekce

(1) Předsedy sekcí jmenuje a odvolává představenstvo. Předsednictvo a další členy sekcí jmenuje a odvolává představenstvo na návrh předsedy příslušné sekce.

(2) Sekce mají zpravidla nejvýše dvacet členů.

(3) Sekce se scházejí jednou ročně za účelem zhodnocení legislativní, studijní a jiné činnosti Komory v oborech své působnosti. Jinak se scházejí podle potřeby na žádost představenstva, kontrolní rady, kárné komise, zkušební komise, předsedy kolegia nebo předsedy příslušné sekce za účelem přijetí doporučujících stanovisek k důležitým právním a legislativním problémům v oboru své působnosti. Jednání sekce svolává její předseda, který je oprávněn na jednání přizvat i další advokáty nebo i jiné odborníky z právní praxe i teorie.

(4) Předsednictva sekcí mají tři až pět členů. Scházejí se podle potřeby za účelem přijetí doporučujících stanovisek k právním a legislativním problémům, včetně problémů postavení advokátů v oboru nebo oblasti své působnosti, a to na žádost předsedy Komory, členů a náhradníků představenstva, předsedy kontrolní rady, předsedy kárné komise, předsedy zkušební komise, tajemníka Komory nebo z vlastní iniciativy. Jednání předsednictva sekce svolává její předseda. V případě potřeby mohou členové předsednictva sekce k výzvě jejího předsedy zaujmout stanovisko i písemně, telefonicky, telefaxem nebo elektronickou poštou. Předseda sekce je oprávněn na jednání předsednictva sekce přizvat další členy sekce, případně i další advokáty nebo jiné odborníky z právní praxe i teorie, nebo je požádat o jejich stanovisko.

ČÁST ČTVRTÁ

REDAKČNÍ RADA BULLETINU ADVOKACIE

Čl. 9

Postavení a činnost redakční rady Bulletinu advokacie upravuje zvláštní usnesení představenstva.^{*)}

^{*)} **Pozn. redakce:** viz str. 330-331.

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. 10

Společná ustanovení

(1) Předsedové poradních orgánů mohou v případě potřeby po vzájemné dohodě svolávat i společná zasedání těchto orgánů.

(2) Činnost poradních orgánů po stránce organizační a administrativní zajišťuje kancelář Komory.

(3) Členství v poradních orgánech nezakládá bez dalšího oprávnění jednat za Komoru. K jednání za Komoru navenek musí být členové poradních orgánů zmocněni představenstvem nebo předsedou Komory. Požadavky ke kanceláři Komory vznášejí členové poradních orgánů prostřednictvím tajemníka nebo výkonného ředitele Komory.

(4) Pravidla jednání a hlasování mohou jednotlivé poradní orgány upravit ve svých jednacích řádech.

Čl. 11

Přechodná ustanovení

(1) Předsedy a další členy poradních orgánů jmenují ti, kteří jsou k jejich jmenování oprávněni, ke dni účinnosti tohoto usnesení.

(2) Ustavením poradních orgánů podle tohoto usnesení končí činnost poradních orgánů ustavených podle usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 15. dubna 2004, o poradních orgánech.

Čl. 12

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 15. dubna 2004 o poradních orgánech.

Čl. 13

Uveřejnění

Předseda Komory uveřejní toto usnesení v oznamovací části Věstníku České advokátní komory.^{*)}

^{*) **Pozn. redakce:** Usnesení bylo uveřejněno v oznamovací části Věstníku ČAK č. 1/2006 a jeho novelizace v oznamovací části Věstníku ČAK č. 2/2009, č. 4/2009 a č. 2/2010.}

Čl. 14

Účinnost

Toto usnesení nabývá účinnosti dnem 1. února 2006.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

**USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY O VYDÁVÁNÍ
ČASOPISU BULLETIN ADVOKACIE**

ze dne 15. dubna 2004

Čl. 1

Představenstvo České advokátní komory (dále jen „představenstvo“) rozhodlo podle ust. § 44 odst. 4 písm. i) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění, o vydávání časopisu Bulletin advokacie (dále jen „časopis“).

Čl. 2

Časopis je periodickým tiskem ve smyslu § 3 písm. a) zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon).

Čl. 3

Vydavatelem časopisu je Česká advokátní komora (dále jen „Komora“), která odpovídá za jeho obsah (§ 4 tiskového zákona).

Čl. 4

Časopis je obsahově zaměřen zejména na uveřejňování odborných článků a diskusních příspěvků ve věcech oborech práva se zvláštním zřetelem na právo advokátní a postavení advokátů, dále na uveřejňování informací z odborného tisku a sdělovacích prostředků týkajících se advokacie a justice, o činnosti orgánů Komory, o poznatcích z kárné praxe, o judikatuře a další informace podle uvážení redakční rady časopisu. V časopise jsou zveřejňovány materiály podle požadavků představenstva.

Čl. 5

Představenstvo stanoví periodicitu časopisu, jeho náklad a na návrh šéfredaktora honorářový řád. Schvaluje nakladatele časopisu, s nímž uzavírá smlouvu, zajišťující kompletní výrobu a distribuci časopisu. Obstaráváním inzertní části může smluvně pověřit specializovanou agenturu.

Čl. 6

Časopis řídí redakční rada jmenovaná představenstvem v čele s šéfredaktorem, který odpovídá představenstvu za obsah časopisu. Na společný návrh tiskového výboru Komory a šéfredaktora jmenuje představenstvo redakční radu tak, aby v ní byli zastoupeni významní odborníci z těch oborů práva, které jsou významné pro výkon advokacie, a z dějin advokacie, jak z řad advokátů, tak i jiných odborníků z teorie i praxe.

Čl. 7

Činnost redakční rady po stránce organizační a administrativní zajišťuje Kancelář Komory.

Čl. 8

Dosud Komorou vydávaný časopis Bulletin advokacie se považuje za časopis i podle tohoto usnesení. Zachovává si registraci Ministerstva kultury ČR z 15. 4. 1993, čj. 4405/93, Českým národním střediskem ISTS přípisem ze 17. 5. 1993, přidělené číslo ISSN-1210-6348 a povolení k podávání novinových zásilek České pošty s. p., Ředitelství pošt Praha, o. z. z 13. 4. 1993, zn. NP 592/93.

Čl. 9

Dosavadní redakční rada časopisu zůstává ve stejném složení i po účinnosti tohoto usnesení do doby, než bude jmenována redakční rada v jiném složení.

Čl. 10

Zrušují se všechna dosavadní usnesení představenstva týkající se časopisu a jeho redakční rady.

Čl. 11

Toto usnesení nabývá účinnosti dnem 15. dubna 2004.*)

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

**) Pozn. redakce: Usnesení bylo uveřejněno v Bulletinu advokacie č. 11-12/2004.*

**LEGISLATIVNÍ PRAVIDLA TVORBY STAVOVSKÝCH PŘEDPISŮ ČESKÉ
ADVOKÁTNÍ KOMORY PŘIJÍMANÝCH PŘEDSTAVENSTVEM**

(schválená usnesením představenstva ČAK č. 18/8/2006 ze dne 9. června 2006)

ČÁST PRVNÍ**PŘEDKLÁDÁNÍ A PROJEDNÁVÁNÍ NÁVRHŮ STAVOVSKÝCH PŘEDPISŮ****Čl. 1****Předkládání návrhů**

(1) Návrh na vydání stavovského předpisu České advokátní komory (dále jen „Komora“), který je přijímán představenstvem Komory (dále jen „představenstvo“)¹⁾, jsou oprávněni podat členové a náhradníci představenstva, předseda kontrolní rady a předseda kárné komise (dále jen „předkladatel“).

(2) Advokáti jsou oprávněni podávat podněty na přijetí stavovského předpisu prostřednictvím osob, uvedených v odstavci 1.

Čl. 2**Věcný záměr**

(1) Návrh na vydání stavovského předpisu je předkládán nejprve ve formě věcného záměru, který obsahuje

- a) popis dané problematiky a zdůvodnění, proč tato problematika vyžaduje vydání nového stavovského předpisu nebo novelizaci již platného stavovského předpisu,
- b) návrh věcného řešení, z něhož musí být zřejmé hlavní zásady navrhované úpravy,
- c) vztah k odpovídající právní úpravě a k jiným stavovským předpisům.

(2) Věcný záměr předkladatel zašle představenstvu k projednání prostřednictvím tajemníka České advokátní komory (dále jen „tajemník“), a to nejpozději 15 pracovních dnů přede dnem konání schůze představenstva, na které má být věcný záměr projednán; ustanovení podle čl. 8 odst. 4 věta druhá organizačního řádu České advokátní komory²⁾ tím není dotčeno.

(3) Pokud lze předpokládat, že navrhovaná úprava vyvolá zvýšené nároky na čerpání rozpočtu České advokátní komory (dále jen „rozpočet“), tajemník zajistí prostřednictvím

¹⁾ § 44 odst. 4 písm. b) zákona č. 86/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

(Pozn. redakce: viz str. 59.)

²⁾ Usnesení sněmu č. 3/1999 Věstníku, kterým se schvaluje organizační řád České advokátní komory, ve znění pozdějších stavovských předpisů. **(Pozn. redakce: viz str. 188.)**

odboru hospodářského a organizačního rámcové vyčíslení těchto nároků spolu se stanoviskem, zda lze tyto nároky z rozpočtu zajistit.

(4) Tajemník zajistí rozeslání věcného záměru, včetně případných předpokládaných dopadů na rozpočet podle odstavce 3, všem členům a náhradníkům představenstva, předsedovi kontrolní rady a předsedovi kárné komise tak, aby jej obdrželi nejpozději spolu s pozvánkou na schůzi představenstva, na které má být návrh projednán; věcný záměr zašle též odboru vnější a vnitřní legislativy (dále jen „odbor legislativy“), popřípadě též dalším odborům a oddělením Komory, jichž se problematika, která má být předmětem navrhované úpravy, dotýká.

(5) Odbor legislativy zpracuje legislativní stanovisko k navrhované úpravě, a to případně v součinnosti s dalšími zainteresovanými odbory nebo odděleními; toto stanovisko po schválení místopředsedou Komory, odpovědného za úsek legislativy (dále jen „odpovědný místopředseda“), předloží vedoucí odboru legislativy tajemníkovi nejpozději 3 pracovní dny přede dnem zahájení schůze představenstva, na které má být návrh projednán.

Čl. 3

Předložení věcného záměru poradním orgánům Komory a advokátní veřejnosti

(1) Představenstvo zpravidla předloží věcný záměr před jeho konečným projednáním k vyjádření studijnímu a legislativnímu kolegiu (dále jen „kolegium“), popřípadě věcně příslušným studijním a legislativním sekcím (dále jen „sekcce“); současně stanoví lhůtu pro vyjádření kolegia a sekcí k věcnému záměru. Vyjádření zasílají předseda kolegia a předsedové sekcí tajemníkovi, který zajistí jejich rozeslání všem členům a náhradníkům představenstva, předsedovi kontrolní rady a předsedovi kárné komise tak, aby je obdrželi nejpozději 5 pracovních dnů přede dnem zahájení schůze představenstva podle odstavce 4.

(2) Představenstvo věcný záměr zpravidla zveřejní na webových stránkách Komory s výzvou advokátům, aby se, pokud to považují za potřebné, ve stanovené lhůtě k navrhované úpravě vyjádřili.

(3) O tom, ke kterým připomínkám a návrhům obsaženým ve vyjádřeních podle odstavců 1 a 2 má být přihlíženo při zpracování stavovského předpisu podle čl. 4, rozhodne představenstvo na návrh odpovědného místopředsedy.

(4) Pokud představenstvo přeruší projednávání věcného záměru z důvodů podle odstavců 1 a 2, současně rozhodne, na které jeho další schůzi bude věcný záměr znovu projednáván.

Čl. 4

Návrh stavovského předpisu

(1) Pokud představenstvo schválí věcný záměr, zpracuje odbor legislativy návrh stavov-

ského předpisu v normativním znění; do návrhu zapracuje připomínky, o kterých takto rozhodlo představenstvo.

(2) Zpracovaný návrh stavovského předpisu předloží vedoucí odboru legislativy ke schválení odpovědnému místopředsedovi, a případně zajistí dopracování návrhu podle jeho pokynů. Po schválení návrhu stavovského předpisu odpovědným místopředsedou předloží vedoucí odboru legislativy návrh stavovského předpisu tajemníkovi k dalšímu postupu.

(3) Pro rozeslání návrhu stavovského se použije ustanovení čl. 2 odst. 4 obdobně.

Čl. 5

Příprava stavovských předpisů ve zvláštních případech

(1) Předseda Komory (dále jen „předseda“) může rozhodnout, že návrh stavovského předpisu bude předložen představenstvu bez předchozího zpracování věcného záměru, jestliže urychlené přijetí stavovského předpisu vyžaduje změna právní úpravy nebo jiné významné okolnosti; předseda v takovém případě rovněž stanoví lhůtu pro zpracování návrhu stavovského předpisu a jeho předložení představenstvu.

(2) V případě podle odstavce 1 zpracuje návrh stavovského předpisu odbor legislativy podle pokynů odpovědného místopředsedy, který návrh předloží k projednání představenstvu.

ČÁST DRUHÁ

ÚČINNOST

Čl. 6

Účinnost

Toto usnesení nabývá účinnosti dnem 1. července 2006.

JUDr. Vladimír Jirousek, v. r.
předseda České advokátní komory

JEDNACÍ ŘÁD SNĚMU ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY

ze dne 29. října 2002,

**ve znění usnesení 4. sněmu České advokátní komory ze dne 21. října 2005
a usnesení 5. sněmu České advokátní komory ze dne 16. října 2009**

Sněm České advokátní komory schválil dne 29. října 2002 podle § 43 písm. h) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, tento

JEDNACÍ ŘÁD SNĚMU ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY:**Čl. 1****Veřejnost jednání sněmu**

Jednání sněmu je veřejné; sněm se však může usnést, že jednání sněmu nebo jeho část je neveřejné.

Čl. 2**Zahájení a řízení sněmu**

(1) Sněm zahajuje pověřený člen představenstva České advokátní komory (dále jen „Komora“), který

- a) jako předsedající řídí jednání sněmu do zvolení předsednictva sněmu,
- b) zjišťuje a oznamuje sněmu do zvolení mandátové komise údaj o počtu na sněmu přítomných advokátů.

(2) Po svém zvolení převezme řízení jednání sněmu předsednictvo sněmu, které funkcí předsedajícího pověřuje vždy některého ze svých členů.

Čl. 3

Zrušen

Čl. 4**Orgány sněmu**

(1) Sněm zvolí z advokátů přítomných na sněmu veřejným hlasováním tyto orgány sněmu:

- a) předsednictvo sněmu,¹⁾
- b) volební komise,²⁾
- c) mandátová komise,³⁾
- d) návrhová komise,⁴⁾
- e) dva ověřovatele zápisu z jednání sněmu,
- f) další komise nebo orgány, na jejichž ustavení se sněm usnesl.

(2) Komise (orgány) uvedené v odstavci 1 písm. b) až d) a f) zvolí zpravidla ze svých členů předsedu komise (jiného orgánu).

Čl. 5

Předsednictvo sněmu

Předsednictvo sněmu je sedmičlenné; o všech věcech, které patří do jeho působnosti, rozhoduje většinou hlasů všech svých členů.

Čl. 6

Volební komise

Působnost, počet členů a způsob rozhodování volební komise upravuje volební řád České advokátní komory.

Čl. 7

Mandátová komise

(1) Mandátová komise plní úkoly stanovené organizačním řádem, tj. dohlíží nad hlasováním na sněmu a rozhoduje, zda usnesení sněmu bylo přijato či nikoliv.

(2) Od svého zvolení mandátová komise zjišťuje a oznamuje sněmu údaj o počtu na sněmu přítomných advokátů.

(3) Mandátová komise je povinna pořídit zprávu o počtu advokátů přítomných na sněmu při jednotlivých hlasováních a o výsledcích těchto hlasováních s uvedením, zda navrhované usnesení sněmu bylo přijato či nikoliv (dále jen „zpráva“). Zpráva musí být podepsána všemi členy mandátové komise; odmítne-li některý z členů mandátové komise zprávu podepsat, musí uvést i důvod, který jej k tomu vedl. Zprávu uloží Komora po dobu padesáti let.

¹⁾ Čl. 5 písm. a) organizačního řádu.

²⁾ Čl. 5 písm. b) organizačního řádu.

³⁾ Čl. 5 písm. c) organizačního řádu.

⁴⁾ Čl. 5 písm. d) organizačního řádu.

(4) Mandátová komise je pětičlenná; o všech věcech, které patří do její působnosti, rozhoduje většinou hlasů všech svých členů.

Čl. 8

Návrhová komise

(1) Návrhová komise plní úkoly stanovené organizačním řádem, tj. eviduje a předkládá návrhy na usnesení sněmu předložené svolavatelem sněmu a advokáty, a tímto jednacím řádem.

(2) Návrhová komise je pětičlenná; o všech věcech, které patří do její působnosti, rozhoduje většinou hlasů všech svých členů.

Čl. 9

Pořad jednání sněmu

(1) Po zvolení orgánů sněmu schvaluje sněm pořad svého jednání podle návrhu, který je uveden v pozvánce na sněm.⁵⁾

(2) Sněm se může na základě návrhu předsednictva sněmu usnést bez rozpravy na změně pořadí projednávání jednotlivých záležitostí zařazených na pořad jednání, který byl schválen sněmem.

Čl. 10

Projednávání jednotlivých záležitostí a podávání návrhů

(1) Jednotlivé body zařazené na pořad jednání sněmu, jakož i další záležitosti, o nichž má sněm rozhodnout, uvádí osoba pověřená svolavatelem sněmu nebo jiný navrhovatel (dále jen „navrhovatel“); je-li navrhovatelů více, uvede projednávanou záležitost ten z nich, kterého tím ostatní navrhovatelé pověří.

(2) Nestanoví-li tento jednací řád jinak, zahájí předsedající po vystoupení navrhovatele rozpravu (čl. 11).

(3) K projednávané záležitosti lze podat návrh na zamítnutí návrhu nebo pozměňovací návrh. K pozměňovacím návrhům lze podávat další pozměňovací návrhy; pozměňovací návrhy k dalším pozměňovacím návrhům nejsou přípustné. Pozměňovací návrh musí být formulován tak, aby bylo možné o něm hlasovat.

(4) Návrhy podle odstavce 3 se podávají v rozpravě; usnáší-li se sněm o projednávané záležitosti podle tohoto jednacího řádu bez rozpravy, podávají se návrhy podle odstavce 3

⁵⁾ Čl. 4 odst. 1 organizačního řádu.

pisemně návrhové komisi. Byly-li návrhy podle odstavce 3 předneseny v rozpravě, musí je advokát předat i v písemné formě návrhové komisi; pokud tak advokát neučiní, k návrhu přednesenému v rozpravě se nepřihlíží.

(5) Návrhy podle odstavce 3, pokud byly schváleny, lze revokovat. Návrh na revokaci může podat kterýkoliv advokát.

(6) Návrhy podle odstavce 3 lze vzít zpět do závěrečného hlasování o nich podle čl. 15, a to buď ústně, nebo písemným podáním předaným návrhové komisi.

(7) Navrhovatel může až do závěrečného hlasování podle čl. 15 vzít svůj návrh zpět, a to buď ústně, nebo písemným podáním předaným návrhové komisi. Vzal-li navrhovatel takto svůj návrh zpět, nehlasuje se ani o návrzích podle odstavce 3 podaných k tomuto návrhu.

Čl. 11

Rozprava

(1) Advokáti se hlásí do rozpravy písemně u předsednictva sněmu nebo v průběhu jednání sněmu zdvižením ruky. Písemné přihlášky mají přednost.

(2) Při zahájení rozpravy oznámí předsedající přihlášené řečníky. Předsedající uděluje slovo řečníkům v pořadí, ve kterém se o ně písemně přihlásili, a poté udělí slovo ostatním přihlášeným. Navrhovateli udělí předsedající slovo během rozpravy, kdykoliv o to požádá; to samé platí v případě, že advokát chce vzít zpět jím přednesený návrh na zamítnutí nebo pozměňovací návrh. Při udělování slova upozorní předsedající dalšího řečníka na to, že jeho vystoupení bude následovat. Slova se smí ujmout jen ten, komu je předsedající udělí.

(3) Kdo není přítomen na jednání v okamžiku, kdy je mu uděleno slovo, ztrácí pořadí a v rozpravě může vystoupit pouze na základě nové přihlášky podle odstavce 2.

(4) Chce-li se rozpravy zúčastnit předsedající, předá řízení jednání sněmu jinému členovi předsednictva sněmu.

(5) Řečnická doba v rozpravě nesmí přesáhnout pět minut; sněm se může v jednotlivém případě bez rozpravy usnést o prodloužení řečnické doby.

(6) V téže věci lze v rozpravě vystoupit jen jednou; sněm se může bez rozpravy usnést, že v téže věci může advokát vystoupit dvakrát.

(7) Advokát má mluvit k projednávané věci; odchyluje-li se od ní nebo překročí-li stanovenou řečnickou dobu (odstavec 5), předsedající jej na to upozorní a volá jej k věci. Vybočuje-li advokát svým projevem z mezí slušnosti, předsedající jej na to upozorní a volá jej k pořádku. Nevedlo-li dvojí upozornění k nápravě, odejme předsedající řečníkovi slovo. O námitkách řečníka proti rozhodnutí předsedajícího o odnětí slova se usnese sněm bez rozpravy.

(8) Řečník nesmí být v rozpravě nikým přerušován, s výjimkou oprávnění předsedajícího podle odstavce 7.

Čl. 12

Faktická poznámka

(1) Advokát se může přihlásit zdvižením ruky k faktické poznámce, kterou reaguje na průběh rozpravy; za faktickou poznámku se považuje i procedurální návrh týkající se způsobu projednávání některého bodu. Faktickou poznámkou však nelze uplatňovat věcná stanoviska k projednávané záležitosti. Advokát, který se přihlásil k faktické poznámce, dostane slovo přednostně, avšak bez přerušení vystoupení toho řečníka, který právě mluví.

(2) Přednesení faktické poznámky, jakož i případná odpověď na ni nesmí překročit dobu dvou minut.

(3) Nejde-li o faktickou poznámku nebo o odpověď na faktickou poznámku, anebo překročí-li advokát dobu pro jejich přednesení podle odstavce 2, odebere mu předsedající slovo; toto rozhodnutí předsedajícího o odnětí slova je konečné.

Čl. 13

Ukončení rozpravy a její opětovné otevření

(1) Předsedající rozpravu ukončí, nejsou-li do rozpravy přihlášení další řečníci. Předsedající může sněmu navrhnout, aby se usnesl z časových důvodů na ukončení rozpravy i v případě, že nejsou splněny podmínky uvedené v předchozí větě; o ukončení rozpravy se sněm usnáší bez rozpravy.

(2) Sněm se může bez rozpravy usnést na opětovném otevření rozpravy, a to až do zahájení hlasování o usnesení k projednávané záležitosti. Rozprava je opětovně zahájena též tehdy, ujme-li se slova před tímto hlasováním člen představenstva. Pro ukončení opětovně zahájené rozpravy se použije ustanovení odstavce 1 obdobně.

Čl. 14

Hlasování

(1) Sněm rozhoduje o každém návrhu, včetně návrhů procedurálních, hlasováním, které řídí předsedající; předsedající je povinen upozornit, že bude přikročeno k hlasování.

(2) Procedurální návrhy předkládá sněmu ke hlasování předsedající a návrhy k jednotlivým bodům pořadu jednání předseda nebo jiný člen návrhové komise, a to tak, že zopakuje přesné znění návrhu, o němž se bude hlasovat, pokud nebylo advokátům předáno jeho písemné vyhotovení.

(3) Hlasuje se veřejně, pokud se sněm bez rozpravy neusnese na hlasování tajném.

(4) Každý advokát, který se hlasování zúčastní, má jeden hlas.

(5) Předsedající dá hlasovat nejprve pro návrh, a poté proti návrhu.

(6) Po ukončení hlasování vyhlásí předsedající jeho výsledky tak, že sdělí počet hlasů odevzdaných pro návrh a proti návrhu a počet advokátů, kteří se hlasování zdrželi; poté předsedající ohlásí, zda byl nebo nebyl návrh přijat.

(7) Je-li výsledek veřejného hlasování zcela zřejmý, není třeba zjišťovat přesný počet většinových hlasů; to neplatí, pokud se sněm k námitce navrhovatele bez rozpravy usnese, aby bylo při zjišťování a vyhlášení výsledku hlasování postupováno podle odstavce 6.

Čl. 15

Pořadí a způsob hlasování o návrzích

(1) Návrhy se předkládají ke hlasování v tomto pořadí:

- a) návrh na zamítnutí,
- b) pozměňovací návrh,
- c) další pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu,
- d) návrh konečného usnesení sněmu ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

(2) Vylučuje-li schválený návrh další návrh, o tomto dalším návrhu se již nehlasuje.

(3) O dvou nebo více pozměňovacích návrzích nebo dalších pozměňovacích návrzích, jejichž vzájemná souvislost je taková, že jeden obsahuje změnu a jiný promítá její důsledky do dalších ustanovení návrhu, se hlasuje společně.

(4) Dojde-li ke sporu, zda se jedná o případy uvedené v odstavcích 2 a 3, rozhodne předsednictvo sněmu; o námitkách předkladatele návrhu proti rozhodnutí předsednictva sněmu se usnese sněm bez rozpravy.

Čl. 16

Schválení návrhu

Návrh byl sněmem schválen (přijat), hlasovala-li pro něj nadpoloviční většina přítomných advokátů; to platí i v případě voleb orgánů sněmu podle čl. 4.

Čl. 17

Námítky

Každý advokát může vznést při hlasování nebo bezprostředně po něm námitku proti průběhu nebo výsledku hlasování; o takové námitce rozhodne bez odkladu mandátová komise (čl. 7 odst. 1). O námitce proti rozhodnutí mandátové komise se usnese bez rozpravy sněm, pokud námitka byla podána alespoň padesáti advokáty.

Čl. 18

Zápis z jednání sněmu

(1) Představenstvo Komory zabezpečí do jednoho měsíce po skončení sněmu zápis z jeho jednání (dále jen „zápis“).

(2) Zápis podepisují členové předsednictva sněmu, členové návrhové komise a ověřovatelé zvolení podle čl. 4 odst. 1 písm. e).

(3) Odmítne-li některá z osob uvedených v odstavci 2 zápis podepsat, musí uvést i důvod, který jí k tomu vedl.

Čl. 19

zrušen

Čl. 20

Uveřejnění

Předseda Komory uveřejní tento jednací řád do jednoho měsíce od jeho schválení ve Věstníku.*)

Čl. 21

Účinnost

Tento jednací řád nabývá účinnosti bezprostředně po jeho schválení sněmem.

*) **Pozn. redakce:** *Jednací řád sněmu byl uveřejněn v oznamovací části Věstníku č. 4/2009.*

STÁLÝ VOLEBNÍ ŘÁD SNĚMU ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY

ze dne 16. října 2009

Sněm České advokátní komory schválil dne 16. října 2009 podle § 43 písm. h) a § 49 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), tento

STÁLÝ VOLEBNÍ ŘÁD ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY

Čl. 1

Volené orgány

- (1) Sněm volí přímou a tajnou volbou na dobu stanovenou zákonem
- a) členy a náhradníky představenstva České advokátní komory (dále jen „Komora“),
 - b) členy kontrolní rady,
 - c) členy kárné komise,
 - d) členy odvolací kárné komise
- (dále jen „volené orgány Komory“).
- (2) Sněm rovněž odvolává členy a náhradníky volených orgánů Komory.

Čl. 2

Oprávnění volit

Volit může každý advokát a usazený evropský advokát (dále jen „oprávněný advokát“), který je při volbě přítomen na sněmu a převzal hlasovací lístky.

Čl. 3

Kandidatura

- (1) Kandidovat může každý advokát, který nemá pozastaven výkon advokacie. Advokát může kandidovat
- a) na návrh představenstva,
 - b) na návrh kteréhokoliv dalšího orgánu Komory,
 - c) osobně nebo na návrh jiného oprávněného advokáta nebo skupiny oprávněných advokátů.

Kandidát může kandidovat nebo být navržen za kandidáta pouze do jednoho voleného orgánu Komory.

(2) Návrh kandidatury musí obsahovat

- a) jméno a příjmení kandidáta, sídlo a registrační číslo, pod kterým je veden v seznamu advokátů (dále jen „registrační číslo“),
- b) označení, do kterého orgánu Komory advokát kandiduje nebo je za kandidáta navrován,
- c) jméno a příjmení, sídlo a registrační číslo advokáta nebo advokátů, kteří návrh kandidatury podávají nebo kteří návrh kandidatury osobně kandidujícího advokáta podporují, anebo označení orgánu Komory, který návrh činí.

(3) V případě, že advokát nekandiduje osobně, musí návrh kandidatury obsahovat rovněž prohlášení kandidáta, že byl s návrhem seznámen a že pro případ svého zvolení souhlasí s výkonem funkce v příslušném voleném orgánu Komory.

(4) Osobní kandidatura advokáta nebo prohlášení kandidáta podle odstavce 3, pokud jsou zaslány v listinné podobě, musí být opatřeny jeho úředně ověřeným podpisem; pokud jsou kandidatura nebo prohlášení zaslány v elektronické podobě, lze tak učinit výlučně prostřednictvím elektronické podatelny Komory.

Čl. 4

Lhůta pro navržení kandidátů

Návrh kandidatury podle čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) musí být doručen do sídla Komory v listinné podobě nebo prostřednictvím elektronické podatelny Komory ve lhůtě uveřejněné představenstvem na webových stránkách Komory a ve Věstníku České advokátní komory (dále jen „Věstník“). Tato lhůta nesmí být kratší než 3 měsíce ode dne jejího uveřejnění na webových stránkách Komory, avšak neskočí dříve než 100 dní ode dne, kdy byl svolán sněm způsobem uvedeným v § 42 odst. 6 zákona. K později doručeným návrhům se nepřihlíží.

Čl. 5

Sestavení a schválení kandidátní listiny do orgánů Komory

(1) Pro volby do volených orgánů Komory sestavuje představenstvo kandidátní listinu

- a) členů a náhradníků představenstva,
- b) členů kontrolní rady,
- c) členů kárné komise,
- d) členů odvolací kárné komise.

(2) O každém kandidátovi, který byl navržen nebo který kandiduje osobně, hlasuje představenstvo samostatně.

(3) Na kandidátní listinu je představenstvo povinno zařadit každého advokáta, jehož kandidaturu podpoří nebo kterého navrhne alespoň dalších padesát oprávněných advokátů. Splnění této podmínky se prokazuje předložením podpisové listiny, která musí obsahovat jméno, příjmení, sídlo a registrační číslo oprávněných advokátů, kteří kandidáta navrhuji nebo podporují, a jejich podpisy. Podpisová listina nebo její úředně ověřená kopie, popřípadě její autorizovaná konverze, pokud je kandidatura zasílána v elektronické podobě, musí být přiložena ke kandidatuře advokáta podle čl. 3 odst. 4.

(4) Kandidátní listiny musí být sestaveny tak, aby obsahovaly minimálně takový počet kandidátů, kolik činí počet členů a popřípadě náhradníků příslušného voleného orgánu Komory.

(5) Kandidáti se na kandidátní listině uvedou v abecedním pořadí podle svého příjmení a popřípadě jména v případě shodného příjmení. Na kandidátní listině se uvede příjmení a jméno kandidáta, jeho akademický, popřípadě jiný titul, datum narození, obec, ve které má advokát své sídlo a registrační číslo.

Čl. 6

Uveřejnění kandidátní listiny

Představenstvo uveřejní kandidátní listiny nejpozději šedesát dní přede dnem konání sněmu na webových stránkách Komory a ve Věstníku.

Čl. 7

Volební komise

(1) Volbu orgánů Komory řídí při jednání sněmu volební komise zvolená sněmem veřejným hlasováním z přítomných advokátů.

(2) Volební komise má sedm členů; k přijetí jakéhokoliv jejího rozhodnutí se vyžaduje souhlas alespoň pěti jejích členů.

(3) Volební komise zvolí ze svých členů předsedu volební komise, který řídí její zasedání.

Čl. 8

Hlasovací lístky pro volbu orgánů Komory

(1) Každý oprávněný advokát obdrží při prezenci na sněmu hlasovací lístky pro volbu

a) členů a náhradníků představenstva,

b) členů kontrolní rady,

c) členů kárné komise,

d) členů odvolací kárné komise.

(2) Všichni kandidáti pro volbu do příslušného orgánu Komory jsou uvedeni na jednom hlasovacím lístku; na hlasovacím lístku je u každého kandidáta uvedeno jeho příjmení a jméno, akademický, popřípadě jiný titul, datum narození, obec, ve které má kandidát své sídlo a registrační číslo. Kandidáti jsou na hlasovacím lístku uvedeni v pořadí podle svého příjmení a popřípadě jména v případě shodného příjmení.

(3) Hlasovací lístky do jednotlivých volených orgánů Komory podle odstavce 1 jsou barevně odlišeny. V záhlaví každého hlasovacího lístku musí být uveden název příslušného voleného orgánu Komory a počet jeho členů, popřípadě náhradníků.

Čl. 9

Hlasování

(1) Hlasování proběhne v době, kterou určí předsednictvo sněmu. Hlasování může být zahájeno nejdříve po dvou hodinách od zahájení sněmu a doba určená pro hlasování nesmí být kratší než tři hodiny. Oprávnění advokáti hlasují v pořadí, v jakém se dostavili do prostor určených k hlasování; každý oprávněný advokát hlasuje osobně, zastoupení není přípustné (§ 42 odst. 2 zákona).

(2) Před hlasováním je oprávněný advokát povinen prokázat volební komisi svoji totožnost; poté obdrží od volební komise hlasovací obálku opatřenou razítkem České advokátní komory.

(3) Hlasování je tajné; v prostoru určeném pro úpravu hlasovacích lístků nesmí být nikdo zároveň s oprávněným advokátem přítomen, a to ani člen volební komise. Oprávněný advokát, který nemůže sám upravit hlasovací lístek pro tělesnou vadu nebo proto, že nemůže číst anebo psát, si může vzít s sebou do prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků jiného oprávněného advokáta, nikoli však člena volební komise, aby za něho hlasovací lístky upravil a vložil do hlasovací obálky.

(4) Hlasovací lístky lze upravit pouze tak, že v rámečku před jménem oprávněný advokát označí křížkem kandidáta (kandidáty), pro kterého hlasuje; oprávněný advokát však může takto označit nejvýše tolik kandidátů, kolik členů, popřípadě náhradníků má příslušný volený orgán Komory. K jiným úpravám hlasovacích lístků se nepřihlíží.

(5) Oprávněný advokát hlasuje tak, že po provedení úprav vloží hlasovací lístky do hlasovací obálky a hlasovací obálku vloží před členy volební komise do hlasovací schránky.

Čl. 10

Neplatnost hlasovacích lístků a neplatnost hlasování advokáta

(1) Neplatný je hlasovací lístek přetřžený, jakož i hlasovací lístek, který nebyl vložen do hlasovací obálky podle čl. 9 odst. 5.

(2) Hlasování je neplatné, je-li na hlasovacím lístku označeno

- a) pro volbu členů a náhradníků představenstva více než 16 kandidátů,
- b) pro volbu členů kontrolní rady více než 54 kandidátů,
- c) pro volbu členů kárné komise více než 83 kandidátů,
- d) pro volbu odvolací kárné komise více než 11 kandidátů.

Čl. 11

Ukončení hlasování a sečtení hlasů

(1) Po uplynutí doby určené k hlasování předseda volební komise hlasování ukončí. Poté volební komise otevře hlasovací schránky a sečte hlasy.

(2) Při sčítání hlasů se nepřihlíží k neplatnému hlasovacímu lístku nebo neplatnému hlasování.

Čl. 12

Zásady pro určení výsledku volby

(1) Členy představenstva je zvoleno 11 advokátů z navržených kandidátů, kteří obdrží nejvyšší počet hlasů. Náhradníky představenstva je zvoleno prvních pět advokátů, kteří obdrží nejvyšší počet hlasů v pořadí za zvolenými členy představenstva.

(2) Do kontrolní rady je zvoleno 54 advokátů z navržených kandidátů, kteří obdrží nejvyšší počet hlasů.

(3) Do kárné komise je zvoleno 83 advokátů z navržených kandidátů, kteří obdrží nejvyšší počet hlasů.

(4) Do odvolací kárné komise je zvoleno 11 advokátů z navržených kandidátů, kteří obdrží nejvyšší počet hlasů.

(5) Pokud kandidátní listina obsahuje pouze stanovený počet členů, popřípadě náhradníků volených orgánů Komory, jsou zvoleni ti advokáti, kteří obdrží nadpoloviční většinu odevzdaných hlasů.

(6) Pokud dva nebo více kandidátů získá stejný počet hlasů, určí se jejich pořadí losem. Losování provede volební komise; mimo členů volební komise mu mohou být přítomni pouze kandidáti, jichž se losování týká.

Čl. 13

Vyhlášení výsledků volby a protokol o volbě

(1) Výsledky voleb vyhlásí na sněmu předseda volební komise bezprostředně po sečtení hlasů; předseda Komory uveřejní takto vyhlášené výsledky volby ve Věstníku.

(2) O průběhu a výsledku volby pořídí volební komise protokol o volbě, který musí být podepsán všemi jejími členy; odmítne-li některý z členů komise protokol o volbě podepsat, musí uvést i důvod, který ho k tomu vedl. Protokol o volbě spolu s hlasovacími lístky uloží Komora po dobu padesáti let.

Čl. 14

Doplňovací volba

(1) V případě, že při volbě nebyl zvolen stanovený počet členů nebo náhradníků volebního orgánu Komory, koná se doplňovací volba. Při doplňovací volbě se volí tolik členů příslušného orgánu, o kolik méně, oproti počtu členů, popř. náhradníků tohoto orgánu, uvedenému v čl. 10 odst. 2, jich bylo zvoleno v řádné volbě.

(2) Kandidátní listinu pro doplňovací volby schvaluje volební komise na základě návrhů podaných jí na sněmu oprávněnými advokáty.

(3) Pro doplňovací volbu se použijí přiměřeně ustanovení tohoto volebního řádu s tím, že informace o kandidátovi sdělí sněmu předseda nebo jiný člen volební komise.

Čl. 15

Odvolání člena nebo náhradníka orgánu Komory

(1) Návrh na odvolání člena nebo náhradníka představenstva, člena kontrolní rady, kárné komise anebo odvolací kárné komise je oprávněno podat společně nejméně padesát oprávněných advokátů přítomných na sněmu; návrh se podává písemně volební komisi. Takový návrh však není možné podat na sněmu, na němž byl člen nebo náhradník těchto volených orgánů Komory zvolen.

(2) O návrhu na odvolání se hlasuje hlasovacími lístky, na nichž advokát vyznačí, zda s návrhem souhlasí nebo nesouhlasí.

(3) Návrh na odvolání byl schválen, pokud získal nadpoloviční většinu odevzdaných hlasů.

Čl. 16

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se Prozatímní volební řád sněmu České advokátní komory schválený 3. sněmem České advokátní komory dne 29. října 2002, v platném znění.

Čl. 17

Uveřejnění

Předseda Komory uveřejní tento volební řád v nejbližší částce Věstníku vydané po jeho schválení.^{*)}

Čl. 18

Účinnost

Tento volební řád nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 2009.

^{*)} **Pozn. redakce:** Stálý volební řád sněmu ČAK byl uveřejněn v částce 4/2009 Věstníku.

USNESENÍ PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY O ROZHODOVÁNÍ O POSKYTOVÁNÍ PŮJČEK A PŘÍSPĚVKŮ Z FONDU ADVOKÁTNÍCH KONCIPIENTŮ

Představenstvo České advokátní komory (dále jen „představenstvo“) se podle čl. 3 usnesení sněmu č. 7/2005 Věstníku, o fondu České advokátní komory pro vzdělávání koncipientů a o změně usnesení sněmu č. 5/1999 Věstníku, o sociálním fondu České advokátní komory (dále jen „usnesení o fondu pro vzdělávání koncipientů“) usneslo takto:

Čl. 1

Představenstvo pověřuje předsedu České advokátní komory rozhodováním o poskytnutí půjčky a příspěvku z fondu advokátních koncipientů podle čl. 2 odst. 1 písm. b) a c) usnesení o fondu pro vzdělávání koncipientů), pokud výše půjčky nebo příspěvku nepřesahuje částku 20 000 Kč.

Čl. 2

Toto usnesení bude vyhlášeno v oznamovací části Věstníku České advokátní komory.

Čl. 3

Toto usnesení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.*)

JUDr. Martin Vychopeň, v. r.
předseda České advokátní komory

*) **Pozn. redakce:** Usnesení bylo uveřejněno v oznamovací části Věstníku ČAK č. 3/2010.

IV. Základní předpisy EU, CCBE a Rady Evropy

SMĚRNICE RADY

č. 77/249/EHS

ze dne 22. března 1977,

o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 57 a 66 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²⁾,

vzhledem k tomu, že na základě Smlouvy jsou od konce přechodného období v oblasti volného pohybu služeb zakázána veškerá omezení na základě státní příslušnosti nebo bydliště;

vzhledem k tomu, že se tato směrnice týká pouze opatření určených k usnadnění účinného výkonu činností advokátů při poskytování služeb; že budou nezbytná podrobnější opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování;

vzhledem k tomu, že účinný výkon činností advokáta při poskytování služeb vyžaduje, aby hostitelský členský stát uznal jako advokáta osoby vykonávající toto povolání v jednotlivých členských státech;

vzhledem k tomu, že se tato směrnice týká výlučně poskytování služeb a nedoplňují ji ustanovení o vzájemném uznávání diplomů, a proto bude oprávněná osoba, na niž se směrnice vztahuje, užívat akademický titul členského státu, ve kterém působí (dále jen „domovský členský stát“),

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje v mezích a za podmínek, které stanoví, na činnosti advokátů vykonávané při poskytování služeb.

Bez ohledu na ustanovení této směrnice mohou členské státy vyhradit určeným kategoriím advokátů sepisování veřejných listin zmocňujících ke správě majetku zemřelých osob nebo listin o vzniku nebo převodu věcných práv k nemovitostem.

2. „Advokátem“ se rozumí jakákoli osoba oprávněná vykonávat odborné činnosti pod jedním z následujících označení:

Belgie: avocat/advocaat,
Dánsko: advokat,
Spolková republika Německo: Rechtsanwalt,
Francie: avocat,
Irsko: barrister, solicitor,
Itálie: avvocato,
Lucembursko: avocat-avoué,
Nizozemsko: advocaat,
Spojené království: advocate, barrister, solicitor.

Článek 2

Každý členský stát uzná za advokáta pro výkon činností stanovených v čl. 1 odst. 1 každou osobu uvedenou v odstavci 2 uvedeného článku.

Článek 3

Osoba uvedená v článku 1 užívá své označení vyjádřené v jazyce nebo v jednom z jazyků domovského členského státu s uvedením stavovské organizace, které je členem, nebo soudu, u kterého je oprávněna vykonávat činnost v souladu s právem dotyčného státu.

Článek 4

1. Činnosti zastupování a obhajoby klienta před soudem nebo před orgány veřejné moci jsou v každém hostitelském členském státu vykonávány za podmínek stanovených pro advokáty usazené v tomto státě s výjimkou jakýchkoli podmínek bydliště nebo zápisu u stavovské organizace v dotyčném státě.

2. Při výkonu těchto činností dodržuje advokát stavovské předpisy hostitelského členského státu, aniž jsou dotčeny povinnosti, které má v domovském členském státě.

3. Jsou-li tyto činnosti vykonávány ve Spojeném království, rozumí se „stavovskými předpisy hostitelského členského státu“ předpisy pro „solicitors“, pokud tyto činnosti nejsou vyhrazeny „barristers“ nebo „advocates“. V tom případě se použijí stavovské předpisy pro „barristers“ nebo „advocates“. Nicméně „barristers“ z Irska podléhají vždy stavovským předpisům pro „barristers“ nebo „advocates“ ve Spojeném království.

Jsou-li tyto činnosti vykonávány v Irsku, rozumí se „stavovskými předpisy hostitelského členského státu“ předpisy pro „barristers“, pokud se jedná o stavovské předpisy upravující ústní přednesení věci před soudem. Ve všech ostatních případech se použijí stavov-

ské předpisy pro „solicitors“. Nicméně „barristers“ a „advocates“ ze Spojeného království podléhají vždy stavovským předpisům pro „barristers“ v Irsku.

4. Při výkonu činností, které nejsou uvedeny v odstavci 1, podléhá advokát i nadále podmínkám a stavovským předpisům domovského členského státu, aniž je dotčena povinnost dodržovat předpisy z jakéhokoli zdroje, které upravují povolání v hostitelském členském státě, zejména předpisy o neslučitelnosti výkonu činností advokáta s výkonem jiných činností v dotyčném státě, o povinnosti mlčenlivosti, o vztazích s ostatními advokáty, o zákazu zastupování stran s navzájem si odporujícími zájmy jedním advokátem a o reklamě. Tyto předpisy se použijí pouze tehdy, pokud je může dodržovat advokát, který není usazen v hostitelském členském státu, a pokud je jejich dodržování v dotyčném státu objektivně zdůvodněno zajištěním řádného výkonu činností advokáta, stavovské cti a dodržování předpisů o střetu zájmů.

Článek 5

Pro výkon činností zastupování a obhajoby klienta v soudním řízení může členský stát uložit advokátům uvedeným v článku 1, aby

- byli představeni předsedovi soudu a případně příslušnému předsedovi advokátní komory v hostitelském členském státě v souladu s místními předpisy nebo zvyklostmi,
- spolupracovali s advokátem, který působí u dotyčného soudu a který by byl popřípadě odpovědný vůči tomuto soudu, nebo s „avoué“ nebo „procuratore“, kteří u soudu působí.

Článek 6

Každý členský stát může advokáty v pracovním poměru, kteří jsou vázáni pracovní smlouvou k veřejnému nebo soukromému podniku, vyloučit z výkonu činností zastupování nebo obhajování tohoto podniku v soudním řízení, pokud tyto činnosti nejsou oprávněni vykonávat advokáti působící v dotyčném státu.

Článek 7

1. Příslušný orgán hostitelského členského státu může poskytovatele služby požádat, aby prokázal své oprávnění vykonávat činnost advokáta.

2. Nedodrží-li poskytovatel služby povinnosti platné v hostitelském členském státě uvedené v článku 4, určí příslušný orgán dotyčného státu v souladu se svými předpisy a postupy následky takového jednání a za tímto účelem si může obstarat informace o profesionální činnosti poskytovatele služeb. O veškerých přijatých rozhodnutích uvědomí příslušný orgán domovského členského státu. Těmito sděleními není dotčena důvěrná povaha poskytovaných informací.

Článek 8

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí ve lhůtě dvou let od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 9

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 22. března 1977.

Za Radu
předsedkyně
Judith HART

¹⁾ Úř. věst. C 103, 5. 10. 1972, s. 19 a Úř. věst. C 53, 8. 3. 1976, s. 33.

²⁾ Úř. věst. C 36, 28. 3. 1970, s. 37 a Úř. věst. C 50, 4.3. 1976, s. 17.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

č. 98/5/ES

ze dne 16. února 1998,

**o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě
než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 49, čl. 57 odst. 1 a první a třetí větu čl. 57 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²⁾,

v souladu s postupem uvedeným v článku 189b Smlouvy³⁾,

(1) vzhledem k tomu, že podle článku 7a Smlouvy tvoří vnitřní trh oblast bez vnitřních hranic; že podle čl. 3 písm. c) Smlouvy představuje zrušení překážek volného pohybu osob a služeb mezi členskými státy jeden z cílů Společenství; že pro státní příslušníky členských států to znamená mimo jiné možnost vykonávat povolání, ať již jako osoba samostatně výdělečně činná, nebo jako osoba v pracovním poměru, v jiném členském státě než v tom, ve kterém získali odbornou kvalifikaci;

(2) vzhledem k tomu, že podle směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy⁴⁾ již může advokát, který je plně kvalifikovaný v jednom členském státě, požádat o uznání diplomu v jiném členském státě, aby mohl vykonávat povolání advokáta pod profesním označením používaným v takovém státě; že cílem výše uvedené směrnice je zajistit, aby byl advokát zařazen do profesního stavu v hostitelském členském státě, ale jejím cílem není úprava pravidel pro výkon povolání, ani vynětí advokáta z působnosti těchto pravidel;

(3) vzhledem k tomu, že někteří advokáti mohou být rychle zařazeni do profesního stavu v hostitelském členském státě mimo jiné tím, že úspěšně složí zkoušku způsobilosti uvedenou ve směrnici 89/48/EHS, a jiní plně kvalifikovaní advokáti by měli mít možnost dosáhnout takového zařazení po určitém období výkonu tohoto povolání v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě nebo dále vykonávat své povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě;

(4) vzhledem k tomu, že na konci tohoto období by advokát měl mít možnost být zařazen do profesního stavu v hostitelském členském státě po ověření odborné praxe v daném členském státě;

(5) vzhledem k tomu, že tento přístup je na úrovni Společenství odůvodněn nejen proto, že ve srovnání s obecnou úpravou pro uznávání diplomů poskytuje advokátům snadnější možnost zařazení do profesního stavu v hostitelském členském státě, ale také proto, že tím, že advokátům umožňuje trvale vykonávat jejich povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě, uspokojuje potřeby uživatelů právních služeb, kteří vzhledem k rostoucímu objemu obchodu vyplývajícím zejména z vnitřního trhu, vyhledávají poradenské služby při přeshraničním obchodním styku, ve kterém se často překrývá mezinárodní právo, právo Společenství a vnitrostátní právní předpisy;

(6) vzhledem k tomu, že tento přístup je na úrovni Společenství odůvodněn také proto, že zatím pouze některé členské státy na svém území povolují činnost advokátů z jiných členských států vykonávajících činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, kromě činnosti ve formě poskytování služeb; že však i v členských státech, kde je tato možnost dána, platí značně odlišné podmínky týkající se například oboru působnosti a povinného zápisu u příslušných orgánů; že tato různorodost vede k nerovnosti a narušení hospodářské soutěže mezi advokáty z členských států a tvoří překážku volného pohybu; že tyto problémy může vyřešit a stejné příležitosti může advokátům a uživatelům právních služeb ve všech členských státech poskytnout pouze směrnice stanovující podmínky, které upravují výkon povolání advokátů vykonávajících činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě jinak než formou poskytování služeb;

(7) vzhledem k tomu, že při sledování svého cíle tato směrnice nestanovuje žádná pravidla týkající se čistě vnitrostátních situací, a pokud tak činí, tak pouze v míře nezbytné k účinnému dosažení svého účelu; že se zejména nedotýká vnitrostátních právních předpisů upravujících přístup k povolání advokáta a jeho výkon pod profesním označením používaným v hostitelském členském státě;

(8) vzhledem k tomu, že advokáti, na které se vztahuje tato směrnice, by měli být povinni zapsat se u příslušného orgánu v hostitelském členském státě, aby tento orgán mohl zajistit, že budou dodržovat pravidla pro výkon povolání platná v daném státě; že účinek takového zápisu, pokud jde o soudní příslušnost, která určuje stupeň a typ soudů, u nichž mohou advokáti vykonávat činnost, se řídí právem hostitelského členského státu;

(9) vzhledem k tomu, že advokáti, kteří nebyli zařazeni do profesního stavu v hostitelském členském státě, by měli v tomto státě vykonávat činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, aby se zajistilo, že spotřebitelé budou řádně informováni a budou odlišovat takové advokáty a advokáty z hostitelského členského státu, kteří vykonávají svou činnost pod profesním označením používaným v tomto státě;

(10) vzhledem k tomu, že advokátům, na které se vztahuje tato směrnice, by mělo být povoleno, aby poskytovali právní rady zejména v oblasti práva domovského členského státu, práva Společenství, mezinárodního práva a práva hostitelského členského státu; že výše uvedené je již povoleno, pokud jde o poskytování služeb podle směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu

služeb advokátů⁵⁾; že by měla být však zajištěna, jako ve směrnici 77/249/EHS, možnost vyloučit z výkonu povolání advokáty vykonávající činnost ve Spojeném království a v Irsku pod profesním označením udělovaným v jejich domovském státě, pokud jde o určitá jednání týkající se převodu nemovitostí a dědických záležitostí; že se tato směrnice žádným způsobem nedotýká ustanovení, podle nichž jsou v jednotlivých členských státech určité činnosti vyhrazeny jinému povolání než povolání advokáta; že ustanovení obsažené ve směrnici 77/249/EHS týkající se možnosti hostitelského členského státu požadovat, aby advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě pracoval ve spojení s místním advokátem při zastupování nebo obhajobě klienta v soudním řízení, by mělo být zahrnuto také do této směrnice; že tento požadavek musí být vykládán s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropských společenství, zejména na jeho rozsudek ze dne 25. února 1988 ve věci 427/85, Komise vs. Německo⁶⁾;

(11) vzhledem k tomu, že k zajištění bezproblémového fungování soudního systému by mělo být členskými státy prostřednictvím zvláštních předpisů dovoleno vyhradit přístup k nejvyšším soudům specializovaným advokátům, aniž by tím bránily zařazení advokátů z jiných členských států, kteří splnili nezbytné požadavky;

(12) vzhledem k tomu, že advokát zapsaný v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě musí být nadále zapsán u příslušného orgánu v domovském členském státě, pokud si má zachovat postavení advokáta a má se na něj vztahovat tato směrnice; že z tohoto důvodu je nepostradatelná úzká spolupráce mezi příslušnými orgány, zejména pokud jde o kárné řízení;

(13) vzhledem k tomu, že advokáti, na které se vztahuje tato směrnice, ať již jsou osobami v pracovním poměru nebo osobami samostatně výdělečně činnými v domovském členském státě, mohou vykonávat činnost v hostitelském státě jako osoby v pracovním poměru, pokud daný členský stát dává tuto možnost svým vlastním advokátům;

(14) vzhledem k tomu, že účelem této směrnice v tom smyslu, že umožňuje advokátům vykonávat činnost v jiném členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě, je také usnadnit jim získání profesního označení tohoto hostitelského členského státu; že podle článků 48 a 52 Smlouvy, jak je vykládá Soudní dvůr, musí hostitelský členský stát brát v úvahu odbornou praxi získanou na jeho území; že je možné v přiměřené míře předpokládat, že advokát poté, co fakticky a pravidelně vykonával činnost v hostitelském členském státě v oblasti práva tohoto státu včetně práva Společenství po dobu tří let, dosáhl úrovně způsobilosti nezbytné pro úplné zařazení do profesního stavu v tomto státě; že na konci tohoto období by měl mít advokát, který může prokázat svou odbornou způsobilost v hostitelském členském státě, jež bude ověřena, možnost získat profesní označení udělované hostitelským členským státem; že v případě, kdy období faktické a pravidelné odborné činnosti vykonávané nejméně po dobu tří let zahrnuje kratší období činnosti v oblasti práva hostitelského členského státu, příslušný orgán vezme v úvahu také jakoukoliv další znalost práva tohoto státu, která může být ověřena v pohovoru; že v případě, že není

prokázáno splnění těchto podmínek, musí být rozhodnutí příslušného orgánu hostitelského státu neudělit profesní označení tohoto státu podle zjednodušeného postupu spojeného s těmito podmínkami odůvodněno a musí proti němu podle vnitrostátních právních předpisů existovat opravný prostředek k soudu;

(15) vzhledem k tomu, že hospodářský a profesionální vývoj ve Společenství ukazuje patrnou snahu advokátů vykonávat činnost společně, mimo jiné ve formě sdružení; že skutečnost, že advokáti jsou členy skupiny v domovském členském státě, by neměla být využívána jako záminka k tomu, aby jim bylo zabráněno usadit se v hostitelském členském státě; že členským státům by však mělo být dovoleno, aby přijaly odpovídající opatření s oprávněným cílem chránit nezávislost tohoto povolání; že v členských státech, které povolují společný výkon advokacie, by měly být poskytnuty určité záruky,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel, oblast působnosti a definice

1. Účelem této směrnice je usnadnit trvalý výkon povolání advokáta jako osoby samostatně výdělečně činné nebo jako osoby v pracovním poměru v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána odborná kvalifikace.

2. Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „advokátem“ každá osoba, která je státním příslušníkem členského státu a která je oprávněna vykonávat profesní činnost pod jedním z níže uvedených profesních označení:

Belgie: Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt

Dánsko: Advokat

Německo: Rechtsanwalt

Řecko: Δικηγόρος

Španělsko: Abogado/Advocat/Avogado/Abokatu

Francie: Avocat

Irsko: Barrister/Solicitor

Itálie: Avvocato

Lucembursko: Avocat

Nizozemsko: Advocaat

Rakousko: Rechtsanwalt

Portugalsko: Advogado

Finsko: Asianajaja/Advokat

Švédsko: Advokat

Spojené království: Advocate/Barrister/Solicitor

- b) „domovským členským státem“ členský stát, v němž advokát získal právo používat jedno z profesních označení uvedených v písmenu a) předtím, než začal vykonávat povolání advokáta v jiném členském státě;
- c) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž advokát vykonává činnost podle této směrnice;
- d) „profesním označením udělovaným v domovském státě“ profesní označení používané v členském státě, v němž advokát získal právo toto profesní označení používat předtím, než začal vykonávat povolání advokáta v jiném členském státě;
- e) „skupinou“ jednotka, ať již s postavením právnické osoby, či nikoliv, vytvořená podle práva členského státu, v němž advokáti vykonávají profesní činnost společně pod společným jménem;
- f) „odpovídajícím profesním označením“ nebo „odpovídajícím povoláním“ profesní označení nebo povolání pod kontrolou příslušného orgánu, u kterého je advokát zapsán podle článku 3, a „příslušným orgánem“ tento orgán.

3. Tato směrnice se vztahuje jak na advokáty vykonávající činnost jako osoby samostatně výdělečně činné, tak na advokáty vykonávající činnost jako osoby v pracovním poměru v domovském členském státě a s výhradou článku 8 v hostitelském členském státě.

4. Výkon povolání advokáta ve smyslu této směrnice nezahrnuje poskytování služeb, na které se vztahuje směrnice 77/249/EHS.

Článek 2

Právo vykonávat činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě

Každý advokát má právo trvale vykonávat činnosti uvedené v článku 5 v každém jiném členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě.

Zařazení do profesního stavu v hostitelském členském státě se řídí článkem 10.

Článek 3

Zápis u příslušného orgánu

1. Advokát, který si přeje vykonávat činnost v jiném členském státě než v tom, ve kterém získal odbornou kvalifikaci, je povinen se zapsat u příslušného orgánu v tomto státě.

2. Příslušný orgán v hostitelském členském státě advokáta zapíše po předložení průkazu oprávnění potvrzujícího jeho zápis u příslušného orgánu v domovském členském státě. Může požadovat, aby průkaz oprávnění příslušného orgánu domovského členského státu nebyl při předložení starší než tři měsíce. O zápisu vyrozumí příslušný orgán domovského členského státu.

3. Pro účely odstavce 1

- advokáti ve Spojeném království a Irsku vykonávající činnost pod jiným profesním označením než profesní označení používané ve Spojeném království nebo Irsku se zapíší buď u orgánu příslušného pro povolání „barrister“ nebo „advocate“, nebo u orgánu příslušného pro povolání „solicitor“,

- ve Spojeném království je orgánem příslušným pro představitele povolání „barrister“ pocházejícího z Irsku orgán příslušný pro povolání „barrister“ nebo „advocate“ a orgánem příslušným pro představitele povolání „solicitor“ pocházejícího z Irsku je orgán příslušný pro povolání „solicitor“,

- v Irsku je orgánem příslušným pro představitele povolání „barrister“ nebo „advocate“ pocházejícího ze Spojeného království orgán příslušný pro povolání „barrister“ a orgánem příslušným pro představitele povolání „solicitor“ pocházejícího ze Spojeného království je orgán příslušný pro povolání „solicitor“.

4. Pokud příslušný orgán v hostitelském členském státě zveřejňuje jména advokátů, kteří jsou zapsáni, zveřejní rovněž jména advokátů zapsaných podle této směrnice.

Článek 4

Výkon činnosti pod profesním označením udělovaným v domovském státě

1. Advokát vykonávající činnost v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě používá označení, které musí být vyjádřeno v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků domovského členského státu srozumitelným způsobem a tak, aby se zabránilo záměně s profesním označením udělovaným v hostitelském členském státě.

2. Pro účely použití odstavce 1 může hostitelský členský stát požadovat, aby advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě uvedl stavovskou organizaci, již je členem v domovském členském státě, nebo soud, u kterého je oprávněn vykonávat činnost podle předpisů domovského členského státu. Hostitelský

členský stát může také požadovat, aby advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě uvedl příslušný orgán tohoto státu, u kterého je zapsán.

Článek 5

Oblast činnosti

1. S výhradou odstavců 2 a 3 advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě vykonává stejnou profesní činnost jako advokát vykonávající svou činnost pod odpovídajícím profesním označením udělovaným v hostitelském členském státě a může, mimo jiné, poskytovat právní rady v oblasti práva svého domovského členského státu, práva Společenství, mezinárodního práva a práva hostitelského členského státu. V každém případě dodržuje procesní předpisy platné u vnitrostátních soudů.

2. Členské státy, které povolují, aby na jejich území určitá kategorie advokátů připravovala listiny opravňující ke správě majetku zesnulých osob nebo k vytvoření nebo převodu věcných práv k nemovitostem, které jsou v jiných členských státech vyhrazeny jiným povoláním než povolání advokáta, mohou ve vztahu k takovým činnostem vyloučit z výkonu povolání advokáty vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, pokud bylo toto označení uděleno v jednom z členských států, v nichž je tato činnost vyhrazena jiným povoláním.

3. Pro účely výkonu činností týkajících se zastupování nebo obhajoby klienta v soudním řízení a do té míry, do jaké právo hostitelského členského státu takovou činnost vyhrazuje pro advokáty vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v tomto státě, může hostitelský členský stát požadovat, aby advokáti vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě pracovali buď ve spojení s advokátem, který vykonává činnost u daného soudu a který by v případě potřeby nesl odpovědnost vůči tomuto soudu, nebo s „avoué“ činným u tohoto soudu.

K zajištění řádného fungování soudního systému však mohou členské státy stanovit zvláštní předpisy pro přístup k nejvyšším soudům, například připustit k nim pouze specializované advokáty.

Článek 6

Pravidla pro výkon povolání

1. Bez ohledu na pravidla pro výkon povolání, jimž advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě podléhá v domovském členském státě, podléhá tento advokát stejným pravidlům pro výkon povolání jako advokáti vykonávající činnost pod odpovídajícím profesním označením udělovaným v hostitelském členském státě ve vztahu ke všem činnostem, které na území tohoto státu vykonává.

2. Advokátům vykonávajícím činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě se dostane odpovídajícího zastoupení v profesních sdruženích hostitelského členského státu. Toto zastoupení představuje alespoň právo hlasovat při volbách do orgánů těchto sdružení.

3. Hostitelský členský stát může požadovat, aby si advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě sjednal pojištění odpovědnosti za škodu vzniklou z výkonu povolání nebo aby se stal členem profesního záručního fondu podle předpisů, které tento stát stanoví pro profesní činnost vykonávanou na jeho území. Advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě se však této povinnosti zproští, pokud prokáže, že je podle předpisů domovského členského státu kryt pojištěním nebo zárukou, pokud je takové pojištění nebo záruka rovnocenná co do podmínek a rozsahu krytí. Pokud jsou rovnocenné pouze zčásti, může příslušný orgán v hostitelském členském státě požadovat, aby bylo sjednáno doplňkové pojištění nebo doplňková záruka k pokrytí částí, které nejsou pokryty pojištěním nebo zárukou sjednanou podle předpisů domovského členského státu.

Článek 7

Kárné řízení

1. Pokud advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě poruší své povinnosti v hostitelském členském státě, použijí se procesní předpisy, sankce a opravné prostředky platné v hostitelském členském státě.

2. O kárném řízení proti advokátovi vykonávajícímu činnost pod profesním označením udělovaným v zemi původu vyrozumí příslušný orgán hostitelského členského státu před jeho zahájením příslušný orgán v domovském členském státě a poskytne mu veškeré příslušné údaje.

První pododstavec se použije obdobně, pokud kárné řízení zahájí příslušný orgán domovského členského státu, který o něm vyrozumí odpovídajícím způsobem příslušný orgán jednoho nebo více hostitelských členských států.

3. Anž jsou dotčeny rozhodovací pravomoci příslušného orgánu hostitelského členského státu, spolupracuje tento orgán v průběhu celého kárného řízení s příslušným orgánem domovského členského státu. Hostitelský členský stát zejména přijme nezbytná opatření, aby se zajistilo, že příslušný orgán v domovském členském státě může podat vyjádření orgánům příslušným pro rozhodování o opravném prostředku.

4. Příslušný orgán v domovském členském státě rozhoduje podle vlastních procesních a hmotněprávních předpisů, jak postupovat v případě rozhodnutí příslušného orgánu v hostitelském členském státě proti advokátovi vykonávajícímu činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě.

5. Dočasné nebo trvalé odnětí povolení k výkonu povolání příslušným orgánem domovského členského státu vede bez dalšího k tomu, že dotyčnému advokátovi je dočasně nebo trvale v hostitelském členském státě zakázán výkon povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě; není to však nezbytný předpoklad pro rozhodnutí příslušného orgánu hostitelského členského státu.

Článek 8

Výkon povolání v pracovním poměru

Advokát zapsaný v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě může vykonávat činnost jako osoba v pracovním poměru u jiného advokáta, sdružení nebo právní firmy, veřejného nebo soukromého podniku do té míry, do jaké to hostitelský členský stát povoluje advokátům zapsaným pod profesním označením udělovaným v tomto státě.

Článek 9

Odůvodnění a opravné prostředky

Rozhodnutí neprovést zápis uvedený v článku 3 nebo rozhodnutí o vyškrtnutí ze seznamu a rozhodnutí, kterým se ukládá kárné opatření, musejí být odůvodněna.

Proti těmto rozhodnutím je přípustné podat opravný prostředek k soudu podle vnitrostátních předpisů.

Článek 10

Shodné zacházení jako s advokátem hostitelského členského státu

1. Advokátu vykonávajícímu činnost pod profesním označením udělovaným v jeho domovském státě, který fakticky a pravidelně vykonává činnost v hostitelském členském státě nejméně po dobu tří let v oblasti práva tohoto státu včetně práva Společenství, se s ohledem na přijetí do povolání advokáta v hostitelském členském státě udělí výjimka z podmínek uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 89/48/EHS. „Faktickým a pravidelným výkonem činnosti“ se rozumí skutečný výkon činnosti bez jakéhokoliv přerušení s výjimkou přerušení vyplývajících z běžných událostí každodenního života.

Je na příslušném advokátovi, aby příslušnému orgánu v hostitelském členském státě prokázal takový faktický a pravidelný výkon činnosti nejméně po dobu tří let v oblasti práva hostitelského členského státu. K tomuto účelu

a) poskytne advokát příslušnému orgánu v hostitelském členském státě veškeré související informace a dokumentaci, zejména o počtu případů, kterými se zabýval, a o jejich povaze;

b) může příslušný orgán hostitelského členského státu ověřit, zda je vykonávaná činnost skutečně faktické a pravidelné povahy, a v případě potřeby může požádat, aby advokát poskytl ústní nebo písemné vysvětlení nebo další údaje k informacím a dokumentaci uvedené v písmenu a).

Rozhodnutí příslušného orgánu v hostitelském členském státě neudělit výjimku v případě, že není prokázáno, že byly splněny požadavky stanovené v prvním odstavci, musí být odůvodněno a musí proti němu podle vnitrostátního práva existovat opravný prostředek k soudu.

2. Advokát vykonávající činnost v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v jeho domovském státě může kdykoliv požádat o uznání diplomu podle směrnice 89/48/EHS, aby mohl být přijat do povolání advokáta v hostitelském členském státě a vykonávat tuto činnost pod profesním označením odpovídajícím tomuto povolání v daném členském státě.

3. Advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, který fakticky a pravidelně vykonával odbornou činnost v hostitelském členském státě nejméně po dobu tří let, ale po kratší dobu v oblasti práva tohoto členského státu, může dosáhnout u příslušného orgánu tohoto státu přijetí do povolání advokáta v hostitelském členském státě a práva vykonávat povolání advokáta pod profesním označením odpovídajícím tomuto povolání v daném členském státě, aniž by musel splnit podmínky uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 89/48/EHS, za níže uvedených podmínek tímto postupem:

- a) Příslušný orgán hostitelského členského státu vezme v úvahu faktickou a pravidelnou profesní činnost vykonávanou během výše uvedeného období, znalosti a praxi ve vztahu k právu hostitelského členského státu a návštěvu přednášek nebo seminářů o právu hostitelského členského státu, včetně pravidel pro výkon povolání.
- b) Advokát poskytne příslušnému orgánu hostitelského členského státu veškeré související informace a dokumentaci, zejména o záležitostech, kterými se zabýval. Hodnocení faktické a pravidelné činnosti advokáta v hostitelském členském státě a hodnocení jeho schopnosti pokračovat v činnosti, kterou vykonával, se provede formou pohovoru s příslušným orgánem hostitelského členského státu k ověření toho, zda byla vykonávaná činnost skutečně faktické a pravidelné povahy.

Rozhodnutí příslušného orgánu v hostitelském členském státě neudělit povolení v případě, že není prokázáno, že byly splněny požadavky stanovené v prvním pododstavci, musí být odůvodněno a musí proti němu existovat opravný prostředek k soudu podle vnitrostátního práva.

4. Příslušný orgán hostitelského státu může odůvodněným rozhodnutím, proti kterému lze podat opravný prostředek k soudu, odeprít advokátovi výhody plynoucí z ustanovení tohoto článku, pokud má za to, že by to bylo v rozporu s veřejným pořádkem, zejména vzhledem ke kárným řízením, stížnostem nebo případům jiného typu.

5. Zástupci příslušného orgánu pověření posouzením žádosti zachovají obdržené informace v tajnosti.

6. Advokát, který je přijat do povolání advokáta v hostitelském členském státě podle odstavců 1, 2 a 3, je oprávněn používat profesní označení udělované v jeho domovském státě vyjádřené v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků domovského členského státu spolu s profesním označením odpovídajícím povolání advokáta v hostitelském členském státě.

Článek 11

Společný výkon advokacie

Je-li povolen společný výkon advokacie advokátů vykonávajících činnost s použitím odpovídajících profesních označení udělovaných v hostitelském členském státě, platí následující ustanovení pro advokáty, kteří chtějí vykonávat činnost s použitím tohoto profesního označení nebo kteří se zapisují u příslušného orgánu:

1. Jeden nebo více advokátů, kteří patří k jedné skupině v domovském členském státě a kteří vykonávají v hostitelském členském státě činnost pod profesním označením udělovaným v zemi původu, mohou vykonávat svou profesní činnost v pobočce nebo zastoupení své skupiny v hostitelském členském státě. Pokud jsou však zásadní pravidla vztahující se na tuto skupinu v domovském členském státě v rozporu se zásadními pravidly stanovenými právními nebo správními předpisy v hostitelském členském státě, použijí se předpisy hostitelského státu, pokud je jeho dodržení oprávněno veřejným zájmem na ochraně klientů a třetích stran.

2. Každý členský stát umožní dvěma nebo více advokátům ze stejné skupiny nebo ze stejného domovského členského státu, kteří vykonávají činnost na jeho území pod profesním označením udělovaným v jejich domovském státě, přístup k formě společného výkonu advokacie. Pokud dává hostitelský členský stát svým advokátům možnost výběru mezi několika formami společného výkonu advokacie, musí mít stejné formy k dispozici i výše uvedení advokáti. Způsob, jakým tito advokáti společně vykonávají činnost v hostitelském členském státě, se řídí právními a správními předpisy tohoto státu.

3. Hostitelský členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby byl povolen společný výkon advokacie také

- a) několika advokátům z různých členských států, kteří vykonávají činnost pod profesním označením udělovaným v jejich domovských státech;
- b) jednomu nebo více advokátům spadajícím pod písmeno a) a jednomu nebo více advokátům z hostitelského členského státu.

Způsob, jakým tito advokáti společně vykonávají činnost v hostitelském členském státě, se řídí právními a správními předpisy tohoto státu.

4. Advokát, který chce vykonávat činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, informuje příslušný orgán v hostitelském členském státě o skutečnosti, že je členem skupiny v domovském členském státě, a poskytne veškeré příslušné informace o této skupině.

5. Odchylně od bodů 1 až 4 může hostitelský členský stát advokátovi zapsanému pod profesním označením udělovaným v domovském státě odmítnout povolit vykonávat činnost na svém území jako členu skupiny, a to do té míry, do jaké zakazuje advokátům vykonávajícím činnost pod odpovídajícím profesním označením udělovaným v tomto státě vykonávat povolání advokáta v rámci skupiny, jejíž někteří členové nejsou členy stavovské obce. Má se za to, že skupina má členy, kteří nejsou členy stavovské obce, pokud

- základní kapitál skupiny zcela nebo částečně drží nebo
- označení, pod kterým vykonává činnost, používají nebo
- rozhodovací pravomoci ve skupině vykonávají podle práva nebo podle skutečnosti osoby, které nemají postavení advokáta ve smyslu čl. 1 odst. 2.

Pokud jsou zásadní pravidla týkající se skupiny advokátů v domovském členském státě v rozporu s pravidly platnými v hostitelském členském státě nebo s prvním pododstavcem, může hostitelský členský stát odmítnout otevření pobočky nebo zastoupení na jeho území bez omezení uvedených v bodě 1.

Článek 12

Označení skupiny

Bez ohledu na způsob, jakým advokáti vykonávají v hostitelském členském státě činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, mohou používat název jakékoli skupiny, jejíž jsou členy v členském státě původu.

Hostitelský členský stát může požadovat, aby byla kromě jména uvedeného v prvním pododstavci uvedena právní forma skupiny v domovském členském státě anebo jména všech členů skupiny, kteří vykonávají činnost v hostitelském členském státě.

Článek 13

Spolupráce mezi příslušnými orgány hostitelského členského státu a domovského členského státu a zachování důvěrnosti

K usnadnění použití této směrnice a k zabránění tomu, aby byla její ustanovení zneužívána čistě za účelem obcházení pravidel platných v hostitelském členském státě, spolupracují příslušné orgány v hostitelském členském státě a příslušné orgány v domovském členském státě úzce a navzájem si poskytují pomoc.

Zachovávají důvěrnost vyměňovaných informací.

Článek 14

Určení příslušných orgánů

Členské státy určí do 14. března 2000 příslušné orgány oprávněné přijímat žádosti a přijímat rozhodnutí, které jsou uvedeny v této směrnici. Tyto informace sdělí ostatním členským státům a Komisi.

Článek 15

Zpráva Komise

Nejpozději deset let po vstupu této směrnice v platnost podá Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě o stavu uplatňování této směrnice.

Po ukončení všech nezbytných konzultací Komise při této příležitosti předloží své závěry a veškeré návrhy na změny, které by mohly být provedeny ve stávajícím systému.

Článek 16

Provedení

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 14. března 2000. Neprodleně o nich uvedomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 17

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Článek 18

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 16. února 1998.

Za Evropský parlament
předseda
J. M. GIL-ROBLES

Za Radu
předseda
J. CUNNINGHAM

¹⁾ Úř. věst. C 128, 24. 5. 1995, s. 6 a Úř. věst. C 335, 25. 11. 1996, s. 19.

²⁾ Úř. věst. C 256, 2. 10. 1995, s. 14.

³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 19. června 1996 (Úř. věst. C 198, 8. 7. 1996, s. 85), společný postoj Rady ze dne 24. července 1997 (Úř. věst. C 297, 29. 9. 1997, s. 6), rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. listopadu 1997, rozhodnutí Rady ze dne 15. prosince 1997.

⁴⁾ Úř. věst. L 19, 24. 1. 1989, s. 16.

⁵⁾ Úř. věst. L 78, 26. 3. 1977, s. 17. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.

⁶⁾ ESD 1988, s. 1123.

ETICKÝ KODEX ADVOKÁTŮ EVROPSKÉ UNIE

Tento Etický kodex advokátů Evropské unie byl původně přijat na plenárním zasedání CCBE 28. října 1988 a následně byl novelizován během plenárních zasedání CCBE 28. listopadu 1998, 6. prosince 2002 a 19. května 2006. Součástí Kodexu je důvodová zpráva, která byla aktualizována na plenárním zasedání CCBE 19. května 2006.

OBSAH

1. PREAMBULE

- 1.1. Úloha advokáta ve společnosti
- 1.2. Povaha stavovských předpisů
- 1.3. Účel Kodexu
- 1.4. Použití racione personae
- 1.5. Použití racione materiale
- 1.6. Definice

2. OBECNÉ PRINCIPY

- 2.1. Nezávislost
- 2.2. Důvěra a osobní bezúhonnost
- 2.3. Povinnost mlčenlivosti
- 2.4. Dodržování pravidel jiných advokátních komor
- 2.5. Neslučitelné činnosti
- 2.6. Osobní reklama
- 2.7. Zájem klienta
- 2.8. Omezení odpovědnosti advokáta vůči klientovi

3. VZTAHY S KLIENTY

- 3.1. Přijetí pokynů a skončení jejich platnosti
- 3.2. Konflikt zájmů

- 3.3. Pactum de quota litis
- 3.4. Stanovení odměny
- 3.5. Zálohy
- 3.6. Odměna sdílená mezi advokátem a jinou osobou
- 3.7. Náklady řízení a nárok na právní pomoc
- 3.8. Prostředky klienta
- 3.9. Pojištění pro případ odpovědnosti za škodu

4. VZTAHY SE SOUDY

- 4.1. Pravidla chování před soudem
- 4.2. Čestné vedení řízení
- 4.3. Vystupování před soudem
- 4.4. Nepravdivé nebo klamavé informace
- 4.5. Rozšíření pravidel na rozhodce apod.

5. VZTAHY MEZI ADVOKÁTY

- 5.1. Stavovská kolegiálnita
- 5.2. Spolupráce mezi advokáty různých členských států
- 5.3. Korespondence mezi advokáty
- 5.4. Odměna za doporučení
- 5.5. Komunikace s protistranami
- 5.6. (Zrušeno rozhodnutím plenárního zasedání CCBE v Dublinu 6. prosince 2002)
- 5.7. Povinnost uhradit odměnu
- 5.8. Trvalý odborný růst
- 5.9. Spory mezi advokáty v různých členských státech

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. PREAMBULE

1.1. Úloha advokáta ve společnosti

Ve společnosti založené na účtě k právnímu státu plní advokát zvláštní roli. Jeho povinnosti nezačínají a nekončí důsledným plněním pokynů klienta v mezích zákona. Advokát musí sloužit zájmům spravedlnosti stejně jako zájmům těch, jejichž práva a svobody je pověřen prosazovat a hájit, a je jeho povinností nejen vystupovat v zájmu věci klienta, ale také být jeho rádce. Respekt k úloze advokáta je zásadní podmínkou právního státu a demokracie ve společnosti.

Tato úloha tedy na advokáta klade celou řadu zákonných a morálních povinností (které se někdy zdají být ve vzájemném rozporu) vůči:

- klientovi;
- soudům a jiným orgánům, před kterými advokát vystupuje ve věci klienta nebo jedná jeho jménem;
- advokacii jako takové a každému jejímu členovi zvlášť;
- veřejnosti, pro kterou je existence svobodné a nezávislé profese vázané dodržováním pravidel stanovených v rámci advokacie zásadním prostředkem ochrany lidských práv vůči státní moci a jiným zájmům ve společnosti.

1.2. Povaha stavovských předpisů

1.2.1. Stavovské předpisy jsou vytvořeny na základě dobrovolného souhlasu těch, pro něž platí, v zájmu zajištění řádného výkonu funkce advokáta, která se považuje ve všech civilizovaných společnostech za zásadní. Nedodržení těchto pravidel advokátem může vést k uložení kárné sankce.

1.2.2. Konkrétní pravidla každé advokátní komory vycházejí z jejich vlastních tradic. Jsou přizpůsobena organizaci a rozsahu činnosti advokacie v daném členském státě, jeho soudním a správním procesním předpisům a vnitrostátnímu právu. Není možné ani žádoucí, aby pravidla byla vyjmuta ze svého kontextu, a ani nelze usilovat o všeobecnou platnost pravidel, která ze své povahy tuto všeobecnou platnost mít nemohou.

Konkrétní pravidla každé advokátní komory nicméně vycházejí ze stejných hodnot a ve většině případů vykazují i společný základ.

1. 3. Účel Kodexu

1.3.1. Pokračující integrace Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru a rostoucí četnost přeshraničních aktivit advokátů uvnitř Evropského hospodářského prostoru si ve veřejném zájmu vynutily přijetí společných pravidel, která se vztahují na přeshraniční činnost všech advokátů Evropského hospodářského prostoru bez ohledu na příslušnost k advokátní komoře. Konkrétním účelem přijetí těchto pravidel je zmírnit obtíže, které vyplývají z aplikace „dvojí etiky“, jak uvádí zejména články 4 a 7.2 směrnice č. 77/249/EHS a články 6 a 7 směrnice č. 98/5/ES.

1.3.2. Organizace zastupující advokacii v rámci CCBE navrhuji, aby pravidla kodifikovaná v následujících člancích:

- byla uznána jako vyjádření stávajícího konsenzu všech advokátních komor Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru;
- byla co nejdříve přijata v souladu s národními předpisy nebo předpisy EHP jakožto vynutitelná pravidla pro přeshraniční činnost advokátů v Evropské unii a Evropském hospodářském prostoru;
- byla zohledněna při všech novelizacích národních pravidel etiky nebo výkonu profese se zřetelem na jejich postupnou harmonizaci.

Vyjadřují rovněž přání, aby národní pravidla etiky nebo výkonu profese byla pokud možno vykládána a uplatňována způsobem, který je v souladu s pravidly tohoto Kodexu.

Poté, co ustanovení tohoto Kodexu budou přijata coby vynutitelná pravidla pro přeshraniční činnost advokáta, bude advokát nadále povinen dodržovat pravidla advokátní komory, jejímž je členem, pokud jsou taková pravidla v souladu s pravidly tohoto Kodexu.

1.4. Použití *ratione personae*

Tento Kodex platí pro advokáty, jak jsou definováni ve směrnících č. 77/249/EHS a č. 98/5/ES, a pro advokáty pozorovatelských států CCBE.

1.5. Použití *ratione materiae*

Následující pravidla se vztahují na přeshraniční činnost advokáta v rámci Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru, aniž je tím dotčena snaha o postupnou harmonizaci etických pravidel nebo pravidel výkonu profese, která platí pouze uvnitř členského státu. Přeshraniční činnost znamená:

(a) veškeré profesní kontakty s advokáty jiných členských států, než je stát původu advokáta;

(b) profesní činnost advokáta v jiném členském státě než ve státě původu bez ohledu na to, zdali je advokát fyzicky přítomen na území tohoto členského státu.

1.6. Definice

V tomto Kodexu:

„Členský stát“ znamená členský stát Evropské unie nebo jiný stát, jehož advokacie spadá pod článek 1.4.

„Domovský členský stát“ znamená členský stát, v němž advokát získal právo nosit své profesní označení.

„Hostitelský členský stát“ znamená jiný členský stát, kde advokát vykonává přeshraniční činnost.

„Příslušný orgán“ znamená stavovskou organizaci/organizace nebo orgán/orgány daného členského státu, které jsou odpovědné za přijímání stavovských předpisů a kárné řízení proti advokátům.

„Směrnice č. 77/249/EHS“ znamená směrnici Rady č. 77/249/EHS ze dne 22. března 1977, o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů.

„Směrnice č. 98/5/ES“ znamená směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 98/5/ES ze dne 16. února 1998, o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace.

2. OBECNÉ PRINCIPY

2.1. Nezávislost

2.1.1. Četné povinnosti uložené advokátovi vyžadují jeho absolutní nezávislost, prostou jakéhokoliv vlivu, a to zvláště z důvodu osobních zájmů nebo vnějších tlaků. Tato nezávislost je pro důvěru ve výkon spravedlnosti stejně nezbytná jako nestrannost soudce. Advokát se musí tudíž vyvarovat jakéhokoli narušení nezávislosti a bdít nad tím, aby se ve snaze vyhovět klientovi, soudu nebo třetím stranám, nezpronevěřil profesním standardům.

2.1.2. Tato nezávislost je nezbytná v nesporných věcech stejně jako ve sporných řízeních. Rada advokáta klientovi nemá žádnou hodnotu, pokud ji advokát poskytne jen proto, aby se zalíbil, posloužil vlastním osobním zájmům nebo reagoval na vnější nátlak.

2.2. Důvěra a osobní bezúhonnost

Vztah důvěry může existovat pouze tehdy, pokud je advokátova osobní čest, poctivost a bezúhonnost mimo jakoukoli pochybnost. Pro advokáta jsou tyto tradiční ctnosti stavovskou povinností.

2.3. Povinnost mlčenlivosti

2.3.1. Z podstaty funkce advokáta vyplývá, že klient advokátovi sděluje věci, které by jinému nesdělil, a že advokátovi jsou informace předávány na základě důvěry. Důvěra nemůže existovat bez jistoty zachování mlčenlivosti. Povinnost mlčenlivosti je tudíž primárním a základním právem i povinností advokáta.

Advokátova povinnost mlčenlivosti slouží zájmu výkonu spravedlnosti stejně jako zájmu klienta. Zaslouží si tudíž zvláštní ochranu ze strany státu.

2.3.2. Advokát je povinen zachovávat mlčenlivost o veškerých informacích, o kterých se dozví při výkonu advokacie.

2.3.3. Povinnost mlčenlivosti není časově omezena.

2.3.4. Advokát je povinen od svých společníků, zaměstnanců a jiných osob, které najal při poskytování právních služeb vyžadovat, aby dodržovali stejnou povinnost zachovávat mlčenlivost.

2.4. Dodržování pravidel jiných advokátních komor

Při vykonávání přeshraniční praxe může být advokát z jiného členského státu povinen dodržovat stavovské předpisy hostitelského členského státu. Advokáti mají povinnost vzájemně se informovat o předpisech, které se vztahují na výkon konkrétní činnosti.

Členské organizace CCBE jsou povinny uložit své etické kodexy v sekretariátu CCBE, aby si každý advokát mohl od sekretariátu opatřit výtisk platného kodexu.

2.5. Neslučitelné činnosti

2.5.1. Advokátovi může být zakázáno vykonávat určité činnosti, aby mohl plnit svou úlohu s patřičnou nezávislostí a v souladu s povinností podílet se na výkonu spravedlnosti.

2.5.2. Advokát, který zastupuje nebo hájí klienta před soudem nebo před orgány veřejné moci v hostitelském členském státě, je povinen dodržovat předpisy ohledně neslučitelných činností, které platí pro advokáty v daném hostitelském členském státě.

2.5.3. Advokát usazený v hostitelském členském státě, kde má v úmyslu se přímo podílet na obchodních nebo jiných aktivitách nesouvisejících s výkonem advokacie, je povinen respektovat předpisy o zakázaných nebo neslučitelných činnostech, které platí pro advokáty daného členského státu.

2.6. Osobní reklama

2.6.1. Advokát má právo informovat veřejnost o poskytovaných službách za předpokladu, že tyto informace jsou přesné, nejsou klamavé a respektují povinnost mlčenlivosti a další základní hodnoty advokacie.

2.6.2. Osobní reklama advokáta v různých médiích, jako je tisk, rozhlas, televize, elektronická komerční komunikace nebo jiná média se povoluje, pokud jsou splněny podmínky článku 2.6.1.

2.7. Zájem klienta

Advokát musí vždy jednat v nejlepším zájmu klienta při dodržování veškerých právních a stavovských předpisů a tento zájem musí klást před svůj vlastní zájem nebo zájmy ostatních kolegů z advokacie.

2.8. Omezení odpovědnosti advokáta vůči klientovi

Pokud to povoluje zákon domovského členského státu a hostitelského členského státu, může advokát omezit svou odpovědnost vůči klientovi v souladu s pravidly etického kodexu, který pro něj platí.

3. VZTAHY S KLIENTY

3.1. Přijetí pokynů a skončení jejich platnosti

3.1.1. Advokát neposkytne právní služby klientovi, pokud k tomu nedostal od klienta pokyny. Může však jednat ve věci, v níž dostal pokyny od jiného advokáta, který zastupuje daného klienta, nebo jestliže mu věc byla přidělena příslušným orgánem.

Advokát by měl vyvinout přiměřené úsilí, aby zjistil totožnost, pravomoci a oprávnění osoby nebo orgánu, který mu dává pokyny, jestliže z konkrétních okolností vyplývá, že totožnost, pravomoci a oprávnění jsou nejisté.

3.1.2. Advokát klientovi poskytuje rady a zastoupení okamžitě, svědomitě a pečlivě. Advokát nese osobní odpovědnost za plnění pokynů klienta a informuje ho o vývoji svěřené věci.

3.1.3. Advokát nepřevzme věc, o které ví nebo by měl vědět, že není schopen ji řešit, aniž by spolupracoval s advokátem, který má potřebné schopnosti.

Advokát nepřijme pokyny, pokud není schopen okamžitě je vykonávat vzhledem k dalším pracovním povinnostem.

3.1.4. Advokát není oprávněn uplatnit své právo odstoupit od smlouvy takovým způso-

bem nebo za takových okolností, kdy by klient nebyl schopen nalézt jinou právní pomoc v patřičně lhůtě tak, aby mu nevznikla újma.

3.2. Konflikt zájmů

3.2.1. Advokát nesmí poskytovat rady, zastoupení nebo jednat jménem dvou nebo více klientů, jestliže existuje konflikt nebo podstatné riziko konfliktu mezi zájmy těchto klientů.

3.2.2. Advokát musí přestat jednat za oba nebo za všechny klienty, pokud mezi těmito klienty vznikne konflikt zájmů, a rovněž vždycky, když existuje riziko porušení důvěry nebo pokud by mohla být narušena nezávislost advokáta.

3.2.3. Advokát také nesmí jednat za nového klienta, jestliže existuje riziko porušení důvěry vložené do advokáta bývalým klientem, nebo pokud by informace, které má advokát o záležitostech bývalého klienta, pro nového klienta znamenaly nepatřičnou výhodu.

3.2.4. Pokud advokáti vykonávají činnost ve sdružení, odstavce 3.2.1. až 3.2.3. se vztahují na celé sdružení a všechny jeho členy.

3.3. *Pactum de quota litis*

3.3.1. Advokát není oprávněn stanovit odměnu na základě dohody „*pactum de quota litis*“.

3.3.2. „*Pactum de quota litis*“ znamená dohodu mezi advokátem a jeho klientem uzavřenou před definitivním ukončením věci, ve které je klient účastníkem, na základě které se klient zavazuje, že advokátovi zaplatí podíl na výsledku, ať už jde o peněžitou částku nebo jiný prospěch, který klient získal v důsledku ukončení dané věci.

3.3.3. „*Pactum de quota litis*“ nezahrnuje dohodu, podle které se odměna účtuje podílem na hodnotě věci, ve které advokát zastupoval, jestliže je to v souladu s úředně schváleným tarifem nebo s předpisy příslušného orgánu, jehož pravomoci advokát podléhá.

3.4. Stanovení odměny

Advokát poskytne klientovi úplné informace o výši odměny, kterou si účtuje, a která musí být spravedlivá, přiměřená a v souladu s právními a stavovskými předpisy, které pro advokáta platí.

3.5. Zálohy

Jestliže advokát požaduje vyplacení zálohy na odměnu a/nebo výlohy, tato záloha by neměla přesáhnout rozumný odhad odměny a pravděpodobných výloh.

Jestliže není taková záloha uhrazena, advokát může odstoupit od smlouvy nebo věc odmítnout, vždy ovšem za dodržení podmínek podle odstavce 3.1.4.

3.6. Odměna sdílená mezi advokátem a jinou osobou

3.6.1. Advokát se nesmí rozdělit o odměnu s jinou osobou, která není advokátem, vyjma případů, kdy advokát vykonává činnost ve sdružení s touto jinou osobou v souladu s právními a stavovskými předpisy, které pro advokáta platí.

3.6.2. Ustanovení odstavce 3.6.1. nebrání tomu, aby advokát zaplatil odměnu, provizi nebo jinou náhradu dědicům zemřelého advokáta nebo advokáta, který přestal vykonávat činnost, jejichž klientelu advokát převzal.

3.7. Náklady řízení a nárok na právní pomoc

3.7.1. Advokát by se měl vždy snažit o finančně nejefektivnější řešení sporu a klientovi by měl ve vhodném okamžiku doporučit pokus o mimosoudní řešení a/nebo řešení v rámci rozhodčího řízení.

3.7.2. Advokát je povinen informovat klienta o jeho případném nároku na bezplatnou právní pomoc.

3.8. Prostředky klienta

3.8.1. Advokát, který převezme finanční prostředky jménem svých klientů nebo třetích stran (dále jen „prostředky klienta“), musí takové prostředky uložit na účet v bance nebo podobné instituci, která je pod dohledem orgánů veřejné moci (dále jen „účet klienta“). Účet klienta je oddělený od všech ostatních účtů advokáta. Všechny prostředky klienta, které advokát přijal, mají být uloženy na takový účet, ledaže vlastník těchto prostředků souhlasí, aby se s nimi nakládalo jinak.

3.8.2. Advokát vede úplnou a přesnou evidenci, v níž jsou uvedeny veškeré operace advokáta s prostředky klienta a odlišeny prostředky klienta od jiných prostředků, které má advokát v držení. Vnitrostátní právo může ukládat povinnost vést evidenci po určitou dobu.

3.8.3. Na klientském účtu nesmí vzniknout debetní zůstatek kromě výjimečných situací, které výslovně povolují vnitrostátní právní předpisy nebo kvůli bankovním poplatkům, které advokát nemůže ovlivnit. Takový účet nelze z žádného důvodu poskytnout jako záruku nebo použít jako zajištění. Mezi účtem klienta a jinými bankovními účty nesmí dojít k započtení nebo sloučení a prostředky klienta na účtu klienta nelze použít ani k úhradě dluhů advokáta vůči bance.

3.8.4. Prostředky klienta se převedou vlastníkům těchto prostředků v nejkratší možné lhůtě nebo za podmínek, které vlastníci schválí.

3.8.5. Advokát nemůže převést prostředky z účtu klienta na svůj vlastní účet jako úhradu odměny, aniž by písemně informoval klienta.

3.8.6. Příslušné orgány členského státu mají pravomoc ověřovat a přezkoumávat veške-

ré doklady týkající se prostředků klienta při zachování povinnosti mlčenlivosti nebo stavovských práv, které se na ně mohou vztahovat.

3.9. Pojištění pro případ odpovědnosti za škodu

3.9.1. Advokáti musí být pojištěni proti občanskoprávní odpovědnosti vyplývající z výkonu advokacie v rozsahu přiměřeném povaze a rozsahu rizik spojených s jejich profesní činností.

3.9.2. Pokud to není možné, musí advokát informovat o této situaci a jejích důsledcích klienta.

4. VZTAHY SE SOUDY

4.1. Pravidla chování před soudem

Advokát, který zastupuje nebo se účastní projednávání věci u soudu nebo tribunálu, musí dodržovat pravidla chování platná u daného soudu nebo tribunálu.

4.2. Čestné vedení řízení

Advokát musí mít vždy patřičně na zřeteli čestné vedení řízení.

4.3. Vystupování před soudem

Advokát je povinen s veškerou úctou a zdvořilostí vůči soudu hájit zájmy klienta čestně a beze strachu, bez ohledu na své vlastní zájmy nebo důsledky vůči sobě samému nebo jiné osobě.

4.4. Nepravdivé nebo klamavé informace

Advokát nikdy soudu vědomě nepodá nepravdivé nebo klamavé informace.

4.5. Rozšíření pravidel na rozhodce apod.

Pravidla upravující vztah advokáta se soudy se vztahují rovněž na vztahy advokáta s rozhodci a dalšími osobami vykonávajícími soudní nebo kvazisoudní funkce, a to i příležitostně.

5. VZTAHY MEZI ADVOKÁTY

5.1. Stavovská kolegiálnita

5.1.1. Stavovská kolegiálnita předpokládá mezi advokáty vzťahy důvěry a spolupráce ku prospěchu klientů s cílem předcházet zbytečným sporům a jinému jednání škodlivému pro dobré jméno advokacie. Tato kolegiálnita však nemůže nikdy ospravedlnovat nadřazení zájmů stavu nad zájmy klienta.

5.1.2. Advokát by měl považovat všechny ostatní advokáty z členských států za kolegy a vystupovat vůči nim čestně a zdvořile.

5.2. Spolupráce mezi advokáty různých členských států

5.2.1. Je povinností advokáta, na kterého se obrátí kolega z jiného členského státu, aby nepřijímal pokyny ve věci, kterou není schopen převzít. Advokát by v takovém případě měl být připraven pomoci kolegovi získat informace nezbytné k tomu, aby mohl pověřit jiného advokáta, který je schopen poskytnout požadované služby.

5.2.2. Jestliže advokát z jednoho členského státu spolupracuje s advokátem z jiného členského státu, mají oba povinnost vzít v úvahu rozdíly, které mohou existovat mezi jejich právními řády a stavovskými organizacemi, pravomocemi a povinnostmi advokátů v dotčených členských státech.

5.3. Korespondence mezi advokáty

5.3.1. Jestliže advokát hodlá zaslat písemnosti advokátovi v jiném členském státě a přeje si, aby zůstaly důvěrné a tzv. „without prejudice“¹, měl by své přání výslovně vyjádřit ještě před odesláním dokumentů.

5.3.2. Jestliže budoucí příjemce písemností není schopen zajistit jejich důvěrný charakter nebo statut „without prejudice“, měl by o tom bezodkladně informovat odesílatele.

5.4. Odměna za doporučení

5.4.1. Advokát nesmí požadovat nebo přijímat od jiného advokáta nebo jiné osoby odměnu, provizi nebo jinou náhradu za referenci nebo doporučení advokáta klientovi.

5.4.2. Advokát nesmí nikomu zaplatit odměnu, provizi nebo jinou náhradu za to, že k němu poslal klienta.

¹ Aniž je jakkoliv dotčen dosavadní průběh řešení sporu, viz Důvodová zpráva (pozn. překl.).

5.5. Komunikace s protistranami

Advokát nesmí o konkrétní věci nebo záležitosti přímo komunikovat s nikým, o kom ví, že je ve stejné věci nebo záležitosti zastupován jiným advokátem nebo mu radí jiný advokát, bez souhlasu tohoto druhého advokáta (a informuje druhého advokáta o takové komunikaci).

5.6. (Zrušeno rozhodnutím plenárního zasedání CCBE v Dublinu 6. prosince 2002)

5.7. Povinnost uhradit odměnu

V profesních vztazích mezi členy advokacie různých členských států, kdy se advokát neomezí na to, že by klientovi doporučil nebo představil jiného advokáta, ale místo toho sám pověří spolupracujícího advokáta konkrétní věcí nebo si vyžádá jeho radu, je pověřující advokát osobně povinen uhradit odměnu, náklady a výlohy zahraničního spolupracujícího advokáta, i když je klient nesolventní. Dotčení advokáti si však na začátku vztahu mohou v této věci domluvit zvláštní ujednání. Advokát, který pověřuje jiného advokáta, dále může kdykoliv omezit svou osobní odpovědnost do výše odměny, nákladů a výloh vynaložených před tím, než zahraničního advokáta informoval o tom, že se odpovědnosti do budoucna zříká.

5.8. Trvalý odborný růst

Advokáti by měli udržovat a rozvíjet své odborné znalosti a patřičně při tom dbát na evropský rozměr své profese.

5.9. Spory mezi advokáty v různých členských státech

5.9.1. Jestliže má advokát za to, že kolega v jiném členském státě svým jednáním porušil nějaké pravidlo stavovských předpisů, je povinen kolegu na to upozornit.

5.9.2. Jestliže mezi advokáty různých členských zemí vznikne osobní spor odborného rázu, měli by se pokud možno nejprve snažit tento spor urovnat přátelskou cestou.

5.9.3. Advokát nezahájí žádné řízení proti kolegovi z jiného členského státu ve věcech podle bodů 5.9.1. nebo 5.9.2., aniž by o tom nejprve informoval advokátní komory, jejichž jsou oba členy, aby tyto advokátní komory mohly pomoci spor urovnat.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Tuto důvodovou zprávu připravila na žádost stálého výboru CCBE pracovní skupina CCBE pro etiku, která také navrhla první verzi Etického kodexu. Zpráva má vysvětlit vznik jednotlivých ustanovení Kodexu, objasnit problémy související zejména s přeshraniční činností, které se jimi mají řešit, a poskytnout příslušným orgánům v členských státech pomoc při použití Kodexu. Pro výklad Kodexu nemá být závazná. Důvodová zpráva byla aktualizována při příležitosti plenárního zasedání CCBE 19. května 2006.

Originální verze Kodexu jsou ve francouzském a anglickém jazyce. Překlady do dalších jazyků společenství se připravují z pověření národních delegací.

Komentář k článku 1.1. – Úloha advokáta ve společnosti

Perugijská deklarace přijatá CCBE v roce 1977 stanovila základní zásady výkonu povolání, které platí pro advokáty v celém ES. Ustanovení článku 1.1. jsou opětovným potvrzením definice úlohy advokáta ve společnosti podle Perugijské deklarace, na níž jsou založeny předpisy upravujících výkon této funkce.

Komentář k článku 1.2. – Povaha stavovských předpisů

Tato ustanovení do značné míry nově formuluje výklad Perugijské deklarace ohledně povahy stavovských předpisů a toho, jak konkrétní předpisy závisí na konkrétních místních okolnostech, ale přesto vycházejí ze společných hodnot.

Komentář k článku 1.3. – Účel Kodexu

Tato ustanovení ukazují, jak se zásady z Perugijské deklarace vyvíjejí do konkrétního etického kodexu pro advokáty v celé EU a EHP a pro advokáty v pozorovatelských státech CCBE a poukazují konkrétně na jejich přeshraniční činnost (definovanou v článku 1.5.). Ustanovení článku 1.3.2. formulují konkrétní záměry CCBE ohledně hmotněprávních ustanovení Kodexu.

Komentář k článku 1.4. – Použití *ratione personae*

Je uvedeno, že pravidla platí pro všechny advokáty, jak jsou definováni ve směrnici o službách advokátů z roku 1977 a směrnici o usazování advokátů z roku 1998 a pro advokáty z pozorovatelských států. Patří sem i advokáti ze států, které ke směrnici přistoupily později, jejichž jména byla ke směrnici připojena. Kodex se tedy vztahuje na všechny advokáty zastoupené v CCBE, ať už jsou plnými členy nebo pozorovateli, jmenovitě:

Belgie	avocat/advocaat /Rechtsanwalt;
Bulharsko	advokat;
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	advokat;
Česká republika	advokát;
Dánsko	advokat;
Estonsko	vandeadvokaat;
Finsko	asianajaja/advokat;
Francie	avocat;
Chorvatsko	odvjetnik;
Irsko	barrister, solicitor;
Island	lögmaður;
Itálie	avvocato;
Kypr	dikegóros;
Lichtenštejnsko	Rechtsanwalt;
Litva	advokatas;
Lotyšsko	zvērīnāts advokāts;
Lucembursko	avocat/Rechtsanwalt;
Maďarsko	ügyvéd;
Malta	avukat, prokuratur legali;
Německo	Rechtsanwalt;
Nizozemsko	advocaat;
Norsko	advokat;
Polsko	adwokat, radca prawny;
Portugalsko	advogado;
Rakousko	Rechtsanwalt;
Rumunsko	avocat;
Řecko	dikegóros;
Slovensko	advokát/advokátka;
Slovinsko	odvetnik/odvetnica;
Spojené království	advocate, barrister, solicitor;
Španělsko	abogado/avocat/abokatu/avogado;

Švédsko		advokat;
Švýcarsko	Rechtsanwalt/Anwalt/Fürsprecher/Fürsprecher/avocat/ avvocato/advokat;	
Turecko		avukat;
Ukrajina		advocate.

Doufáme rovněž, že Kodex bude přijatelný pro advokacie ostatních nečlenských států v Evropě i jinde, aby se také mohl provádět příslušnými úmluvami mezi nimi a členskými státy.

Komentář k článku 1.5. – Použití *ratione materiae*

Pravidla se zde použijí přímo pouze na definovanou „přeshraniční činnost“ advokátů v EU, EHP a advokátů pozorovatelských států CCBE – viz komentář k článku 1.4. a definici „členského státu“ v článku 1.6. (viz také výše ohledně možného budoucího rozšíření na advokáty dalších států). Definice přeshraniční činnosti by např. zahrnovala i kontakty ve státě A týkající se otázky vnitrostátního práva státu A mezi advokátem ze státu A a advokátem ze státu B; vylučovala by kontakty mezi advokáty státu A ve státě A ohledně záležitosti vzniklé ve státě B, pokud se žádná jejich profesní činnost neodehrává ve státě B; zahrnovala by veškerou činnost advokátů státu A ve státě B, i kdyby šlo jen o sdělení zaslaná ze státu A do státu B.

Komentář k článku 1.6. – Definice

Toto ustanovení definuje řadu pojmů užívaných v Kodexu: „členský stát“, „domovský členský stát“, „hostitelský členský stát“, „příslušný orgán“, „směrnice č. 77/249/EHS“ a „směrnice č. 98/5/ES“.

Věta „kde advokát vykonává přeshraniční činnost“ má být vykládána ve smyslu definice „přeshraniční činnosti“ podle článku 1.5.

Komentář k článku 2.1. – Nezávislost

Toto ustanovení do značné míry znovu potvrzuje obecné zásady vyhlášené v Perugijské deklaraci.

Komentář k článku 2.2. – Důvěra a osobní bezúhonnost

Toto ustanovení také nově formuluje obecnou zásadu uvedenou v Perugijské deklaraci.

Komentář k článku 2.3. – Povinnost mlčenlivosti

Toto ustanovení nejprve v odstavci 2.3.1. nově formuluje obecné zásady uvedené v Perugijské deklaraci a uznané Evropským soudním dvorem ve věci AM&S (157/79). V odstavcích 2.3.2. až 4. je pak rozvíjí do konkrétního pravidla pro ochranu mlčenlivosti. Odstavec 2.3.2. uvádí základní pravidlo, které vyžaduje respektování mlčenlivosti. Odstavec 2.3.3. potvrzuje, že pravidlo je pro advokáta nadále závazné i tehdy, když přestal za dotyčného klienta jednat. Odstavec 2.3.4. potvrzuje, že povinnost mlčenlivosti musí dodržovat nejen sám advokát, ale že musí vyžadovat, aby se všichni společníci a zaměstnanci jeho firmy chovali stejně.

Komentář k článku 2.4. – Dodržování pravidel jiných advokátních komor

Článek 4 směrnice o službách advokátů obsahuje ustanovení o předpisech, které má dodržovat advokát z jednoho členského státu, který příležitostně nebo dočasně poskytuje služby v jiném členském státě na základě článku 49 Konsolidované verze Smlouvy o ES:

(a) činnosti zastupování a obhajoby klienta před soudem nebo před orgány veřejné moci jsou v každém hostitelském členském státu vykonávány za podmínek stanovených pro advokáty usazené v tomto státě s výjimkou jakýchkoli podmínek bydliště nebo zápisu u stavovské organizace v dotyčném státě;

(b) při výkonu svých činností dodržuje advokát stavovské předpisy hostitelského členského státu, aniž jsou dotčeny povinnosti, které má v domovském členském státě;

(c) jsou-li tyto činnosti vykonávány ve Spojeném království, rozumí se „stavovskými předpisy hostitelského členského státu“ předpisy pro „solicitors“, pokud tyto činnosti nejsou vyhrazeny „barristers“ nebo „advocates“. V tom případě se použijí stavovské předpisy pro „barristers“ nebo „advocates“. Nicméně „barristers“ z Irska podléhají vždy stavovským předpisům pro „barristers“ nebo „advocates“ ve Spojeném království. Jsou-li tyto činnosti vykonávány v Irsku, rozumí se „stavovskými předpisy hostitelského členského státu“ předpisy pro „barristers“, pokud se jedná o stavovské předpisy upravující ústní přednesení věci před soudem. Ve všech ostatních případech se použijí stavovské předpisy pro „solicitors“. Nicméně „barristers“ a „advocates“ ze Spojeného království podléhají vždy stavovským předpisům pro „barristers“ v Irsku; a

(d) při výkonu činností, které nejsou uvedeny v odstavci (a), podléhá advokát i nadále podmínkám a stavovským předpisům domovského členského státu, aniž je dotčena povinnost dodržovat předpisy z jakéhokoli zdroje, které upravují povolání v hostitelském členském státě, zejména předpisy o neslučitelnosti výkonu činností advokáta s výkonem jiných činností v dotyčném státě, o povinnosti mlčenlivosti, o vztazích s ostatními advokáty, o zákazu zastupování stran s navzájem si odporujícími zájmy jedním advokátem a o reklamě. Tyto předpisy se použijí pouze tehdy, pokud je může dodržovat advokát, který není usazen v hostitelském členském státu, a pokud je jejich dodržování v dotyčném státu

objektivně zdůvodněno zajištěním řádného výkonu činností advokáta, stavovské cti a dodržování předpisů o střetu zájmů.

Směrnice o usazování advokátů obsahuje ustanovení o předpisech, které má dodržovat advokát z jednoho členského státu, který trvale vykonává činnost v jiném členském státě na základě článku 43 Konsolidované verze Smlouvy o ES:

(a) bez ohledu na pravidla pro výkon povolání, jimž advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě podléhá v domovském členském státě, podléhá tento advokát stejným pravidlům pro výkon povolání jako advokáti vykonávající činnost pod odpovídajícím profesním označením udělovaným v hostitelském členském státě ve vztahu ke všem činnostem, které na území tohoto státu vykonává (článek 6.1.);

(b) hostitelský členský stát může požadovat, aby si advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě sjednal pojištění odpovědnosti za škodu vzniklou z výkonu povolání nebo aby se stal členem profesního záručního fondu podle předpisů, které tento stát stanoví pro profesní činnost vykonávanou na jeho území. Advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě se však této povinnosti zproští, pokud prokáže, že je podle předpisů domovského členského státu kryt pojištěním nebo zárukou, pokud je takové pojištění nebo záruka rovnocenná co do podmínek a rozsahu krytí. Pokud jsou rovnocenné pouze zčásti, může příslušný orgán v hostitelském členském státě požadovat, aby bylo sjednáno doplňkové pojištění nebo doplňková záruka k pokrytí částí, které nejsou pokryty pojištěním nebo zárukou sjednanou podle předpisů domovského členského státu (článek 6.3.); a

(c) advokát zapsaný v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě může vykonávat činnost jako osoba v pracovním poměru u jiného advokáta, sdružení nebo právní firmy, veřejného nebo soukromého podniku do té míry, do jaké to hostitelský členský stát povoluje advokátům zapsaným pod profesním označením udělovaným v tomto státě (článek 8.).

V případech, které nejsou upraveny žádnou z uvedených směrnic nebo jdou nad rámec požadavků těchto směrnic, jsou povinnosti advokáta dodržovat předpisy ostatních advokátních komor otázkou výkladu všech příslušných ustanovení, jako je např. směrnice o elektronickém obchodu (2000/31/ES). Hlavním cílem tohoto Kodexu je minimalizovat a pokud možno zcela vyloučit problémy vznikající z „dvojí etiky“, tedy použití více souborů potenciálně rozporných vnitrostátních předpisů pro konkrétní situaci (viz článek 1.3.1.).

Komentář k článku 2.5 – Neslučitelné činnosti

Jak mezi jednotlivými členskými státy, tak v jejich rámci existují rozdíly co do míry, do jaké je advokátům povoleno zapojit se do jiných činností, např. obchodních. Obecným

cílem předpisů, které zakazují advokátům vykonávat jiné činnosti, je ochrana advokáta před vlivy, jež by mohly narušit jeho nezávislost nebo jeho roli při výkonu spravedlnosti. Odlišnosti těchto předpisů jsou odrazem různých místních podmínek, různého vnímání vlastní funkce advokáta a různých technik přijímání předpisů. Např. v některých případech platí úplný zákaz vykonávat určité vyjmenované činnosti, zatímco v jiných případech je zapojení do jiných činností obecně povoleno za podmínky splnění určitých pojmů pro nezávislost advokáta.

Články 2.5.2. a 3. upravují různé okolnosti, za kterých advokát z jednoho členského státu vykonává přeshraniční činnost (podle definice v článku 1.5.) v hostitelském státě, když není členem advokacie daného hostitelského státu.

Článek 2.5.2. ukládá advokátovi, který vystupuje před domácím soudem nebo před domácími orgány veřejné moci v hostitelském státě, povinnost plně dodržovat předpisy hostitelského státu o neslučitelných činnostech. To platí, ať je advokát v hostitelském státě usazen či nikoliv.

Článek 2.5.3. na druhou stranu ukládá „respekt“ k předpisům hostitelského státu o zakázaných nebo neslučitelných činnostech v jiných případech, ale pouze pokud má advokát usazený v hostitelském členském státě v úmyslu se přímo podílet na obchodních nebo jiných aktivitách nesouvisejících s výkonem advokacie.

Komentář k článku 2.6. – Osobní reklama

Termín „osobní reklama“ zahrnuje reklamu advokátních firem i jednotlivých advokátů oproti společné reklamě, kterou organizují advokátní komory pro své členstvo jako celek. Předpisy upravující osobní reklamu advokátů se v jednotlivých členských státech značně liší. Článek 2.6. jasně stanoví, že zásadní námitka proti osobní reklamě v přeshraniční činnosti neexistuje. Advokáti však přesto podléhají zákazům nebo omezením daným jejich domácími stavovskými předpisy a stejně tak podléhají zákazům nebo omezením daným předpisy hostitelského státu, pokud jsou pro advokáta závazné na základě směrnice o službách advokátů nebo směrnice o usazování advokátů.

Komentář k článku 2.7. – Zájem klienta

Toto ustanovení zdůrazňuje obecnou zásadu, že advokát musí vždy klást zájem klienta před svůj vlastní nebo před zájmy ostatních kolegů z advokacie.

Komentář k článku 2.8. – Omezení odpovědnosti advokáta vůči klientovi

Toto ustanovení jasně stanoví, že v přeshraniční činnosti neexistuje zásadní námitka proti omezení odpovědnosti advokáta vůči jeho klientovi, ať už smlouvou, pomocí společnosti s ručením omezeným, komanditní společnosti (limited partnership) nebo zvláštním

typem komanditní společnosti s omezeným ručením partnerů (limited liability partnership). Zdůrazňuje však, že o tom lze uvažovat pouze tehdy, pokud to příslušné zákony a příslušné stavovské předpisy povolují, a v řadě jurisdikcí zákony nebo stavovské předpisy takové omezení odpovědnosti zakazují nebo omezují.

Komentář k článku 3.1. – Přijetí pokynů a skončení jejich platnosti

Ustanovení článku 3.1.1 mají zajistit, aby byl zachován vztah mezi advokátem a klientem a aby advokát skutečně dostával pokyny od klienta, i když je může předávat řádně zmocněný prostředník. Je povinností advokáta přesvědčit se o zmocnění prostředníka a přáních klienta.

Článek 3.1.2. se zabývá tím, jakým způsobem by měl advokát vykonávat své povinnosti. Ustanovení, že advokát nese osobní odpovědnost za plnění obdržených pokynů znamená, že se advokát nemůže odpovědnosti vyhnout pověřením jiných. Nebrání to advokátovi ve snaze omezit svou právní odpovědnost, pokud to povolují příslušné zákony nebo stavovské předpisy – viz článek 2.8.

Článek 3.1.3. formuluje zásadu, která je zvláště významná při přeshraniční činnosti, např. když je advokát požádán, aby převzal věc za advokáta nebo klienta z jiného státu, který nemusí znát příslušné zákony a postupy, anebo když je advokát požádán, aby převzal věc související s právem jiného státu, které on sám nezná.

Obecně má advokát právo především odmítnout přijetí pokynů, ale článek 3.1.4. uvádí, že poté, co je přijal, má advokát povinnost neodstupovat od smlouvy aniž by zajistil, že zájmy klienta jsou ochráněny.

Komentář k článku 3.2. – Konflikt zájmů

Ustanovení článku 3.2.1. nebrání advokátovi, aby jednal za dva nebo více klientů ve stejné věci, pokud jejich zájmy nejsou fakticky v konfliktu a ani neexistuje podstatné riziko vzniku takového konfliktu. Pokud už advokát takto jedná za dva nebo více klientů a následně vznikne mezi těmito klienty konflikt zájmů nebo nebezpečí porušení důvěry nebo jiná situace, kdy by nezávislost advokáta mohla být narušena, pak musí advokát přestat jednat za oba nebo za všechny.

Mohou však nastat situace, že vzniknou neshody mezi dvěma nebo více klienty, za které jedná tentýž advokát, kdy může být vhodné, aby se daný advokát pokusil jednat jako prostředník. V takových případech je na advokátovi, aby sám usoudil, zda mezi klienty je či není takový konflikt zájmů, že to vyžaduje, aby je přestal zastupovat. Pokud tomu tak není, advokát může zvážit, zda by bylo vhodné klientům situaci vysvětlit, získat jejich souhlas a pokusit se jednat jako prostředník při řešení neshod mezi nimi a pouze pokud tento pokus selže, přestat za ně jednat.

Článek 3.2.4. aplikuje předcházející ustanovení článku 3. na advokáty, kteří vykonávají činnost ve sdružení. Např. právnická firma by měla přestat jednat, pokud existuje konflikt zájmů mezi dvěma klienty firmy, i když každého klienta ve firmě zastupuje jiný advokát. Na druhé straně, výjimečně ve sdruženích anglických advokátů, které mají formu „chambers“, kdy každý advokát jedná za klienta samostatně, je možné, aby jednotliví advokáti v takovém sdružení jednali za klienty s protichůdnými zájmy.

Komentář k článku 3.3. – Pactum de quota litis

Tato ustanovení odrážejí společný názor všech členských států, že neregulovaná dohoda o podílu advokáta na vyhrané sporné částce (pactum de quota litis) je v rozporu s řádným výkonem spravedlnosti, neboť podněcuje ke spekulativnímu vedení sporů a často se zneužívá. Záměrem ustanovení však není zabránit zachovávání nebo zavádění dohod, podle nichž jsou advokáti placeni v závislosti na výsledku nebo pouze je-li žaloba nebo věc úspěšná za předpokladu, že tato ujednání podléhají dostatečné regulaci a kontrole s cílem chránit klienta a řádný výkon spravedlnosti.

Komentář k článku 3.4. – Stanovení odměny

Článek 3.4 stanoví tři požadavky: obecný standard poskytnutí informace o odměně advokáta klientovi, požadavek, aby odměna byla spravedlivá a požadavek, aby byla v souladu s příslušnými právními a stavovskými předpisy.

V mnoha členských státech existují prostředky pro regulaci odměny advokáta podle vnitrostátního práva nebo stavovských předpisů, ať už odkazem na rozhodovací pravomoc orgánů advokátní komory či jinak. V situacích, které jsou upraveny směrnicí o usazování advokátů, kdy advokát podléhá předpisům hostitelského i domovského státu, může být nutné řídit se při stanovení odměny obojími předpisy.

Komentář k článku 3.5. – Zálohy

Článek 3.5. předpokládá, že advokát může požadovat vyplacení zálohy na odměnu a/ nebo výlohy, ale stanoví omezení poukazem na jejich rozumný odhad. Viz také komentář k článku 3.1.4. o právu na odstoupení.

Komentář k článku 3.6. – Odměna sdílená mezi advokátem a jinou osobou

V některých členských státech je advokátům povoleno vykonávat činnost ve sdružení s členy určitých schválených profesí, ať už právnických či nikoli. Ustanovení článku 3.6.1. nemají bránit sdílení odměny v rámci této schválené formy sdružení. Nemají bránit ani sdílení odměny mezi advokáty, pro které platí Kodex (viz komentář k článku 1.4.), a jiný-

mi „právníky“, např. advokáty z nečlenských států nebo členy jiných právnických profesí ve členských státech, jako jsou notáři.

Komentář k článku 3.7. – Náklady řízení a nárok na právní pomoc

Článek 3.7.1. zdůrazňuje, že je důležité snažit se řešit spory způsobem, který je pro klienta finančně efektivní, a to včetně poskytnutí rady, zda se pokusit o mimosoudní smír a zda navrhnout řešení sporu nějakou formou rozhodčího řízení.

Článek 3.7.2. vyžaduje, aby advokát informoval klienta o případném nároku na právní pomoc. Úprava nároku na právní pomoc se v jednotlivých členských státech podstatně liší. Při přeshraniční činnosti by advokát neměl zapomenout, že je třeba možné použít vnitrostátní úpravu právní pomoci, kterou advokát nezná.

Komentář k článku 3.8. – Prostředky klienta

Ustanovení článku 3.8. jsou odrazem doporučení přijatého CCBE v Bruselu v listopadu 1985 o potřebě přijmout a uplatňovat minimální předpisy pro řádnou kontrolu a nakládání s prostředky klientů, které mají v držení advokáti ve Společenství. Článek 3.8. stanoví minimální standardy, které je třeba dodržovat, a přitom nezasahuje do podrobností vnitrostátních systémů, které poskytují prostředkům klienta úplnější a přísnější ochranu.

Advokát, který má v držení prostředky klienta, musí i během přeshraniční činnosti dodržovat předpisy své domovské advokátní komory. Advokát nesmí zapomenout na sporné otázky, které vznikají, pokud mohou být použitelné předpisy více než jednoho členského státu, zejména pokud je advokát usazen v hostitelském státě podle směrnice o usazování advokátů.

Komentář k článku 3.9. – Pojištění pro případ odpovědnosti za škodu

Článek 3.9.1. je odrazem doporučení přijatého CCBE rovněž v Bruselu v listopadu 1985 o tom, že je potřeba, aby všichni advokáti ve Společenství byli pojištěni proti rizikům vyplývajícím z žalob na zanedbání profesionálních povinností advokáta.

Článek 3.9.2. se zabývá situací, kdy pojištění na základě odstavce 3.9.1. nelze uzavřít.

Komentář k článku 4.1. – Pravidla chování před soudem

Toto ustanovení aplikuje zásadu, že advokát je povinen dodržovat jednací řád soudu nebo tribunálu, před nímž vykonává svou profesi nebo zastupuje.

Komentář k článku 4.2. – Čestné vedení řízení

Toto ustanovení aplikuje obecnou zásadu, že ve sporném řízení se advokát nesmí pokoušet nečestně oklamat svého protivníka. Advokát např. nesmí kontaktovat soudce, aniž by předem informoval advokáta protistrany, nebo předkládat soudci důkazy, poznámky nebo písemnosti, aniž by o nich v patřičné lhůtě informoval advokáta protistrany, pokud takové kroky nejsou podle příslušných procesních předpisů přípustné. Pokud to zákon nezakazuje, advokát nesmí sdělit nebo předložit soudu návrhy na smír připravené protistranou nebo jejím advokátem, aniž by s tím advokát protistrany výslovně souhlasil. Viz také komentář k článku 4.5.

Komentář k článku 4.3. – Vystupování před soudem

Toto ustanovení odráží nezbytnou rovnováhu mezi úctou k soudu a zákonu na straně jedné a sledováním nejlepšího zájmu klienta na straně druhé.

Komentář k článku 4.4. – Nepravdivé nebo klamavé informace

Toto ustanovení aplikuje zásadu, že advokát nesmí nikdy vědomě klamat soud. Je to nezbytné, má-li existovat důvěra mezi soudy a advokacii.

Komentář k článku 4.5. – Rozšíření pravidel na rozhodce apod.

Toto ustanovení rozšiřuje předcházející ustanovení vztahující se na soudy na jiné orgány, které vykonávají soudní nebo kvazisoudní funkce.

Komentář k článku 5.1. – Stavovská kolegiálnita

Tato ustanovení, která se opírají o prohlášení v Perugijské deklaraci, zdůrazňují, že je ve veřejném zájmu, aby advokacie zachovávala mezi svými členy vztahy důvěry a spolupráce. Kolegiálnita však nemůže být nikdy použita jako ospravedlnění nadřazení zájmů stavu nad zájmy spravedlnosti nebo klientů (viz komentář k článku 2.7.).

Komentář k článku 5.2. – Spolupráce mezi advokáty různých členských států

Toto ustanovení rovněž rozvíjí zásadu formulovanou v Perugijské deklaraci, aby se předešlo nedorozumění v jednáních mezi advokáty z různých členských států.

Komentář k článku 5.3. – Korespondence mezi advokáty

V určitých členských státech se sdělení mezi advokáty (písemná nebo ústní) normálně považují za komunikaci, která má zůstat důvěrná mezi advokáty. To znamená, že obsah

těchto sdělení se nesmí sdělovat jiným osobám, nesmí se normálně předávat klientům advokáta a v žádném případě se nesmí předkládat soudu. V jiných členských státech však tyto závěry neplatí, pokud není korespondence označena jako „důvěrná“.

V dalších členských státech musí advokát úplně informovat klienta o všech relevantních sděleních od kolegy advokáta, který jedná za druhou stranu, a označení dopisu za „důvěrný“ znamená pouze, že se jedná o právní záležitost určenou advokátovi-příjemci a jeho klientovi a že ji nesmí zneužít třetí strany.

Pokud si advokát v některých státech přeje uvést, že odesílaný dopis je pokusem o urovnání sporu a nemá být předkládán soudu, měl by dopis označit „without prejudice“¹.

Tyto důležité národní rozdíly jsou příčinou mnoha nedorozumění. Advokáti proto musí být při přeshraniční korespondenci velmi opatrní.

Kdykoliv chce advokát poslat kolegovi v jiném členském státě dopis s tím, že má zůstat důvěrný mezi advokáty nebo být „without prejudice“, měl by se advokát předem dotázat, jestli může být dopis jako takový přijat. Advokát, který si přeje, aby sdělení bylo přijato v této formě, musí své přání vyjádřit jasně v záhlaví sdělení nebo v průvodním dopise.

Advokát, který má být příjemcem takového sdělení, ale nemůže respektovat nebo zajistit respektování formy, v níž má být odesláno, musí okamžitě informovat odesílatele tak, aby sdělení odesláno nebylo. Pokud sdělení již přijal, musí je příjemce vrátit odesílateli, aniž by prozradil jeho obsah nebo na něj jakkoliv odkazoval; pokud vnitrostátní právo nebo předpisy příjemci brání splnit tento požadavek, musí o tom okamžitě informovat odesílatele.

Komentář k článku 5.4. – Odměna za doporučení

Toto ustanovení odráží zásadu, že advokát by neměl platit nebo dostat zapláceno za pouhé doporučení klienta, čímž by byla ohrožena svobodná volba advokáta klientem nebo zájem klienta, aby mu byly doporučeny nejlepší možné služby. Nebrání však řádně uzavřeným dohodám o sdílení odměny mezi advokáty (viz také komentář k článku 3.6.).

V některých členských státech je advokátům povoleno v určitých případech přijmout a ponechat si provizi za předpokladu, že nejlepší zájmy klienta jsou zabezpečeny, klient je o tom úplně informován a souhlasil s ponecháním provize. V těchto případech tvoří provize, kterou si advokát ponechá, část jeho odměny za služby poskytnuté klientovi a nespadá pod zákaz odměny za doporučení, jehož cílem je zabránit advokátům mít tajný zisk.

¹ Aniž je jakkoliv dotčen dosavadní průběh řešení sporu (pozn. překl.).

Komentář k článku 5.5. – Komunikace s protistranami

Toto ustanovení odráží obecně přijímanou zásadu a jeho cílem je napomáhat hladkému průběhu jednání mezi advokáty a předcházet pokusům využít klienta jiného advokáta.

Komentář k článku 5.6. – Změna advokáta

Článek 5.6. se zabýval změnou advokáta. Byl z Kodexu vypuštěn 6. prosince 2002.

Komentář k článku 5.7. – Povinnost uhradit odměnu

Tato ustanovení do značné míry potvrzují ustanovení obsažená v Perugijské deklaraci. Protože nedorozumění ohledně povinnosti uhradit nezaplacenou odměnu jsou běžnou příčinou sporů mezi advokáty z různých členských států, je důležité, aby advokát, který si přeje vyloučit nebo omezit svou osobní odpovědnost za úhradu odměny zahraničního kolegy, uzavřel v tom smyslu jasnou dohodu na začátku celého jednání.

Komentář k článku 5.8. – Trvalý odborný růst

Držet krok s vývojem práva je profesionální povinností. Zejména je důležité, aby si advokáti byli vědomi rostoucího vlivu evropského práva na jejich obor.

Komentář k článku 5.9. – Spory mezi advokáty v různých členských státech

Advokát má právo domáhat se jakékoli právní nebo jiné nápravy, na kterou má nárok, od kolegy v jiném členském státu. Je však žádoucí, aby v případech, kdy došlo k porušení stavovských předpisů nebo k odbornému sporu, byly nejprve vyčerpány možnosti přátelského urovnání, v případě potřeby s pomocí advokátních komor, než se tyto opravné prostředky začnou uplatňovat.

**DOPORUČENÍ VÝBORU MINISTRŮ ČLENSKÝM STÁTŮM KE SVOBODĚ VÝKONU
PROFESE ADVOKÁTA**
DOP.(2000)21

(Přijaté Výborem ministrů dne 25. září 2000 na 727. schůzi náměstků ministrů)

Výbor ministrů, s odkazem na článek 15.b Statutu Rady Evropy,

maje na zřeteli ustanovení Evropské konvence o lidských právech;

maje na zřeteli Základní principy Organizace spojených národů o roli advokátů, schválených Valným shromážděním Organizace spojených národů v prosinci 1990;

maje na zřeteli Doporučení č. D (94) 12 o nezávislosti, účinnosti a úloze soudců, přijaté Výborem ministrů Rady Evropy 13. října 1994;

zdůrazňujíc zásadní úlohu, kterou advokáti a profesní sdružení advokátů také zastávají při zabezpečování ochrany lidských práv a základních svobod;

usilujíc o podporu svobody výkonu profese advokáta za účelem posílení prosazování zákonosti, ve které se advokáti účastní, zejména v úloze hájit základní svobody;

uvědomujíc si potřebu spravedlivého výkonu justice, který zabezpečuje nezávislost advokátů při plnění jejich pracovních povinností bez jakýchkoli nesprávných omezení, vlivu, podněcování, tlaku, vyhrožování nebo zasahování přímého či nepřímého z jakéhokoli směru nebo z jakéhokoli důvodu;

uvědomujíc si nutnost zabezpečení správného výkonu odpovědnosti advokáta a zejména potřebu, aby advokáti získali dostačující proškolení a našli správnou rovnováhu mezi svými povinnostmi vůči soudům a vůči svým klientům;

berouc na vědomí, že přístup ke spravedlnosti mohou vyžadovat osoby v ekonomicky slabém postavení pro získání služeb advokátů;

doporučuje vládám členských zemí, aby podle okolností přijaly nebo posílily všechna opatření, která považují za nezbytná s ohledem na implementaci zásad, které obsahuje toto doporučení.

Pro účely tohoto doporučení „advokát“ znamená kvalifikovanou a oprávněnou osobu podle národního práva vystupovat před soudem a jednat jménem jeho/jejích klientů, zabývat se právní praxí, předstupovat před soud nebo poskytovat právní radu a zastupovat jeho/jeji klienty v právních záležitostech.

Zásada I – Všeobecné zásady o svobodě výkonu profese advokáta

1. Mají být přijata veškerá opatření za účelem respektování, ochrany a podpory výkonu profese advokáta bez diskriminace a bez nesprávného zasahování ze strany institucí nebo veřejnosti, obzvláště ve světle odpovídajících ustanovení Evropské konvence o lidských právech.

2. Rozhodnutí týkající se oprávnění provádět advokátskou praxi nebo vstoupit do této profese by měly vykonávat nezávislé orgány. Tato rozhodnutí, ať už je učiní nezávislý orgán nebo ne, by měla být předmětem revize, kterou provede nezávislý nebo nestranný soudní orgán.

3. Advokáti by měli mít svobodu vyznání, slova, pohybu, sdružování a shromažďování a obzvláště by měli mít právo účastnit se veřejných diskusí o záležitostech, které se týkají práva a výkonu spravedlnosti a navrhopvat legislativní reformy.

4. Advokáti by neměli trpět nebo by jim nemělo být vyhrožováno sankcemi nebo na ně vyvíjen nátlak v souvislosti s jejich profesními normami.

5. Advokáti by měli mít přístup ke svým klientům, zejména k těm osobám, které byly zbaveny svobody, a měli by mít možnost jim radit v soukromí a zastupovat své klienty v souladu s ustanovenými profesními standardy.

6. Měla by být přijata veškerá opatření na zabezpečení respektování důvěrnosti vztahu mezi advokátem a klientem. Výjimky z této zásady by měly být povoleny pouze tehdy, budou-li v souladu se zákonnými normami.

7. Advokátům nesmí být odepřen přístup k soudu, před který jsou oprávněni předstoupovat, a měli by mít přístup ke všem příslušným spisům, když obhajují práva a zájmy svých klientů v souladu se svými profesními normami.

8. Ke všem advokátům, jednajícím ve stejné věci, by měl soud přistupovat rovnocenně.

Zásada II – Právní vzdělání, proškolení a vstup do právní profese

1. Právní vzdělání, vstup a pokračování výkonu právní profese nesmí být odepřeno z důvodu pohlaví nebo sexuální orientace, rasy, barvy pleti, náboženství, politického nebo jiného názoru, etnického nebo sociálního původu, příslušnosti k národní menšině, vlastnictví, rodu nebo fyzické nezpůsobilosti.

2. Měla by být přijata veškerá nezbytná opatření k zajištění vysoké úrovně právního proškolení a morálky jako předpokladu pro vstup do této profese a zabezpečeno další vzdělávání advokátů.

3. Právní vzdělání včetně programů dalšího vzdělávání by mělo posilovat právní dovednosti, zvyšovat uvědomění a lidských práv a učit advokáty respektovat, chránit a prosazovat práva a zájmy svých klientů a podporovat správný výkon spravedlnosti.

Zásada III – Úloha a povinnost advokátů

1. Advokátní komory nebo jiná profesní sdružení advokátů by měly vypracovat profesní normy a pravidla chování a zajišťovat, aby při obhajobě legitimních práv a zájmů svých klientů měli advokáti povinnost jednat nezávisle, řádně a poctivě.

2. Advokáti by měli respektovat zachování profesionální mlčenlivosti v souladu s interními zákony, směrnicemi a profesními normami. Jakékoliv porušení mlčenlivosti bez vědomí klienta by mělo být předmětem odpovídajících sankcí.

3. Povinnosti advokátů vůči klientům by měly obsahovat:

- a) poskytovat klientům poradenství ohledně jejich zákonných práv a povinností a rovněž i o pravděpodobných závěrech a důsledcích případu včetně finančních nákladů;
- b) usilovat především o smírné vyřešení případu;
- c) podnikat právní kroky na ochranu, respektování a posílení práv a zájmů klientů;
- d) vyloučit střet zájmů;
- e) nepřijímat větší objem práce, než který jsou schopni dobře zvládnout.

4. Advokáti by měli respektovat soudní moc a měli by vykonávat své povinnosti před soudem způsobem, který je v souladu s národními právními a jinými zásadami a profesními normami. Jakékoliv zdržení se profesionálních aktivit ze strany advokáta nesmí poškodit zájmy klientů nebo jiných lidí, kteří požadují jejich služby.

Zásada IV – Přístup všech osob k advokátům

1. Musí být přijata veškerá nezbytná opatření, která zajistí, že všechny osoby budou mít skutečný přístup ke všem právním službám, které poskytují nezávislí advokáti.

2. Advokáti by měli být podporováni v poskytování právních služeb osobám, které se nacházejí ve slabém ekonomickém postavení.

3. Vlády členských zemí by měly, v případě potřeby, zajistit skutečný přístup ke spravedlnosti, měly by zajistit, aby efektivní právní služby byly dostupné osobám nacházejícím se ve slabém ekonomickém postavení, obzvláště osobám, které byly zbaveny svobody.

4. Povinnosti advokátů vůči svým klientům by neměly být ovlivněny skutečností, že poplatky nebo jejich část je hrazena z veřejných fondů.

Zásada V – Komory/Sdružení

1. Advokátům by měla být dána možnost a podpora při úsilí vytvářet a vstupovat do místních, národních nebo mezinárodních sdružení, které samostatně nebo společně s jinými orgány mají za úkol posilovat profesní normy a zabezpečovat nezávislost a zájmy advokátů.

2. Advokátní komory nebo jiná profesní sdružení advokátů by měly být samosprávnými orgány nezávislými na orgánech úřední moci a na veřejnosti.

3. Měla by být respektována úloha advokátních komor a jiných profesních sdružení advokátů při ochraně svých členů a při obhajobě jejich nezávislosti vůči jakýmkoli nesprávným omezením nebo porušením práva.

4. Advokátní komory a jiná profesní sdružení advokátů by měly být podporovány v úsilí zabezpečovat nezávislost advokátů a měly by, kromě jiného:

- a) bez bázně podporovat a potvrzovat věc spravedlnosti;
- b) hájit úlohu advokátů ve společnosti a obzvláště udržovat jejich čest, důstojnost a bezúhonnost;
- c) podporovat účast advokátů v projektech na zabezpečení přístupu ke spravedlnosti osobám ve špatné ekonomické situaci, obzvláště podporovat poskytování právní pomoci a právního poradenství;
- d) prosazovat a podporovat právní reformy a diskuse o stávající a navrhované legislativě;
- e) posilovat prosperitu členů profese a pomáhat jim a jejich rodinám, pokud to okolnosti vyžadují;
- f) spolupracovat s advokáty jiných zemí za účelem posilování úlohy advokátů, a zejména posuzovat práci mezinárodních organizací advokátů a mezinárodních mezivládních a nevládních organizací;
- g) podporovat co možná nejvyšší úroveň kvalifikace advokátů a respektování norem a pravidel chování ze strany advokátů.

5. Advokátní komory a ostatní profesní sdružení advokátů mají učinit nezbytné kroky včetně obhajoby zájmů advokátů u příslušného orgánu v případě:

- a) uvěznění nebo zadržení advokáta;
- b) rozhodnutí vést soudní řízení, které by zpochybňovalo bezúhonnost advokáta;
- c) v případě osobní prohlídky advokátů nebo domovní prohlídky;
- d) v případě zabavení dokumentů nebo materiálů ve vlastnictví advokáta;
- e) uveřejnění tiskových zpráv, které vyžadují jednání jménem advokátů.

Zásada VI – Disciplinární řízení

1. V případech, kdy advokáti nejednají v souladu s profesními normami, které jsou stanoveny v kodexech chování vypracovaných advokátními komorami nebo jinými sdruženími advokátů nebo legislativou, musí být přijata příslušná opatření včetně disciplinárního řízení.

2. Advokátní komory nebo jiná profesní sdružení advokátů by měly být zodpovědné nebo v případě potřeby oprávněné se účastnit disciplinárního řízení týkajícího se advokátů.
3. Disciplinární řízení by se měla vést s plným respektováním principů a zásad stanovených Evropskou konvencí o lidských právech včetně práva zúčastněného advokáta účastnit se řízení a možnosti požádat o soudní přezkoumání rozhodnutí.
4. Měla by být respektována zásada přiměřenosti při určování sankcí za disciplinární přestupky, kterých se advokáti dopustili.

